

P.Z.E. br. 264

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/10

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 12. veljače 2026.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 11. veljače 2026. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića i državne tajnike dr. sc. Irenu Petrijevcin, Tomislava Bilandžića i Nevenku Lastrić-Đurić.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/25-01/86
URBROJ: 50301-04/32-26-7

Zagreb, 11. veljače 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića i državne tajnike dr. sc. Irenu Petrijević, Tomislava Bilandžića i Nevenku Lastrić-Đurić.

PREDSEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 70/15., 127/17., 33/23. i 17/25.; u daljnjem tekstu: Zakon), stupio je na snagu 2. srpnja 2015. Zakonom se propisuju načela, uvjeti i postupak odobrenja međunarodne zaštite i privremene zaštite, status, prava i obveze tražitelja međunarodne zaštite, azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom, stranaca pod privremenom zaštitom te uvjeti i postupak poništenja i prestanak azila, supsidijarne i privremene zaštite.

U lipnju 2024. na snagu je stupio Pakt o migracijama i azilu. Radi se o paketu od 10 zakonodavnih akata kojima se reformira europska migracijska politika i politika azila i koji će se u državama članicama Europske unije početi primjenjivati u lipnju 2026. Pakt o migracijama i azilu predstavlja skup novih pravila za upravljanje migracijama i uspostavu zajedničkog sustava azila na razini Europske unije koji omogućuje konkretne rezultate, a ujedno je u skladu s europskim vrijednostima.

Pakt o migracijama i azilu obuhvaća sljedeće uredbe koje se izravno primjenjuju u Republici Hrvatskoj:

- Uredba (EU) 2024/1351 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o upravljanju azilom i migracijama, izmjeni uredbi (EU) 2021/1147 i (EU) 2021/1060 i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 604/2013 (SL L 2024/1351, 22.5.2024., ispravak SL L, 2025/90929 od 25.11.2025.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1351)
- Uredba (EU) 2024/1359 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o kriznim situacijama i situacijama više sile u području migracija i azila i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L 2024/1359, 22.5.2024.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1359, ispravak SL L 2025/90921 od 25.11.2025.)
- Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 2024/1347, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90926 od 25.11.2025.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347)
- Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan

- snage Direktive 2013/32/EU (SL L 2024/1348, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90922 od 25.11.2025.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348)
- Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L 2024/1349, 22.5.2024.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1349)
 - Uredba (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi okvira Unije za preseljenje i humanitarni prihvati i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L 2024/1350, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90930 od 25.11.2025.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1350)
 - Uredba (EU) 2024/1358 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi sustava „Eurodac” za usporedbu biometrijskih podataka radi djelotvorne primjene uredaba (EU) 2024/1351 i (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 2001/55/EZ te radi utvrđivanja identiteta državljana treće zemlje i osoba bez državljanstva s nezakonitim boravkom i o zahtjevima tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i Europolu za usporedbu s podacima iz Eurodaca u svrhu izvršavanja zakonodavstva, o izmjeni uredaba (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 2024/1358, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90925 od 25.11.2025.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1358).

Navedene uredbe zahtijevaju odgovarajuće usklađivanje nacionalnog zakonodavstva, kako bi se omogućila njihova učinkovita provedba, posebice u pogledu organizacije postupaka, određivanja nadležnosti tijela, razmjene i obrade podataka, pristupa pravima i zaštitnim mehanizmima.

Uz navedene uredbe, Pakt o migracijama obuhvaća i Direktivu (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvati tražitelja međunarodne zaštite (SL L 2024/1346, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90931 od 25.11.2025.; u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2024/1346), koja je za Republiku Hrvatsku obvezujuća u pogledu rezultata koje je potrebno postići i zahtijeva prijenos u nacionalno zakonodavstvo, uključujući prilagodbu standarda materijalnih uvjeta prihvat, zdravstvene skrbi, obrazovanja, slobode kretanja i ograničenja slobode kretanja tražitelja međunarodne zaštite.

Važeći Zakon donesen je prije usvajanja novog zakonodavnog paketa na razini Europske unije te ga je potrebno sveobuhvatno izmijeniti i dopuniti kako bi bio u potpunosti usklađen s novim pravnim okvirom Europske unije, a time i osigurao pravnu sigurnost, učinkovitu provedbu i zaštitu prava osoba koje traže međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.

Tijekom 2024. izraženo je 26.776 namjera za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, međutim samo 1.419 tražitelja je podnijelo zahtjev za međunarodnu zaštitu. Takav trend je nastavljen i tijekom 2025. kada je od 14.298 izraženih namjera samo 1.236 tražitelja podnijelo zahtjev za međunarodnu zaštitu. Od 2024. godine uočen je velik priljev povratnika sukladno dublinskom postupku koji se u manjem broju zadržavaju u Republici Hrvatskoj, a koji ili ponovno samovoljno napuštaju Republiku Hrvatsku ili se vraćaju u svoje zemlje podrijetla ako je to moguće uz pomoć organizacije Frontexa. S obzirom na veliku fluktuaciju tražitelja kroz prihvatni sustav, a bez ozbiljne namjere da se zadrže u Republici Hrvatskoj i dočekaju svoje rješenje o statusu, proizlazi da tražitelji na ovaj način zloupotrebljavaju postupak međunarodne zaštite i uvjete prihvat.

2. Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Ovim Prijedlogom zakona uređuju se ključna pitanja nužna za usklađivanje nacionalnog zakonodavstva s novim zakonodavnim okvirom Europske unije u području međunarodne zaštite, koji je uspostavljen donošenjem Pakta o migracijama i azilu. Cilj je osigurati pravnu jasnoću, učinkovitost postupaka, visoku razinu zaštite prava osoba koje traže ili uživaju zaštitu, kao i usklađenost institucionalnog okvira s novim europskim pravilima.

Prijedlogom zakona obuhvaćena su sljedeća temeljna područja:

- usklađivanje postupovnih pravila s odredbama Uredbe (EU) 2024/1348, uključujući jasnije uređenje ubrzanih i graničnih postupaka, postupanja s nedopuštenim i ponovljenim zahtjevima, određivanje nadležnosti tijela, rokove za odlučivanje te procesna jamstva tijekom postupka
- Uredbom (EU) 2024/1351 uspostavlja se zajednički okvir za određivanje odgovorne države članice, provedba mehanizma solidarnosti te upravljanje migracijskim tokovima i sprječavanje sekundarnih kretanja
- usklađivanjem s Uredbom (EU) 2024/1347 postrožuju se i usklađuju kriteriji za odobravanje međunarodne zaštite te potiče konvergencija praksi u području azila; Prijedlogom zakona omogućava se učinkovitija procjena mogućnosti zaštite unutar sigurnih dijelova zemalja podrijetla, u kojem slučaju se neće odobravati zaštita; uređuje se prestanak međunarodne zaštite u slučajevima ozbiljne prijetnje za društvo ili sigurnost, te obveza uzimanja u obzir ažuriranih smjernica Agencije Europske unije za azil (EUAA) o zemljama podrijetla; uvjetuju se socijalna prava osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom kroz aktivno sudjelovanje u obveznim integracijskim programima
- usklađivanje s novim pravilima o prikupljanju, obradi i razmjeni podataka, uključujući pristup i korištenje Eurodac sustava, sukladno Uredbi (EU) 2024/1350; nova pravila olakšat će identifikaciju osoba i praćenje dvostrukog podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, osim toga, olakšat će se sprječavanje sekundarnih kretanja; Eurodac pravila uključivat će i podatke o djeci u dobi od šest i više godina, čime se omogućuje identifikacija djece u slučaju da su razdvojena od obitelji i njihova zaštita od trgovine ljudima i iskorištavanja
- uvođenje i detaljno normiranje postupanja u kriznim situacijama i situacijama više sile, sukladno Uredbi (EU) 2024/1349, uključujući posebne mehanizme postupanja u uvjetima iznenadnog priljeva i razmjenu informacija s drugim državama članicama i institucijama Europske unije.

Prijedlogom zakona prenose se pravila propisana Direktivom (EU) 2024/1346 radi - usklađivanja standarada materijalnih uvjeta prihvata, zdravstvene zaštite, obrazovanja i ograničenja slobode kretanja, uz uvođenje obveze redovite i individualne procjene posebnih potreba tražitelja, osobito ranjivih osoba.

Dodatno se naglašava obveza tražitelja međunarodne zaštite da za vrijeme trajanja postupka boravi na području Republike Hrvatske, radi osiguranja učinkovitosti postupka i provedivosti europskih mehanizama.

Ostala usklađivanja i tehničke izmjene, koje pridonose boljoj provedbi postupaka, smanjit će administrativna opterećenja i osigurati pravnu sigurnost svih sudionika u sustavu međunarodne zaštite.

Prijedlogom zakona omogućuje se provedba reformiranog europskog zakonodavnog okvira, uz očuvanje standarda zaštite temeljnih prava, učinkovit nadzor nad migracijskim kretanjima i operativnu spremnost u situacijama pojačanog pritiska na sustav azila Republike Hrvatske.

3. Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Donošenjem ovoga zakona omogućit će se potpuna provedba obveza Republike Hrvatske prema novom zakonodavnom okviru Europske unije u području međunarodne zaštite, čime će se dodatno ojačati pravna sigurnost, učinkovitost i dosljednost sustava međunarodne zaštite u Republici Hrvatskoj. Prijenosom pravila propisanih Direktivom (EU) 2024/1346 o uvjetima prijema tražitelja međunarodne zaštite doprinijet će se unaprijeđenju standarda prihvata, osobito u pogledu identificiranja i odgovarajuće skrbi za ranjive skupine, pristupa tržištu rada, uvjeta smještaja, zdravstvene i psihološke skrbi, te preventivnih mjera protiv zlostavljanja i nasilja u prihvatnim centrima. Time će se unaprijediti učinkovitost i pravna sigurnost postupaka, ojačati zaštita prava tražitelja međunarodne zaštite, poboljšati standardi prihvata te osigurati pravovremeno odlučivanje o zahtjevima.

Nadalje, smanjit će se rizik od pokretanja postupaka zbog povrede prava Europske unije i omogućiti aktivno sudjelovanje Republike Hrvatske u provedbi Zajedničkog europskog sustava azila.

Prijedlog zakona će pridonijeti smanjenju zlouporaba sustava međunarodne zaštite i sekundarnih kretanja uvođenjem učinkovitijih instrumenata nadzora i upravljanja prihvatom, uključujući mogućnost određivanja obveza i ograničenja kretanja, kada je to nužno i uvođenjem brzih procedura. Povećat će se razina koordinacije među tijelima nadležnim za prihvati i integraciju, čime će se osigurati dosljedna provedba prava i obveza tražitelja, ali i veća predvidivost postupanja.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provođenje ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI

Članak 1.

U Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 70/15., 127/17., 33/23. i 17/25.), članak 2. mijenja se i glasi:

„(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba (SL L 212, 7.8.2001.)
- Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003.)
- Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvrat tražitelja međunarodne zaštite (SL L 2024/1346, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90931, 25.11.2025.).

(2) Ovim se Zakonom osigurava provedba sljedećih uredbi Europske unije:

- Uredba (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30.12.2021.)
- Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 2024/1347, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90926 od 25.11.2025.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347)
- Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L 2024/1348, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90922, 25.11.2025.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348)
- Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L 2024/1349, 22.5.2024.)
- Uredba (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi okvira Unije za preseljenje i humanitarni prihvati i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L 2024/1350, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90930, 25.11.2025.)
- Uredba (EU) 2024/1351 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o upravljanju azilom i migracijama, izmjeni uredbi (EU) 2021/1147 i (EU) 2021/1060 i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 604/2013 (SL L 2024/1351, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90929, 25.11.2025.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1351)
- Uredba (EU) 2024/1358 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi sustava „Eurodac“ za usporedbu biometrijskih podataka radi djelotvorne primjene uredaba (EU) 2024/1351 i (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 2001/55/EZ te radi utvrđivanja identiteta državljana treće zemlje i osoba bez državljanstva s nezakonitim boravkom i o zahtjevima tijela za izvršavanje zakonodavstva

država članica i Europolu za usporedbu s podacima iz Eurodaca u svrhu izvršavanja zakonodavstva, o izmjeni uredaba (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 2024/1358, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90925, 25.11.2025.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1358)

- Uredba (EU) 2024/1359 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o kriznim situacijama i situacijama više sile u području migracija i azila i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L 2024/1359, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90921, 25.11.2025.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1359).

(3) Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) je nacionalna kontaktna točka te uspostavlja neposrednu suradnju i razmjenu informacija s Europskom komisijom i Agencijom Europske unije za azil (u daljnjem tekstu: EUAA) o provođenju direktiva iz stavka 1. ovoga članka i uredbi iz stavka 2. ovoga članka, sukladno njihovim odredbama o suradnji.“.

Članak 2.

Iza članka 2. dodaje se članak 2.a koji glasi:

„Članak 2.a

Nadležna tijela za provedbu uredbi i direktiva iz članka 2. ovoga Zakona su ministarstvo nadležno za unutarnje poslove, ministarstvo nadležno za poslove zdravstva, ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, ministarstvo nadležno za obrazovanje i upravni sudovi, u skladu s propisanim djelokrugom.“.

Članak 3.

U članku 3. stavku 1. riječi: „strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom“ zamjenjuju se riječima: „strance pod supsidijarnom zaštitom, strance pod privremenom zaštitom i strance u transferu“.

Članak 4.

U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1. *međunarodna zaštita* obuhvaća azil iz točke 2. ovoga stavka i supsidijarnu zaštitu iz točke 3. ovoga stavka
2. *azil* je status koji se priznaje na temelju rješenja nadležnog tijela o ispunjenju uvjeta iz članka 20. ovoga Zakona nakon razmatranja zahtjeva u skladu s poglavljem II. i III. Uredbe (EU) 2024/1347
3. *supsidijarna zaštita* je status koji se priznaje na temelju rješenja nadležnog tijela o ispunjenju uvjeta iz članka 21. ovoga Zakona nakon razmatranja zahtjeva u skladu s poglavljem II. i V. Uredbe (EU) 2024/1347
4. *privremena zaštita* je zaštita hitnog i privremenog karaktera koja se uvodi na temelju odluke Vijeća Europske unije o postojanju masovnog priljeva raseljenih osoba sukladno članku 78. ovoga Zakona

5. *tražitelj međunarodne zaštite* (u daljnjem tekstu: *tražitelj*) je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu do izvršnosti rješenja o zahtjevu
6. *azilant* je izbjeglica u smislu Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine (u daljnjem tekstu: Konvencija iz 1951.) kojoj je priznat azil iz točke 2. ovoga stavka
7. *stranac pod supsidijarnom zaštitom* je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva kojoj je priznata supsidijarna zaštita iz točke 3. ovoga stavka
8. *stranac pod privremenom zaštitom* je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva kojoj je odobrena zaštita iz točke 4. ovoga stavka
9. *stranac u transferu* je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja je u postupku primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora radi razmatranja njezinog zahtjeva
10. *zemlja podrijetla* je zemlja čije državljanstvo ima državljanin treće zemlje ili zemlja u kojoj je osoba bez državljanstva imala prethodno uobičajeno boravište. Ako državljanin treće zemlje ima više državljanstava, zemljom podrijetla smatrat će se svaka zemlja čiji je državljanin
11. *uobičajeno boravište* ima državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva u onom mjestu u kojem se zadržava pod okolnostima na temelju kojih se može zaključiti da ona u tom mjestu ili na tom području ne boravi samo privremeno
12. *namjera za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu* (u daljnjem tekstu: *namjera*) je usmeno ili pisano izražena volja državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva za podnošenje zahtjeva sukladno članku 33. ovoga Zakona
13. *registracija namjere* je evidentiranje usmeno ili pisano izražene volje državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva za podnošenje zahtjeva u službenim evidencijama Ministarstva
14. *zahtjev za međunarodnu zaštitu* (u daljnjem tekstu: *zahtjev*) je zahtjev za zaštitu koji tražitelj podnosi Ministarstvu, a može se smatrati da traži status azilanta (izbjeglice) ili status supsidijarne zaštite
15. *naknadni zahtjev za međunarodnu zaštitu* (u daljnjem tekstu: *naknadni zahtjev*) je svaka daljnja namjera izražena u bilo kojoj državi članici nakon izvršnosti rješenja o prethodnom zahtjevu, uključujući i slučajeve od kojih se izričito ili prešutno odustalo
16. *tražitelj kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva* je tražitelj koji s obzirom na svoje osobne okolnosti nije u potpunosti sposoban ostvarivati prava te izvršavati obveze iz ovoga Zakona bez odgovarajuće potpore
17. *maloljetnik* je tražitelj, azilant, stranac pod supsidijarnom zaštitom, stranac pod privremenom zaštitom i stranac u transferu mlađi od 18 godina
18. *maloljetnik bez pratnje* je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađi od 18 godina, koji je ušao u Republiku Hrvatsku bez pratnje odrasle osobe odgovorne za njega sukladno zakonodavstvu Republike Hrvatske, sve dok se ne stavi pod skrb takve osobe, a uključuje i djecu koja su ostala bez pratnje nakon što su ušla u Republiku Hrvatsku
19. *članom obitelji* tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom, pod uvjetom da je obitelj postojala prije ulaska tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom u Republiku Hrvatsku smatra se:
 - a) bračni ili izvanbračni drug prema propisima Republike Hrvatske, kao i osobe koje su u zajednici koja se prema propisima Republike Hrvatske može smatrati životnim partnerstvom ili neformalnim životnim partnerstvom
 - b) maloljetno zajedničko dijete bračnih i izvanbračnih drugova te životnih partnera i neformalnih životnih partnera, njihovo zajedničko maloljetno posvojeno dijete,

maloljetno dijete i maloljetno posvojeno dijete bračnog, izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera koji ostvaruje roditeljsku skrb o djetetu pod uvjetom da dijete nije u braku; a smatra se da maloljetnik nije u braku ako na temelju pojedinačne procjene njegov brak nije u skladu s propisima Republike Hrvatske, a osobito propisima kojima se uređuje minimalna zakonska dob za sklapanje braka

- c) punoljetno uzdržavano dijete tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom ili stranca pod privremenom zaštitom pod uvjetom da nije u braku
 - d) roditelj ili druga odrasla osoba odgovorna za maloljetnika u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske, uključujući odraslog brata ili sestru
 - e) iznimno, članom obitelji stranca pod privremenom zaštitom smatrat će se i srodnik prvog stupnja u ravnoj uzlaznoj lozi s kojim je živio u zajedničkom kućanstvu, ako se utvrdi da je ovisan o skrbi stranca pod privremenom zaštitom
20. *prebivalište* je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih za životne interese, kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni, kulturni i drugi interesi
 21. *boravište* je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj gdje osoba privremeno boravi, ali se na toj adresi nije trajno nastanila
 22. *izvršnost rješenja* o zahtjevu nastupa dostavom rješenja tražitelju ako tužba nije podnesena ili podnesena tužba nema odgodni učinak, ako podnesena tužba ima odgodni učinak, rješenje o zahtjevu postaje izvršno dostavom prvostupajnske presude upravnog suda
 23. *uvjeti prihvata* obuhvaćaju skup prava koje tražitelji ostvaruju sukladno odredbama ovoga Zakona
 24. *osnovni uvjeti prihvata* obuhvaćaju smještaj, hranu i hitnu medicinsku pomoć
 25. *materijalni uvjeti prihvata* obuhvaćaju smještaj, hranu, odjeću, proizvode za osobnu higijenu i novčanu naknadu
 26. *zadržavanje* je uskraćivanje slobode kretanja tražitelja u specijaliziranim objektima za zadržavanje, sukladno članku 54.a ovoga Zakona
 27. *opasnost od bijega* znači postojanje posebnih razloga i okolnosti zbog kojih se vjeruje da bi tražitelj mogao postati nedostupan te time zlouporabiti postupak
 28. *bijeg* je svaka radnja kojom tražitelj postane nedostupan Ministarstvu ili pravosudnim tijelima, a koja nije izvan kontrole tražitelja
 29. *posebni skrbnik* je osoba koju nadležno tijelo socijalne skrbi imenuje maloljetniku bez pratnje sukladno propisu kojim se uređuju obiteljski odnosi.

(2) Ostali izrazi koji se koriste u ovome Zakonu imaju jednako značenje kao izrazi definirani uredbama iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 5.

U članku 10. stavku 1. iza riječi: „djeteta“ briše se točka i dodaju riječi: „radi osiguranja životnog standarda koji odgovara fizičkom, duševnom, moralnom i socijalnom razvoju djeteta.“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Najbolji interes djeteta procjenjuje se uzimajući u obzir:

- dobrobit i socijalni razvoj djeteta, njegovo podrijetlo, potrebu za stabilnošću i kontinuitetom skrbi
- zaštitu i sigurnost djeteta, osobito ako postoji opasnost da je žrtva trgovanja ljudima ili drugog oblika nasilja ili iskorištavanja
- mišljenje djeteta ovisno o njegovoj dobi i zrelosti
- mogućnost spajanja s obitelji i slično.“.

Stavci 3. i 4. brišu se.

U dosadašnjem stavku 5., koji postaje stavak 3., iza riječi: „pristup“ dodaju se riječi: „obrazovnim materijalima,“.

Članak 6.

U članku 11. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Ministarstvo surađuje s Uredom Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice (u daljnjem tekstu: UNHCR) o pitanjima koja se odnose na međunarodnu i privremenu zaštitu sukladno članku 6. Uredbe (EU) 2024/1438.“.

Stavci 2. i 3. brišu se.

Članak 7.

U članku 12. stavku 1. bročana oznaka stavka „(1)“ briše se.

Stavak 2. briše se.

Članak 8.

U članku 13. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ministarstvo će sklopiti ugovor s prevoditeljem koji:

- dobro poznaje hrvatski jezik u govoru i pismu
- dobro poznaje jezik i/ili pismo s kojeg i na koje se prevodi
- za kojeg je utvrđeno da ne postoji sigurnosna zapreka.“.

Stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 4.

U dosadašnjem stavku 6., koji postaje stavak 5., broj: „5.“ zamjenjuje se brojem: „4.“.

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 6.

Članak 9.

U članku 14. stavku 3. riječi: „po službenoj dužnosti“ brišu se.

Stavci 4. do 7. brišu se.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 4.

Članak 10.

Naslov iznad članka 15. mijenja se i glasi: „Posebna prihvatna i postupovna jamstva“.

U članku 15. stavku 1. riječi: „Posebnim postupovnim i prihvatnim“ zamjenjuju se riječima: „Posebnim prihvatnim i postupovnim“, a iza riječi: „nasilja,“ dodaju se riječi: „kao i žrtvama trgovanja ljudima i samohranim roditeljima s maloljetnom djecom,“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Postupak prepoznavanja i praćenja osobnih okolnosti tražitelja iz stavka 1. ovoga članka provode za to osposobljeni službenici Ministarstva i drugih nadležnih tijela u roku do 30 dana od dana izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva, a ako je opravdano i nakon tog roka, a na temelju vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja, izjava roditelja ili zastupnika tražitelja.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Službenici iz stavka 2. ovoga članka, ako procjene potrebnim, mogu tražitelja uz njegov pristanak, uputiti odgovarajućem liječniku ili psihologu radi daljnje ocjene njegova psihološkog i fizičkog stanja, ako postoje naznake da bi njegovo duševno ili fizičko zdravlje moglo utjecati na potrebe u vezi s prihvatom.“.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 7. koji glase:

„(4) Sve prikupljene informacije relevantne za procjenu posebnih potreba tražitelja u vezi s prihvatom, uz opis vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja, kao i utvrđenih mjera, pohranjuju se u spis tražitelja i dostavljaju nadležnoj ustrojstvenoj jedinici Ministarstva kako bi se pružila odgovarajuća potpora u vezi s prihvatom.“.

(5) U postupku prepoznavanja osobnih okolnosti osigurat će se prevoditelj kako bi tražitelj mogao komunicirati s medicinskim osobljem, a kod potreba za neodgodivim liječenjem usmeni prijevod može osigurati i druga odrasla osoba, uz pristanak tražitelja.

(6) Troškove prevođenja iz stavka 5. ovoga članka snosi Ministarstvo.

(7) Službenici koji ocjenjuju posebne potrebe u vezi s prihvatom trebaju biti osposobljeni i kontinuirano se osposobljavati da mogu prepoznati znakove koji upućuju na posebne potrebe tražitelja i odgovarajuće postupiti u vezi s posebnim potrebama.“.

Članak 11.

Naslov iznad članka 16. mijenja se i glasi: „Maloljetnik“.

Članak 16. mijenja se i glasi:

„(1) Namjeru za maloljetnika izražava zakonski zastupnik.“.

(2) Zahtjev zakonskog zastupnika obuhvaća i maloljetnika.

(3) Na temelju opravdanih razloga i samo ako je to u najboljem interesu maloljetnika, može mu se omogućiti saslušanje bez prisutnosti odgovorne odrasle osobe pod uvjetom da mu pomaže osoba s vještinama i stručnim znanjem potrebnim za zaštitu njegovih najboljih interesa.

(4) Maloljetnik stariji od 16 godina koji je u braku može samostalno sudjelovati u postupku odobrenja međunarodne zaštite.“.

Članak 12.

Naslov iznad članka 17. mijenja se i glasi: „Maloljetnik bez pratnje“.

Članak 17. mijenja se i glasi:

„(1) Maloljetniku bez pratnje, koji izrazi namjeru sukladno članku 33. ovoga Zakona, tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi odmah imenuje posebnog skrbnika za zastupanje maloljetnika u postupku međunarodne zaštite.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, maloljetniku starijem od 16 godina koji je u braku neće se imenovati poseban skrbnik.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u slučaju nepredvidivih situacija u kojima je broj izraženih namjera maloljetnika bez pratnje nerazmjerno velik, Ministarstvo će odmah maloljetniku bez pratnje odrediti prikladnu osobu koja će privremeno djelovati kao zastupnik, a tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi imenovat će posebnog skrbnika najkasnije u roku od deset radnih dana od dana izražene namjere.

(4) Osobi koja tvrdi da je maloljetna, a za koju je utvrđeno da je nesumnjivo starija od 18 godina neće se imenovati poseban skrbnik.

(5) Poseban skrbnik dužan je objasniti maloljetniku bez pratnje značenje svih radnji koje se u postupku međunarodne zaštite poduzimaju na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(6) Troškove prevođenja iz stavka 5. ovoga članka snosi Ministarstvo.

(7) Tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi obavještava Ministarstvo o imenovanju posebnog skrbnika, a Ministarstvo posebnog skrbnika obavještava o svim relevantnim činjenicama koje se odnose na maloljetnika bez pratnje.

(8) Ministarstvo obavještava maloljetnika bez pratnje o imenovanju posebnog skrbnika te će mu na razumljiv način pojasniti da može povjerljivo i sigurno podnijeti pritužbu protiv posebnog skrbnika.

(9) Maloljetniku bez pratnje će u nazočnosti posebnog skrbnika na način primjeren dobi i kojim se osigurava da ih maloljetnik bez pratnje razumije, biti pružene informacije o uvjetima prihvata, pružateljima pravne pomoći i zastupanju, uključujući besplatnu pravnu pomoć i

zastupanje, koristeći se, prema potrebi, informativnim materijalima posebno prilagođenim maloljetnicima.

(10) Poseban skrbnik maloljetnika bez pratnje i tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi poduzet će, što je prije moguće sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja maloljetnika s obitelji, ako je to u njegovu interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama.

(11) Osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje, uključujući i posebne skrbnike, ne smiju biti:

- pravomoćno osuđene za neko od kaznenih djela: protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI.), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI.), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX.), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV.), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX.) odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII.) iz Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25.)
- osobe kojima je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za nasilje u obitelji
- osobe protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.) i kaznena djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.) iz Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25.).

(12) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje dužne su poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost.

(13) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje moraju prije početka rada s maloljetnicima biti osposobljene te su dužne kontinuirano se osposobljavati vezano uz prava i potrebe maloljetnika, uključujući osposobljavanje koje se odnosi na bilo koje primjenjive standarde za djecu.

(14) Ista osoba može istovremeno biti imenovana posebnim skrbnikom većem broju maloljetnika bez pratnje, a najviše do 30 maloljetnika.

(15) Iznimno od stavka 11. ovoga članka, u slučaju nerazmjernog broja izraženih namjera maloljetnika bez pratnje, posebni skrbnik može u istom trenutku imati pod skrbništvom najviše 50 maloljetnika bez pratnje, o čemu Ministarstvo obavještuje Europsku komisiju i EUAA.

(16) Maloljetnik bez pratnje podnosi zahtjev osobno u nazočnosti posebnog skrbnika.

(17) Dužnost posebnog skrbnika prestaje stjecanjem punoljetnosti maloljetnika te ako se nakon procjene dobi iz članka 25. stavka 1. Uredbe (EU) 2024/1348 pretpostavi da je punoljetan, ili se u skladu s člankom 25. stavkom 6. Uredbe (EU) 2024/1348 smatra da nije maloljetan.“.

Članak 13.

Članak 18. mijenja se i glasi:

„(1) Ako se u postupku odobrenja međunarodne zaštite sumnja u starosnu dob maloljetnika bez pratnje, pristupit će se postupku procjene starosne dobi sukladno članku 25. Uredbe (EU) 2024/1348.

(2) Troškove medicinskog ispitivanja snosi Ministarstvo.“.

Članak 14.

Naslovi iznad članaka i članci 22. do 31. brišu se.

Članak 15.

Naslov iznad članka 32. mijenja se i glasi: „Nadležno tijelo“.

Članak 32. mijenja se i glasi:

„(1) Ministarstvo donosi rješenja u postupku odobrenja međunarodne zaštite pri čemu razmatra sve elemente i uvjete kvalifikacije za status izbjeglice ili supsidijarne zaštite u skladu s poglavljem II., III. i V. Uredbe (EU) 2024/1347.

(2) U postupku odobrenja i oduzimanja međunarodne zaštite Ministarstvo primjenjuje odredbe Uredbe (EU) 2024/1348 te tražiteljima osigurava postupovna jamstva i druga prava u skladu s tom Uredbom.“.

Članak 16.

Naslov iznad članka 33. mijenja se i glasi: „Izražavanje i registracija namjere“.

Članak 33. mijenja se i glasi:

„(1) Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva može izraziti namjeru u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, prihvatnom centru za strance te u objektu u kojem se provodi dubinska provjera (u daljnjem tekstu: nadležna ustrojstvena jedinica Ministarstva).

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka namjera se može izraziti u prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite (u daljnjem tekstu: prihvatilište) u izvanrednim okolnostima radi omogućavanja pristupa postupku odobrenja međunarodne zaštite.

(3) Namjera iz stavaka 1. i 2. ovoga članka izražava se osobno.

(4) Ako se državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva već nalazi u postupku prisilnog povratka, namjeru može izraziti u roku od sedam radnih dana od dana uručenja rješenja o prisilnom povratku.

(5) Nadležna ustrojstvena jedinica Ministarstva izvršit će registraciju namjere u roku od pet dana od izražavanja namjere odnosno u roku od tri dana u slučaju iz stavka 2. ovoga članka te uputiti tražitelja u postupak međunarodne zaštite.

(6) Nadležna ustrojstvena jedinica Ministarstva izdaje potvrdu o registraciji te određuje rok u kojem se tražitelj mora javiti u prihvatilište radi podnošenja zahtjeva.

(7) Tražitelj stariji od šest godina dužan je podvrgnuti se uzimanju biometrijskih podataka sukladno člancima 13. i 15. Uredbe (EU) 2024/1358.

(8) U slučaju više sile ili u kriznoj situaciji primjenjuju se rokovi i postupak iz Uredbe (EU) 2024/1359.“.

Članak 17.

Članak 34. mijenja se i glasi:

„(1) Zahtjev se osobno podnosi Ministarstvu u prihvatilištu, a iznimno i izvan prihvatilišta ovisno o osobnim okolnostima tražitelja.

(2) Zahtjev se podnosi usmeno na zapisnik, a iznimno na obrascu, u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od 21 dan od dana registracije namjere te sukladno članku 28. Uredbe (EU) 2024/1348.

(3) Tijekom podnošenja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka tražitelj je obavezan dati telefonski broj na kojem je dostupan i adresu elektroničke pošte te odmah prijaviti svaku promjenu adrese i drugih podataka.“.

Članak 18.

Članak 35. mijenja se i glasi:

„(1) Službena osoba Ministarstva će što je prije moguće provesti ispitni postupak i omogućiti tražitelju izjašnjavanje o svim činjenicama i okolnostima koje su bitne za postupak odobrenja međunarodne zaštite, sukladno poglavlju II. odjeljak II. Uredbe (EU) 2024/1348.

(2) Tražitelj je dužan za vrijeme saslušanja dati vjerodostojna i uvjerljiva obrazloženja razloga na kojima temelji svoj zahtjev te priložiti sve dostupne dokaze kojima potkrepljuje svoj zahtjev i istinito odgovarati na sva pitanja koja su mu postavljena.

(3) Ako tražitelj ima pravnog savjetnika koji sudjeluje na saslušanju, on može intervenirati samo na kraju saslušanja.“.

Članak 19.

U članku 38. stavku 1. točki 4. riječi: „30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „12. ili 17. Uredbe (EU) 2024/1347.“.

Na kraju točke 5. briše se točka i dodaje se točka 6. koja glasi:

„6. odbija zahtjev kao očito neosnovan ako tražitelj ne ispunjava uvjete iz članaka 20. i 21. ovoga Zakona te postoje okolnosti iz članka 42. stavka 1. ovoga Zakona.“.

U stavku 3. riječi: „podnijeti tužba upravnom sudu“ zamjenjuju se riječima: „pokrenuti upravni spor“.

Članak 20.

U članku 39. stavku 1. iza riječi: „tražitelj“ dodaju se riječi: „izričito ili prešutno“.

Stavci 2. do 5. mijenjaju se i glase:

„(2) Smatra se da je tražitelj izričito odustao od zahtjeva ako u pisanom obliku u bilo kojem trenutku tijekom postupka odustane od svog zahtjeva sukladno članku 40. Uredbe (EU) 2024/1348.“

(3) Smatra se da je tražitelj prešutno odustao od zahtjeva u slučajevima propisanim u članku 41. Uredbe (EU) 2024/1348, ako u roku od dva dana od isteka razloga zbog kojih je bio spriječen ne opravda svoju spriječenost.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, Ministarstvo će donijeti rješenje po službenoj dužnosti.

(5) Protiv rješenja Ministarstva o obustavi na temelju izričitog odustajanja od zahtjeva nije dopuštena žalba, niti se može pokrenuti upravni spor.“.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Protiv rješenja Ministarstva o obustavi na temelju prešutnog odustajanja od zahtjeva nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave rješenja.“.

Članak 21.

Članak 40. mijenja se i glasi:

„(1) Ministarstvo će donijeti rješenje o zahtjevu u skladu s rokovima propisanim člancima 35., 42. i 51. Uredbe (EU) 2024/1348.“

(2) U slučaju da sud poništi rješenje Ministarstva i vrati predmet na ponovno razmatranje, Ministarstvo je dužno novo rješenje donijeti u roku od dva mjeseca od zaprimanja presude.“.

Članak 22.

U članku 41. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ministarstvo će donijeti rješenje o zahtjevu u roku od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva kada je ispunjen bilo koji od uvjeta iz članka 42. Uredbe (EU) 2024/1348.“.

Stavci 2. do 4. brišu se.

U dosadašnjem stavku 5., koji postaje stavak 2., riječi: „podnijeti tužba upravnom sudu“ zamjenjuju se riječima: „pokrenuti upravni spor“.

Članak 23.

Naslov iznad članka 42. mijenja se i glasi: „Granična procedura“.

Članak 42. mijenja se i glasi:

„(1) Postupak odobrenja međunarodne zaštite povodom izražene namjere ili naknadnog zahtjeva provodi se nakon izvršene dubinske provjere u graničnim postupcima kada je ispunjen bilo koji od uvjeta iz članaka 43. i 45. Uredbe (EU) 2024/1348.

(2) Organizacijama koje se bave zaštitom prava izbjeglica te koje na temelju ugovora s Ministarstvom pružaju pravno savjetovanje iz članka 59. stavka 5. ovoga Zakona, osigurat će se učinkovit pristup tražiteljima tijekom granične procedure.

(3) Opunomoćeniku i predstavniku organizacije iz stavka 2. ovoga članka može se privremeno ograničiti pristup tražitelju kada je to prijeko potrebno radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske.

(4) Protiv rješenja donesenog u graničnoj proceduri nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana dostave rješenja.

(5) Ministarstvo će dostaviti spis predmeta najkasnije u roku od pet dana od dana zaprimanja rješenja kojim upravni sud traži spis predmeta.

(6) Presudu o tužbi upravni sud donosi u roku od osam dana od dana dostave spisa predmeta, odnosno u roku od 15 dana od dostave spisa predmeta ako je potrebno provesti raspravu.

(7) Ako rješenje o zahtjevu nije izvršno u roku od 12 tjedana od registracije namjere, odnosno u roku od 16 tjedana ako je taj rok produljen u skladu s člankom 51. stavkom 2. Uredbe (EU) 2024/1348, tražitelju će se dopustiti ulazak u Republiku Hrvatsku radi provođenja postupka odobrenja međunarodne zaštite.“.

Članak 24.

U članku 43. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ministarstvo donosi rješenje kojim odbacuje zahtjev iz bilo kojeg od razloga navedenog u članku 38. stavku 1. ili članku 39. stavku 1. točki a) Uredbe (EU) 2024/1348 ili u slučaju kada

je utvrđena odgovornost druge države članice Europskog gospodarskog prostora za razmatranje zahtjeva sukladno Uredbi (EU) 2024/1351.“

U stavku 2. riječi: „članku 47. stavku 6. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članku 38. stavku 2. Uredbe (EU) 2024/1348.“

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Protiv rješenja o odbacivanju zahtjeva ili naknadnog zahtjeva nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor u roku od osam dana od dana dostave rješenja.“

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Ministarstvo će dostaviti spis predmeta najkasnije u roku od osam dana od dana zaprimanja rješenja kojim upravni sud traži spis predmeta.“

Članak 25.

Članak 44. mijenja se i glasi:

„(1) Sigurnom zemljom podrijetla smatra se ona zemlja koja je na razini Europske unije određena kao sigurna sukladno člancima 61. i 62. Uredbe (EU) 2024/1348.

(2) Ministar nadležan za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: ministar), uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za vanjske poslove, može odlukom utvrditi listu sigurnih zemalja podrijetla, sukladno člancima 61. i 64. Uredbe (EU) 2024/1348, o čemu se obavještava Europska komisija i EUAA.

(3) Ministarstvo će redovito provjeravati i prema potrebi revidirati listu sigurnih zemalja podrijetla, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za vanjske poslove, te o promjenama obavijestiti tijela iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Upravni sud je, povodom pravnog lijeka podnesenog protiv rješenja o zahtjevu, ovlašten preispitati i jesu li ispunjeni materijalni uvjeti za određivanje pojedine treće zemlje kao sigurne zemlje podrijetla.“

Članak 26.

U članku 45. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sigurna treća zemlja je zemlja koja je na razini Europske unije određena kao sigurna u skladu s člancima 59. i 60. Uredbe (EU) 2024/1348 i zemlja koju je Ministarstvo odredilo sigurnom u skladu s člancima 59. i 64. Uredbe (EU) 2024/1348.“

Stavci 2. i 3. brišu se.

Dosadašnji stavci 4. do 6. postaju stavci 2. do 4.

Članak 27.

Članak 46. briše se.

Članak 28.

Članak 47. mijenja se i glasi:

„(1) Naknadni zahtjev predaje se osobno u prihvatilištu u pisanom obliku ili usmeno na zapisnik.

(2) Ministarstvo razmatra naknadni zahtjev, u skladu s člankom 55. Uredbe (EU) 2024/1348.

(3) U slučaju naknadnog zahtjeva tražitelj snosi troškove prijevoda dokumentacije za procjenu zahtjeva.“.

Članak 29.

Članak 49. mijenja se i glasi:

„(1) Azil će prestati iz bilo kojeg od razloga navedenih u članku 11. stavku 1. Uredbe (EU) 2024/1347.

(2) Supsidijarna zaštita će prestati ako su ispunjeni uvjeti iz članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) 2024/1347.

(3) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u skladu s poglavljem IV. Uredbe (EU) 2024/1348.

(4) Ministarstvo ukida rješenje kojim je odobrena međunarodna zaštita.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(6) Međunarodna zaštita prestaje po sili zakona:

1. kad azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom stekne hrvatsko državljanstvo
2. smrću azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom.“.

Članak 30.

U članku 50. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Rješenje o odobrenju međunarodne zaštite poništiti će se ako:

1. postoji bilo koji od razloga za poništenje azila iz članka 14. stavka 1. točki b), c), d) ili e) Uredbe (EU) 2024/1347
2. postoji bilo koji od razloga za poništenje supsidijarne zaštite iz članka 19. stavka 1. točke b) ili c) Uredbe (EU) 2024/1347.“.

U stavku 2. iza riječi: „članka“ dodaju se riječi: „u skladu s poglavljem IV Uredbe (EU) 2024/1348“.

Stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.“.

Stavci 5. i 6. brišu se.

Članak 31.

U članku 51. stavak 1. mijenja se i glasi:

- „(1) Tužba podnesena upravnom sudu odgađa izvršenje rješenja, osim u slučaju:
1. obustave postupka sukladno članku 39. stavku 3. ovoga Zakona
 2. odbijanja zahtjeva u ubrzanom postupku sukladno članku 41. ovoga Zakona
 3. odbijanja zahtjeva u graničnoj proceduri sukladno članku 42. ovoga Zakona, pod uvjetom da tražitelj nije maloljetnik bez pratnje
 4. odbacivanja zahtjeva sukladno članku 38. stavku 1. točkama a), d) i e) Uredbe (EU) 2024/1348
 5. odbacivanja zahtjeva u slučaju kada je utvrđena odgovornost druge države članice Europskog gospodarskog prostora za razmatranje zahtjeva sukladno članku 43. stavku 1. i naknadnog zahtjeva sukladno članku 43. stavku 2. ovoga Zakona
 6. odlučivanja o ograničenju slobode kretanja tražitelja, sukladno članku 54. stavku 5. ovoga Zakona i zadržavanju sukladno članku 54.a stavku 11. ovoga Zakona
 7. odlučivanja o pravu na novčanu pomoć sukladno članku 55. stavku 2. ovoga Zakona
 8. ograničavanja ili uskraćivanja materijalnih prava, sukladno članku 55. stavcima 6. i 7. ovoga Zakona
 9. odbijanja zahtjeva za izdavanje potvrde o pravu na rad sukladno članku 61. stavku 3. ovoga Zakona
 10. odlučivanja o pravu na smještaj sukladno članku 67. stavcima 3., 7. i 9. ovoga Zakona
 11. usvajanja zahtjeva i odobrenja međunarodne zaštite sukladno članku 38. stavku 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona
 12. poništenja rješenja o odobrenju međunarodne zaštite u skladu s člankom 14. stavkom 1. točkama (b), (d) i (e) te člankom 19. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2024/1347
 13. odbacivanja zahtjeva sukladno članku 39. stavku 1. točki a) Uredbe (EU) 2024/1348.“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Tužba može sadržavati zahtjev za odgovornim učinkom, sukladno propisima kojima se uređuju upravni sporovi, osim u slučaju iz članka 42. stavka 1. točaka h) i i) Uredbe (EU) 2024/1348.“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. i stavak 4. koji glase:

„(3) Ministarstvo će dostaviti spis predmeta najkasnije u roku od pet dana od dana zaprimanja rješenja kojim upravni sud traži spis predmeta radi odlučivanja o zahtjevu za odgovornim učinkom.“.

(4) Upravni sud odlučuje o zahtjevu za odgodnim učinkom tužbe u roku od osam dana od dana dostave spisa predmeta.“.

U dosadašnjem stavku 3., koji postaje stavak 5., riječ: „rješenja“ briše se.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Ako je tražitelj smješten u centru (lokaciji) za provedbu dubinske provjere ili granične procedure, odnosno ako je tražitelj smješten u prihvatnom centru ili u prihvatilištu, za odlučivanje o tužbi u upravnom sporu nadležan je sud koji je nadležan za područje na kojem se nalazi centar, odnosno prihvatilište u kojem je tražitelj smješten.“.

Članak 32.

Članak 52. mijenja se i glasi:

„(1) Tražitelj ima pravo na:

1. boravak
2. slobodu kretanja u Republici Hrvatskoj
3. osiguranje odgovarajućih materijalnih uvjeta prihvata
4. zdravstvenu zaštitu
5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju
6. informacije, pravno savjetovanje i besplatnu pravnu pomoć
7. slobodu vjeroispovijesti
8. pristup tržištu rada i
9. isprave sukladno članku 62. ovoga Zakona.

(2) U ostvarivanju prava iz stavka 1. ovoga članka uzet će se u obzir potrebe tražitelja kojima su potrebna posebna postupovna i/ili prihvatna jamstva.

(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.

(4) Tražitelj je dužan:

1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske
2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama
3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva
4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu
5. poštivati Kućni red prihvatilišta
6. pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen
7. podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovoga Zakona
8. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo
9. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite
10. javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvata u roku od dva dana od dana promjene

11. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članaka 54. i 54.a ovoga Zakona
12. sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.

(5) Tražitelj koji nema pravo na boravak sukladno članku 53. ovoga Zakona ne ostvaruje prava iz ovoga članka, osim prava na besplatnu pravnu pomoć.

(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.

(7) Ako nije moguće utvrditi identitet i zemlju podrijetla sukladno stavku 4. točki 3. ovoga članka, tražitelj je dužan podvrgnuti se pregledu, koji može uključivati pretragu predmeta i nosača podataka kao što su računala te drugih elektroničkih i mobilnih uređaja koje ima kod sebe, u svrhu utvrđivanja identiteta i države podrijetla.

(8) Pregled tražitelja iz stavka 4. točke 4. ovoga članka provodi osoba istoga spola uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva te fizičkog i psihičkog integriteta.

(9) Pretraga iz stavka 7. ovoga članka provodi se uz puno poštivanje zaštite osobnih podataka, a u slučaju protivljenja, smatrat će se da tražitelj ne surađuje s Ministarstvom, sukladno članku 28. stavku 1. ovoga Zakona.“.

Članak 33.

U članku 53. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ne dovodeći u pitanje načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja, ako tražitelj podnese naknadni zahtjev u slučajevima predviđenim u članku 56. točkama a) i b) Uredbe (EU) 2024/1348, nema pravo na boravak.“.

Stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavci 5., 6. i 7. postaju stavci 4., 5. i 6.

Članak 34.

Naslov iznad članka 54. mijenja se i glasi: „Ograničenje slobode kretanja“.

Članak 54. mijenja se i glasi:

„(1) Tražitelj koji se nalazi u graničnoj proceduri nema pravo na slobodu kretanja i ne smatra se osobom koja je ušla na teritorij Republike Hrvatske.

(2) Ministarstvo može tražitelju i strancu u transferu ograničiti slobodu kretanja iz razloga:

- a) zaštite javnog reda, ili
- b) sprječavanja samovoljnog napuštanja prihvatilišta u svrhu provedbe transfera u drugu državu članicu ili radi osiguravanja prisutnosti tražitelja koji je vraćen u Republiku Hrvatsku.

(3) Sloboda kretanja tražitelja ili stranca u transferu može se ograničiti sljedećim mjerama:

1. zabrana kretanja izvan prihvatilišta
2. osobnim pristupanjem u prihvatilište u određeno vrijeme.

(4) Tražitelju iz stavka 2. ovoga članka može se iz opravdanih razloga dopustiti privremeno napuštanje prihvatilišta.

(5) Ministarstvo donosi rješenje o ograničenju slobode kretanja u kojem navodi razloge zbog kojih ograničava slobodu kretanja te obavještava tražitelja na jeziku koji tražitelj razumije ili za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(7) Nadležni upravni sud na zahtjev tražitelja ocjenjuje zakonitost rješenja iz stavka 5. ovoga članka ako ograničenje kretanja traje dulje od dva mjeseca.“.

Članak 35.

Iza članka 54. dodaje se naslov iznad članka i članak 54.a koji glase:

„Zadržavanje

Članak 54.a

(1) Tražitelja se može zadržati u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno:

1. radi sprječavanja bijega i utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez zadržavanja ako postoji opasnost od bijega
2. radi utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva
3. radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka
4. zbog provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje rješenja o protjerivanju i/ili vraćanju donesenog sukladno odredbama zakona kojim se propisuju uvjeti ulaska, kretanja i boravka stranaca
5. zbog nepoštivanja rješenja o ograničenju slobode kretanja, a i dalje postoji opasnost od bijega
6. zbog utvrđivanja prava tražitelja na ulazak na državno područje tijekom postupka na granici
7. zbog ispunjenja obveze transfera ako postoji opasnost od bijega.

(2) Opasnost od bijega utvrđuje se individualnom procjenom činjenica i okolnosti svakog konkretnog slučaja.

(3) Zadržavanje u specijaliziranom objektu za zadržavanje se može odrediti ako se utvrdi da se ne mogu djelotvorno primijeniti druge manje prisilne mjere.

(4) Alternativne mjere zadržavanju su:

1. redovito javljanje nadležnom tijelu
2. zabrana napuštanja određenog mjesta ili područja.

(5) Mjera zadržavanja iz stavka 1. ovoga članka izriče se dok za to postoje razlozi, a u slučaju iz stavka 1. točke 3. ovoga članka do okončanja postupka.

(6) Zadržani tražitelji, koliko je to moguće, smještaju se odvojeno od drugih državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji nisu podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu.

(7) Tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom iznimno se može zadržati smještajem u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se individualnom procjenom utvrdi da takav smještaj neće naškoditi njegovom fizičkom i mentalnom zdravlju te se osigurava redovito praćenje i pružanje odgovarajuće potpore tim tražiteljima.

(8) Maloljetniku se ne smije odrediti zadržavanje osim u cilju očuvanja jedinstva obitelji.

(9) Maloljetnika bez pratnje može se iznimno zadržati u specijaliziranim objektima za zadržavanje u odvojenom smještaju od odraslih osoba u što kraćem trajanju ako se procjenom skrbnika utvrdi da je takav smještaj nužan i da se zadržavanjem štiti maloljetnik.

(10) Tražitelju i strancu u transferu koji boluje od ozbiljnih zaraznih ili mentalnih bolesti neće se ograničiti sloboda kretanja niti odrediti zadržavanje i smještaj u prostorima Ministarstva namijenjenim za kolektivni smještaj, već u za to nadležnim zdravstvenim ustanovama.

(11) Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja donosi rješenje o zadržavanju u kojoj navodi razloge zadržavanja i činjenice zašto se ne mogu primijeniti druge manje prisilne mjere.

(12) Tražitelja se o zadržavanju, mogućnosti traženja besplatne pravne pomoći i zastupanja obavještava na jeziku koji tražitelj razumije ili za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije.

(13) Protiv rješenja iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(14) Odluku o tužbi upravni sud donosi u roku od 15 dana od dana podnošenja tužbe, a u iznimnim situacijama, najkasnije 21 dan od podnošenja tužbe.

(15) Ako sud ne donese odluku iz stavka 14. ovoga članka u roku od 21 dan od podnošenja tužbe, zadržani tražitelj se odmah oslobađa.

(16) Odmah po donošenju rješenja iz stavka 11. ovoga članka Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja dostavlja spis predmeta upravnom sudu.

(17) U slučaju zadržavanja maloljetnika bez pratnje, upravni sud razmatra zakonitost zadržavanja po službenoj dužnosti.

(18) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o zadržavanju nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja i stranca u transferu odmah pustiti na slobodu.“.

Članak 36.

Članak 55. mijenja se i glasi:

„(1) Materijalni uvjeti prihvata su: smještaj u prihvatilištu, hrana, odjeća i proizvodi za osobnu higijenu osigurani u naravi te novčana naknada.

(2) Visinu novčane naknade određuje ministar odlukom.

(3) Tražitelj može o svom trošku boraviti na bilo kojoj adresi u Republici Hrvatskoj uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(4) Materijalni uvjeti prihvata mogu se ograničiti na osnovne uvjete prihvata ako tražitelj:

1. izbiva izvan Prihvatilišta dok je na snazi mjera ograničenja slobode kretanja
2. posjeduje sredstva koja mu omogućavaju odgovarajući životni standard
3. krši odredbe Kućnog reda prihvatilišta
4. ne surađuje s nadležnim tijelima, osobito u pogledu ispunjenja obveza iz članka 52. ovoga Zakona
5. ne sudjeluje u obveznim integracijskim mjerama iz članka 58.a ovoga Zakona
6. podnese naknadni zahtjev.

(5) Materijalni uvjeti prihvata će se ukinuti tražitelju ako ozbiljno i opetovano krši kućni red prihvatilišta, prijeti i nasilno se ponaša.

(6) Ministarstvo na temelju individualne procijene donosi rješenje kojim se ograničavaju ili ukidaju neki od materijalnih uvjeta prihvata iz stavka 1. ovoga članka, razmjerno svrsi koja se želi postići, uzimajući u obzir članak 52. stavak 2. ovoga Zakona i očuvanje dostojanstvenog životnog standarda tražitelja.

(7) Ako prestanu okolnosti iz stavka 4. ovoga članka, Ministarstvo donosi rješenje kojim u cijelosti ili djelomično ukida rješenje iz stavka 6. ovoga članka.

(8) Protiv rješenja iz stavaka 6. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(9) Ministarstvo ima pravo zahtijevati povrat troškova smještaja, uključujući i nastalu materijalnu štetu u slučaju propisanom stavkom 4. točkama 2. i 3. ovoga članka.

(10) Načine i uvjete ostvarivanja materijalnih uvjeta prihvata propisuje ministar pravilnikom.“

Članak 37.

U članku 56. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Međunarodne i nacionalne organizacije i udruge civilnog društva koje se bave zaštitom ljudskih prava i temeljnih sloboda mogu provoditi svoje aktivnosti u prihvatilištu na temelju sporazuma o suradnji.“

U stavku 3. riječ: „Prihvatilište“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilište“.

U stavcima 5., 6. i 7. riječ: „Prihvatištu“ zamjenjuje se riječju: „prihvatištu“.

Stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Tražitelj može izbivati izvan prihvatilišta duže od 24 sata uz prethodno odobrenje prihvatilišta.“.

Stavak 9. briše se.

U dosadašnjem stavku 10., koji postaje stavak 9., riječ: „Prihvatištu“ zamjenjuje se riječju: „prihvatištu“.

Članak 38.

U članku 57. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Tražitelju kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, uključujući i potrebne usluge rehabilitacije.“.

Članak 39.

U članku 58. stavku 1. riječi: „Pravo na osnovno i srednje obrazovanje“ zamjenjuju se riječima: „Pravo na pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“.

U stavku 3. iza riječi: „prava“ dodaje se riječ: „pristupa“, a riječi: „30 dana“ zamjenjuju se riječima: „dva mjeseca“.

U stavku 4. iza riječi: „jezika“ zarez i riječi: „kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba“ brišu se.

Članak 40.

Iza članka 58. dodaju se naslov iznad članka i članak 58.a koji glase:

„Mjere rane integracije tražitelja

Članak 58.a

(1) Radi prihvaćanja vrijednosti hrvatskog društva i kulture, tražitelj je dužan pohađati radionice kulturne orijentacije i tečajeve hrvatskog jezika.

(2) Ministarstvo nadležno za obrazovanje objavljuje na svojim mrežnim stranicama popis ustanova s akreditiranim programima za provođenje aktivnosti tečajeva hrvatskog jezika.

(3) Ministarstvo će organizirati radionice kulturne orijentacije.

(4) Odredbe ovoga članka ne odnose se na tražitelje iz članka 42. ovoga Zakona.

(5) Troškovi tečajeva hrvatskog jezika iz stavka 1. ovoga članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za obrazovanje.

(6) Troškovi aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije Ministarstva.

(7) Program tečajeva hrvatskog jezika iz stavka 1. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.

(8) Način provedbe te sadržaj radionica iz stavka 3. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar.“.

Članak 41.

U članku 59. stavku 1. iza riječi: „pisanom“ dodaje se riječ: „sažetom“.

U stavku 2. riječi: „u roku od 15 dana“ zamjenjuju se riječima: „što je prije moguće, a najkasnije u roku od tri dana“, a iza riječi: „obavijestiti tražitelja o“ dodaju se riječi: „uvjetima prihvatila,“.

U stavku 3. iza riječi: „komunicirati“ dodaju se riječi: „ili prema potrebi korištenjem videozapisa, piktograma i drugih vizualnih pomagala“.

Iza stavka 6. dodaju se stavci 7. i 8., koji glase:

„(7) Pristup pravnom savjetovanju neće se omogućiti ako su ispunjeni uvjeti iz članka 16. stavka 3. Uredbe (EU) 2024/1348.

(8) Tražitelj potvrđuje primitak i razumijevanje informacija iz stavaka 2. i 3. ovoga članka.“.

Članak 42.

U članku 61. stavku 1. riječi: „pravo na rad“ zamjenjuju se riječima: „pravo na pristup tržištu rada“.

U stavku 6. riječ: „Prihvatište“ zamjenjuje se riječju: „prihvatište“.

Članak 43.

U članku 62. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, iskaznica tražitelja se neće izdati tražitelju za kojeg se provodi granična procedura te koji je zadržan ili je u zatvoru.“.

U stavku 5. iza riječi: „humanitarni“ dodaju se riječi: „ili drugi nužni“.

Članak 44.

U članku 64. stavku 2. točki 11. riječi: „vlasništvo nekretnine“ zamjenjuju se riječima: „stjecanje pokretne i nepokretne imovine“.

U stavku 4. točka 4. mijenja se i glasi:

„4. nastaviti s provođenjem obveznih integracijskih mjera sukladno članku 74. ovoga Zakona.“.

Članak 45.

U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovoga Zakona.“.

U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“.

U stavku 6. druga rečenica briše se.

Članak 46.

U članku 67. iza stavka 19. dodaje se stavak 20. koji glasi:

„(20) Pravo na smještaj može se uskratiti ako azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ne ispunjava ugovorne obveze iz članka 74. stavaka 2., 3. i 4. ovoga Zakona.“.

Članak 47.

U članku 68. stavku 1. iza riječi: „rada“ dodaju se riječi: „i pod uvjetima propisanim člankom 28. Uredbe (EU) 2024/1347“.

U stavku 2. iza riječi: „zaposlenje,“ dodaju se riječi: „pristup uslugama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje,“.

Članak 48.

U članku 70. stavku 3. iza riječi: „obrazovnih“ dodaju se riječi: „i stručnih“, a iza riječi: „državljanin“ dodaju se riječi: „sukladno propisima kojima se uređuju regulirane profesije i priznavanje inozemne stručne kvalifikacije“.

U stavku 4. iza riječi: „inozemnu“ dodaje se riječ: „stručnu“.

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji iz opravdanih razloga nije u mogućnosti dostaviti potrebnu dokumentaciju kojom dokazuje inozemnu obrazovnu kvalifikaciju, tijelo nadležno za vrednovanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu pristupa tržištu rada provest će vrednovanje sukladno raspoloživim podacima i izraditi informativni dokument o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji.“.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. iza riječi: „kvalifikacija“ dodaju se riječi: „odnosno priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija“, a iza riječi: „stručna“ dodaju se riječi: „odnosno obrazovna“.

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 7. riječi: „s pozicije ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja“ brišu se.

Članak 49.

Naslov iznad članka 74. mijenja se i glasi: „Obveza integracije u hrvatsko društvo“.

Članak 74. mijenja se i glasi:

„(1) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurat će se pristup tečajevima hrvatskog jezika i polaganje ispita iz znanja hrvatskog jezika na razinama (A1) i (A2).

(2) Ministarstvo nadležno za obrazovanje objavljuje na svojim mrežnim stranicama popis ustanova s akreditiranim programima za provođenje aktivnosti tečajeva hrvatskog jezika.

(3) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obavezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika te položiti ispit iz znanja hrvatskog jezika na razini (A1) u roku od jedne godine od dana stjecanja statusa.

(4) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obavezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika te položiti ispit iz znanja hrvatskog jezika na razini (A2) u roku od tri godine od dana stjecanja statusa.

(5) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obavezan je pohađati radionice integracije u hrvatsko društvo.

(6) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom koji bez opravdanog razloga ne ispuni obveze iz stavaka 3., 4. ili 5. ovoga članka u predviđenim rokovima, može se uskratiti smještaj koji uživa na teret Republike Hrvatske ili davanja iz sustava socijalne skrbi koja prima, osim davanja koja se odnose na maloljetnu djecu, trudnice i osobe s posebnim potrebama.

(7) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji po isteku godine dana od odobrenja statusa podnosi zahtjev za spajanje obitelji u skladu s člankom 66. ovoga Zakona i koji bez opravdanog razloga nije ispunio obvezu iz stavka 3. ovoga članka, ne ostvaruje pravo na spajanje obitelji dok tu obvezu ne izvrši.

(8) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji po isteku tri godine od odobrenja statusa podnosi zahtjev za spajanje obitelji u skladu s člankom 66. ovoga Zakona i koji bez opravdanog razloga nije ispunio obvezu iz stavka 4. ovoga članka ne ostvaruje pravo na spajanje obitelji dok tu obvezu ne izvrši.

(9) Prilikom razmatranja zahtjeva iz stavaka 7. i 8. ovoga članka, Ministarstvo uzima u obzir sve okolnosti koje mogu utjecati na potrebu za spajanjem obitelji i prije izvršavanja propisane obveze.

(10) Radi ispunjenja obveza iz ovoga članka azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom potpisuje Integracijski sporazum.

(11) Troškovi aktivnosti iz stavka 1. ovoga članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za obrazovanje.

(12) Troškovi aktivnosti iz stavka 5. ovoga članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije Ministarstva.

(13) Program tečajeva hrvatskog jezika iz stavka 1. ovoga članka propisuje se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.

(14) Sadržaj Integracijskog sporazuma iz stavka 10. ovoga članka propisuje se pravilnikom koji donosi ministar.“.

Članak 50.

U članku 76. stavku 5. riječi: „i pripadajuće Radne skupine koja izrađuje prijedloge nacionalnih strateških dokumenata u ovom području“ brišu se.

Članak 51.

Iza članka 93. dodaju se naslov iznad članka i članak 93.a koji glase:

„Plan za nepredvidive situacije

Članak 93.a

(1) Vlada Republike Hrvatske donosi plan za nepredvidive situacije (u daljnjem tekstu: plan) kojim se utvrđuju mjere koje treba poduzeti kako bi se osigurao primjeren prihvata tražitelja kad je Republika Hrvatska suočena s nerazmjerno velikim brojem tražitelja međunarodne zaštite, uključujući maloljetnike bez pratnje.

(2) Plan uključuje i mjere za osiguranje primjerenog prihvata tražitelja ako su raspoloživi smještajni kapaciteti privremeno iscrpljeni ili privremeno nedostupni zbog nerazmjerno velikog broja osoba kojima je potreban smještaj ili zbog katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem ili prirodne katastrofe.

(3) Plan se izrađuje prema predlošku EUAA, uzimajući u obzir posebne nacionalne okolnosti.

(4) Plan se preispituje i ažurira zbog promijenjenih okolnosti prema potrebi, a najmanje svake tri godine te se o donošenju, izmjenama i aktivaciji plana izvješćuje EUAA dok se za svaku aktivaciju plana izvješćuje Europsku komisiju i EUAA.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 52.

Postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 70/15., 127/17., 33/23. i 17/25.).

Članak 53.

- (1) Vlada Republike Hrvatske donijet će plan iz članka 93.a, koji je dodan člankom 51. ovoga Zakona u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Ministar će uskladiti Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata („Narodne novine“, br. 135/15. i 61/19.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (3) Ministar će uskladiti Pravilnik o obrascima i zbirkama podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite („Narodne novine“, br. 85/16. i 80/24.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (4) Ministar će uskladiti Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku odobrenja međunarodne zaštite („Narodne novine“, br. 140/15. i 155/22.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (5) Ministar nadležan za obrazovanje, uz prethodnu suglasnost ministra, donijet će pravilnik iz članka 58.a stavka 7., koji je dodan člankom 40. ovoga Zakona u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (6) Ministar će donijeti pravilnik iz članka 58.a stavka 8., koji je dodan člankom 40. ovoga Zakona u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (7) Ministar nadležan za obrazovanje, uz prethodnu suglasnost ministra, donijet će pravilnik iz članka 74. stavka 13., koji je izmijenjen člankom 49. ovoga Zakona u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (8) Ministar će donijeti pravilnik iz članka 74. stavka 14., koji je izmijenjen člankom 49. ovoga Zakona u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 54.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 12. lipnja 2026.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Članak 2. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti izmijenjen je radi opsega nove azilne pravne stečevine koju je potrebno prenijeti u pravni poredak Republike Hrvatske odnosno čiju provedbu je potrebno osigurati. Stavak 3. je nadopunjen kako bi se u potpunosti prenio članak 30. Direktive (EU) 2024/1346 o prihvatu i uskladio s člankom 3. Uredbe (EU) 2021/2303 odnosno kako bi se usklađivanjem obuhvatilo područje primjene novih uredbi EU i uvela preciznija terminologija.

Uz članak 2.

Dodaje se novi članak 2.a (Nadležna tijela) radi propisivanja jasne podjele nadležnosti među nacionalnim tijelima uključenima u sustav međunarodne i privremene zaštite. Time se naglašava institucionalna transparentnost, omogućava lakša provedba ovoga Zakona u upravnom i operativnom smislu osigurava dosljedno postupanje, sukladno novoj pravnoj stečevini EU koja izričito traži imenovanje nadležnih tijela.

Uz članak 3.

Članak 3. je nadopunjen na način da je izričito navedena kategorija stranci u transferu, na koju se, uz tražitelje međunarodne zaštite, azilante, strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom primjenjuju odredbe Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 130/20., 114/22., 151/22. i 40/25.).

Uz članak 4.

Članak 4. sadrži definicije pojmova koji se koriste u ovome Zakonu i u potpunosti je ažuriran kako bi bio u skladu s reformiranim zakonodavnim okvirom Europske unije, osobito novim EU uredbama (EU) 2024/1347 i (EU) 2024/1348. Također, ažurirane su i proširene definicije izraza radi jasnijeg normiranja pojmova važnih za provedbu postupka međunarodne zaštite kao i sukladno Direktivi (EU) 2024/1346, uključujući nove pojmove i redefiniciju postojećih (npr. tražitelj, maloljetnik bez pratnje, ranjive skupine, članovi obitelji, poseban skrbnik, materijalnih uvjeta prihvata, namjera i registracija, zahtjev, zadržavanje, opasnost od bijega i bijeg), koje sada bolje odražavaju praksu i terminologiju Europske unije. Primjerice, budući da Direktiva (EU) 2024/1346 šire određuje razloge zbog kojih se smatra da maloljetnik nije u braku, definicija tog pojma je preformulirana sukladno izričaju članka 2. točke 3. Direktive (EU) 2024/1346 te je propisano kako se smatra da maloljetnik nije u braku ako na temelju pojedinačne procjene njegov brak nije u skladu s propisima Republike Hrvatske, a osobito propisima kojima se uređuje minimalna zakonska dob za sklapanje braka. Cilj izmjena je povećanje pravne jasnoće, dosljednosti i učinkovitosti postupanja u području međunarodne i privremene zaštite.

Uz članak 5.

Članak 10. izmijenjen je radi usklađivanja s izričajem Direktive (EU) 2024/1346 te je pojašnjena obveza uzimanja u obzir najboljeg interesa djeteta, sa svrhom preciznije metodologije procjene tog interesa u svakom pojedinačnom slučaju, u skladu s međunarodnim standardima. Nadalje, postupovne odredbe koje se odnose na maloljetnika bez pratnje premještene su u članak 17. ovoga Zakona.

Uz članak 6.

Članak 11. je mijenjan radi potpunog usklađivanja s Uredbom (EU) 2024/1348, s obzirom na to da je ta materija uređena navedenom Uredbom.

Uz članak 7.

Članak 12. mijenjan radi usklađivanja s Uredbom (EU) 2024/1348 na način da je brisan stavak 2. zbog izbjegavanja dvostrukog normiranja.

Uz članak 8.

U članku 13. izmijenjena je odredba o osiguravanju prevoditelja u postupku odobrenja međunarodne zaštite radi veće kvalitete i dostupnosti usluge, posebno za jezike koji su rjeđe zastupljeni u sustavu. Time su kriteriji za angažman prevoditelja jasniji i jednostavniji.

Uz članak 9.

Članak 14. usklađen s Uredbom (EU) 2024/1348 te je brisan dio odredbi zbog izbjegavanja dvostrukog normiranja.

Uz članak 10.

U članku 15. propisana su jamstva za ranjive skupine, osobito djecu bez pratnje, žrtve trgovanja ljudima i osobe s invaliditetom. Precizirana je obveza individualne procjene potreba te su postupovna jamstva izdvojena iz članka, budući da su ista propisana člancima 20., 21., 22. i 23. Uredbe 2024/1348. Propisan je rok od 30 dana za provedbu prepoznavanja osobnih okolnosti tražitelja od izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva te je članak usklađen s člankom 25. Direktive (EU) 2024/1346.

Propisuje se obveza osposobljavanja svih službenika uključenih u procjenu posebnih potreba tražitelja međunarodne zaštite. Osposobljavanje službenika svih država članica osigurava Agencija Europske unije za azil kroz ciljne obuke i edukacije.

Uz članak 11.

U članku 16. terminologija je usklađena s terminologijom Direktive (EU) 2024/1346.

Stavkom 3. se uređuje iznimna mogućnost saslušanja maloljetnika bez prisutnosti odgovorne odrasle osobe, sukladno članku 22. Uredbe (EU) 2024/1348, isključivo kada postoje opravdani razlozi i kada je takvo postupanje u najboljem interesu djeteta. Maloljetniku pritom mora biti pružena pomoć osobe sa stručnim znanjem i vještinama potrebnim za zaštitu njegovih najboljih interesa, čime se osigurava učinkovitija zaštita prava maloljetnika.

Uz članak 12.

Članak 17. je mijenjan radi prenošenja članka 27. Direktive (EU) 2024/1346 te je pojam „dijete bez pratnje“ zamijenjen pojmom: „Maloljetnik bez pratnje“. Prošireni su kriteriji te način određivanja posebnog skrbnika djeci bez pratnje, kako bi se osigurala njihova pravna i socijalna zaštita tijekom cijelog postupka. U tu svrhu jasnije se utvrđuju kategorije kaznenih djela i prekršaja koje isključuju mogućnost rada s maloljetnicima bez pratnje. Odredbom se propisuje i obveza da sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje, uključujući posebne skrbnike, prije početka rada moraju biti odgovarajuće osposobljene te se kontinuirano stručno usavršavati u području prava i potreba maloljetnika. Kontinuirano osposobljavanje podrazumijeva redovito praćenje novih standarda, propisa i stručnih praksi u području zaštite djece u migracijskom kontekstu kroz primjenjive standarde i smjernice koje utvrđuje EUAA i nacionalna tijela (postupanja prema maloljetnicima bez pratnje u okviru sustava međunarodne zaštite, prava djece prema Konvenciji o pravima djeteta, Povelji Europske unije o temeljnim pravima i nacionalnom zakonodavstvu). Svrha ove odredbe jest osigurati da osobe koje neposredno rade s djecom bez pratnje imaju potrebna znanja, vještine i senzibilitet za prepoznavanje i adekvatno reagiranje na njihove posebne potrebe, u skladu s načelom najboljeg interesa djeteta. Također, članak je dopunjen propisivanjem maksimalnog broja od 50 maloljetnika po skrbniku u slučaju

nerazmjerno velikog broja maloljetnika bez pratnje, sukladno članku 23. stavcima 3. i 10. Uredbe (EU) 2024/1348. Nadalje, dodan je novi stavak 6. s kojim je prenesena odredba članka 5. stavka 2. drugog podstavka Direktive (EU) 2024/1346 o pružanju svih potrebnih informacija maloljetnicima bez pratnje o uvjetima prihvata te o pružateljima pravne pomoći i zastupanja, uključujući besplatnu pravnu pomoć i zastupanje, na način primjeren dobi i kojim se osigurava da ih maloljetnik bez pratnje razumije, koristeći se prema potrebi, informativnim materijalima posebno prilagođenim maloljetnicima, u nazočnosti posebnog skrbnika. Člankom 32. Uredbe (EU) 2024/1348 propisano je da maloljetnik bez pratnje ima pravo podnijeti zahtjev u svoje ime ako ima pravnu sposobnost u skladu s nacionalnim pravom“ te je stoga to trebalo propisati novim stavkom.

Uz članak 13.

Članak 18. je izmijenjen u skladu s člankom 25. Uredbe (EU) 2024/1348.

Uz članak 14.

Ovim člankom brisani su članci 22. do 31.

Navedene odredbe odnose na postupak procjene zahtjeva koji je u potpunosti propisan Uredbom 2024/1348. Također, pojedine odredbe kojima su uređeni posebni postupci, postupanja i tehnička pitanja, radi bolje preglednosti i jasnoće zakonskog teksta premještene su odnosno preciznije su formulirane u drugim dijelovima Zakona, posebice u dijelovima koji se odnose na ranjive skupine, postupovna jamstva i nadležnosti tijela. Također, omogućena je veća usklađenost sa zakonodavstvom Europske unije, uključujući instrumente Pakta o migracijama i azilu.

Uz članak 15.

Članak 32. je izmijenjen na način da propisuje nadležnost Ministarstva za donošenje rješenja u postupku odobrenja međunarodne zaštite, pri čemu Ministarstvo temeljito razmatra sve relevantne elemente i uvjete za stjecanje statusa izbjeglice ili supsidijarne zaštite. Postupak je usklađen s odredbama poglavlja II., III. i V. Uredbe (EU) 2024/1347, čime se osigurava dosljedna primjena europskih standarda u nacionalnom sustavu azila. Time se jamči pravna sigurnost, objektivnost i pravičnost u procjeni zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

Uz članak 16.

Ovim člankom izmijenjen je članak 33., na način da je preciznije propisan način izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, uključujući jasne rokove i postupanje nadležnih ustrojstvenih jedinica Ministarstva odmah po izraženoj namjeri te je tako u potpunosti usklađen s člancima 27. i 28. Uredbe (EU) 2024/1348, uključujući propisivanje mjesta gdje se namjera može izraziti, te nadležnosti i roka za njenu registraciju. Članak je također usklađen i s člankom 6. Uredbe (EU) 2024/1356, propisivanjem provođenja dubinske provjere, koja prethodi činu izražavanja namjere. U stavku 4. je radi jasnoće zakonskog teksta dodana riječ „prisilnom“. Također, dodan je novi stavak 5. kojim se upućuje na primjenu članka 10. Uredbe 2024/1359 u slučaju krizne situacije i više sile.

Uz članak 17.

Izmjenama u članku 34. unaprijeđena je procedura zaprimanja i evidentiranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, osobito s aspekta osiguranja pristupa postupku ranjivim skupinama, uključujući i djecu kroz jasno upućivanje na izravnu primjenu Uredbe (EU) 2024/1348. Odredba predloženoga stavka 3. dodana je radi usklađivanja s Direktivom (EU) 2024/1346.

Uz članak 18.

Članak 35. je mijenjan zbog upućivanja na izravnu primjenu odredbi iz poglavlja II. odjeljka II. Uredbe (EU) 2024/1348 vezano za provođenje saslušanja u postupku međunarodne zaštite. U skladu s člankom 13. točkom 13. (treća rečenica) Uredbe (EU) 2024/1348 države članice mogu u nacionalnom pravu odrediti da, ako pravni savjetnik sudjeluje u osobnom intervjuu, on može intervenirati samo na kraju osobnog intervjuu te je implementirana ta mogućnost.

Uz članak 19.

Članak 38. je izmijenjen na način da izravno upućuje na primjenu odredbi Uredbe (EU) 2024/1347. Nadalje, dodana je točka 6. sa svrhom bržeg rješavanja zahtjeva u okviru postupka na granici. Naime, sukladno članku 41. stavku 1., točka 5. članka 38. je vezana rokom donošenja rješenja najkasnije 3 mjeseca od zahtjeva, dok se čitav granični postupak, od registracije namjere pa do rješenja o odgovornom učinku tužbe, mora sprovesti u roku od 12 tjedana.

Uz članak 20.

Članak 39. je izmijenjen na način da izravno upućuje na primjenu odredbi članaka 40. i 41. Uredbe (EU) 2024/1348 u kojima su propisani razlozi za izričiti i prešutni odustanak. Dodan je novi stavak 2. na temelju kojeg u slučaju izričitog odustanka od zahtjeva nije dopušten redovni pravni lijek.

Zakonom se propisuje rok od dva dana u kojem tražitelj može opravdati razloge zbog kojih se smatra da je prešutno odustao.

Uz članak 21.

Članak 40. je izmijenjen na način da izravno upućuje na primjenu odredbi članka 51. Uredbe (EU) 2024/1348 koji propisuje precizne rokove za donošenje rješenja u postupku međunarodne zaštite, čime se povećava pravna sigurnost i ubrzavaju postupci.

Dodan je stavak 2. sukladno članku 35. stavku 8. Uredbe (EU) 2024/1348 kojim se traži od država članica da odrede rok u kojem će riješiti predmet koji je vraćen na ponovni postupak.

Uz članak 22.

Članak 41. je izmijenjen na način da izravno upućuje na primjenu odredbi članka 42. Uredbe (EU) 2024/1348 kojim su prošireni kriteriji za provođenje ubrzanog postupka u odnosu na važeću odredbu Zakona, osobito u slučaju očito neutemeljenih zahtjeva, uz osiguranje odgovarajućih postupovnih jamstava.

Uz članak 23.

Članak 42. je izmijenjen na način da izravno upućuje na primjenu odredbi članaka 43. i 45. Uredbe (EU) 2024/1348. Osigurava se pravovremeni pristup postupku i ujednačava praksa postupanja u skladu s europskim standardima. U članku 30. stavku 3. Uredbe (EU) 2024/1348 propisuje se u kojim situacijama države članice mogu organizacijama koje se bave zaštitom prava izbjeglica ograničiti pristup tražiteljima. Učinkovit pristup organizacijama koje pružaju pravno savjetovanje osigurat će se kroz pravovremeno obavješćavanje, omogućavanje fizičkog pristupa tražiteljima tijekom granične procedure te osiguravanje povjerljive komunikacije u skladu s operativnim i sigurnosnim uvjetima u okviru granične procedure. S obzirom na osjetljiva pitanja nacionalne sigurnosti i javnog poretka predlaže se ograničiti pristup. Također, propisuje se rok od pet dana za dostavu spisa predmeta upravnom sudu te rok za donošenje presude, od osam dana odnosno petnaest dana u slučaju kada je potrebno provesti raspravu.

Uz članak 24.

Članak 43. je izmijenjen na način da izravno upućuje na primjenu odredbi članka 38. i 39. Uredbe (EU) 2024/1348 koja je direktno primjenjiva i kako bi se izbjeglo dvostruko normiranje postupanja u slučaju odbacivanja zahtjeva.

Uz članak 25.

Članak 44. Zakona mijenja se na način da se propisuje način određivanja treće zemlje kao sigurne zemlje podrijetla odnosno upućuje se na izravnu primjenu odredbi članka 61. i 62. Uredbe (EU) 2024/1348, kojom je ovaj institut direktno propisan i detaljno razrađen. Ovim pristupom izbjegava se dupliciranje propisa te se omogućuje učinkovitija primjena jedinstvenih EU standarda. Sukladno članku 64. navedene Uredbe, propisuje se da ministar unutarnjih poslova, može, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za vanjske poslove, uz sigurne zemlje podrijetla koje su određene na razini Europske unije, odrediti i druge sigurne zemlje podrijetla, o čemu se obavještava Europska komisija i Agencija Europske unije za azil. Uvažavajući presudu Suda Europske unije u spojenim predmetima C-758/24 i C-759/24 od 1. kolovoza 2025., stavkom 4. propisano je da upravni sudovi koji odlučuju o žalbama imaju pravo preispitati jesu li ispunjeni materijalni uvjeti za određivanje pojedine treće zemlje kao sigurne zemlje podrijetla, kao i pristup sudovima i tražiteljima međunarodne zaštite izvorima informacija na temelju kojih su pojedine treće zemlje određene kao sigurne zemlje podrijetla.

Uz članak 26.

Izmjenom članka 45. primjena instituta sigurne treće zemlje usklađuje se s člankom 59. Uredbe (EU) 2024/1348, kojom je ovaj institut izravno propisan i detaljno razrađen. S obzirom na to da je Uredba izravno primjenjiva, u Zakon je unesena izričita uputa na odgovarajući članak Uredbe, čime se osigurava pravna jasnoća i dosljednost u primjeni pravila o sigurnim zemljama podrijetla. Ovim pristupom izbjegava se dupliciranje propisa te se omogućuje učinkovitija primjena jedinstvenih EU standarda.

Uz članak 27.

Članak 46. je brisan. Navedeni institut u Republici Hrvatskoj nikada nije primijenjen, a kako je Uredba izravno primjenjiva u pravnom poretku, nacionalna norma više nije potrebna niti smije duplicirati odredbe članka 60. Uredbe (EU) 2024/1348. Brisanjem se osigurava usklađenost s pravnom hijerarhijom EU-a i izbjegava mogući pravni nesklad.

Uz članak 28.

Članak 47. mijenja se jer su ova pitanja izravno uređena člankom 55. Uredbe (EU) 2024/1348. Izmjene se odnose na upućivanje na izravnu primjenu Uredbe, čime je jasno naznačeno da će se postupanje u takvim slučajevima voditi prema pravno obvezujućim pravilima EU. Dodan je i novi stavak 3. sukladno kojem u slučaju naknadnih zahtjeva tražitelj snosi troškove prijevoda sve dokumentacije za procjenu zahtjeva. Ova dopuna uvedena je radi učinkovitijeg i bržeg upravljanja postupcima, kao i radi odgovornosti tražitelja u kontekstu ponovnog pokretanja postupka. Konačno, izmjena je u skladu s načelom razmjernosti i pravilima Uredbe, koja omogućuju državama članicama da propišu takvu obvezu.

Uz članak 29.

Članak 49. je izmijenjen na način da izravno upućuje na primjenu odredbi članka 11. Uredbe (EU) 2024/1347 u odnosu na razloge prestanka azila i članka 16. u odnosu na supsidijarnu zaštitu, a koji su detaljno propisani navedenom Uredbom. Izmjene članka 49. provedene su u svrhu usklađivanja s člancima 11. i 16. Uredbe (EU) 2024/1347 te poglavljem IV. Uredbe (EU)

2024/1348, koji izravno propisuju uvjete i postupke za prestanak statusa izbjeglice i statusa supsidijarne zaštite. S obzirom na zahtjeve Uredbe (EU) 2024/1347 propisan je rok od petnaest dana za pokretanje upravnog spora.

Uz članak 30.

Članak 50. izmijenjen je radi usklađivanja s Uredbom (EU) 2024/1347 i Uredbom (EU) 2024/1348, na način da se upućuje na odredbe članka 14. stavka 1. točki b), c), d) i e) Uredbe (EU) 2024/1347, te članka 19. stavka 1. točki b) i c) iz iste Uredbe i s odredbama IV. poglavlja Uredbe (EU) 2024/1348, koje su obvezujuće u cijelosti i izravno primjenjive u državama članicama čime se osigurava pravna jasnoća i učinkovitost primjene pravne stečevine Europske unije u području međunarodne i privremene zaštite. Također su brisani stavci koji su sada obuhvaćeni izravno primjenjivom Uredbom (EU) 2024/1347.

Uz članak 31.

Članak 51. je izmijenjen radi usklađivanja s člancima 67., 68. i 69. Uredbe (EU) 2024/1348, koja se izravno primjenjuje u državama članicama, od 12. lipnja 2026., a koji se odnose na postupak povodom pravnog lijeka. Dodan je i novi stavak prema kojem se nadležnost upravnog suda određuje prema smještaju tražitelja, a radi ravnomjerne raspodjele sudskih predmeta među upravnim sudovima.

Uz članak 32.

Članak 52., koji se odnosi na prava i obveze tražitelja, mijenja se radi usklađivanja s odredbama Uredbe (EU) 2024/1348 i prenošenja Direktive (EU) 2024/1346. Stavkom 3. ovoga članka propisuje se da Ministarstvo unutarnjih poslova osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata. Time se u nacionalno zakonodavstvo prenosi članak 31. Direktive kako bi se osigurali odgovarajući EU standardi prihvata pri čemu će se sam mehanizam praćenja i nadzora detaljno razraditi internim dokumentima uzimajući u obzir operativne standarde, pokazatelje, smjernice i najbolje prakse o uvjetima prihvata koje je izradila Agencija za azil u skladu s člankom 13. Uredbe (EU) 2021/2303. U stavku 4. točka 9. se, u odnosu na važeću odredbu dopunjuje obvezom tražitelja da je dužan boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo zbog prenošenja članka 8. Direktive (EU) 2024/1346. Stavak 6., koji propisuje prava i obveze stranca u transferu, usklađen je s člancima 8. i 9. Uredbe (EU) 2024/1348.

Uz članak 33.

Članak 53. je mijenjan radi usklađivanja s člankom 56. Uredbe (EU) 2024/1348. Stavak 3. mijenjan je iz razloga upućivanja na izravnu primjenu članka 56. Uredbe (EU) 2024/1348 koja daje mogućnost državama članicama da propiše iznimke od prava na ostanak vezano uz naknadni zahtjev. Ako osoba nema pravo na ostanak, nadležno tijelo može pokrenuti postupak udaljenja iz Republike Hrvatske.

Uz članak 34.

Članak 54. Zakona mijenja se u cijelosti radi prenošenja odredbi članka 9. Direktive (EU) 2024/1346, koji uređuje slobodu kretanja i mogućnost njezinog ograničavanja. Novim normativnim rješenjem zadržava se opće pravilo o slobodi kretanja tražitelja međunarodne zaštite i stranaca u dublinskom postupku (tzv. stranci u transferu), uz propisivanje mogućnosti njezinog ograničenja isključivo u posebnim i propisno obrazloženim slučajevima, i to iz razloga javnog reda ili u cilju sprječavanja samovoljnog napuštanja prihvatilišta u svrhu provedbe transfera u drugu državu članicu ili radi osiguravanja prisutnosti tražitelja koji je vraćen u Republiku Hrvatsku. Time se osigurava razmjernost i pojedinačna procjena svakog slučaja, što

je u skladu s pravnom stečevinom Europske unije. Propisana je i nadležnost za donošenje rješenja (Ministarstvo, policijska uprava ili policijska postaja), uz obvezu obrazloženja i upoznavanja tražitelja s posljedicama nepoštovanja mjere na jeziku koji razumije. Uređeno je i pravo na sudsku zaštitu protiv rješenja o ograničenju slobode kretanja putem tužbe upravnom sudu u roku od osam dana te su definirani rokovi za odlučivanje, čime se osigurava učinkovita pravna zaštita. Izmjena članka doprinosi povećanju pravne jasnoće i predvidivosti, zaštiti temeljnih prava tražitelja te usklađivanju nacionalnog zakonodavstva s obvezama iz Direktive (EU) 2024/1346.

Uz članak 35.

Novim člankom 54.a propisuje se pravna osnova za zadržavanje tražitelja međunarodne zaštite čime se prenosi članak 10. Direktive (EU) 2024/1346.

Zadržavanje, koje predstavlja najstroži oblik ograničenja slobode, dopušteno je samo ako je nužno i razmjerno, u strogo definiranim slučajevima. U skladu s Direktivom, nabrojani su taksativno razlozi zadržavanja. Obveza individualne procjene u svakom slučaju osigurava zaštitu temeljnih prava tražitelja, posebno prava na slobodu i sigurnost, zajamčenih člankom 6. Povelje EU-a i člankom 5. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava. Posebna pažnja posvećena je ranjivim skupinama, osobito maloljetnicima i osobama s posebnim potrebama u vezi s prihvatom. U pravilu se maloljetnici ne zadržavaju, a kada je to nužno, moraju biti smješteni u uvjetima koji odgovaraju njihovim potrebama i uz poštovanje načela najboljeg interesa djeteta i načela jedinstva obitelji. Maloljetnici bez pratnje mogu se iznimno zadržati samo ako je to u njihovu zaštitu i uz vremensko ograničenje. Propisano je da se zadržavanje određuje dok za to postoje razlozi i da prestaje čim prestanu postojati razlozi zbog kojih je određeno. Zadržavanje iz razloga zaštite javnog poretka ili nacionalne sigurnosti može trajati do okončanja postupka međunarodne zaštite. Osigurana je sudska zaštita pokretanjem upravnog spora u roku od osam dana, uz hitno postupanje suda bez provođenja usmene rasprave. Nadalje, uveden je automatizam sudskog preispitivanja po službenoj dužnosti kada zadržavanje dulje traje ili kada nastupe nove okolnosti. Pravna sigurnost dodatno se jača propisivanjem obveze puštanja na slobodu bez odgode u slučaju da sud u upravnom sporu poništi rješenje o zadržavanju kao nezakonitu ili po službenoj dužnosti ne odluči u propisanom roku. Ovim se člankom osigurava potpuno i precizno prenosi članak 10. Direktive (EU) 2024/1346, te jačaju jamstva za zaštitu temeljnih prava i učinkovit pravni nadzor nad mjerom zadržavanja.

Uz članak 36.

Izmjene članka 55. su provedene radi usklađivanja s Direktivom (EU) 2024/1346 o uvjetima prihvata, posebno s odredbama poglavlja III. (članci 17. – 22.) koje detaljno uređuju materijalne uvjete prihvata za tražitelje međunarodne zaštite. Članak sada jasnije definira osnovne uvjete života i životnog standarda koje država mora osigurati tražiteljima kao npr. smještaj, prehranu, odjeću i higijenu, u skladu s načelom očuvanja dostojanstva i zdravlja osoba u postupku. Naglašena je potreba za osiguravanjem posebnih uvjeta za ranjive skupine, uključujući maloljetnike bez pratnje, žrtve mučenja, trudnice i osobe s invaliditetom, sukladno članku 22. Direktive. Propisani su i dodatni kriteriji za ograničavanje ili uskraćivanje materijalnih uvjeta prihvata, uz obvezu da se pritom ne ugroze temeljna prava i osigura minimum prava na dostojan život kojima se prenosi članak 23. Direktive (EU) 2024/1346. Također, materijalni uvjeti prihvata mogu se i ukinuti u slučaju ozbiljnog i opetovanog kršenja kućnog reda. Ozbiljno kršenje kućnog reda se odnosi na ponašanja koja ugrožavaju sigurnost drugih osoba ili imovine, onemogućuju normalno funkcioniranje prihvatnog centra ili predstavljaju povredu kaznenih ili prekršajnih propisa (npr. nasilno ponašanje, prijetnje, uništavanje imovine, krađa, zlouporaba alkohola ili droga, posjedovanje oružja, ozbiljno narušavanje javnog reda i mira). Opetovano

kršenje kućnog reda podrazumijeva više uzastopnih povreda propisanih pravila, unatoč prethodnom upozorenju ili sankciji, primjerice tri i više utvrđenih povreda u određenom vremenskom razdoblju (npr. šest mjeseci), neovisno o njihovoj težini, ili dvije teže povrede nakon upozorenja).

Uz članak 37.

Članak 56. je usklađen s člankom 20. Direktive (EU) 2024/1346. Naime, radi se o objektima koji se upotrebljavaju za zajednički smještaj tražitelja međunarodne zaštite, kojih na teritoriju Republike Hrvatske može biti više i iz tog razloga se pojam prihvatilišta piše malim početnim slovom. Kolektivnim smještajem tražiteljima se osigurava odgovarajući životni standard, zaštita njihovog obiteljskog života uzimajući u obzir i posebne potrebe u vezi s prihvatom. Brisana je druga rečenica odredbe stavka 8. koja je propisivala obvezu donošenja rješenja ako se uskraćuje izbjivanje izvan prihvatilišta, jer Direktiva (EU) 2024/1346 ne propisuje obvezu donošenja upravnih rješenja država članica prilikom svojih odluka o mjestu boravka tražitelja. Iz istog razloga brisana je i odredba stavka 9.

Uz članak 38.

Članak 57. je izmijenjen kako bi se u potpunosti prenio članak 22. Direktive (EU) 2024/1346 kao i radi izmjena drugih pojedinih članaka ovoga Zakona vezanih uz zdravstvenu zaštitu, a osobito da se prenese i pravo na potrebne usluge rehabilitacije.

Uz članak 39.

Članak 58. je izmijenjen kako bi se u potpunosti prenio članak 16. Direktive (EU) 2024/1346 na način da je propisano kako maloljetni tražitelji ostvaruju pristup obrazovanju u roku od 2 mjeseca od podnesenog zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

Uz članak 40.

Novi članak 58.a koji se odnosi na mjere rane integracije tražitelja, a radi prenošenja odredbe članka 18. Direktive (EU) 2024/1346. Dopune se odnose na obvezu tražitelja da pohađa tečajeve hrvatskog jezika i kulturne orijentacije, a provedba ovih aktivnosti propisat će se pravilnicima.

Uz članak 41.

Članak 59. je u potpunosti usklađen s člankom 5. Direktive (EU) 2024/1346 u pogledu rokova i metodologije pružanja informacija te pravnog savjetovanja tražitelja međunarodne zaštite. U odnosu na pravno savjetovanje članak sadrži uputu na članak 16. stavka 3. Uredbe (EU) 2024/1348 kojim je detaljno propisano pravno savjetovanje, a koja je izravno primjenjiva.

Uz članak 42.

Članak 61. je izmijenjen kako bi se prenio članak 17. Direktive (EU) 2024/1346 na način da tražitelj stječe pravo pristupa zapošljavanju.

Uz članak 43.

Članak 62. je dopunjen u odnosu na obvezu izdavanja isprava sukladno članku 29. Uredbe (EU) 2024/1348 te radi ostalih izmjena pojedinih članaka ovoga Zakona.

Uz članak 44.

Članak 64. stavak 2. točka 11. izmijenjena sukladno članku 13. Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. Stavak 4. točka 4. izmijenjen je radi usuglašavanja s izmjenama u ostalim člancima ovoga Zakona.

Uz članak 45.

Članak 66. je izmijenjen na način da se upućuje na članke 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347 koja detaljno uređuje pravo na spajanje obitelji, a koja je izravno primjenjiva.

Uz članak 46.

U članku 67. dodan je novi stavak 20. o uskrati smještaja azilantu ako ne ispuni integracijske obveze.

Uz članak 47.

Članak 68. je dopunjen uputom na članak 28. Uredbe (EU) 2024/1347 koja detaljno propisuje uvjete za ostvarenje prava na rad, a koja je direktno primjenjiva. Dopunom stavka 2. azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo pristupa svim uslugama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, s obzirom na to da imaju pravo upisa u evidenciju Zavoda. Time im je omogućen pristup svim uslugama Zavoda, kao i hrvatskim državljanima.

Uz članak 48.

Članak 70. je usklađen s člancima 29. i 30. Uredbe (EU) 2024/1347 koja detaljnije uređuje pravo na obrazovanje osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom. Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruje pravo na priznavanje inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin, sukladno propisima kojima se uređuju regulirane profesije i priznavanje inozemne stručne kvalifikacije odnosno priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije.

Uz članak 49.

Članak 74. izmijenjen je na način da se detaljno propisuje koje su obveze integracije u hrvatsko društvo azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom. Propisuje se pristup tečajevima hrvatskog jezika, ali i obveza polaganja ispita iz znanja hrvatskog jezika. Kao novost uvodi se integracijski sporazum koji je azilant dužan sklopiti s nadležnim tijelom. Također se propisuje i obveza pohađanja radionica kulturne orijentacije i vrijednosti hrvatskog društva sukladno Integracijskom sporazumu, koji potpisuje azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom. Način provedbe stavaka od 1. do 4. propisat će se pravilnikom koji će donijeti ministar nadležan za obrazovanje uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove, a sadržaj Integracijskog sporazuma propisat će se pravilnikom koji će donijeti ministar. Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom koji bez opravdanog razloga ne ispuni propisane obveze vezano za integracijske mjere moguće je uskratiti pravo na smještaj koji uživa na teret Republike Hrvatske ili davanja iz sustava socijalne skrbi koja prima, osim davanja koja se odnose na maloljetnu djecu, trudnice i osobe s posebnim potrebama te otežano spajanje obitelji ako bez opravdanog razloga ne ispuni propisane obveze. Opravdani razlozi se primjerice mogu odnositi na zdravstveno stanje (teška bolest, hospitalizacija, mentalna nesposobnost), na obiteljske obveze (briga oko maloljetne djece, trudnoća) ili se radi o osobi s posebnim potrebama.

Uz članak 50.

U članku 76. stavku 5. brisan je zadnji dio rečenice koji se odnosi na radnu skupinu Stalnog povjerenstva za provedbu integracije stranaca u hrvatsko društvo, koja izrađuje prijedloge nacionalnih strateških dokumenata na ovom području. Naime, isti nije usklađen s postojećom praksom Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina, a prema kojoj se u skladu s Kodeksom savjetovanja sa zainteresiranom javnošću u postupcima donošenja zakona, drugih propisa i akata („Narodne novine“, broj 140/09.) te Zakonom o sustavu strateškog planiranja i upravljanja razvojem Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 123/17. i 151/22) i Uredbom

o smjernicama za izradu akata strateškog planiranja od nacionalnog značaja i od značaja jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, („Narodne novine“, broj 37/23.) za izradu svakog pojedinog akta strateškog planiranja formira nova radna skupina iz redova predstavnika nadležnog tijela te predstavnika organizacija civilnog društva i akademske zajednice.

Uz članak 51.

Novim člankom 93.a propisuje se obveza izrade plana za nepredvidive situacije i prenosi članak 32. Direktive (EU) 2024/1346, čime se osigurava spremnost sustava prihvata tražitelja međunarodne zaštite u slučajevima nerazmjerno velikog broja tražitelja međunarodne zaštite ili kada raspoloživi smještajni kapaciteti budu privremeno iscrpljeni ili nedostupni. Na ovaj način osigurava se da sustav prihvata ostane funkcionalan i u izvanrednim okolnostima, uz posebnu zaštitu maloljetnika bez pratnje i drugih ranjivih skupina.

Plan se izrađuje prema predlošku Agencije Europske unije za azil, čime se osigurava usklađenost s pravnom stečevinom Europske unije te usporedivost i koordinacija s planovima drugih država članica. Istodobno se uzimaju u obzir posebne nacionalne okolnosti.

Plan, na prijedlog Ministarstva, donosi Vlada Republike Hrvatske.

Na ovaj način dodatno se jača otpornost sustava prihvata i međunarodne zaštite te osigurava pravovremeno i učinkovito djelovanje u kriznim situacijama.

Uz članak 52.

Uređuju se po kojem propisu će se rješavati postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 53.

Utvrđuju se rokovi za donošenje Plana za nepredvidive situacije te usklađivanje odnosno donošenje podzakonskih akata.

Uz članak 54.

Propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba, (SL L 212, 7. 8. 2001.)
- Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji, (SL L 251, 3. 10. 2003.)
- Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te za sadržaj odobrene zaštite (preinačena), (SL L 337, 20. 12. 2011.)
- Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena), (SL L 180, 29. 6. 2013.)
- Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (preinačena), (SL L 180/96, 29. 6. 2013.).

(2) Ovim se Zakonom uređuje primjena sljedećih uredbi Europske unije:

- Uredba Komisije (EZ) br. 1560/2003 od 2. rujna 2003. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji državljanin treće zemlje podnosi u jednoj od država članica, (SL L 222, 5. 9. 2003.)
- Uredba (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o uspostavi sustava »Eurodac« za usporedbu otisaka prstiju za učinkovitu primjenu Uredbe (EU) br. 604/2013 o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva i o zahtjevima za usporedbu s podacima iz Eurodaca od strane tijela kaznenog progona država članica i Europolu u svrhu kaznenog progona te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1077/2011 o osnivanju Europske agencije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (preinaka), (SL L 180, 29. 6. 2013.)
- Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (preinaka), (SL L 180, 29. 6. 2013.)
- Provedbena Uredba Komisije (EU) br. 118/2014 od 30. siječnja 2014. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1560/2003 o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji državljanin treće zemlje podnosi u jednoj od država članica, (SL L 39, 8. 2. 2014.)

- Uredba (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30. 12. 2021.)
- Uredba (EU) 2024/1351 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o upravljanju azilom i migracijama, izmjeni uredbi (EU) 2021/1147 i (EU) 2021/1060 i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 604/2013 (SL L 2024/1351, 22. 5. 2024., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1351)
- Uredba (EU) 2024/1359 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o kriznim situacijama i situacijama više sile u području migracija i azila i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L 2024/1359, 22. 5. 2024., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1359).

(3) Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) uspostavlja neposrednu suradnju i razmjenu informacija s Europskom komisijom o provođenju direktiva iz stavka 1. ovoga članka i uredbi iz stavka 2. ovoga članka, sukladno njihovim odredbama o suradnji.

(4) Suradnja i razmjena informacija s Europskom komisijom iz stavka 3. ovoga članka provodit će se putem obrasca za izvješćivanje koji će ministar nadležan za unutarnje poslove propisati pravilnikom kojim se uređuju obrasci i zbirke podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite.

Članak 3.

(1) Odredbe Zakona o strancima na odgovarajući način primjenjuju se na tražitelje međunarodne zaštite, azilante, strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom.

(2) Tražitelj međunarodne zaštite nema pravo podnijeti zahtjev za odobrenje boravka sukladno odredbama Zakona o strancima. Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom nema pravo podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog ili autonomnog boravka sukladno odredbama Zakona o strancima.

Članak 4.

(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1. Međunarodna zaštita obuhvaća azil iz točke 2. ovoga stavka i supsidijarnu zaštitu iz točke 3. ovoga stavka.
2. Azil je status koji se priznaje na temelju odluke nadležnog tijela o ispunjenju uvjeta iz članka 20. ovoga Zakona.
3. Supsidijarna zaštita je status koji se priznaje na temelju odluke nadležnog tijela o ispunjenju uvjeta iz članka 21. ovoga Zakona.
4. Privremena zaštita je zaštita hitnog i privremenog karaktera koja se uvodi na temelju odluke Vijeća Europske unije o postojanju masovnog priljeva raseljenih osoba sukladno članku 78. ovoga Zakona.
5. Tražitelj međunarodne zaštite (u daljnjem tekstu: tražitelj) je državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu (u daljnjem tekstu: zahtjev) do izvršnosti odluke o zahtjevu. Iznimno, tražitelj može biti i državljani države članice Europske unije kada je to propisano odredbama Protokola 24. Ugovora iz Lisabona.

6. Azilant je izbjeglica u smislu Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine (u daljnjem tekstu: Konvencija iz 1951.) kojoj je priznat azil iz točke 2. ovoga stavka.
7. Stranac pod supsidijarnom zaštitom je državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva kojoj je priznata supsidijarna zaštita iz točke 3. ovoga stavka.
8. Stranac pod privremenom zaštitom je državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva kojoj je odobrena zaštita iz točke 4. ovoga stavka.
9. Stranac u transferu je državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja je u postupku primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora radi razmatranja njezinog zahtjeva.
10. Zemlja podrijetla je zemlja čije državljanstvo ima državljani treće zemlje ili zemlja u kojoj je osoba bez državljanstva imala prethodno uobičajeno boravište. Ako državljani treće zemlje ima više državljanstava, zemljom podrijetla smatrat će se svaka zemlja čiji je državljani.
11. Uobičajeno boravište ima državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva u onom mjestu u kojem se zadržava pod okolnostima na temelju kojih se može zaključiti da ona u tom mjestu ili na tom području ne boravi samo privremeno.
12. Namjera za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu (u daljnjem tekstu: namjera) je usmeno ili pismeno izražena volja državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva za podnošenje zahtjeva sukladno članku 33. ovoga Zakona.
13. Naknadni zahtjev za međunarodnu zaštitu (u daljnjem tekstu: naknadni zahtjev) je namjera izražena nakon izvršnosti odluke kojom se odlučilo o osnovanosti prethodnog zahtjeva sukladno članku 38. ovoga Zakona ili odluke kojom je postupak obustavljen sukladno članku 39. stavku 2. točki 4. ovoga Zakona.
14. Ranjive skupine su osobe lišene poslovne sposobnosti, djeca, djeca bez pratnje, starije i nemoćne osobe, teško bolesne osobe, osobe s invaliditetom, trudnice, samohrani roditelji s maloljetnom djecom, osobe s duševnim smetnjama te žrtve trgovanja ljudima, žrtve mučenja, silovanja ili drugog psihičkog, fizičkog i spolnog nasilja, kao što su žrtve sakaćenja ženskih spolnih organa.
15. Tražitelj kojem su potrebna posebna postupovna i/ili prihvatna jamstva je tražitelj koji s obzirom na svoje osobne okolnosti nije u potpunosti sposoban ostvarivati prava te izvršavati obveze iz ovoga Zakona bez odgovarajuće potpore.
16. Dijete je tražitelj, azilant, stranac pod supsidijarnom zaštitom i stranac pod privremenom zaštitom mlađi od 18 godina.
17. Dijete bez pratnje je državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađa od osamnaest godina, koja je ušla u Republiku Hrvatsku bez pratnje odrasle osobe odgovorne za njega u smislu roditeljske skrbi sukladno zakonodavstvu Republike Hrvatske, sve dok se ne stavi pod skrb takve osobe, a uključuje i djecu koja su ostala bez pratnje nakon što su ušla u Republiku Hrvatsku.
18. Članom obitelji tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom smatra se:
 - bračni ili izvanbračni drug prema propisima Republike Hrvatske, kao i osobe koje su u zajednici, koja se prema propisima Republike Hrvatske može smatrati životnim partnerstvom ili neformalnim životnim partnerstvom
 - maloljetno zajedničko dijete bračnih i izvanbračnih drugova; njihovo zajedničko maloljetno posvojeno dijete; maloljetno dijete i maloljetno posvojeno dijete bračnog, izvanbračnog druga ili životnog partnera koji ostvaruje roditeljsku skrb o djetetu
 - punoljetna nevjenčana djeca tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom ili stranca pod privremenom zaštitom koja zbog svog zdravstvenog stanja nisu u mogućnosti brinuti se za svoje potrebe
 - roditelj ili drugi zakonski zastupnik djeteta

- srodnik prvog stupnja u ravnoj uzlaznoj lozi s kojim je živio u zajedničkom kućanstvu, ako se utvrdi da je ovisan o skrbi tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom ili stranca pod privremenom zaštitom.
- 19. Prebivalište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih za životne interese, kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni, kulturni i drugi interesi.
- 20. Boravište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj gdje osoba privremeno boravi, ali se na toj adresi nije trajno nastanila.
- 21. Izvršnost odluke o zahtjevu nastupa dostavom odluke tražitelju, ako tužba nije podnesena ili podnesena tužba nema odgodni učinak. Ako podnesena tužba ima odgodni učinak, odluka o zahtjevu postaje izvršna dostavom prvostupanjske presude upravnog suda.

(2) Ostali izrazi koji se koriste u ovome Zakonu imaju jednako značenje kao izrazi definirani uredbama iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 10.

(1) Prilikom provedbe odredbi ovoga Zakona postupat će se u skladu s načelom najboljeg interesa djeteta.

(2) Najbolji interes djeteta procjenjuje se uzimajući u obzir:

- dobrobit i društveni razvoj djeteta te njegovo podrijetlo
- zaštitu i sigurnost djeteta, osobito ako postoji mogućnost da je žrtva trgovanja ljudima
- mišljenje djeteta ovisno o njegovoj dobi i zrelosti
- mogućnost spajanja s obitelji i slično.

(3) Poseban skrbnik djeteta bez pratnje poduzet će, što je prije moguće nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili zahtjeva za privremenu zaštitu, sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja djeteta s obitelji, ako je to u njegovu interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama.

(4) Poseban skrbnik dužan je poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost.

(5) Djetetu se tijekom postupka međunarodne zaštite ili privremene zaštite osigurava pristup rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njegovoj dobi te aktivnostima na otvorenom.

Članak 11.

(1) Ministarstvo i upravni sud surađuju s Uredom Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice (u daljnjem tekstu: UNHCR) o pitanjima koja se odnose na tražitelje, azilante, strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom.

(2) Ministarstvo će na zahtjev Ureda UNHCR-a dostaviti podatke o:

1. tražiteljima, azilantima, strancima pod supsidijarnom zaštitom i strancima pod privremenom zaštitom u Republici Hrvatskoj
2. primjeni Konvencije iz 1951. i ostalih međunarodnih dokumenata koji se odnose na izbjeglice i

3. zakonima te ostalim propisima iz područja međunarodne zaštite koji se primjenjuju ili su u izradi.

(3) Ministarstvo će, na temelju suglasnosti tražitelja, omogućiti UNHCR-u pristup podacima o konkretnom zahtjevu, tijeku postupka i donesenoj odluci.

Članak 12.

(1) U postupku odobrenja međunarodne zaštite javnost je isključena.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na saslušanju može sudjelovati predstavnik UNHCR-a ili druge organizacije koja se bavi zaštitom ljudskih prava, odnosno prava izbjeglica, ako se tome ne protivi tražitelj.

Članak 13.

(1) Ministarstvo će sklopiti ugovor s prevoditeljem ako je:

1. ocjenjeno da dobro poznaje hrvatski jezik u pismu i govoru
2. ocjenjeno da dobro poznaje jezik za koji se angažira
3. utvrđeno da ne postoji okolnost koja predstavlja zapreku za prijem u državnu službu sukladno propisima koji reguliraju prijem u državnu službu
4. utvrđeno da ne postoji sigurnosna zapreka nakon provedene temeljne sigurnosne provjere sukladno propisima koji reguliraju sigurnosne provjere.

(2) Prevoditelj iz stavka 1. ovoga članka tijekom postupka mora biti pouzdan, nepristran te prevoditi istinito i točno.

(3) Prevoditelj iz stavka 1. ovoga članka dužan je postupati sukladno propisima kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka, osobito ne smije otkrivati podatke iz članka 19. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Lista prevoditelja objavljuje se na službenim mrežnim stranicama Ministarstva.

(5) Ako iz objektivnih razloga nije moguće osigurati prevoditelja za određeni jezik, Ministarstvo će zatražiti pomoć druge države članice Europskoga gospodarskog prostora.

(6) Visina plaćanja usluge prevođenja iz stavka 5. ovoga članka odredit će se izravnom pogodbom sukladno propisu kojim se uređuje javna nabava.

(7) Usluge prevođenja moguće je pružati putem telekomunikacijskih ili audiovizualnih elektroničkih uređaja.

Članak 14.

(1) Postupak odobrenja međunarodne zaštite vodi se na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

(2) Ako tražitelj ne razumije hrvatski jezik, osigurat će mu se prevoditelj za jezik za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(3) Ako je moguće, tražitelju će se po službenoj dužnosti osigurati prevoditelj istog spola radi osiguranja cjelovitog obrazlaganja zahtjeva ili drugih opravdanih razloga.

(4) Tražitelj je dužan surađivati s prevoditeljem, osim ako se ocjeni da bi ta suradnja mogla negativno utjecati na cjelovito obrazlaganje njegovog zahtjeva.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka ako tražitelj ocjeni da bi suradnja s prevoditeljem mogla negativno utjecati na cjelovito obrazlaganje njegova zahtjeva te odbije surađivati s prevoditeljem, obavijestit će o tome Ministarstvo navodeći pri tome obrazložene razloge zbog kojih odbija surađivati s prevoditeljem.

(6) Ministarstvo će obrazložene razloge odbijanja suradnje s prevoditeljem razmotriti te će o svojoj odluci obavijestiti tražitelja usmeno na zapisnik. Ako Ministarstvo ocjeni da tražitelj neopravdano odbija surađivati s osiguranim prevoditeljem, smatrat će se da ne želi iznijeti informacije kojima se utvrđuje ispunjava li uvjete iz članaka 20. i 21. ovoga Zakona.

(7) Tražitelj je dužan dostaviti prijevod strane isprave na koju se poziva za dokaz svojih navoda, a koju je preveo prevoditelj iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona. Ako tražitelj ne želi koristiti usluge prevoditelja iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona, dužan je dostaviti ovjereni prijevod.

(8) Ako tražitelj ne raspolaže dovoljnim novčanim sredstvima, prijevod strane isprave za koju se slobodnom ocjenom dostupnih informacija utvrdi da je isprava od utjecaja na odluku o zahtjevu osigurat će Ministarstvo.

Posebna postupovna i prihvatna jamstva

Članak 15.

(1) Posebnim postupovnim i prihvatnim jamstvima pruža se odgovarajuća potpora tražiteljima s obzirom na njihove osobne okolnosti, među ostalim, dob, spol, spolno opredjeljenje, rodni identitet, invalidnost, teške bolesti, mentalno zdravlje ili posljedice mučenja, silovanja ili drugih teških oblika psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, radi ostvarivanja prava i obveza iz ovoga Zakona.

(2) Postupak prepoznavanja osobnih okolnosti tražitelja iz stavka 1. ovoga članka kontinuirano provode za to osposobljeni policijski službenici, djelatnici Ministarstva i drugih nadležnih tijela od izražene namjere do uručenja odluke o zahtjevu.

(3) Odredbe članaka 41. i 42. ovoga Zakona neće se primjenjivati na zahtjeve tražitelja kojima su potrebna posebna postupovna jamstva, osobito na žrtve mučenja, silovanja ili drugog teškog oblika psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, ako se ne može pružiti odgovarajuća potpora.

Djeca

Članak 16.

(1) Namjeru za dijete izražava zakonski zastupnik.

(2) Zahtjev djeteta obuhvaćen je zahtjevom njegovog zakonskog zastupnika.

(3) Dijete starije od 16 godina koje je u braku može samostalno sudjelovati u postupku odobrenja međunarodne zaštite.

Djeca bez pratnje

Članak 17.

(1) Djetetu bez pratnje, koji izrazi namjeru sukladno članku 33. ovoga Zakona, tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi, odmah, imenuje posebnog skrbnika obučenog za rad s djecom koji nije u sukobu interesa s djetetom.

(2) Dijete bez pratnje mora biti odmah obaviješteno o imenovanju posebnog skrbnika.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, djetetu bez pratnje starijem od 16 godina koji je u braku neće se imenovati posebni skrbnik.

(4) Dijete bez pratnje podnosi zahtjev osobno u nazočnosti posebnog skrbnika.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, zahtjev u ime djeteta bez pratnje može podnijeti njegov posebni skrbnik ako u postupku povratka ocjeni da mu je potrebna međunarodna zaštita s obzirom na njegove osobne okolnosti.

(6) Postupak povodom zahtjeva djeteta bez pratnje vodi službena osoba Ministarstva obučena za rad s djecom.

(7) Posebni skrbnik dužan je pravodobno pripremiti dijete bez pratnje za saslušanje te mu pružiti informacije o značenju i posljedicama saslušanja na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati. Troškove prevođenja snosi ministarstvo nadležno za unutarnje poslove.

(8) Dijete bez pratnje dužno je osobno sudjelovati na saslušanju u nazočnosti posebnog skrbnika.

(9) Zahtjev djeteta bez pratnje ima prednost u rješavanju.

(10) Odredbe članka 41. ovoga Zakona neće se primjenjivati na zahtjeve djeteta bez pratnje, osim u slučajevima propisanim člankom 41. stavkom 1. točkama 5., 8. i 9. ovoga Zakona.

(11) Odredbe članka 42. ovoga Zakona neće se primjenjivati na zahtjeve djece bez pratnje.

Članak 18.

(1) Ako se u postupku odobrenja međunarodne zaštite sumnja u starosnu dob djeteta bez pratnje, pristupit će se postupku procjene starosne dobi.

(2) Procjena starosne dobi provodi se na temelju dostupnih podataka o djetetu, uključujući stručna mišljenja osoba uključenih u rad s djecom. Ako su dostupni podaci nedovoljni, provest će se medicinsko ispitivanje uz prethodnu pisanu suglasnost djeteta i posebnog skrbnika.

(3) Medicinsko ispitivanje provodi se liječničkim pregledom, rendgenom zuba, i/ili šake, uz puno poštivanje dostojanstva djeteta bez pratnje.

(4) Dijete bez pratnje pismeno će se obavijestiti na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati, o načinu pregleda i njegovim mogućim posljedicama na zdravlje, posljedicama rezultata medicinskog ispitivanja na zahtjev, kao i posljedicama neopravdanog uskraćivanja suglasnosti iz stavka 5. ovoga članka.

(5) U slučaju neopravdanog uskraćivanja suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka dijete bez pratnje smatrat će se punoljetnim tražiteljem. Zahtjev ne može biti odbijen isključivo na temelju činjenice da nije dana suglasnost za provedbu medicinskog ispitivanja sukladno stavku 2. ovoga članka.

(6) Tijekom medicinskog ispitivanja djetetu bez pratnje, koje ne razumije hrvatski jezik, osigurat će se prevoditelj za jezik za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(7) Troškove medicinskog ispitivanja snosi Ministarstvo.

(8) Ako se nakon nalaza i mišljenja o provedenom medicinskom ispitivanju i dalje sumnja u starosnu dob djeteta, primijenit će se institut blagodati sumnje sukladno članku 29. ovoga Zakona.

Razlozi proganjanja

Članak 22.

Razlozi proganjanja iz članka 20. ovoga Zakona procjenjuju se s obzirom na sadržaj sljedećih pojmova:

1. Rasa posebno uključuje boju kože, podrijetlo te pripadnost određenoj etničkoj skupini.
2. Vjera posebno uključuje teistička, neteistička i ateistička uvjerenja, sudjelovanje ili nesudjelovanje u privatnim ili javnim formalnim vjerskim obredima, samostalno ili u zajednici s drugima, druge vjerske obrede ili izražavanje vjere, ili oblike osobnog ili zajedničkog ponašanja koji se temelje na vjerskom uvjerenju ili iz njega proizlaze.
3. Nacionalnost posebno uključuje pripadnost skupini koja je određena po svom kulturnom, etničkom ili jezičnom identitetu, zajedničkom zemljopisnom ili političkom podrijetlu ili odnosom sa stanovništvom neke druge zemlje, a može obuhvatiti i državljanstvo.
4. Političko mišljenje posebno uključuje mišljenje, stajalište ili uvjerenje o stvarima povezanim s mogućim progoniteljima iz članka 25. ovoga Zakona te njihove politike ili metode, bez obzira je li tražitelj postupao po tom mišljenju, stajalištu ili uvjerenju.
5. Određena društvena skupina posebno uključuje članove koji imaju zajedničke urođene osobine ili zajedničko podrijetlo koje se ne može izmijeniti, odnosno karakteristike ili uvjerenja, u toj mjeri značajna za njihov identitet ili svijest da se te osobe ne smije prisiliti da ih se odreknu, a ta skupina ima poseban identitet u zemlji podrijetla jer ju društvo koje ju okružuje smatra različitom. Ovisno o okolnostima u zemlji podrijetla, određena društvena skupina može označavati i skupinu koja se temelji na zajedničkim karakteristikama spolnog opredjeljenja. Spolnim opredjeljenjem ne mogu se smatrati djela koja se smatraju kaznenim djelima sukladno zakonodavstvu Republike Hrvatske. Značajke vezane za spol, uključujući

rodni identitet, moraju se uzeti u obzir za potrebe određivanja pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili utvrđivanja osobina takve skupine.

Djela proganjanja

Članak 23.

(1) Djela koja se smatraju proganjanjem sukladno članku 20. ovoga Zakona moraju biti:

1. dovoljno ozbiljna po svojoj prirodi ili ponavljanju da predstavljaju ozbiljno kršenje temeljnih ljudskih prava, osobito prava koja ne mogu biti ograničena prema članku 15. stavku 2. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ili
2. skup različitih mjera, uključujući i kršenje ljudskih prava, koje su dovoljno ozbiljne da u cjelini mogu utjecati na pojedinca na način iz točke 1. ovoga stavka.

(2) Djela proganjanja iz stavka 1. ovoga članka, među ostalim, mogu biti:

1. fizičko ili psihičko nasilje, uključujući i spolno nasilje
2. zakonske, administrativne, policijske i/ili sudske mjere koje su diskriminirajuće ili se provode na diskriminirajući način
3. sudski progon ili kažnjavanje koje je nerazmjerno ili diskriminirajuće
4. uskraćivanje sudske pomoći što dovodi do nerazmjernih ili diskriminirajućih kazni
5. sudski progon ili kažnjavanje radi odbijanja obavljanja vojne službe prilikom sukoba, kada bi obavljanje vojne službe uključivalo kaznena djela ili radnje koje potpadaju pod razloge isključenja navedene u člancima 30. i 31. ovoga Zakona
6. djela koja su po svojoj prirodi specifično vezana uz spol ili djecu.

(3) Između razloga i djela proganjanja i/ili nepostojanja zaštite protiv tih djela mora postojati povezanost.

(4) Prilikom procjene strahuje li tražitelj osnovano od proganjanja, nije važno posjeduje li tražitelj stvarno rasne, vjerske, nacionalne, društvene ili političke karakteristike koje izazivaju proganjanje ako mu počinitelj proganjanja pripisuje takve karakteristike.

Načelo „sur place“

Članak 24.

(1) Osnovani strah od proganjanja ili stvarni rizik od trpljenja ozbiljne nepravde može se temeljiti na:

1. događajima koji su se dogodili nakon što je tražitelj napustio zemlju podrijetla
2. aktivnostima tražitelja nakon što je napustio zemlju podrijetla, osobito kada se utvrdi da predstavljaju izražavanje i nastavak uvjerenja i/ili orijentacije koje je imao u zemlji podrijetla.

(2) Ako tražitelj podnese naknadni zahtjev, osnovani strah od proganjanja ili stvarni rizik od trpljenja ozbiljne nepravde ne može se temeljiti isključivo na okolnostima koje je tražitelj uzrokovao kako bi ispunio uvjete za odobrenje međunarodne zaštite.

Počinitelji proganjanja ili ozbiljne nepravde

Članak 25.

Proganjanje iz članka 20. i ozbiljnu nepravdu iz članka 21. ovoga Zakona mogu provoditi:

1. državna tijela
2. stranke ili organizacije koje kontroliraju državu ili značajan dio državnog područja
3. nedržavni subjekti, ako se dokaže da državna tijela ili stranke, odnosno organizacije koje kontroliraju značajan dio državnog područja, uključujući i međunarodne organizacije, nisu u mogućnosti ili ne žele pružiti zaštitu od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde.

Pružatelji zaštite u zemlji podrijetla

Članak 26.

(1) Zaštitu od proganjanja i trpljenja ozbiljne nepravde u zemlji podrijetla u smislu članka 20. i članka 21. ovoga Zakona, pod uvjetom da su u mogućnosti i žele, pružaju:

1. državna tijela ili
2. stranke te nacionalne ili međunarodne organizacije koje kontroliraju državu ili značajan dio državnog područja.

(2) Prilikom procjene kontroliraju li stranke, nacionalne ili međunarodne organizacije značajan dio državnog područja osobito će se uzeti u obzir podaci službenih smjernica Europske unije.

(3) Zaštita iz stavka 1. ovoga članka podrazumijeva postojanje učinkovitog pravnog sustava za otkrivanje, progon i kažnjavanje djela koja predstavljaju proganjanje ili ozbiljnu nepravdu, kao i mogućnost ostvarivanja takve zaštite radi potpunog otklanjanja razloga na kojima tražitelj temelji svoj strah od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde.

Unutarnje preseljenje

Članak 27.

(1) Procjenjujući osnovanost zahtjeva utvrđuje se i mogućnost unutarnjeg preseljenja tražitelja u određeni dio zemlje podrijetla gdje on:

1. nema osnovani strah od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde ili
2. može dobiti učinkovitu zaštitu od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde.

(2) Unutarnje preseljenje tražitelja iz stavka 1. ovoga članka moguće je ako:

1. do tog dijela zemlje može putovati na siguran i zakonit način
2. će mu tamo biti dozvoljen ulazak i
3. se može razumno očekivati da se u tom dijelu zemlje nastani.

Procjena činjenica i okolnosti

Članak 28.

(1) Tražitelj je dužan surađivati s Ministarstvom te priložiti svu raspoloživu dokumentaciju i iznijeti točne i istinite podatke koji se odnose na identitet, dob, državljanstvo, obitelj, zemlju i

adresu prethodnog boravišta, prijašnje zahtjeve, pravce putovanja, identifikacijske i putne isprave i razloge traženja zaštite.

(2) Prilikom odlučivanja o osnovanosti zahtjeva Ministarstvo je dužno prikupiti i razmotriti sve relevantne činjenice i okolnosti posebno uzimajući u obzir:

1. relevantne izjave i dokaze koje je iznio tražitelj, sukladno stavku 1. ovoga članka, uključujući i informaciju je li bio ili može biti izložen proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde
2. aktualne činjenice o zemlji podrijetla i prema potrebi o zemlji kroz koju je putovao, uključujući zakone i propise te zemlje, kao i način na koji se oni primjenjuju, sadržane u različitim izvorima, osobito kao što su UNHCR i Agencija Europske unije za azil (u daljnjem tekstu: EUAA) te drugih organizacija koje se bave zaštitom ljudskih prava
3. položaj i osobne okolnosti tražitelja, uključujući spol i dob, kako bi se na osnovi toga procijenilo predstavljaju li postupci i djela kojima je bio ili bi mogao biti izložen proganjanje ili ozbiljnu nepravdu
4. jesu li aktivnosti tražitelja, otkako je napustio zemlju podrijetla, bile usmjerene stvaranju prijeko potrebnih uvjeta za odobrenje međunarodne zaštite, kako bi se procijenilo mogu li te aktivnosti izložiti tražitelja proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde ako se vrati u tu zemlju
5. može li tražitelj dobiti zaštitu zemlje čije bi državljanstvo mogao dokazati.

(3) Činjenica da je tražitelj već bio izložen proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde, odnosno prijetnjama takvim proganjanjem ili nepravdom je ozbiljan pokazatelj postojanja osnovanog straha od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde, osim ako postoje opravdani razlozi za vjerovanje da se takvo proganjanje ili ozbiljna nepravda neće ponoviti.

(4) Ministarstvo može, uz pristanak tražitelja, organizirati medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak, a troškove medicinskog vještačenja snosi Ministarstvo.

(5) Kada Ministarstvo ocijeni da medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde nije potrebno, tražitelj će biti obaviješten pisanim putem ili usmeno na zapisnik ako je nepismen, da ga može organizirati na vlastitu inicijativu i o vlastitom trošku.

Blagodat sumnje

Članak 29.

Iskaz tražitelja smatrat će se vjerodostojnim u dijelu u kojem određena činjenica ili okolnost nije potkrijepljena dokazima ako:

1. je utvrđena opća vjerodostojnost iskaza tražitelja
2. je tražitelj uložio istinski napor da potkrijepi dokazima svoj zahtjev
3. su svi relevantni elementi koji su mu na raspolaganju podneseni uz zadovoljavajuće objašnjenje glede nedostataka ostalih relevantnih elemenata
4. je utvrđeno da su izjave tražitelja dosljedne i uvjerljive te da nisu u suprotnosti s dostupnim specifičnim i općim informacijama koje su relevantne za odlučivanje o zahtjevu i
5. je tražitelj zatražio međunarodnu zaštitu što je moguće prije ili je opravdao razlog zašto nije tako postupio.

Isključenje azila

Članak 30.

- (1) Azil se neće priznati tražitelju koji ispunjava uvjete iz članka 20. ovoga Zakona ako:
1. uživa zaštitu ili prima pomoć tijela ili agencija Ujedinjenih naroda, osim UNHCR-a
 2. već ima odobren boravak u zemlji koja mu na temelju tog boravka priznaje ista prava i obveze kao državljanima te zemlje
 3. postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da je počinio, poticao ili na drugi način sudjelovao u izvršenju:
 - zločina protiv mira, ratnog zločina ili zločina protiv čovječnosti utvrđenog odredbama međunarodnih akata
 - teškog nepolitičkog kaznenog djela izvan Republike Hrvatske, a prije njegovog dolaska u Republiku Hrvatsku, uključujući i osobito okrutna postupanja, čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem
 - djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda, kao što je istaknuto u Preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda.
- (2) Ako zaštita ili pomoć iz stavka 1. točke 1. ovoga članka prestane iz bilo kojeg razloga na koji tražitelj nije imao utjecaja, a njegov položaj nije konačno riješen u skladu s odgovarajućim rezolucijama koje je usvojila Opća skupština Ujedinjenih naroda, priznat će mu se azil.

Isključenje supsidijarne zaštite

Članak 31.

- (1) Supsidijarna zaštita neće se priznati tražitelju koji ispunjava uvjete iz članka 21. ovoga Zakona ako:
1. postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da je počinio, poticao ili na drugi način sudjelovao u izvršenju:
 - zločina protiv mira, ratnog zločina ili zločina protiv čovječnosti utvrđenog odredbama međunarodnih akata
 - teškog kaznenog djela
 - djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda, kao što je istaknuto u Preambuli i članku 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda
 2. predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak Republike Hrvatske.
- (2) Teškim kaznenim djelom, u smislu stavka 1. točke 1. podstavka 2. ovoga članka, smatra se kazneno djelo za koje se prema zakonodavstvu Republike Hrvatske može izreći kazna zatvora u trajanju od pet godina ili teža kazna.

Nadležna tijela

Članak 32.

- (1) Ministarstvo odlučuje o zahtjevu.
- (2) Protiv odluke Ministarstva može se pokrenuti upravni spor pred upravnim sudom.

Izražavanje namjere

Članak 33.

- (1) Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva može izraziti namjeru prilikom obavljanja granične kontrole na graničnom prijelazu.
- (2) Ako se državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva već nalazi na području Republike Hrvatske, namjeru izražava u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji i prihvatnom centru za strance.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka namjera se može izraziti u Prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite (u daljnjem tekstu: Prihvatilište) u izvanrednim okolnostima radi omogućavanja pristupa postupku odobrenja međunarodne zaštite.
- (4) Ako državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva ne može iz opravdanih razloga izraziti namjeru sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka, tijelo pred kojim je namjera izražena dužna je o tome obavijestiti Ministarstvo u roku od tri dana od izražene namjere.
- (5) U svrhu utvrđivanja identiteta tražitelj stariji od 14 godina dužan je podvrgnuti se uzimanju otisaka prstiju i fotografiranju.
- (6) U slučaju privremene nemogućnosti uzimanja otisaka prstiju zbog medicinskih ili drugih razloga koji nisu namjerno prouzročeni djelovanjem tražitelja, tražitelj je dužan dati otiske prstiju u što kraćem roku po prestanku razloga zbog kojih ranije nije bilo moguće uzeti otiske prstiju.
- (7) Tražitelju koji bez opravdanog razloga ne postupa sukladno stavcima 5. i 6. ovoga članka, policijski službenici uzet će otiske prstiju bez privole.
- (8) Policijski službenici dužni su neposredno nakon izražene namjere uzeti otiske prstiju tražitelju i fotografirati ga, utvrditi identitet, način dolaska u Republiku Hrvatsku, pravac putovanja od zemlje podrijetla do Republike Hrvatske te osobne okolnosti bitne za procjenu prihvatnih i postupovnih jamstava iz članka 15. ovoga Zakona, o čemu su dužni bez odgode odmah obavijestiti Ministarstvo.
- (9) Ako policijski službenici zbog opravdanih razloga nisu u mogućnosti obaviti poslove iz stavka 8. ovoga članka, iznimno će ih obaviti službenici Službe za prihvati i smještaj tražitelja međunarodne zaštite u Prihvatilištu.
- (10) Tijela iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka registrirat će tražitelja u evidencijama Ministarstva, najkasnije u roku od tri radna dana od dana kada je namjera izražena. Ako je namjera izražena sukladno stavku 4. ovoga članka, Prihvatilište će registrirati tražitelja u evidencijama Ministarstva u roku od šest radnih dana od kada je izražena namjera.
- (11) Tijelo koje je izvršilo registraciju sukladno stavku 9. ovoga članka izdaje potvrdu o registraciji tražitelja u evidencijama Ministarstva te će prema potrebi odrediti rok u kojem se tražitelj mora javiti u Prihvatilište radi podnošenja zahtjeva.

Članak 34.

- (1) Zahtjev se neposredno podnosi Prihvatištu usmeno na zapisnik, a iznimno u pisanom obliku, čime započinje postupak odobrenja međunarodne zaštite.
- (2) Tražitelju će se omogućiti da podnese zahtjev u Prihvatištu u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od 15 dana od registracije statusa u evidencijama Ministarstva.
- (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka tražitelju će se omogućiti podnošenje zahtjeva izvan Prihvatišta u odgovarajućem roku, ovisno o njegovim osobnim okolnostima.
- (4) Prilikom podnošenja zahtjeva na odgovarajući način primjenjuju se odredbe o saslušanju iz članka 35. ovoga Zakona.

Članak 35.

- (1) Službena osoba Ministarstva će što je prije moguće provesti ispitni postupak i omogućiti tražitelju izjašnjavanje o svim činjenicama i okolnostima koje su bitne za postupak odobrenja međunarodne zaštite.
- (2) Tražitelj je dužan za vrijeme saslušanja dati vjerodostojna i uvjerljiva obrazloženja razloga na kojima temelji svoj zahtjev te priložiti sve dostupne dokaze kojima potkrepljuje svoj zahtjev i istinito odgovarati na sva pitanja koja su mu postavljena.
- (3) Tražitelj je dužan osobno prisustvovati i sudjelovati na saslušanju bez obzira ima li zakonskog zastupnika, posebnog skrbnika i/ili opunomoćenika.
- (4) Saslušanje tražitelja provest će se i u odsustvu uredno pozvanog opunomoćenika koji nije opravdao svoju odsutnost.
- (5) Ako je moguće, tražitelju će se po službenoj dužnosti osigurati da saslušanje provodi službena osoba istog spola kada je to nužno radi osiguranja cjelovitog obrazlaganja zahtjeva ili drugih opravdanih razloga.
- (6) Tražitelj je dužan navesti i obrazložiti razloge zbog kojih odbija surađivati s osiguranom službenom osobom, a koje će Ministarstvo razmotriti te ga obavijestiti usmeno na zapisnik o svojoj odluci.
- (7) Službena osoba Ministarstva može saslušati tražitelja više puta radi utvrđivanja činjeničnog stanja.
- (8) Saslušanje se može izostaviti kad:
 1. se na temelju dostupnih dokaza može donijeti odluka kojom se odobrava međunarodna zaštita
 2. tražitelj nije sposoban ili nije u mogućnosti sudjelovati na saslušanju zbog trajnih okolnosti na koje sam ne može utjecati
 3. se ocjenjuje dopuštenost naknadnog zahtjeva sukladno članku 47. ovoga Zakona.

(9) Ako se saslušanje izostavi, sukladno stavku 8. točki 2. ovoga članka, tražitelju ili članu njegove obitelji omogućit će se podnošenje dokaza i davanje izjava bitnih za odlučivanje o zahtjevu.

(10) Saslušanje se može održati i uz pomoć audiovizualnih elektroničkih uređaja.

(11) O saslušanju se sastavlja zapisnik sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak.

(12) Saslušanje i usmene izjave dane na zapisnik mogu biti snimljene o čemu se prethodno obavještava tražitelj.

(13) Snimke ili transkripti snimljenih saslušanja i usmenih izjava čine, uz zapisnik o saslušanju, sastavni dio spisa tražitelja.

Članak 38.

(1) Ministarstvo donosi odluku o osnovanosti zahtjeva kojom:

1. odobrava zahtjev te priznaje azil ako tražitelj ispunjava uvjete iz članka 20. ovoga Zakona
2. odobrava zahtjev u dijelu kojim se priznaje supsidijarna zaštita ako tražitelj ispunjava uvjete iz članka 21. ovoga Zakona
3. odbija zahtjev ako tražitelj ne ispunjava uvjete iz članaka 20. i 21. ovoga Zakona
4. odbija zahtjev ako su ispunjeni uvjeti za isključenje, sukladno člancima 30. i 31. ovoga Zakona
5. odbija zahtjev kao očito neosnovan ako tražitelj ne ispunjava uvjete iz članaka 20. i 21. ovoga Zakona te postoje okolnosti iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Zahtjev koji se može odobriti na temelju utvrđenog činjeničnog stanja ima prednost u rješavanju.

(3) Protiv odluke iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona.

Članak 39.

(1) Postupak odobrenja međunarodne zaštite obustavit će se ako tražitelj odustane od zahtjeva.

(2) Smatra se da je tražitelj odustao od zahtjeva ako:

1. se ne pojavi u Prihvatalištu ili izbjegava podnošenje zahtjeva, a to ne opravda u roku od dva dana od roka koji mu je određen za dolazak u Prihvatalište, odnosno za podnošenje zahtjeva
2. se ne odazove pozivu na saslušanje, a svoj izostanak ne opravda u roku od dva dana od zakazanog saslušanja
3. napusti boravište duže od dva dana bez suglasnosti Prihvatališta ili
4. odustane od zahtjeva.

(3) U slučaju iz stavka 2. točke 1. ovoga članka, Ministarstvo će po službenoj dužnosti pokrenuti postupak te donijeti odluku o obustavi.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka Ministarstvo može u slučaju iz stavka 2. točke 2. i 3. ovoga članka odbiti zahtjev tražitelja ako na temelju utvrđenih činjenica i okolnosti može ocijeniti da nisu ispunjeni uvjeti za odobrenje međunarodne zaštite.

(5) Protiv odluke o obustavi postupka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

Članak 40.

(1) Ministarstvo će donijeti odluku o zahtjevu najkasnije u roku od šest mjeseci od dana podnošenja urednog zahtjeva ili dopuštenog urednog naknadnog zahtjeva.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka računa se od dana kada je utvrđena odgovornost Republike Hrvatske za razmatranje zahtjeva, odnosno od dana primopredaje tražitelja na teritoriju Republike Hrvatske.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, rok se može produžiti za još devet mjeseci ako:

1. zahtjev uključuje složena činjenična i/ili pravna pitanja
2. veliki broj državljana treće zemlje ili osoba bez državljanstva istodobno zatraži međunarodnu zaštitu
3. tražitelj svojim postupanjima koji su suprotni obvezama iz članka 52. stavka 3. ovoga Zakona utječe na produljenje roka.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, rok se može produžiti za još tri mjeseca isključivo radi osiguravanja cjelovitog razmatranja zahtjeva.

(5) Ako se odluka ne može donijeti u roku iz stavka 1. ovoga članka, tražitelja će se o tome pismeno obavijestiti te će mu se na njegov zahtjev pružiti informacija o razlozima nepoštivanja spomenutog roka i o roku u kojem može očekivati odluku.

(6) Ako je opravdano očekivati da se odluka o zahtjevu neće donijeti u rokovima iz stavaka 1. do 4. ovoga članka zbog privremeno nesigurnog stanja u zemlji podrijetla, Ministarstvo će:

1. najmanje svakih šest mjeseci provjeravati stanje u zemlji podrijetla i
2. obavijestiti tražitelja i Europsku komisiju u razumnom roku o razlozima nedonošenja odluke.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka odluka se mora donijeti najkasnije u roku od 21 mjesec od dana podnošenja zahtjeva.

Članak 41.

(1) Ministarstvo donosi odluku u ubrzanom postupku najkasnije u roku od dva mjeseca od dana podnošenja zahtjeva ili dopuštenog naknadnog zahtjeva ako provodeći cjelokupan postupak sukladno odredbama odjeljka I. glave III. ovoga Zakona utvrdi da je:

1. tražitelj iznio samo one podatke koji nisu važni za procjenu osnovanosti zahtjeva
2. tražitelj svjesno doveo u zabludu Ministarstvo iznoseći lažne podatke ili predočivši nevjerodostojne dokumente, odnosno nepružajući bitne podatke ili prikrivajući dokumente koji bi mogli negativno utjecati na odluku

3. tražitelj vjerojatno sa zlom namjerom postupao ili uništio isprave za utvrđivanje identiteta i/ili državljanstva, u svrhu pružanja lažnih podataka o identitetu i/ili državljanstvu
4. tražitelj iznio nedosljedne, kontradiktorne, očito netočne ili neuvjerljive izjave suprotne provjerenim podacima o državi podrijetla, koje čine njegov zahtjev nevjerodostojnim
5. naknadni zahtjev dopušten sukladno članku 47. stavku 5. ovoga Zakona
6. tražitelj već duže boravio na području Republike Hrvatske i bez opravdanog razloga nije prije izrazio namjeru
7. tražitelj izrazio namjeru s očitom namjerom da odgodi ili spriječi izvršenje odluke koja bi imala kao posljedicu njegovo prisilno udaljenje iz Republike Hrvatske
8. tražitelj predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak Republike Hrvatske
9. moguće primijeniti institut sigurne zemlje podrijetla, sukladno članku 44. ovoga Zakona
10. tražitelj odbio dati otiske prstiju sukladno članku 33. stavku 5. ovoga Zakona.

(2) Tražitelja će se obavijestiti da se o njegovom zahtjevu odlučuje u ubrzanom postupku.

(3) Rok iz stavka 1. ovoga članka računa se sukladno članku 40. stavku 2. ovoga Zakona.

(4) Ako se odluka ne može donijeti u roku iz stavka 1. ovoga članka, o zahtjevu će se odlučivati u redovnom postupku sukladno odredbama iz odjeljka II. ovoga Zakona.

(5) Protiv odluke donesene u ubrzanom postupku nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

Postupanje na granici ili u tranzitnom prostoru

Članak 42.

(1) Postupak odobrenja međunarodne zaštite povodom izražene namjere ili naknadnog zahtjeva na graničnom prijelazu, odnosno u tranzitnom prostoru zračne, morske luke ili luke unutarnjih voda, provest će se na graničnom prijelazu ili tranzitnom prostoru provodeći cjelokupan postupak i poštujući osnovna načela iz glave I., odnosno odjeljka I. glave III. ovoga Zakona ako se:

- tražitelju osiguraju materijalni uvjeti prihvata iz članka 55. ovoga Zakona i
- zahtjev, odnosno naknadni zahtjev može odbiti kao očito neosnovan sukladno članku 38. stavku 1. točki 5. ovoga Zakona ili odbaciti sukladno članku 43. ovoga Zakona.

(2) Organizacijama koje se bave zaštitom prava izbjeglica te koje na temelju ugovora s Ministarstvom pružaju pravno savjetovanje iz članka 59. stavka 3. ovoga Zakona, osigurat će se učinkovit pristup graničnim prijelazima, odnosno tranzitnom prostoru zračne, morske luke ili luke unutarnjih voda.

(3) Opunomoćeniku ili predstavniku organizacije koja se bavi zaštitom prava izbjeglica, osim UNHCR-a, može se privremeno ograničiti pristup tražitelju kada je to prijeko potrebno radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske.

(4) Ministarstvo će donijeti odluku o zahtjevu u postupku na granici ili tranzitnom prostoru najkasnije u roku od 28 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(5) Ako se u roku iz stavka 4. ovoga članka ne donese odluka, tražitelju će se dopustiti ulazak u Republiku Hrvatsku radi provođenja postupka odobrenja međunarodne zaštite.

(6) Protiv odluke iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana dostave odluke. Ministarstvo će dostaviti spis predmeta najkasnije u roku od osam dana od dana zaprimanja odluke kojom upravni sud traži spis predmeta. Presudu o tužbi upravni sud donosi u roku od osam dana od dana dostave spisa predmeta.

Članak 43.

(1) Ministarstvo donosi odluku kojom odbacuje zahtjev ako je:

1. tražitelju odobrena međunarodna zaštita u drugoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora
2. tražitelju odobrena međunarodna zaštita u trećoj državi čija prava i dalje uživa, uključujući i jamstva koja proizlaze iz članka 6. ovoga Zakona, pod uvjetom da će biti ponovo prihvaćen u toj državi
3. moguće primijeniti institut sigurne treće zemlje, sukladno članku 45. ovoga Zakona
4. moguće primijeniti institut europske sigurne treće zemlje, sukladno članku 46. ovoga Zakona
5. utvrđena odgovornost druge države članice Europskoga gospodarskog prostora za razmatranje zahtjeva
6. zahtjev podnio državljanin države članice Europske unije.

(2) Ministarstvo donosi odluku kojom odbacuje naknadni zahtjev ako se ocijeni da je nedopušten sukladno članku 47. stavku 6. ovoga Zakona.

(3) Protiv odluke o odbacivanju zahtjeva ili naknadnog zahtjeva nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

Članak 44.

(1) Sigurnom zemljom podrijetla smatra se ona zemlja za koju se na temelju pravnog stanja, primjene propisa, kao i općih političkih okolnosti utvrdi da u njoj općenito i dosljedno ne postoje djela proganjanja iz članka 23. ovoga Zakona niti rizik od trpljenja ozbiljne nepravde u smislu članka 21. stavka 2. ovoga Zakona, što se utvrđuje na temelju podataka o:

1. relevantnim zakonima i propisima zemlje, kao i načinima na koji se primjenjuju
2. poštivanju prava i sloboda zajamčenih Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, osobito članka 15. stavka 2. Europske konvencije, Međunarodnim paktom o građanskim i političkim pravima te Konvencijom Ujedinjenih naroda protiv torture i drugih okrutnih, nečovječnih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja
3. poštivanju načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja (»non-refoulement«)
4. primjeni učinkovitog pravnog lijeka.

(2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka prikupljaju se iz različitih mjerodavnih izvora, osobito od drugih država članica Europskoga gospodarskog prostora, EUAA-e, UNHCR-a, Vijeća Europe te drugih relevantnih međunarodnih organizacija.

(3) Ministar nadležan za unutarnje poslove uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za vanjske poslove donosi odluku kojom utvrđuje listu sigurnih zemalja podrijetla o čemu se obavještava Europska komisija.

(4) Ministarstvo će redovito provjeravati i prema potrebi revidirati listu sigurnih zemalja podrijetla, uzimajući u obzir odredbu stavka 1. ovoga članka, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za vanjske poslove, o čemu se obavještava Europska komisija.

(5) Jesu li ispunjeni uvjeti za primjenu instituta sigurne zemlje podrijetla utvrđuje se za svaki zahtjev zasebno. Zemlja navedena na listi sigurnih zemalja podrijetla može se smatrati sigurnom zemljom podrijetla u konkretnom slučaju samo ako je tražitelj:

1. državljanin te zemlje ili je u toj zemlji imao prethodno boravište kao osoba bez državljanstva i
2. nije vjerodostojno obrazložio zašto se ta zemlja podrijetla za njega ne može smatrati sigurnom zemljom podrijetla.

(6) Tražitelj će biti pravodobno obaviješten o primjeni odredbe stavka 5. ovoga članka kako bi mu se omogućilo osporavanje primjene instituta sigurne zemlje podrijetla s obzirom na specifičnosti njegovih osobnih okolnosti.

Članak 45.

(1) Sigurna treća zemlja je zemlja u kojoj je tražitelj siguran od proganjanja iz članka 20. ili rizika trpljenja ozbiljne nepravde iz članka 21. ovoga Zakona te u kojoj uživa povlastice koje proizlaze iz članka 6. ovoga Zakona i postoji mogućnosti pristupa učinkovitom postupku odobrenja zaštite sukladno Konvenciji iz 1951.

(2) Jesu li ispunjeni uvjeti za primjenu instituta sigurne treće zemlje utvrđuje se za svaki zahtjev zasebno procjenjujući ispunjava li neka zemlja uvjete iz stavka 1. ovoga članka te postoji li veza između te zemlje i tražitelja na temelju koje se može razumno očekivati da u njoj zatraži međunarodnu zaštitu, uzimajući u obzir sve činjenice i okolnosti njegovog zahtjeva.

(3) Tražitelj će biti pravodobno obaviješten o primjeni instituta sigurne treće zemlje, kako bi mu se omogućilo osporavanje u odnosu na stavke 1. i 2. ovoga članka s obzirom na specifičnosti njegovih osobnih okolnosti.

(4) Ministarstvo će tražitelju čiji je zahtjev odbačen sukladno članku 43. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona izdati potvrdu na jeziku sigurne treće zemlje kojom se obavještavaju nadležna državna tijela te zemlje da se u Republici Hrvatskoj nije razmatrala osnovanost njegovog zahtjeva.

(5) Ako sigurna treća zemlja odbije prihvatiti stranca, o osnovanosti zahtjeva će se odlučivati sukladno odredbama ovoga Zakona.

(6) Ministarstvo će redovito obavještavati Europsku komisiju o zemljama na koje je primijenjen institut sigurne treće zemlje.

Članak 46.

(1) Europska sigurna treća zemlja je zemlja koja je ratificirala i primjenjuje odredbe Konvencije iz 1951. i Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, uključujući

standarde o učinkovitom pravnom lijeku, te je uspostavila učinkovit postupak odobrenja zaštite sukladno Konvenciji iz 1951.

(2) Jesu li ispunjeni uvjeti za primjenu instituta europske sigurne treće zemlje utvrđuje se za svaki zahtjev zasebno procjenjujući ispunjava li neka zemlja uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Zahtjev tražitelja, koji je nezakonito ušao na teritorij Republike Hrvatske iz europske sigurne treće zemlje, odbacit će se sukladno članku 43. stavku 1. točki 4. ovoga Zakona, uzimajući u obzir poštivanje načela iz članka 6. ovoga Zakona te posebne okolnosti humanitarnog ili političkog karaktera, kao i pravila međunarodnog javnog prava.

(4) Tražitelj će biti pravodobno obaviješten o primjeni instituta europske sigurne treće zemlje kako bi mu se omogućilo osporavanje u odnosu na stavak 1. ovoga članka, s obzirom na njegove osobne okolnosti.

(5) Ministarstvo će tražitelju, čiji zahtjev je odbačen sukladno članku 43. stavku 1. točki 4. ovoga Zakona, izdati potvrdu na jeziku europske sigurne treće zemlje kojom se obavještavaju državna tijela te zemlje da se u Republici Hrvatskoj nije razmatrala osnovanost konkretnog zahtjeva.

(6) Ministarstvo će redovito obavještavati Europsku komisiju o zemljama na koje je primijenjen institut europske sigurne treće zemlje.

Članak 47.

(1) Naknadni zahtjev podnosi državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nakon izvršne odluke kojom je prijašnji:

1. zahtjev odbijen sukladno članku 38. ovoga Zakona ili
2. postupak obustavljen sukladno članku 39. stavku 2. točki 4. ovoga Zakona.

(2) Obrazloženje naknadnog zahtjeva predaje se u Prihvatištu neposredno u pisanom obliku ili usmeno na zapisnik ako je osoba nepismena. Ministarstvo odlučuje o naknadnom zahtjevu najkasnije u roku od 15 dana od dana njegovog zaprimanja.

(3) Naknadni zahtjev mora biti razumljiv i sadržavati bitne činjenice i dokaze nastale nakon izvršnosti odluke ili koje tražitelj iz opravdanih razloga nije predočio u prijašnjem postupku, a odnose se na utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za odobrenje međunarodne zaštite.

(4) Dopuštenost naknadnog zahtjeva ocjenjuje se na temelju sadržanih činjenica i dokaza, a u vezi s već upotrijebljenim činjenicama i dokazima u prijašnjem postupku.

(5) Ako se utvrdi da je naknadni zahtjev dopušten, ponovno će se odlučivati o osnovanosti zahtjeva, a prijašnja odluka će se ukinuti.

(6) Naknadni zahtjev će se odbaciti ako se utvrdi da je nedopušten sukladno stavcima 3. i 4. ovoga članka.

(7) Naknadni zahtjev stranca u transferu razmatrat će se u odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora, a naknadni zahtjev podnesen u Republici Hrvatskoj odbacit će se kao nedopušten.

Članak 49.

(1) Azil će prestati ako:

1. azilant dobrovoljno prihvati zaštitu zemlje svog državljanstva
2. azilant stekne državljanstvo zemlje čiju zaštitu može uživati
3. se azilant dobrovoljno vrati i nastani u zemlji koju je napustio ili izvan koje je boravio zbog straha od proganjanja
4. prestanu okolnosti u zemlji podrijetla azilanta na osnovi kojih je odobrena međunarodna zaštita
5. azilant dobrovoljno ponovno stekne državljanstvo zemlje podrijetla koje je prethodno izgubio.

(2) Supsidijarna zaštita će prestati ako okolnosti na temelju kojih je priznata prestanu postojati ili se promijene do te mjere da daljnja zaštita više nije potrebna.

(3) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Ministarstvo će nakon što utvrdi da su okolnosti vezano za prestanak međunarodne zaštite iz stavka 1. točke 4. i stavka 2. ovoga članka bitne i stalne prirode o tome, pisanim putem, obavijestiti azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom te mu omogućiti da se izjasni usmeno na zapisnik.

(5) Ministarstvo donosi odluku o ukidanju rješenja kojim je odobrena međunarodna zaštita.

(6) Protiv odluke iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

(7) Međunarodna zaštita prestaje po sili zakona:

1. kad azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom stekne hrvatsko državljanstvo
2. smrću azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom.

Članak 50.

(1) Međunarodna zaštita poništiti će se ako:

1. se naknadno utvrdi postojanje razloga za isključenje iz članaka 30. ili 31. ovoga Zakona
2. se utvrdi da je status priznat na temelju pogrešno iznesenih ili izostavljenih činjenica, lažnim prikazivanjem bitnih činjenica i okolnosti, korištenjem nevjerodostojnih isprava i drugih dokumenata, a što je bilo odlučujuće za odobrenje međunarodne zaštite
3. osoba kojoj je odobrena međunarodna zaštita predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak Republike Hrvatske.

(2) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Ministarstvo će nakon što utvrdi da su nastupile okolnosti vezano za poništenje međunarodne zaštite iz stavka 1. ovoga članka, pisanim putem, obavijestiti azilanta ili stranca

pod supsidijarnom zaštitom o razlozima za poništenje te mu omogućiti da se o tim okolnostima izjasni usmeno na zapisnik.

(4) Ministarstvo donosi odluku o poništenju rješenja kojim je odobrena međunarodna zaštita.

(5) Protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

(6) Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, na koju se primjenjuje stavak 1. točka 3. ovoga članka dok se nalazi u Republici Hrvatskoj, uživa prava sukladno Konvenciji iz 1951., osobito u odnosu na zabranu diskriminacije, slobodu vjeroispovijesti, pristup sudovima, obrazovanje, nekažnjavanje nezakonitog ulaska ili boravka, prisilno udaljenje i poštivanje načela »non-refoulement«.

Članak 51.

(1) Tužba podnesena upravnom sudu odgađa izvršenje rješenja, osim u slučaju:

1. odbijanja zahtjeva u ubrzanom postupku sukladno članku 41. ovoga Zakona
2. odbacivanja zahtjeva sukladno članku 43. stavku 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona
3. odbacivanja naknadnog zahtjeva sukladno članku 43. stavku 2. ovoga Zakona
4. odlučivanja o ograničenju slobode kretanja tražitelja, sukladno članku 54. stavku 11. ovoga Zakona
5. odlučivanja na pravu na novčanu pomoć sukladno članku 55. stavku 2. ovoga Zakona
6. ograničavanja ili uskraćivanja materijalnih prava, sukladno članku 55. stavcima 6. i 7. ovoga Zakona
7. uskraćivanja odobrenja iz članka 56. stavka 6. ovoga Zakona
8. odbijanja zahtjeva sukladno članku 61. stavku 3. ovoga Zakona
9. odlučivanja o pravu na smještaj sukladno članku 67. stavcima 3., 7. i 9. ovoga Zakona
10. usvajanja zahtjeva i priznavanja prava na međunarodnu zaštitu sukladno članku 38. stavku 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Tužba može sadržavati zahtjev za odgodnim učinkom, sukladno propisima kojima se uređuju upravni sporovi, osim u slučaju iz članka 41. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona. Ministarstvo će dostaviti spis predmeta najkasnije u roku od osam dana od dana zaprimanja odluke kojom upravni sud traži spis predmeta radi odlučivanja o zahtjevu za odgodnim učinkom. Upravni sud odlučuje o zahtjevu za odgodnim učinkom tužbe u roku od osam dana od dana dostave spisa predmeta.

(3) Žalba na prvostupanjsku presudu upravnog suda ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 52.

(1) Tražitelj ima pravo na:

1. boravak
2. slobodu kretanja u Republici Hrvatskoj
3. osiguranje odgovarajućih materijalnih uvjeta prihvata
4. zdravstvenu zaštitu
5. osnovno i srednje obrazovanje
6. informacije, pravno savjetovanje i besplatnu pravnu pomoć
7. slobodu vjeroispovijesti

8. rad i

9. isprave sukladno članku 62. ovoga Zakona.

(2) U ostvarivanju prava iz stavka 1. ovoga članka uzet će se u obzir potrebe tražitelja kojima su potrebna posebna postupovna i/ili prihvatna jamstva.

(3) Tražitelj je dužan:

1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske
2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama
3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta te zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva
4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu
5. poštivati Kućni red Prihvatilišta
6. pojaviti se u Prihvatilištu u roku koji mu je određen
7. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite
8. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite
9. javiti promjenu boravišta Ministarstvu u roku od dva dana od dana promjene
10. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva o ograničenju slobode kretanja.

(4) Tražitelj koji nema pravo na boravak sukladno članku 53. ovoga Zakona ne ostvaruje prava iz ovoga članka, osim prava na besplatnu pravnu pomoć.

(5) Stranac u transferu ima prava i obveze iz ovoga članka do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.

(6) Ako nije moguće utvrditi identitet i zemlju podrijetla sukladno stavku 3. točki 3. ovoga članka, tražitelj je dužan podvrgnuti se pregledu, koji može uključivati pretragu predmeta i nosača podataka kao što su računala te drugih elektroničkih i mobilnih uređaja koje ima kod sebe, u svrhu utvrđivanja identiteta i države podrijetla.

(7) Pregled tražitelja iz stavka 3. točke 4. ovoga članka provodi osoba istoga spola uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva te fizičkog i psihičkog integriteta.

(8) Pretraga iz stavka 6. ovoga članka provodi se uz pisanu suglasnost tražitelja uz puno poštivanje zaštite osobnih podataka, a u slučaju uskraćivanja suglasnosti, smatrat će se da tražitelj ne surađuje s Ministarstvom, sukladno članku 28. stavku 1. ovoga Zakona.

Članak 53.

(1) Tražitelj ima pravo na boravak u Republici Hrvatskoj od dana izražene namjere do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(2) Ako je tražitelj podnio tužbu koja sadržava zahtjev za odgovornim učinkom sukladno članku 51. stavku 2. ovoga Zakona, ima pravo na boravak do dostave presude o odgovornom učinku.

(3) Ako tražitelj podnese naknadni zahtjev s namjerom da odgodi ili spriječi izvršenje odluke o prisilnom udaljenju Republike Hrvatske, a koji je odbačen kao nedopušten sukladno članku 47. stavku 6. ovoga Zakona, ima pravo na boravak do izvršnosti odluke o naknadnom zahtjevu.

(4) Tražitelj koji podnese novi naknadni zahtjev nakon što je o ranijem naknadnom zahtjevu već donesena odluka sukladno članku 47. stavku 6. ovoga Zakona, nema pravo na boravak u Republici Hrvatskoj.

(5) Tražitelj koji se nalazi u postupku predaje ili izručenja sukladno članku 7. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona nema pravo na boravak u Republici Hrvatskoj.

(6) Članovi obitelji, koji su došli zajedno s tražiteljem, imaju pravo na boravak sukladno stavku 1. ovoga članka.

(7) Stranac u transferu ima pravo na boravak do izvršenja transfera u drugu državu članicu Europskoga gospodarskog prostora.

Sloboda kretanja tražitelja

Članak 54.

(1) Tražitelj i stranac u transferu ima slobodu kretanja u Republici Hrvatskoj.

(2) Tražitelju se može ograničiti sloboda kretanja ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno:

1. radi utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez ograničenja kretanja, osobito ako se ocijeni da postoji rizik od bijega
2. radi utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva
3. radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske
4. radi sprječavanja širenja zaraznih bolesti u skladu s nacionalnim propisima o nužnim epidemiološkim mjerama
5. radi sprječavanja dovođenja u opasnost života osoba i imovine
6. zbog više uzastopnih pokušaja napuštanja Republike Hrvatske tijekom postupka međunarodne zaštite
7. zbog provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se na temelju objektivnih okolnosti, uzimajući u obzir da je tražitelj već imao mogućnost započeti postupak odobrenja međunarodne zaštite, opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje odluke o protjerivanju i/ili vraćanju donesene sukladno odredbama Zakona o strancima.

(3) Strancu u transferu može se ograničiti sloboda kretanja samo u svrhu osiguranja provedbe primopredaje drugoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora ako se ocijeni da postoji rizik od bijega.

(4) Rizik od bijega procjenjuje se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja osobito s obzirom na ranije pokušaje samovoljnog napuštanja Republike Hrvatske, odbijanja podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, prikrivanja ili pružanja lažnih podataka o identitetu i/ili državljanstvu, kršenja odredbi Kućnog reda Prihvatilišta, rezultate Eurodac sustava te protivljenje transferu.

(5) Sloboda kretanja tražitelja ili stranca u transferu može se ograničiti sljedećim mjerama:

1. zabrana kretanja izvan Prihvatišta
2. zabrana kretanja izvan određenog područja
3. osobnim pristupanjem u Prihvatište u određeno vrijeme
4. davanje u polog Prihvatištu putnih isprava i karata
5. smještaj u prihvatni centar za strance.

(6) Mjera smještaja u prihvatni centar za strance može se izreći ako se individualnom procjenom utvrdi da se drugim mjerama iz stavka 5. ovoga članka ne može ostvariti svrha ograničavanja slobode kretanja.

(7) Pripadniku ranjive skupine može se ograničiti sloboda kretanja smještajem u prihvatni centar za strance ako se individualnom procjenom utvrdi da takav smještaj odgovara njegovim osobnim okolnostima i potrebama, osobito zdravstvenom stanju.

(8) Djetetu bez pratnje može se ograničiti sloboda kretanja smještajem u prihvatni centar za strance odvojeno od odraslih osoba u što kraćem trajanju ako se individualnom procjenom utvrdi da je takav smještaj nužan.

(9) Mjere ograničavanja slobode kretanja izriču se dok za to postoje razlozi iz stavka 2. ovoga članka, najduže do tri mjeseca. Iznimno, iz opravdanih razloga primjena mjera ograničavanja slobode kretanja može se produžiti za još najduže tri mjeseca.

(10) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka mjere se izriču do provedbe transfera, najduže šest tjedana od utvrđene odgovornosti druge države članice Europskoga gospodarskog prostora. Ako je pokrenut upravni spor, rok od šest tjedana računa se od izvršnosti odluke o odbacivanju sukladno članku 43. stavku 1. točki 5. ovoga Zakona.

(11) Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja donosi odluku o ograničenju slobode kretanja, kojom određuje vrstu mjera iz stavka 5. ovoga članka te njihovo trajanje, razmjerno svrsi ograničenja kretanja.

(12) Protiv odluke iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke. Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja dostavit će spis predmeta upravnom sudu u roku od osam dana od dana zaprimanja odluke kojom upravni sud traži spis predmeta. Odluku o tužbi upravni sud će donijeti nakon usmene rasprave u roku od 15 dana od dana dostave spisa predmeta.

(13) Ograničenje kretanja, u razumnim vremenskim razmacima, razmatra nadležni upravni sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev tražitelja, posebno kada ograničenje kretanja traje dulje od mjesec dana te u slučaju promjene ili nastupanja novih okolnosti koje mogu utjecati na zakonitost ograničenja kretanja tražitelja.

(14) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o ograničenju slobode kretanja nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja odmah pustiti na slobodu.

Članak 55.

- (1) Materijalni uvjeti prihvata su: smještaj u Prihvatilištu, hrana i odjeća osigurana u naravi, naknada troškova javnog prijevoza za potrebe postupka odobrenja međunarodne zaštite te novčana pomoć.
- (2) Načine i uvjete ostvarivanja materijalnih uvjeta prihvata određuje Ministarstvo, a o pravu na novčanu pomoć odlučuje Prihvatilište.
- (3) Visinu novčane pomoći određuje ministar odlukom.
- (4) Tražitelj može o svom trošku boraviti na bilo kojoj adresi u Republici Hrvatskoj uz prethodnu suglasnost Ministarstva.
- (5) Materijalni uvjeti prihvata mogu se ograničiti ili uskratiti ako tražitelj:
1. ne boravi u Prihvatilištu u kojem mu je određen smještaj
 2. izbiva izvan Prihvatilišta protivno uvjetima iz članka 56. stavka 6. ovoga Zakona
 3. posjeduje sredstva koja mu omogućavaju odgovarajući životni standard
 4. krši odredbe Kućnog reda Prihvatilišta.
- (6) Prihvatilište na temelju individualne procijene donosi odluku kojom se ograničavaju ili uskraćuju neki od materijalnih uvjeta prihvata iz stavka 1. ovoga članka, razmjerno svrsi koja se želi postići, uzimajući u obzir članak 52. stavak 2. ovoga Zakona i očuvanje dostojanstvenog životnog standarda tražitelja.
- (7) Ako prestanu okolnosti iz stavka 5. točaka 1. i 2. ovoga članka, Prihvatilište donosi odluku kojom u cijelosti ili djelomično ukida odluku iz stavka 6. ovoga članka.
- (8) Protiv odluke iz stavaka 2., 6. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.
- (9) Ministarstvo ima pravo zahtijevati povrat troškova smještaja, uključujući i nastalu materijalnu štetu u slučaju propisanom stavkom 5. točkama 3. i 4. ovoga članka.

Članak 56.

- (1) Prihvatilište je ustrojstvena jedinica Ministarstva.
- (2) UNHCR, Hrvatski crveni križ i druge organizacije koje se bave zaštitom prava izbjeglica ili humanitarnim radom mogu u Prihvatilištu provoditi odgojne, obrazovne i slične programe te pružati druge oblike pomoći, uz prethodnu suglasnost Ministarstva.
- (3) Tražiteljima smještenim u Prihvatilište osigurat će se prikladan prostor za susrete i komunikaciju s članovima obitelji i rođacima, pravnim ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugih nacionalnih, međunarodnih i nevladinih organizacija i tijela.
- (4) Pristup tražiteljima iz stavka 3. ovoga članka privremeno se može ograničiti zbog ozbiljnih zdravstvenih ili sigurnosnih razloga.

- (5) Tražiteljima smještenim u Prihvatilištu osigurat će se materijalni uvjeti prihvata.
- (6) Prilikom smještaja tražitelja u Prihvatilištu posebno će se voditi računa o spolu, dobi, položaju ranjivih skupina, tražiteljima s posebnim prihvatnim potrebama te cjelovitosti obitelji.
- (7) Pravila boravka u Prihvatilištu određuju se Kućnim redom.
- (8) Tražitelj može izbivati izvan Prihvatilišta duže od 24 sata uz prethodno odobrenje Prihvatilišta. Ako se na temelju individualne procjene uskrati odobrenje, Prihvatilište o tome donosi odluku.
- (9) Protiv odluke iz stavka 8. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.
- (10) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra unutarnjih poslova, odredit će pravnu osobu u državnom vlasništvu koja će pružati usluge zaštite osoba i imovine u Prihvatilištu.

Članak 57.

- (1) Zdravstvena zaštita tražitelja obuhvaća hitnu medicinsku pomoć i prijeko potrebno liječenje bolesti i ozbiljnih mentalnih poremećaja sukladno medicinskoj indikaciji.
- (2) Tražitelju kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva, osobito žrtvama mučenja, silovanja ili drugih teških oblika psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, odnosno posljedice prouzročene navedenim djelima.
- (3) Ministarstvo nadležno za zdravlje dužno je osigurati zdravstveni pregled iz članka 52. stavka 3. točke 4. ovoga Zakona te zdravstvenu zaštitu iz stavka 1. i 2. ovoga članka.
- (4) Troškove zdravstvene zaštite iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i zdravstvenog pregleda iz članka 52. stavka 3. točke 4. ovoga Zakona snosi ministarstvo nadležno za poslove zdravlja.

Članak 58.

- (1) Pravo na osnovno i srednje obrazovanje djeteta tražitelj ostvaruje pod istim uvjetima kao hrvatski državljanin.
- (2) Tražitelju, koji je započeo ostvarivati pravo na srednjoškolsko obrazovanje iz stavka 1. ovoga članka, omogućit će se nastavak srednjoškolskog obrazovanja i nakon stjecanja punoljetnosti.
- (3) Ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka omogućit će se djetetu tražitelju u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva do izvršenja odluke o povratku.
- (4) Ako djeteta tražitelj ne zna ili nedovoljno poznaje hrvatski jezik, omogućit će mu se pohađanje pripreme nastave ili dopunske nastave hrvatskog jezika, kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba.

Članak 59.

- (1) Državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva zadržanoj u prihvatnom centru, na graničnom prijelazu, odnosno u tranzitnom prostoru zračne, morske luke ili luke unutarnjih voda, koja bi željela izraziti namjeru, policijski službenici pružit će sve potrebne informacije o postupku odobrenja međunarodne zaštite, u pisanom obliku, na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.
- (2) Ministarstvo će u roku od 15 dana od izražene namjere, pisanim putem, obavijestiti tražitelja o načinu provođenja postupka odobrenja međunarodne zaštite, o pravima i obvezama koje ima u tom postupku, kao i o mogućnosti obraćanja predstavnicima UNHCR-a i drugim organizacijama koje se bave zaštitom prava izbjeglica te mogućnosti dobivanja besplatne pravne pomoći.
- (3) Ako informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka zbog opravdanih razloga nije moguće dati u pisanom obliku ili je tražitelj nepismen, informacije će se pružiti usmenim putem na jeziku za koji se pretpostavlja da ga tražitelj razumije i na kojem može komunicirati.
- (4) Tražitelju će se na njegov zahtjev pružiti pravne i postupovne informacije o odobrenju međunarodne zaštite uzimajući u obzir okolnosti konkretnog zahtjeva, na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.
- (5) Pravno savjetovanje iz stavka 4. ovoga članka pružaju organizacije koje se bave zaštitom prava izbjeglica ili odvjetnici s kojima Ministarstvo sklopi ugovor o provođenju pravnog savjetovanja.
- (6) Pravo na pravno savjetovanje iz stavka 4. ovoga članka ima tražitelj koji ne posjeduje novčana sredstva ili stvari veće vrijednosti koja mu omogućavaju odgovarajući životni standard.

Članak 61.

- (1) Tražitelj stječe pravo na rad istekom roka od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva o kojem Ministarstvo nije donijelo odluku, ako tražitelj svojim postupanjem nije utjecao na razloge nedonošenja odluke.
- (2) Ministarstvo izdaje potvrdu na zahtjev tražitelja kojom potvrđuje da je tražitelj stekao pravo na rad sukladno stavku 1. ovoga članka.
- (3) Ako tražitelj ne ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo donosi odluku kojom odbija izdavanje potvrde iz stavka 2. ovoga članka.
- (4) Protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.
- (5) Tražitelj ostvaruje pravo na rad bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(6) Tražitelj je dužan, u pisanom obliku, obavijestiti Prihvatilište o zasnivanju radnog odnosa i dostaviti potvrdu poslodavca o sklopljenom ugovoru o radu, u roku od 15 dana od sklapanja ugovora o radu.

(7) Osoba kojoj je prestao status tražitelja dužna je, u roku od 15 dana od prestanka statusa, vratiti Ministarstvu potvrdu o radu, radi poništenja.

Članak 62.

(1) Ministarstvo će tražitelju izdati iskaznicu tražitelja međunarodne zaštite (u daljnjem tekstu: iskaznica tražitelja) u roku od tri dana od dana podnošenja zahtjeva. Iskaznica tražitelja potvrđuje pravo boravka u Republici Hrvatskoj sukladno članku 53. ovoga Zakona. Iskaznica tražitelja nije dokaz o identitetu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka iskaznica tražitelja se neće izdati tražitelju koji je podnio zahtjev na graničnom prijelazu ili tranzitnom prostoru iz članka 42. ovoga Zakona.

(3) Ministarstvo će članovima obitelji tražitelja iz članka 53. stavka 6. ovoga Zakona izdati iskaznicu tražitelja.

(4) Iskaznica tražitelja mora se vratiti Ministarstvu po prestanku prava na boravak, sukladno članku 53. ovoga Zakona, radi njezinog poništenja.

(5) Tražitelju se može izdati putni list za stranca, ako postoje ozbiljni humanitarni razlozi koji zahtijevaju njegovu prisutnost u drugoj državi.

(6) Ministarstvo će strancu u transferu izdati laissez-passer u svrhu primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.

Članak 64.

(1) Status azila, odnosno status stranca pod supsidijarnom zaštitom stječe se danom uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.

(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na:

1. boravak u Republici Hrvatskoj
2. spajanje obitelji
3. smještaj
4. rad
5. zdravstvenu zaštitu
6. obrazovanje
7. slobodu vjeroispovijesti
8. besplatnu pravnu pomoć
9. socijalnu skrb
10. pomoć pri integraciji u društvo
11. vlasništvo nekretnine sukladno Konvenciji iz 1951. i
12. stjecanje hrvatskog državljanstva sukladno propisima koji reguliraju stjecanje državljanstva.

(3) Ministarstvo će azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom pružiti opće informacije o pravima i obvezama koje stječe odobrenjem međunarodne zaštite u roku od osam dana od dana uručenja odluke, na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(4) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom dužan je:

1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske
2. prijaviti prebivalište u roku od 15 dana od uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite, kao i promjenu prebivališta i adrese stanovanja u roku od 15 dana od dana promjene
3. imati kod sebe dozvolu boravka iz članka 75. ovoga Zakona i dati je na uvid zakonom ovlaštenim osobama
4. pohađati tečaj hrvatskog jezika, povijesti i kulture
5. obavijestiti Ministarstvo, ako se iseli iz Republike Hrvatske ili neprekidno boravi u inozemstvu duže od 90 dana u razdoblju od 180 dana, u roku od 15 dana od dana nastupa navedenih okolnosti.

Članak 66.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na spajanje s članovima obitelji iz članka 4. stavka 1. točke 18. ovoga Zakona.

(2) Maloljetno dijete azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koje nije zasnovalo vlastitu obitelj slijedi pravni položaj zakonskog zastupnika kojem je odobrena međunarodna zaštita, o čemu Ministarstvo donosi odluku.

(3) Članovi obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom, koji nisu navedeni u stavku 2. ovoga članka, boravak te izdavanje dozvole boravka reguliraju sukladno odredbama Zakona o strancima.

(4) Član obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji zakonito boravi u Republici Hrvatskoj ostvaruje ista prava kao i azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom, sukladno odredbama članaka 64. do 74. te članaka 76. i 77. ovoga Zakona.

(5) Član obitelji kod kojeg postoje razlozi za isključenje iz članaka 30. i 31. ovoga Zakona te zbog razloga zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske nema pravo na spajanje obitelji.

(6) U slučaju spajanja obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom, koje se provodi sukladno odredbama ovoga Zakona ili Zakona o strancima, za osobu koja ne može pribaviti službene dokumente kojima dokazuje određeni obiteljski odnos, uzet će se u obzir okolnosti na temelju kojih se može procijeniti postoji li takav odnos. Odluka o odbijanju zahtjeva za spajanje obitelji ne može se temeljiti isključivo na činjenici da ne postoje službeni dokumenti kojima se dokazuje određeni obiteljski odnos.

Članak 67.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo na smještaj, ako nemaju novčana sredstva ili imovinu kojima mogu osigurati uzdržavanje, najduže dvije godine od dana uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.

(2) Postupak za priznavanje prava na smještaj pokreće se podnošenjem zahtjeva nadležnom područnom uredu Hrvatskog zavoda za socijalni rad (u daljnjem tekstu: područni ured), a nadležan je područni ured prema prebivalištu azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom.

(3) O zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka područni ured odlučuje rješenjem.

(4) Ako područni ured utvrdi da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, rješenjem o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka odredit će da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom sudjeluje u plaćanju troškova smještaja sukladno propisu iz članka 93. stavka 3. ovoga Zakona uplatom na račun ministarstva nadležnog za poslove stambenog zbrinjavanja.

(5) Ako područni ured u postupku iz svoje nadležnosti, nakon izvršnosti rješenja o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka, utvrdi da azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, ukinut će rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo kojim će priznati pravo na smještaj azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom i utvrditi obvezu sudjelovanja u plaćanju troškova smještaja, sukladno članku 93. stavku 3. ovoga Zakona.

(6) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom nakon prekida međunarodne zaštite sukladno člancima 49. i 50. ovoga Zakona te ponovnim odobrenjem međunarodne zaštite imaju pravo na smještaj razmjerno neiskorištenom razdoblju ukupnog trajanja takvog smještaja propisanog stavkom 1. ovoga članka.

(7) Pravo na smještaj azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom prestaje:

1. istekom roka iz stavka 1. ovoga članka
2. na osobni zahtjev
3. ako bez opravdanog razloga odbiju osigurani smještaj
4. ako bez opravdanog razloga, neprekidno duže od 30 dana, ne borave na prijavljenoj adresi
5. ako se utvrdi da ne ispunjavaju uvjete za priznavanje prava na smještaj
6. ako se utvrdi da ne skrbe o osiguranom smještaju s pažnjom dobrog gospodara
7. ako se utvrdi da koriste osigurani smještaj suprotno njegovoj namjeni.

(8) Osim u slučaju iz stavka 7. točke 1. ovoga članka, područni ured će, nakon što u propisanom postupku utvrdi pretpostavke iz stavka 7. točaka 2. do 7. ovoga članka, ukinuti rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo rješenje kojim utvrđuje prestanak prava na smještaj.

(9) Protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(10) Žalba protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(11) O žalbi protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(12) Izvršna rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka dostavljaju se ministarstvu nadležnom za poslove stambenog zbrinjavanja i Ministarstvu.

(13) Ako prestanu okolnosti iz stavaka 4. i 5. te stavka 7. točaka 4. i 5. ovoga članka, kao i u slučaju kad je pravo na smještaj prestalo na osobni zahtjev, azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom mogu ponovno podnijeti zahtjev sukladno stavku 2. ovoga članka.

(14) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na zahtjev azilanta ili osobe pod supsidijarnom zaštitom, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove stambenog zbrinjavanja, rješenjem nadležnog područnog ureda azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom može se omogućiti privremeno korištenje stambene jedinice koja je vlasništvo Republike Hrvatske nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka na najduže još dvije godine, uz nastavak sudjelovanja u plaćanju troškova smještaja prema rješenju iz stavaka 4. ili 5. ovoga članka ili uz plaćanje zaštićene najamnine na stambenu površinu, ako im rješenjem nije utvrđeno sudjelovanje u plaćanju troškova iz stavaka 4. i 5. ovoga članka.

(15) Protiv rješenja iz stavka 14. ovoga članka može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(16) Žalba protiv rješenja iz stavka 14. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(17) O žalbi protiv rješenja iz stavka 14. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(18) Plaćanje zaštićene najamnine regulirat će se ugovorom o najmu koji ministarstvo nadležno za poslove stambenog zbrinjavanja sklapa s azilantom i strancem pod supsidijarnom zaštitom na temelju prijedloga i suglasnosti iz stavka 14. ovoga članka.

(19) U svrhu daljnje integracije azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka, ministarstvo nadležno za upravljanje državnom imovinom može jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave ustupiti na upravljanje stambene jedinice koje su vlasništvo Republike Hrvatske.

Članak 68.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom može raditi u Republici Hrvatskoj bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruje pravo na obrazovanje odraslih vezano uz zaposlenje, stručno usavršavanje i stjecanje praktičnog radnog iskustva pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

Članak 70.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na osnovno, srednje i visoko obrazovanje pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin u skladu s posebnim propisima.

(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruje pravo na obrazovanje odraslih sukladno propisima kojima se regulira obrazovanje odraslih pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

(3) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruje pravo na priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

(4) Za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji iz opravdanih razloga nije u mogućnosti dostaviti potrebnu dokumentaciju kojom dokazuje inozemnu kvalifikaciju provest će se procjena ranije stečenih kompetencija (»prior learning«). Procjenu ranije stečenih kompetencija azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom provest će nadležna tijela sukladno propisima kojima se uređuju regulirane profesije i priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.

(5) Odluka o odbijanju zahtjeva za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija ne može se temeljiti isključivo na činjenici da ne postoje službeni dokumenti kojima se dokazuje određena inozemna stručna kvalifikacija.

(6) Ako azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom ne raspolaže dovoljnim novčanim sredstvima, prijevod stranih isprava u svrhu priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija osigurat će se iz Državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja.

Učenje hrvatskog jezika, povijesti i kulture

Članak 74.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obavezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika, povijesti i kulture radi uključivanja u hrvatsko društvo.

(2) U slučaju neispunjenja obveze iz stavka 1. ovoga članka, azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom nadoknadit će troškove tečaja ministarstvu nadležnom za obrazovanje.

(3) Troškovi aktivnosti iz stavka 1. ovoga članka isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja.

Članak 76.

(1) Postupak uključivanja azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom u društvo obuhvaća postupanja, odnosno ostvarivanja prava iz članaka 64. do 77. ovoga Zakona.

(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na pomoć pri uključivanju u društvo najduže tri godine od uručjenja odluke.

(3) Pomoć pri uključivanju u društvo obuhvaća:

1. izradu plana integracije za azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom s obzirom na njegove individualne potrebe, znanja, sposobnosti i vještine
2. pružanje pomoći azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom radi ostvarivanja izrađenog plana
3. nadzor nad izvršenjem plana.

(4) Ministarstvo provodi aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Vlade Republike Hrvatske provodi koordinaciju rada svih ministarstva, nevladinih organizacija i dugih tijela koja sudjeluju u

postupku uključivanja u društvo azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom u okviru Stalnog povjerenstva za provedbu integracije stranaca u hrvatsko društvo i pripadajuće Radne skupine koja izrađuje prijedloge nacionalnih strateških dokumenata u ovom području.

Prilozi:

- Iskaz o procjeni učinaka propisa
- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicama usporednih prikaza

OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA

1.	OPĆE INFORMACIJE		
1.1.	Stručni nositelj:	Ministarstvo unutarnjih poslova	
1.2.	Naziv propisa:	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti	
1.3.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt strateškog planiranja ili reformska mjera:	Ne	Naziv akta: Opis mjere: -
1.4.	Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije	Da	Naziv pravne stečevine EU: - Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 2024/1347, 22.5.2024.) - Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L 2024/1348, 22.5.2024., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348) - Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L 2024/1349, 22.5.2024., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1349) - Uredba (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi okvira Unije za preseljenje i humanitarni prihvati i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L 2024/1350, 22.5.2024., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1350) - Uredba (EU) 2024/1351 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o upravljanju azilom i migracijama, izmjeni uredbi (EU) 2021/1147 i (EU) 2021/1060 i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 604/2013 (SL L 2024/1351, 22. 5. 2024., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1351) - Uredba (EU) 2024/1358 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi sustava „Eurodac” za usporedbu biometrijskih podataka radi djelotvorne primjene uredaba (EU) 2024/1351 i (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 2001/55/EZ te radi utvrđivanja identiteta državljana treće zemlje i osoba bez državljanstva s nezakonitim boravkom i o zahtjevima tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i Europolu za usporedbu s podacima iz Eurodaca u svrhu izvršavanja zakonodavstva, o izmjeni uredaba (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 2024/1358, 22.5.2024, u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1358). - Uredba (EU) 2024/1359 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o kriznim situacijama i situacijama više sile u području migracija i azila i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L 2024/1359, 22. 5. 2024., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1359). - Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvati tražitelja međunarodne zaštite (SL L 2024/1346, 22.5.2024.).

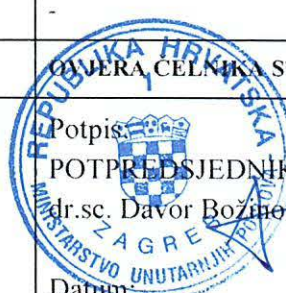
2.	UTVRDIVANJE PROBLEMA
2.1.	U lipnju 2024. godine na snagu je stupio Pakt o migracijama i azilu. Radi se o paketu od 10 zakonodavnih akata kojima se reformira europska migracijska politika i politika azila i koji će se u državama članicama Europske unije početi primjenjivati u lipnju 2026. godine. Pakt o migracijama i azilu predstavlja skup novih pravila za upravljanje migracijama i uspostavu zajedničkog sustava azila na razini Europske unije koji omogućuje konkretne rezultate, a ujedno je u skladu s europskim vrijednostima. Navedeni akti zahtijevaju odgovarajuće usklađivanje nacionalnog zakonodavstva, kako bi se omogućila njihova učinkovita provedba, posebice u pogledu organizacije postupaka, određivanja nadležnosti tijela, razmjene i obrade podataka, pristupa pravima i zaštitnim mehanizmima. Važeći Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“ br. 70/15., 127/17., 33/23. i 17/25.) donesen je prije usvajanja novog zakonodavnog paketa na razini Europske unije te ga je potrebno sveobuhvatno izmijeniti i dopuniti kako bi bio u potpunosti usklađen s novim pravnim okvirom Europske unije, a time i osigurao pravnu sigurnost, učinkovitu provedbu i zaštitu prava osoba koje traže međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.
2.2.	Izvor podataka:
	• Europska komisija, 2024., Pakt o migracijama i azilu, https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/promoting-our-european-way-of-life/migration-and-asylum/pact-migration-and-asylum_hr • Ministarstvo unutarnjih poslova, 2024., Statistički podaci tražitelja međunarodne zaštite, Statistika međunarodna zastita 2024.xlsx • Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“ br. 70/15., 127/17., 33/23 i 17/25)
3.	UTVRDIVANJE POSEBNOG CILJA
3.1.	Opis posebnog cilja
	Osigurati potpuno usklađivanje nacionalnog zakonodavstva s obvezujućim aktima Europske unije u području međunarodne zaštite, u cilju jačanja učinkovitosti, pravne sigurnosti, zaštite prava tražitelja te otpornosti sustava na krize i zlouporabe postupaka.
3.2.	Opis svrhe propisa
	Ovim Zakonom uređuju se uvjeti i postupci za odobravanje međunarodne i privremene zaštite, prava i obveze tražitelja i osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom, pravila o prihvatu tražitelja, integraciji i prestanku statusa, sukladno novim pravilima EU. Zakon omogućava učinkovitu provedbu izravno primjenjivih uredbi i prijenos odredbi revidirane Direktive o uvjetima prihvata broj (EU) 2024/1346.
3.3.	Razmotrena druga moguća normativna i nenormativna rješenja
	Razmotrena je mogućnost donošenja novog zakona, no ocijenjeno je da se ciljevi predviđeni za usklađivanje s pravnom stečevinom Europske unije mogu učinkovito postići izmjenama i dopunama važećeg Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti. Nenormativna rješenja, poput donošenja smjernica ili provedbenih uputa, nisu dostatne jer se radi o obvezi prijenosa direktive i provedbi izravno primjenjivih uredbi, što zahtijeva izravnu normativnu prilagodbu zakonodavnog okvira.
3.4.	Izvor podataka:

	• Europska komisija, 2024., Pakt o migracijama i azilu, https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/promoting-our-european-way-of-life/migration-and-asylum/pact-migration-and-asylum_hr • Ministarstvo unutarnjih poslova, 2024., Statistički podaci tražitelja međunarodne zaštite, Statistika međunarodna zaštita 2024.xlsx • Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“ br. 70/15, 127/17 i 33/23)	
4.	UTVRĐIVANJE UČINAKA I ADRESATA	
4.1.	Posebni cilj: Do 12. lipnja 2026. godine osigurati učinkovitu provedbu Pakta o migracijama i azilu kroz izmjene i dopune zakonodavnog okvira RH. Posebni ciljevi su: 1. zakonodavno usklađivanje sa šest uredbi i jednom direktivom EU, 2. unaprjeđenje zakonodavnog okvira u dijelu postupovnih jamstava, uvjeta prihvata i zaštite ranjivih skupina, 3. smanjenje trajanja prosječnog postupka odobrenja međunarodne zaštite, 4. jačanje otpornosti sustava na krizne situacije i sekundarna kretanja kroz normiranje mjera ograničenja slobode kretanja, zadržavanja i njihovih alternativnih oblika.	
4.1.1.	Učinci na gospodarstvo:	Adresati:
	Predložene izmjene i dopune Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti imaju ograničen i neizravni učinak na gospodarstvo, posebno na dio sustava javnih usluga, smještaj i integraciju osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom. Učinak se primarno odnosi na državnu potrošnju, a posredno i na tržište rada. U tom smislu, propis može djelomično utjecati na državnu potrošnju, posebno u segmentu javnih usluga i socijalnih politika.	Ministarstvo unutarnjih poslova kao stručni nositelj ovog Zakona Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Ministarstvo zdravstva Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine Tražitelji međunarodne zaštite Osobe s odobrenom međunarodnom zaštitom Poslovni subjekti
4.1.2.	Učinci na održivi razvoj:	Adresati:
	Zakon jača kapacitete sustava za upravljanje azilom, osobito u kriznim okolnostima.	Ministarstvo unutarnjih poslova kao stručni nositelj ovog Zakona Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Ministarstvo zdravstva Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine Tražitelji međunarodne zaštite Osobe s odobrenom međunarodnom zaštitom Poslovni subjekti
4.1.3.	Učinci na socijalnu skrb:	Adresati:

	Zakon poboljšava koordinaciju i pravni okvir za uključivanje osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom u sustav socijalne skrbi. Omogućuje pravovremeno prepoznavanje posebnih potreba (npr. žrtava mučenja, djece bez pratnje), i njihovo uključivanje u odgovarajuće oblike skrbi i podrške.	Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Centri za socijalnu skrb i stručni radnici Pružatelji usluga socijalne skrbi (dječji centri, udomiteljske obitelji) Osobe s odobrenom međunarodnom zaštitom
4.1.4.	Učinci na zaštitu ljudskih prava:	Adresati:
	Zakon jača jamstva za dostojanstveno postupanje s tražiteljima međunarodne zaštite, uključuje posebne postupovne mjere za ranjive skupine i maloljetnike te propisuje zaštitu od nezakonitog zadržavanja ili ograničenja kretanja. Time se osigurava usklađenost s Poveljom EU o temeljnim pravima i međunarodnim standardima ljudskih prava.	Ministarstvo unutarnjih poslova Ured pučke pravobraniteljice Pravosudna tijela Udruge civilnog društva za zaštitu ljudskih prava
4.1.5.	Učinci na druga područja:	Adresati:
	Učinci na obrazovanje: Zakon omogućuje djeci tražitelja i djeci s odobrenom međunarodnom zaštitom pristup osnovnoškolskom i srednjoškolskom obrazovanju, uključuje ranije uključivanje u obrazovni sustav te propisuje obvezne tečajeve hrvatskog jezika i kulturne orijentacije	Ministarstvo unutarnjih poslova Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih Javne ustanove (škole i sl.)
5.	ANALIZA UTVRĐENIH UČINAKA I ADRESATA	
5.1.	Analiza učinaka i adresata u području gospodarstva:	
	Učinak: Predložene izmjene i dopune Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti imaju ograničen i neizravni učinak na gospodarstvo, posebno na dio sustava javnih usluga, smještaj i integraciju osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom (100 osoba). Učinak se primarno odnosi na državnu potrošnju, a posredno i na tržište rada. U tom smislu, propis može djelomično utjecati na državnu potrošnju, posebno u segmentu javnih usluga i socijalnih politika. Izravne koristi se odnose na jasnije definirane obveze za pružatelje usluga (smještaj, zdravstvo, obrazovanje), dugoročno rasterećenje sustava kroz učinkovitiju i bržu obradu zahtjeva za međunarodnu zaštitu te brži ulazak osoba s odobrenom zaštitom u tržište rada može ublažiti nedostatak radne snage u određenim sektorima. Izravni troškovi odnose se na dodatna ulaganja u smještajne kapacitete i logistiku, osobito u kriznim situacijama, moguće povećanje troškova za obuku i jačanje ljudskih kapaciteta. Provedba mjera ograničenja kretanja i zadržavanja zahtijeva dodatne ljudske i tehničke resurse. U odnosu na postojeće stanje, očekuje se povećana pravna sigurnost, brža i učinkovitija provedba postupaka, bolja pripremljenost za krizne situacije i održivije upravljanje proračunskim sredstvima u području prihvata i integracije. Učinak se ocjenjuje pozitivnim jer jačanje zakonodavnog okvira za upravljanje međunarodnom zaštitom doprinosi dugoročnoj stabilnosti sustava i omogućuje predvidivije upravljanje proračunskim i ljudskim resursima. Uređeniji sustav prihvata i integracijskih mjera povećavaju izgleda osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom u zapošljavanju.	
5.2.	Analiza učinaka i adresata u području održivog razvoja:	

	Učinak: Predložene izmjene i dopune Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti doprinose jačanju institucionalnih i operativnih kapaciteta za upravljanje međunarodnom zaštitom u redovnim i kriznim okolnostima. Uređeniji sustav omogućuje bolje planiranje, učinkovitu uporabu resursa i dugoročno stabilnije upravljanje migracijskim pritiscima. Izravne koristi se odnose na uvođenje obveze izrade planova za krizne situacije (npr. iznenadni priljevi), jasnije definirana uloga i odgovornost nadležnih tijela te bolja međusektorska suradnja. Izravni troškovi odnose se na troškove za jačanje smještajnih kapaciteta za tražitelje međunarodne zaštite (500 dodatnih mjesta) i osoba s odobrenom zaštitom (100 osoba) te kadrovskih kapaciteta. U odnosu na dosadašnje stanje, predložene izmjene stvaraju jasne obveze i instrumente za planiranje i upravljanje izvanrednim okolnostima. Time se povećava predvidivost, funkcionalnost i održivost sustava međunarodne zaštite. Učinak se ocjenjuje pozitivnim jer doprinosi strateškom upravljanju migracijama, smanjuje rizike od sustavnog preopterećenja i osigurava koordiniran odgovor u kriznim situacijama.
5.3.	Analiza učinaka i adresata u području socijalne skrbi:
	Učinak: Zakon poboljšava koordinaciju i pravni okvir za uključivanje osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom u sustav socijalne skrbi. Time se omogućuje pravovremeno prepoznavanje posebnih potreba, osobito kod ranjivih skupina poput žrtava mučenja, djece bez pratnje ili osoba s invaliditetom, i njihovo upućivanje na odgovarajuće oblike skrbi i podrške. Izravne koristi odnose se na rano prepoznavanje i odgovarajući odgovor na posebne potrebe tražitelja u smislu dostupnosti socijalnih usluga za ciljane skupine osoba, učinkovitije uključivanje ranjivih osoba u sustav skrbi i nadzora, jasnije ovlasti i uloga posebnih skrbnika za maloljetnike bez pratnje. Izravni troškovi odnose se na edukaciju stručnjaka u sustavu socijalne skrbi (posebnih skrbnika), moguće povećanje opterećenja u pojedinim područnim uredima centara za socijalnu skrb i dječjih centara. U usporedbi s postojećim stanjem, jača se pravna sigurnost i institucionalna suradnja, što omogućuje adekvatniju primjenu socijalnih mjera i bolju zaštitu prava pojedinaca. Učinak se ocjenjuje pozitivnim jer osigurava dostupnost usluga socijalne zaštite u skladu s prepoznatim potrebama korisnika.
5.4.	Analiza učinaka i adresata u području zaštite ljudskih prava:
	Učinak: Zakon jača jamstva za dostojanstveno postupanje s tražiteljima međunarodne zaštite, uključuje posebne postupovne mjere za ranjive skupine i maloljetnike te propisuje zaštitu od nezakonitog zadržavanja ili ograničenja kretanja. Time se osigurava usklađenost s Poveljom EU o temeljnim pravima i međunarodnim standardima ljudskih prava. Izravne koristi odnose se na jasnije definirana prava i obveze tražitelja i osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom, posebne procesne mjere za ranjive skupine, uključujući djecu i žrtve mučenja, učinkovit sustav pravnih lijekova i pristup posebnim skrbnicima i informacijama. Izravni troškovi odnose se na osiguravanje pristupa informacijama u razumljivom obliku i jeziku tražiteljima međunarodne zaštite (cca 25.000 godišnje), edukacije službenika i sudaca, imenovanja posebnih skrbnika za maloljetnike bez pratnje (cca 200 maloljetnika godišnje). U usporedbi s postojećim stanjem neka procesna i materijalna jamstva nisu bila dovoljno precizno uređena, osobito u kontekstu ubrzanih i graničnih postupaka, ograničenja slobode kretanja, zadržavanja te individualne procjene potreba. Ovim Nacrtom rješenja zakona te se praznine nastoje ukloniti te se uvodi sustavnija zaštita prava u skladu s najnovijim EU standardima. Učinak se ocjenjuje pozitivnim na zaštitu ljudskih prava, osobito za ranjive skupine tražitelja međunarodne zaštite, te osigurava uravnotežen odnos između učinkovitog upravljanja sustavom i poštovanja temeljnih prava svake osobe koja traži zaštitu u Republici Hrvatskoj.
5.5.	Analiza učinaka i adresata u drugim područjima:

	Učinak na obrazovanje: Zakon omogućuje djeci tražitelja i djeci s odobrenom međunarodnom zaštitom pristup osnovnoškolskom i srednjoškolskom obrazovanju, uključuje ranije uključivanje u obrazovni sustav te propisuje obvezne tečajeve hrvatskog jezika i kulturne orijentacije. Izravne koristi se odnose na uključivanje djece u obrazovni sustav i razvoj jezičnih kompetencija tražitelja međunarodne zaštite kao i osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom. Izravni troškovi se odnose organizacije i provođenja tečajeva hrvatskog jezika i kulturne orijentacije te moguće individualizirane pristupe djeci (npr. pomoćni nastavnici, prevoditelji). U usporedbi s postojećim stanjem praksa uključivanja djece u obrazovni sustav već postoji, ali su zakonske osnove bile fragmentirane i nisu jasno propisivale obvezu ranog uključivanja, niti su sadržavale odredbe o kulturnoj orijentaciji i strukturiranim jezičnim tečajevima. Novi zakon unosi veću pravnu jasnoću, obvezu i usklađenost s EU pravom. Učinak se ocjenjuje pozitivnim jer osigurava pristup i pravnu sigurnost djeci tražitelja i osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom, pridonosi uspješnijoj integraciji ove kategorije osoba i omogućava sustavu obrazovanja da pravovremeno i strukturirano odgovori na njihove potrebe.	
5.6.	Izvor podataka:	
	• Europska komisija, 2024., Pakt o migracijama i azilu, https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/promoting-our-european-way-of-life/migration-and-asylum/pact-migration-and-asylum_hr • Ministarstvo unutarnjih poslova, 2024., Statistički podaci tražitelja međunarodne zaštite, Statistika međunarodna zaštita 2024.xlsx • Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“ br. 70/15, 127/17 i 33/23)	
6.	SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE	
6.1.	Savjetovanje: Savjetovanje o Nacrtu prijedloga zakona i Obrascu iskaza o procjeni učinaka propisa je provedeno u trajanju od 30 dana, u razdoblju od 13. studenog do 13. prosinca 2025. godine, putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću (e-Savjetovanja). Tijekom postupka savjetovanja zaprimljeno je 97 komentara na Nacrt prijedloga zakona te 1 komentar na Obrazac iskaza, koji nije prihvaćen.	
6.2.	Konzultacije: Obrazac je dopunjen sukladno uputi Ureda za zakonodavstvo Vlade Republike Hrvatske dostavljenom dopisom, KLASA: 011-02/25-10-192, URBROJ: 50501-7/3-9/1-25-2, od 30. listopada 2025. godine, da na dostavljeni Obrazac iskaza nema primjedbi u trenutnoj fazi postupka te da se predlaže Obrazac popuniti nakon provedenog savjetovanja s javnošću.	
7.	ZAKLJUČAK	
7.1.	Pozitivni učinci: Izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti jača se zakonodavni okvir za učinkovito i predvidivo upravljanje sustavom međunarodne zaštite, osobito u kriznim okolnostima. Uređuju se ključna postupovna pravila i mjere prihvata te se osigurava dostupnost socijalnih i obrazovnih usluga u skladu s prepoznatim potrebama korisnika. Zakon pridonosi integraciji osoba s odobrenom zaštitom i očuvanju temeljnih prava.	Negativni učinci: Nema negativnih učinaka

7.2.	Zaključak o učincima koji će proisteći iz provedbe: Provedbom Zakona očekuju se pretežito pozitivni učinci koji će biti vidljivi u razdoblju nakon početka njegove provedbe. Jačanjem zakonodavnog i institucionalnog okvira omogućit će se učinkovitije upravljanje sustavom međunarodne zaštite, bolja pripremljenost za krizne situacije i usklađenost s pravnom stečevinom Europske unije. Povećat će se pravna sigurnost kroz jasnije i učinkovitije postupke, osigurati zaštita temeljnih prava te unaprijediti pristup socijalnim i obrazovnim uslugama, što dugoročno doprinosi stabilnosti i održivosti sustava.
8.	PRILOZI
8.1	Dokumenti u prilogu: -
9.	OPĆERAČNA CELNIKA STRUČNOG NOSITELJA
	Potpis: POTPREDSJEDNIK VLADE I MINISTAR dr.sc. Davor Božinović Datum: _____ 2026.

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju za Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti i Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo unutarnjih poslova
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju
Datum dokumenta	23.1.2026.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti i Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo unutarnjih poslova
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da, na portalu e-savjetovanje. Savjetovanje je bilo objavljeno 13. studenoga 2025. godine u trajanju od 30 dana.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Na savjetovanje je zaprimljeno 98 komentara.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za	Analiza dostavljenih primjedbi nalazi se u zasebnom dokumentu.

neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Savjetovanje nije iziskivalo troškove.

Izvrješće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti i Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI	Opći komentari na članke zakona koji nisu obuhvaćeni ovim nacrtom, a dio su ZMPZ: Predloženi novi tekst čl. 6: (1) Zabranjeno je prisilno udaljiti, odbiti ulazak, izručiti ili na bilo koji način vratiti državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva na područje pod jurisdikcijom druge države u kojoj bi njegov ili njezin život ili sloboda bili ugroženi zbog rase, vjere, nacionalnosti, pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili političkog mišljenja, ili u kojoj postoji stvaran rizik mučenja ili drugog oblika okrutnog, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja. (2) Zabrana iz stavka 1. ovoga članka odnosi se i na odbijanje pristupa teritoriju, vraćanje s granice, tranzitne zone, zadržavanje na plovilima pod hrvatskom zastavom te na sve oblike suradnje s drugim državama ili međunarodnim organizacijama u kojima Republika Hrvatska sudjeluje u odlučivanju o udaljenju ili vraćanju osobe. (3) Ni u kojem slučaju nije dopušteno udaljenje, izručenje ili vraćanje osobe ako postoji stvaran rizik mučenja ili drugog oblika okrutnog, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja. Predloženi novi tekst čl. 7: (1) Podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu odgađa izvršenje odluke o predaji ili izručenju do donošenja konačne odluke o zahtjevu, osim ako je zahtjev očito zlouporaban. i ne sadrži nikakve navode koji bi mogli ukazivati na postojanje rizika iz članka 6. ovoga Zakona. (2) Prije svake predaje ili izručenja, uključujući predaju na temelju europskog uhiđenog naloga, nadležno tijelo dužno je provesti pojedinačnu procjenu rizika u skladu s člankom 6., uz mogućnost podnošenja tužbe s odgovdnim učinkom protiv odluke o predaji ili izručenju. (3) Predaja ili izručenje nije	Nije prihvaćen	Prijedlog se ne prihvaća jer se odnosi na izmjenu odredbi koje nisu predmet ovih izmjena i dopuna Zakona, a predložene izmjene nisu povezane s provedbom niti usklađivanjem s pravom Europske unije koje su osnova za donošenje ovog zakona. Isto je predmet Zakona o strancima, a što se tiče zabrane vraćanja naglašavamo kako se načelo non-refoulment primjenjuje horizontalno kroz oba zakona.

		dopušteno ako postoji stvaran rizik da će osoba u državi koja traži predaju ili u državi konačnog odredišta biti izložena progonu, mučenju ili drugom obliku okrutnog, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja. Predloženi novi tekst čl. 8: (1) Tražitelji međunarodne zaštite koji su došli izravno ili nakon kratkotrajnog boravka u drugoj državi u kojoj nisu imali mogućnost zatražiti djelotvornu međunarodnu zaštitu, a bez odgode ili u razumnom roku, uzimajući u obzir okolnosti pojedinog slučaja, izraze namjeru podnošenja zahtjeva i opravdaju razloge nezakonitog ulaska ili boravka, ne kaznit će se samo zbog nezakonitog ulaska ili boravka. (2) Pod razumnim rokom iz stavka 1. osobito se podrazumijeva razdoblje u kojem osoba zbog zdravstvenog stanja, psihičke traume, neinformiranosti, maloljetnosti ili drugih posebnih okolnosti objektivno nije bila u mogućnosti ranije izraziti namjeru. (3) Nezakoniti ulazak ili boravak, kao ni zakašnjelo izražavanje namjere, ne smiju se sami po sebi smatrati razlogom za primjenu ubrzanog ili graničnog postupka niti za negativnu ocjenu vjerodostojnosti.	
--	--	--	--

2	ŠIME VALIDŽIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA	Treba puno oštrije kažnjavati bilo kakvo nasilje ili poticanje na nasilje koje je usmjereno protiv stranaca. Na poslu od kolega pa i nadređenih često slušam mržnju protiv stranaca pa čak i zagovaranje nasilja ili priželjkivanja da se dogodi neko zlo (na primjer, nesreća na radu ili urušavanje zgrade) strancima. Radim u tvrtci koja je u državniom vlasništvu a neki od tih kolega sebe smatraju uglednim građanima i imaju plaće od 2.000 eura do 4.000 eura. Neprihvatljivu je da su Hrvati netolerantni prema useljavanju Azijata ili Afrikanaca u Hrvatsku ali nemaju ništa protiv toga da milijuna Hrvati i stotine milijuna Europljanja žive u zemljama koje su nastale kao rezultat genocida koji su bijelci počinili protiv američkih i australskih domorodačkih naroda. Kao povratnik iz Australije sam na poslu doživio omalovažavanje i, nakon što mi je ukinuto dotadašnje radno mjesto, ponuđeno mi je drugo radno mjesto ali nisam prošao ispit jer je na njemu bilo pitanja iz gradiva koje nije bilo na predavanjima. Žalba mi nije prihvaćena pa mi je ponuđeno radno mjesto s plaćom koja je 30% niža od dotadašnje. Otišao sam kod nekoliko odvjetnika i ispada da ne mogu poduzeti ništa da ostvarim pravdu. Ne treba vraćati tražitelje azila čim prođe opasnost u njihovoj domicilnoj državi jer se ni iseljeni Hrvati nisu vraćali u Hrvatsku nakon što je prošao rat.	Primljeno na znanje	Primljen na znanje
3	TOMISLAV FILJAK	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	Stručnjaci koji pišu ove propise su naravno upućeni u sve tajne EU direktiva i u skrivene tajne ovog i ovakvih zakona i podzakonskih propisa, u rupe u tim propisima, a znaju dosta i o tomu kako to u životu stvarno izgleda. Zato svaki svoj prijedlog mogu obraniti nekim tumačenjem kako je riječ o "preuzimanju EU propisa", "preuzetim obvezama" i sl. No, kad čovjek pogleda ovdje napisana obrazloženja stječe dojam kao da predlagači ne čitaju što sami pišu u drugim MUPovim dokumentima, ne gledaju vijesti kako nam izgleda granica i ne prate što se u ovom	Primljeno na znanje	Primljen na znanje

području u svijetu događa. Bar pokušaj uspostave balansa s realnošću bi sigurno otklonio ocjenu "Nema negativnih učinaka".

Cijeli ovaj prijedlog izgleda kao da je pisan u duhu politike Angele Merkel i to naravno prije nego je otkrila kako je multikulturalizam mrtav, iz vremena "mi to možemo".

Gledajući vijesti stječe se dojam da brojne EU države ne čitaju EU direktive kao naši predlagači. Dobar sažetak međunarodnih trendova u ovom području prikazan je u emisiji Agenda svijet od 28. studenoga 2025. na HRT-u, a iz koje uvodne rečenice glase: "Diljem zapada u zemljama koje su godinama pa i desetljećima bile odredište ilegalnih imigranata (čak se ni ne koristi neutralan pojam "migrant", a ni azilant) posljednjih se mjeseci mijenja odnos, ali još važnije i pravni okvir te metode za sprečavanje njihova ulaska. SAD, Velika Britanija, Njemačka zatvaraju granice, postrožuju uvjete za ostanak te olakšavaju vraćanje doseljenika bez riješenog statusa. Repatrijacija je riječ koja se donedavno u Europi nije koristila, a sada je dio rječnika vladajućih struktura. Kako su ilegalni imigranti postali ključno unutarnje političko pitanje i kakva je sada situacija na granicama Europe i SAD-a. Razgovaramo sa stručnjakom za migracije s Instituta za sigurnosne politike Filipom Dragovićem. Dobrodošli. Dobro hvala. Dobro večer Vama i Vašim gledateljima. Evo za početak nešto više o ovome što sam sad najavio. Pogledajmo u prilogu kolegice Tamare Marković. Riskirajući život malim čamcima svakog dana prelaze La Manche. U Velikoj Britaniji migrante će uskoro dočekati dosad najstroža politika azila. Laburistička vlada predlaže da se stalni boravak umjesto nakon pet dodjeljuje nakon 20 godina. Po novome izbjeglički status redovito bi bio i provjeravan. To znači da kada je matična zemlja ocijenjena sigurnom moguća je deportacija. Za podmirivanje troškova smještaja tražiteljima azila može se oduzeti i nakit. Nova pravila odnosila bi se samo na one koji tek stižu na otok. Ovo će biti najopsežnija promjena britanske politike azila od drugog svjetskog rata. Kritičari kažu da laburisti ovim potezom žele zaustaviti sve

veću popularnost konzervativne desnice. Naime stranka Reform UK u anketama vodi s gotovo dvostrukom razlikom. Rješenje koje London sada uvodi ipak nije došlo s desnice. Ideja je potekla iz Danske i to s lijevog političkog spektra. Danski pristup migracijama jedan je od najstrožih u Europi. Kritiziraju ga udruge za ljudska prava. Srž Danskog modela je odvratanje ilegalnih migranata. Smanjene su državne beneficije, a proces dobivanja azila dug je i neizvjestan. Pravni put do statusa stalnog boravka u Danskoj traje najmanje osam godina. Europska unija prošle je godine eksperimentirala s centrima za migrante u trećim zemljama. U listopadu 2024. otvoreni su talijanski migrantski centri u Albaniji. Danas zjape prazni nakon što se sud u Italiji nije složio s popisom takozvanih sigurnih zemalja. Talijanska vlada i dalje inzistira na slanju tražitelja azila u Albaniju. U Njemačkoj vladajuća koalicija želi smanjiti ilegalne migracije, ali i potaknuti legalno doseljavanje i rast radne snage. Zato je početkom mjeseca osnovana agencija Work and Stay. S druge strane afganistanskim izbjeglicama koji žele doći iz Pakistana u Njemačku nudi se novac da to ne učine. S one strane Atlantika oštra protumigranska politika Donalda Trumpa čini se pokazuje rezultate. Statistike američke carine pokazuju da je broj uhićenih migranata koji pokušavaju ući u SAD pao za 90%. Najniža je to razina od 1970. Zbog toga je koridor San Diego - Tijuana doživio transformaciju. Navodno su prazna i skloništa s meksičke strane. U zemljama Latinske Amerike migracije su postale nepredvidive višesmjernе i sve teže za obuzdavanje. Raseljene osobe uglavnom dolaze iz Venezuele, Haitija, Nikaragve i Kube. Snimke racija koje kruže internetom izazvale su ogorčenje dijela javnosti. ICE će za nadzor migranata možda angažirati i privatne istražitelje za 180 milijardi dolara. Trumpovi pristaše brane poteze. Kažu da predsjednik ispunjava svoje najvažnije predizborno obećanje.

Naravno, u EU je azil odavno postao način useljavanja, pri čemu zemlja domaćin ne bira useljenike. već oni niu. To ie išlo

glatko dok u niz zemalja broj azilanata nije izazvao očite ogromne napetosti i azil klizi ponovno ka svojoj biti, a ovi prijedlozi daju dojam kako Hrvatska kasni u fazi i sada uvodi odredbe po kojima azil pretvara u oblik legaliziranja i zadržavanja ilegalnih useljenika i čak pružanja i plaćanja usluga kakvima se državljani RH ne mogu nadati i uz prava u koja se izgleda ulaže očito razmjerno više no u prava državljana RH.

Javno dostupni podatci jasno stvaraju sliku kako u Hrvatsku "azilanti" dolaze na dva glavna načina:

- Kao strani radnici, putem sustava neselektivnog, neograničenog uvoza stranih radnika preko hrvatskog MUP-a (uz "Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima" je navedeno:

"Polijske uprave odnosno policijske postaje u roku propisnom za izdavanje dozvole za boravak i rad od 15 dana objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku.

Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj, nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije, bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj..."

- Dolaze kao turisti u Srbiju i BiH, a zatim preko krijumčarskih lanaca uz znatni trošak ulaze u RH, odnosno EU (načelnik Uprave za granicu MUP-a u emisiji HR1 U mreži prvog od 12.XII.2025.: "... Dakle rekli ste ljudi mogu doći tamo kao turisti i onda na ovakve načine zapravo prelaze granicu? Da, to je najveći problem, dakle oni dođu bez ikakve kontrole na sarajevski ili beogradsku zračnu luku. aerodrom i uđu pod

krinkom turizma i već na samom aerodromu ih preuzimaju u masu slučaja, dakle organizirane grupe tri ili četiri koji ih onda voze do pogodnog mjesta na hrvatskoj granici,...") Dakle, ovdje u ogromnom broju nije riječ o osobama koje trebaju, pa čak ni ne traže azil, (načelnik Uprave za granicu MUP-a u emisiji HR1 U mreži prvog od 12.XII.2025.: "Mi smo ove godine imali 12.300 tražitelji azila, od kojih su samo 1.100 došli do trenutka predaje zahtjeva. Svi ovi ostali su međuvremenu pobjegli negdje drugo. Koristi se institut traženja azila za odlazak u neke druge zemlje i za druge ciljeve.") nego kao turisti doputuju u susjedstvo i zatim produžuju u EU, a kad ih uhvati hrvatska policije (kasnije u EU bilo koja druga) zlorabe i u biti ismijavaju sustav azila.

Naravno, moguće je reći kako je ovo samo administrativno usklađivanje s EU propisima, no ti propisi očito jesu svojevrsna obveza, ali su nezavršeni. Npr. K.Ressler, eurozastupnik u emisiji HR1 U mreži prvog od 12.XII.2025.: "Ono o čemu se najviše razgovaralo i sada na sastanku ministara unutarnjih poslova, ali isto tako i unutar Europskog parlamenta je dodatak tom migracijskom paktu, a riječ je o uredbi o povratcima ili o tim novim europskim pravilima koje bi trebali zaokružiti tu veliku prazninu koja trenutno postoji. A to je da, kao što sam rekao, samo jedna petina osoba koji nemaju prava biti u EU se zaista i vrati. To dovodi do potpunog besmisla cijeli sustav migracije i azila na razini EU i to je taj dio puzzle koji je vrlo važno također složiti." Ima li smisla uvoditi sustav koji nije završen?

Istodobno, predložene izmjene polaze od pretpostavke kako svi potencijalni azilanti žele ostati u Hrvatskoj i svi su poželjni, te se uvode široke "integracijske" mjere, premda nije riječ o zakonu koji uređuje useljavanje nego o zakonu o "... o međunarodnoj i privremenoj zaštiti ..." Azil je, koliko razumijem, pravo osobe na zaštitu u drugoj državi zbog progona u domovini, odnosno oblik pružanja privremene zaštite i boravka dok se u domovini azilanta ne steknu okolnosti za povratak. Stoga je nronisivanje nekakvih

"integracijskih sporazuma" suprotno naravi azila, jer se osobu u potrebi zaštite ucjenjuje "integracijom", a i inače silno nastojanje na integriranju azilanata se, kao što nam zapadnoeuropski primjeri pokazuju, na koncu uvijek izjalovi. Kako ustvari ni MUP ne vjeruje u neku uspješnu integraciju govori izjava ministra unutarnjih poslova g. Božinovića na primanju povodom Božića po Julijanskom kalendaru (Jutarnji list 6. siječnja 2024.: <https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/bozinovic-o-teskoj-nesreci-na-a1-na-ovo-upozoravamo-niz-godina-preslo-je-u-ruke-kriminala-15412517>): "Kad pitate o problemu krijumčarenja, to je jedno od pitanja koje i Ministarstvo i ja osobno u posljednje vrijeme gotovo svakodnevno komuniciramo. To je trend na koji upozoravamo niz godina da je pitanje nezakonitih migracija u velikoj mjeri prešlo u ruke kriminala, i to organiziranog kojeg više ne bih tumačio kao popratnu pojavu migrantske krize, nego kao posebnu vrstu organiziranog kriminala u kojem se okreću veliki novci."

"Vlada je krajem prošle godine izašla sa strategijom demografske revitalizacije gdje ima segment o integraciji migracija u Hrvatskoj i iz toga će proizaći niz radnih dokumenata. Ovakvih iskustava u prošlosti nismo imali, no to nije obrazac koji treba slijediti jer praktički nijedna država u Europi nije, po meni, napravila sve što je mogla da bi integracija stranaca postigla standard koji bi slijedili. Sigurno ćemo zajedničkim radom više resora naći neko rješenje koje će morati biti skrojeno prema hrvatskoj stvarnosti. Svi ljudi koji dolaze u Hrvatsku, sve te dozvole su privremenog karaktera pa ne znače trajan boravak u Hrvatskoj."

Iz navedenog držim kako se kao problemi ovog Zakona mogu istaknuti:

1. Neusklađenost prijedloga Zakona s međunarodnim trendovima javnih politika (EU, Europa, SAD)
Uvode se značajno restriktivnije, sigurnosno orijentirane i odvraćajuće politike prema neregularnim migracijama.
Prijedlog hrvatskog Zakona NIJE usklađen s tim smjerom.
Umjesto postroživanja, uključuje

daljnje administrativno i finansijsko opterećenje RH, širenje prava i integracijskih obveza prema osobama za koje je u velikoj većini slučajeva očito da ne ispunjavaju uvjete međunarodne zaštite.

Prijedlog izmjene:

Zakon treba uskladiti sa smjerom EU politika, osobito u dijelu

- bržeg postupanja i identifikacije zlouporaba,
- jačanja povrataka i repatrijacije.

2. Zloupotreba azilnog sustava i ulazak tzv. „azilanata“ kao turista u Srbiju i BiH

Dakle, kao što potvrđuju predstavnici MUPa, institut azila se masovno zloupotrebljava kako bi se ušlo u EU i nestalo unutar prostora Schengena.

Prijedlog izmjene:

U Zakon uvesti:

- mogućnost odbijanja zahtjeva kao očito neosnovanog za osobe koje su došle iz trećih sigurnih zemalja kao turisti;
- obvezu usklađivanja s tranzitnim državama (Srbija i BiH) da preuzmu dio odgovornosti;
- ubrzani postupak za sve koji ne podnesu zahtjev odmah pri ulasku već budu zatečeni u krijumčarenju.

3. EU migracijski pakt – pomanjkanje mehanizama povratka (return policy)

Kako je istaknuo eurozastupnik Karlo Ressler, samo jedna petina osoba bez prava na boravak bude vraćena, a bez učinkovitog povratnog mehanizma – čitav sustav azila gubi smisao.

Prijedlog izmjene:

– Ne uvoditi ove izmjene dok se Eu politika u tom području ne zaokruži.

4. Pitanje „privremenosti“ statusa i proturječnost s integracijskim mjerama

Naziv Zakona navodi da je riječ o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, no zakon istodobno uvodi širok spektar integracijskih prava i dugoročnih obveza koje su tipične za trajni boravak.

U praksi se time briše razlika između:

- privremene zaštite, koja je po definiciji ograničena,
- trajne integracije, koja je duboka i finansijski opterećujuća.

Prijedlog izmjene:

– Jasno odvojiti privremenu zaštitu od bilo kakvih dugoročnih integracijskih obveza.

– Uvesti periodičnu reviziju statusa.

– Uskladiti zakon s trendovima u drugim EU i zapadnim državama.

5. Jezična politika: preširoke obveze i visoki troškovi za RH Zakon na 45 mjesta spominje "jezik" i uvodi obveze uporabe i financiranja korištenja različitih stranih jezika prema potrebama stranaca, bez ikakvog ograničenja broja i vrste jezika.

To je:

- finansijski opterećujuće,
- administrativno teško provedivo,
- dvojbeno iz kuta nacionalne jezične politike,

Prijedlog izmjene:

– Tražiti od nacionalno relevantnih ustanova (HAZU, Matica hrvatska, druga nadležna ministarstva poput onih za kulturu, demografiju...) očitovanje o ovakvoj jezičnoj politici.

– Sukladno praksi u svim drugim postupcima, trošak specifičnih prijevoda snosi podnositelj zahtjeva, osim u iznimnim slučajevima (ranjive skupine). U nuždi učiniti prihvatljivim strojne prijevode.

6. Učinci na sigurnost

Masovna zlouporaba azila onemogućava sigurnosno praćenje osoba koje nakon registracije odlaze nekontrolirano prema drugim državama.

Prijedlog izmjene:

– Uskladiti sustav nadzora s EU standardima.

7. Potreba izmjene koncepta integracijskog sporazuma

Integracijski sporazum ima smisla samo za osobe s realnom perspektivom trajnog ostanka, a ne za privremene korisnike zaštite ili za one koji će gotovo sigurno prijeći u druge države.

Prijedlog izmjene:

Koncept privremene zaštite proturječi dugoročnim integracijskim mjerama te s tim u skladu razmotriti opravdanost uvođenja takvih obveza azilantima te tražiti očitovanje ministarstva nadležnog za demografiju.

Ukratko, glavne primjedbe na ovaj prijedlog su:

– Prijedlog Zakona nije usklađen s aktualnim međunarodnim trendovima koji idu prema jačanju povrataka, reviziji statusa, odvratanju i smanjenju zlouporaba.

– Zloupotrebama sustava azila ie

		sustavna (12.300 registracija, 1.100 zahtjeva), a predložene izmjene ne smanjuju nego povećavaju opterećenje RH. – U Zakonu nedostaju mehanizmi povratka i repatrijacije, iako su ključni za EU (Ressler: vraća se samo 1/5). – Koncept privremene zaštite proturječi dugoročnim integracijskim mjerama. – Jezične obveze za državna tijela su financijski i administrativno iznimno opterećujuće, a iz kuta nacionalne jezične politike dvojbene. – Obrazac procjene učinaka propisa nema realne troškovne procjene. – Nedostaju sigurnosni mehanizmi i nadzor tijekom postupka. – Integracijski sporazum treba biti rezerviran za osobe s realnom mogućnošću trajnog ostanka.	
--	--	---	--

4	TOMISLAV FILJAK	II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ČE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI, 2. Osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom	Citiram: Izvor: https://www.vecernji.hr/vijesti/rijetki-slucaj-gube-u-splitu-hzjz-prati-situaciju-1915969 U Hrvatskoj potvrđen slučaj gube: 'Stvar je pod kontrolom' "...U Hrvatskoj je potvrđen izolirani slučaj gube, i to u Splitu. Informacija do nedavno nije bila službeno objavljena. Prije desetak dana u splitskoj epidemiologiji javio se pacijent sa simptomima ove rijetke bolesti. Voditelj Službe za epidemiologiju HZJZ-a Bernard Kaić izjavio je: "O tome se nije ništa pričalo i pisalo, zato što je otkriven. Čovjek se liječi, njegovi bliski kontakti su dobili terapiju, postekspozicijsku, oni čak nisu ni zaraženi. Daje se profilaksa i prate se, i stvar je pod kontrolom." Iz Ministarstva zdravstva navode da je riječ o stranom radniku iz Nepala koji već dvije godine živi u Hrvatskoj s obitelji, obavještava RTL Danas. ..." "...HZJZ potiče regulaciju kojom bi se od stranih radnika tražilo dokazivanje cijepljenosti. Kaić pojašnjava: "Riječ je o nekim od onih osnovnih cjepiva koja su važna za kolektiv i imunitet da se spriječi širenje bolesti među stanovništvom, da im se da ako im nedostaje. I to je sada, kaže, u postupku donošenja." Dodaje i da bi se uz cijepljenja trebali uvesti i pregledi na neke rijetke bolesti kako bi se spriječilo njihovo širenje: "Ne samo za cijepljenja, već da se uvedu i pregledi na neke bolesti kojih kod nas nema, a kako bi se otkrile na vrijeme i zaustavilo njihovo širenje." Ne treba raditi od muhe slona, ali ne bi li MUP trebao prihvatiti poticaje HZJZ, ne samo za strane radnike, već i za skupinu na koju se odnosi ovaj Zakon, a koja je moguće i rizičnija.	Nije prihvaćen	Primjedba se odnosi na medijske napise. Zdravstvena zaštita tražitelja međunarodne zaštite je regulirana važećim zakonskim i podzakonskim aktima. Ove izmjene i dopune Zakona su učinjene samo s ciljem usklađivanja s pravom EU koji propisuju i pravo na usluge rehabilitacije.
5	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM	Iako su uredbe EU izravno primjenjive u državama članicama, predlagatelj kroz predložene izmjene Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (ZMPZ) prenosi pojedine dijelove uredbi, dok druge dijelove uopće ne prenosi, a dodatno i ponegdje briše dosadašnje odredbe ZMPZ-a bez jasnog obrazloženja kriterija prema kojima se određuje što se ugrađuje, a što ne u nacionalno zakonodavstvo. Ovakav pristup mogao bi dovesti do značajnih problema u	Primljeno na znanje	Predmetnim izmjenama i dopunama pristupilo se radi usklađivanja s pravom EU. Obzirom da su uredbe izravno primjenjive, iz važećeg Zakona su brisane pojedine odredbe radi izbjegavanja dvostrukog normiranja, a s druge strane, pojedine odredbe u Zakonu o izmjenama i dopunama samo upućuju na konkretni članak pojedine uredbe kako bi se svi koji primjenjuju ovaj zakon lakše snalazili u većem broju Uredbi koje reguliraju pojedinu

praksi i provedbi zakona, te otvara niz pitanja s aspekta pravne sigurnosti, transparentnosti i predvidljivosti primjene propisa. U praksi, tijela koja provode postupak međunarodne zaštite ili tijela koja na neki drugi način sudjeluju u postupku, kao i pružatelji pravne pomoći, sudovi te organizacije civilnog društva, morat će istovremeno primjenjivati nacionalni zakon i više uredbi koje zajedno čine vrlo kompleksan normativni paket. Ako se ZMPZ-om dijelovi uredbi preuzimaju parcijalno, bez sustavne logike ili jasne metodologije, otežava se usklađena i dosljedna primjena. Time se povećava rizik različitog tumačenja, neujednačene prakse i mogućih povreda prava tražitelja međunarodne zaštite i osoba pod međunarodnom zaštitom. Ovo nije problematično samo u odnosu na aktere koji nisu direktno uključeni u primjerice postupak odobrenja međunarodne zaštite (pa stoga možda manje poznaju relevantno EU zakonodavstvo), već se, s obzirom na dobro poznate izazove u nacionalnom sustavu azila (nedovoljan broj službenika koji odlučuju o zahtjevima za međunarodnu zaštitu, velika fluktuacija službenika i ograničeno iskustvo novih službenika) izravno reflektira upravo i na one službenike koji sudjeluju u postupku odobrenja međunarodne zaštite. Stoga se postavlja pitanje kako će službenici u praksi jasno razlikovati koje su odredbe uredbi (i zašto) prenesene u nacionalno zakonodavstvo, a koje se izravno primjenjuju. Ovakva normativna rascjepkanost dodatno otežava primjenu relevantnog zakonodavstva (nacionalnog i EU), osobito u situacijama koje se uočavaju u nacrtu prijedloga ZMPZ-a gdje se čak i dio iste odredbe Uredbe u jednom dijelu preuzima u ZMPZ, dok se drugi dio iste odredbe bez ikakvog obrazloženja izostavlja. Takvo selektivno i neobrazloženo prenošenje odredbi uredbe stvara pravnu nesigurnost, dovodi do različite i pogrešne primjene zakonodavstva među službenicima te otežava dosljedno i pravilno postupanje tijela koja provode postupak međunarodne zaštite ili u njemu sudjeluju.

materiju. Slažemo se s Vašim mišljenjem da je ovo vrlo kompleksan normativni paket kojeg će svi koji ga koriste morati proučiti, a stoga smo smatrali da će ZID ZMPZ biti koristan putokaz u tu svrhu. Smatramo da ovakvo upućivanje na relevantnu odredbu Uredbe neće stvarati pravnu nesigurnost, nego će krajnjem adresatu biti jasno koju odredbu pojedine uredbe treba primijeniti.

			S obzirom na to da je svrha reforme kroz Pakt o migracijama i azilu i onda i nacrtu prijedloga ZMPZ-a jednako postupanje, povećanje jasnoće i učinkovitosti sustava, uz visoku razinu zaštite prava osoba koje traže ili uživaju zaštitu, predlaže se izbjegavanje fragmentiranog normiranja koje zahtijeva od praktičara istovremeno korištenje deset različitih akata bez jasne strukture ili jasnog i preciznog upućivanja u ZMPZ-u na odgovarajuće članke odgovarajućih uredbi. Smatramo da bi zbog pravilne primjene ZMPZ-a i relevantnih akata iz Pakta o migracijama o azilu, svugdje gdje su u ZMPZ-u brisane odredbe iz dosadašnjeg ZMPZ-a ili gdje se podrazumijeva izravna primjenjivost određenih članaka relevantnih uredbi, zbog jasnoće u primjeni ZMPZ-a (u kombinaciji s izravno primjenjivim uredbama) bilo uputno barem minimalno uputiti na odgovarajuće članke relevantnih uredbi. U protivnom, postoji realna opasnost da će se primjena propisa dodatno zakomplicirati te da svrha predloženih izmjena neće biti postignuta.		
6	PUČKI PRAVOBRANITE LJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4.	Člankom 4. Nacrta prijedloga briše se dosadašnja točka 14. članka 4. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, kojom su bile navedene ranjive skupine. Nadalje, člankom 10. Nacrta prijedloga mijenja se članak 15. stavak 1. ZMPZ-a na način da se posebna prihvatna i postupovna jamstva povezuju s osobnim okolnostima tražitelja, uključujući dob, spol, spolno opredjeljenje, rodni identitet, invalidnost, teške bolesti, mentalno zdravlje, posljedice mučenja ili drugih oblika nasilja, žrtve trgovanja ljudima te samohrane roditelje s maloljetnom djecom. Članak 24. Direktive (EU) 2024/1346 međutim navodi kategorije tražitelja za koje je vjerojatnije da će imati posebne potrebe u pogledu prihvata, uključujući maloljetnike, maloljetnike bez pratnje, osobe s invaliditetom, starije osobe, trudnice, LGBTI osobe, samohrane roditelje s maloljetnom djecom, žrtve trgovanja ljudima, teško bolesne osobe, osobe s duševnim poremećajima te žrtve mučenja,	Nije prihvaćen	Smatramo da se prijedlozi ne trebaju prihvatiti jer formulacija koja obuhvaća „osobne okolnosti i dob“ obuhvaća i kategoriju djece bez pratnje, a posebna jamstva maloljetnika bez pratnje su uređena i uredbama koje su izravno primjenjive.

			silovanja i drugih teških oblika nasilja. U skladu s člankom 20. Uredbe (EU) 2024/1348 i člankom 25. Direktive (EU) 2024/1346, identifikacija osoba s posebnim potrebama temelji se na vidljivim znakovima, izjavama ili ponašanju tražitelja, što zahtijeva jasno propisane postupke te osiguranje adekvatno osposobljenog i stručnog osoblja za njihovu provedbu. Iako direktive, za razliku od uredbi, državama članicama omogućavaju veću slobodu, odnosno utvrđuju cilj koji države moraju ostvariti, a države mogu sročiti zakonske odredbe glede toga kako će taj cilj postići (pri čemu direktive postavljaju minimalne zahtjeve i države mogu ići i iznad njih), radi osiguravanja dodatne jasnoće i učinkovitijeg prepoznavanja ranjivosti u praksi, ali i očekivanog daljnjeg definiranja pojedinih termina iz Direktiva koji se navode kroz pravo EU i različite materijale za trening i edukaciju, predlažemo odredbe članka 24. Direktive (EU) 2024/1346 uvrstiti u Nacrt prijedloga zakona na način na koji je to učinjeno u Direktivi, dakle navođenjem kategorija tražitelja za koje je vjerojatnije da će imati posebne potrebe u pogledu prihvata, kao početni i obvezni okvir za utvrđivanje posebnih prihvatnih i postupovnih jamstava.		
7	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4.	Tijekom dubinske provjere osobama se osiguravaju prava iz ovoga Zakona koja pripadaju tražitelju međunarodne zaštite, uključujući pravo da u svakom trenutku podnesu zahtjev za međunarodnu zaštitu, pravo na informacije, tumača, kulturnog medijatora, pravnu pomoć i smještaj primjeren njihovu statusu i ranjivosti.	Nije prihvaćen	Materija je regulirana Uredbom (EU) 2024/1356 te regulirana izmjenama i dopunama Zakona o strancima

8	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4.	Nedostaja jasna definicija što znači dubinska provjera, koja je definirana Uredbom koja se provodi, i nedostaje definicija sigurnosne provjere kao sastavnog elementa kod predaje zahtjeva	Nije prihvaćen	Dubinska provjera regulirana je Uredbom (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024., koja je izravno primjenjiva stoga u nacionalnom zakonodavstvu nije potrebno prenositi odredbe Uredbe. Dodatne odredbe koje su potrebne za primjenu Uredbe propisat će se kroz zakon kojim će se izmijeniti i dopuniti Zakon o strancima, a koji je također u postupku donošenja.
9	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4.	“Sigurnosna provjera” je postupak provjere osobe u relevantnim nacionalnim i europskim evidencijama i informacijskim sustavima, isključivo radi utvrđivanja postojanja ozbiljne opasnosti za nacionalnu sigurnost ili javni poredak, uz poštovanje načela nužnosti, razmjernosti i zabrane diskriminacije.	Nije prihvaćen	Provođenje sigurnosne provjere u okviru dubinske provjere regulirano je Uredbom (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024., koja je izravno primjenjiva stoga u nacionalnom zakonodavstvu nije potrebno prenositi odredbe Uredbe. Sigurnosna provjera za strance koji će boraviti u Hrvatskoj propisana je i Zakonom o sigurnosnim provjerama (NN, 85/08, 86/12)
10	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4.	“Dubinska provjera” je postupak sukladno pravu Europske unije kojim nadležno tijelo u ograničenom roku, najdulje do pet dana, utvrđuje identitet, državljanstvo, dob, moguće posebne potrebe i ranjivost osobe te provodi osnovnu zdravstvenu i sigurnosnu provjeru radi upućivanja osobe u odgovarajući postupak međunarodne zaštite, povratni postupak ili postupak odbijanja ulaska, uz poštovanje ljudskog dostojanstva, načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja i drugih prava iz ovoga Zakona.	Nije prihvaćen	Dubinska provjera regulirana je Uredbom (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024., koja je izravno primjenjiva stoga u nacionalnom zakonodavstvu nije potrebno prenositi odredbe Uredbe. Dodatne odredbe koje su potrebne za primjenu Uredbe propisat će se kroz zakon kojim će se izmijeniti i dopuniti Zakon o strancima, a koji je također u postupku donošenja

11	MÉDECINS DU MONDE ASBL - DOKTERS VAN DE WERELD VZW	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4.	Komentar na točku 25 („materijalni uvjeti prihvata“): Predlažemo da se jasno navede kako materijalni uvjeti uključuju lijekove s osnovne liste, ali i druge nužne lijekove i medicinske proizvode za liječenje kroničnih bolesti, mentalnih poremećaja i drugih stanja, kao i medicinske uređaje i usluge rehabilitacije kada su potrebni. Izostanak ove odredbe dovodi do prekida terapije, pogoršanja zdravstvenog stanja i povećanog rizika od hospitalizacije, što je protivno načelima javnog zdravstva i standardima EU. Direktiva (EU) 2024/1346 obvezuje države članice da osiguraju pristup zdravstvenoj skrbi u okviru uvjeta prihvata, a međunarodne konvencije koje je Hrvatska ratificirala - ICESCR, CEDAW i CRC - potvrđuju pravo na kontinuiranu zdravstvenu zaštitu, uključujući pristup lijekovima, rehabilitaciji i uslugama vezanim uz seksualno i reproduktivno zdravlje, osobito za osobe s posebnim potrebama. Stoga predlažemo izmjenu teksta u: „materijalni uvjeti prihvata obuhvaćaju smještaj, hranu, odjeću, proizvode za osobnu higijenu, novčanu naknadu te lijekove i medicinske proizvode nužne za liječenje u skladu s medicinskim indikacijama“. Ovakva izmjena ne samo da osigurava usklađenost s pravnom stečevinom Europske unije, nego i pridonosi zaštiti javnog zdravlja te zdravlja i dostojanstva tražitelja međunarodne zaštite, smanjuje rizik od hitnih intervencija i dugoročnih komplikacija te jača sustav javnog zdravstva.	Nije prihvaćen	Opseg zdravstvene zaštite je ovim izmjenama i dopunama proširen na usluge rehabilitacije obzirom da to propisuje Direktiva EU 2024/1346 i da je to bilo potrebno transponirati u hrvatsko zakonodavstvo. Detaljan popis lijekova i ostale pojedinosti u okviru zdravstvene zaštite nije moguće propisati ovim Zakonom, nego je to već propisano zakonima i podzakonskim aktima iz nadležnosti ministarstva zdravstva. Dodatno, materija je regulirana na odgovarajući način člankom 57. važećeg zakona.
----	--	--	---	----------------	--

12	MÉDECINS DU MONDE ASBL - DOKTERS VAN DE WERELD VZW	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4.	Komentar na točku 24 („osnovni uvjeti prihvata“): Predlažemo da se formulacija „smještaj, hrana i hitna medicinska pomoć“ proširi kako bi bila usklađena s europskim standardima i međunarodnim obvezama Republike Hrvatske. Direktiva (EU) 2024/1346 obvezuje države članice da osiguraju pristup zdravstvenoj skrbi u okviru uvjeta prihvata. Međunarodne konvencije koje je Hrvatska ratificirala - ICESCR, CEDAW i CRC - primjenjuju se na sve osobe pod jurisdikcijom države, uključujući migrante i tražitelje međunarodne zaštite. ICESCR (čl. 12 i Opći komentar br. 14) priznaje pravo na „najviši mogući standard zdravlja“, što uključuje prevenciju, liječenje bolesti, mentalno zdravlje, rehabilitaciju i pristup esencijalnim lijekovima. CEDAW (čl. 12 i Preporuka br. 24) zahtijeva osiguranje zdravstvene zaštite žena, uključujući seksualno i reproduktivno zdravlje, bez diskriminacije po osnovi statusa. CRC (čl. 24) jamči svakom djetetu pravo na liječenje bolesti i rehabilitaciju zdravlja. Ograničavanje zdravstvene skrbi isključivo na hitne slučajeve dovodi do sustava koji reagira tek kada nastupi pogoršanje, što uzrokuje veće troškove, rizik od trajnih posljedica i ugrožava javno zdravlje, dostojanstvo i temeljna prava osoba. Stoga predlažemo izmjenu teksta u: „osnovni uvjeti prihvata obuhvaćaju smještaj, hranu i zdravstvenu skrb u skladu s medicinskim indikacijama“, čime se osigurava usklađenost s europskim pravom i međunarodnim konvencijama.	Nije prihvaćen	Članak 57. važećeg Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti propisuje da zdravstvena zaštita tražitelja obuhvaća hitnu medicinsku pomoć i prijeko potrebno liječenje bolesti i ozbiljnih mentalnih poremećaja sukladno medicinskoj indikaciji. Stoga tražitelji već imaju pravo ne samo na hitnu medicinsku pomoć nego i na nužno liječenje, a ovim izmjenama i dopunama Zakona proširuje se opseg zdravstvene zaštite i na usluge potrebne rehabilitacije. Osim zakonom, opseg zdravstvene zaštite detaljno je normiran podzakonskim aktima o zdravstvenoj zaštiti tražitelja, azilanata i nezakonitih migranata koji su u nadležnosti ministarstva nadležnog za zdravstvo.
----	--	--	--	----------------	--

13	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4.	Predlažemo da se u članku 4. stavak 1. točka 19.e. izmjeni te glasi : e. iznimno, članom obitelji stranca pod međunarodnom i privremenom privremenom zaštitom smatrat će se i srodnik prvog stupnja u ravnoj uzlaznoj lozi s kojim je živio u zajedničkom kućanstvu, ako se utvrdi da je ovisan o skrbi tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom ili stranca pod privremenom zaštitom. Naime, predloženo proširenje nužno je kako bi se osiguralo dosljedno i humano postupanje prema članovima obitelji koji su u stvarnom odnosu ovisnosti o tražitelju ili korisniku zaštite. Predložena zakonska formulacija ne omogućava prepoznavanje situacija u kojima su bliski srodnici prvog stupnja u uzlaznoj lozi u praksi u potpunosti ovisni o skrbi člana obitelji koji je azilant ili korisnik supsidijarne zaštite.	Nije prihvaćen	Člankom 3. stavkom 9. Uredbe (EU) 2024/1347 propisano je tko se smatra članom obitelji azilanata i osoba pod supsidijarnom zaštitom, a u Direktivi (EU) 2024/1346 člankom 2. stavkom 3. propisano je tko su članovi obitelji tražitelja međunarodne zaštite te nema pravnog temelja za širenjem definicije.
----	---------------------------	--	---	----------------	--

14	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4.	Predlažemo da se u članku 4. stavak 1. točka 19 doda stavak f. te glasi: f. Iznimno, članom obitelji tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom smatra se i maloljetno zajedničko dijete bračnih i izvanbračnih drugova te životnih partnera i neformalnih životnih partnera rođeno nakon dolaska tražitelja azila na teritorij Europske unije; njihovo zajedničko maloljetno posvojeno dijete posvojeno nakon dolaska tražitelja azila na teritorij Europske unije; maloljetno dijete i maloljetno posvojeno dijete bračnog, izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera koji ostvaruje roditeljsku skrb o djetetu rođeno nakon dolaska tražitelja azila na teritorij Europske unije. Uključivanje djece rođene nakon dolaska tražitelja azila nužno je radi zaštite prava na obiteljski život (čl. 8. EKLJP) i prava djeteta (Konvencija UN-a o pravima djeteta, čl. 3.). Također, Direktiva (EU) 2024/1346 minimalne je harmonizacije, što omogućava državama članicama da priznaju sve članove obitelji koji su u stvarnoj ovisnosti o tražitelju azila, uključujući djecu rođenu nakon dolaska. Ovo osigurava pravnu sigurnost i dosljednu primjenu prava, a pritom odražava i situacije koje se učestalo pojavljuju u praksi.	Nije prihvaćen	Dijete rođeno na teritoriju EU slijedi zakonski položaj svog zakonskog zastupnika. Posvajanje je moguće sukladno Obiteljskom zakonu Republike Hrvatske te uvjeti za posvajanje nisu predmet ovog Zakona.
15	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 4.	Predlaže se izmjena u članku 4. stavku 1. točki 19. e). Naime, iako Direktiva Vijeća 2003/86/EZ o pravu na spajanje obitelji propisuje da je na državama članicama da odluče žele li dopustiti spajanje obitelji sa osobama pod međunarodnom zaštitom za rodbinu u izravnoj uzlaznoj liniji kada su ti članovi obitelji ovisni o njima i ne uživaju odgovarajuću obiteljsku potporu u državi porijekla, predlaže se ovu odredbu (točka e.) ostaviti u opsegu koja je bila i u do sad važećem ZMPZ-u te da se i dalje članom obitelji stranca pod međunarodnom ili privremenom zaštitom smatra i i srodnik prvog stupnja u ravnoj uzlaznoj lozi s kojim je živio u zajedničkom kućanstvu, ako se utvrdi da je ovisan o skrbi osobe pod međunarodnom zaštitom ili stranca pod privremenom zaštitom. Nejasno je zašto se	Nije prihvaćen	Materija je regulirana Zakonom o strancima, a Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti u članku 66. upućuje na Zakon o strancima.

Ministarstvo unutarnjih poslova odlučilo za ovakav restriktivan pristup s obzirom na mali broj članova obitelji u ravnoj uzlaznoj liniji koji su do sada kroz postupak spajanja s osobama pod međunarodnom zaštitom na ovaj način došli u Hrvatsku. S obzirom da se u navedenom slučaju najčešće radi o starim i bolesnim roditeljima, te da Direktiva 2003/86/EZ u članku 10. stavku 2. koji se tiče spajanja izbjeglica posebno navodi da države članice mogu dopustiti spajanje obitelji drugih članova obitelji koji nisu navedeni u članku 4. Direktive ako su ovisni o izbjeglici, nejasno je zašto se je predlagatelj odlučio na ovako restriktivan pristup.

Nadalje članak 23. stavak 7. Uredbe (EU) 2024/1347 omogućuje državama članicama da kao članove obitelji osobe pod međunarodnom zaštitom uključe druge bliske srodnike, uključujući braću i sestre, koji su živjeli zajedno kao obitelj prije dolaska tražitelja na područje države članice i koje korisnik međunarodne zaštite uzdržava. Također propisuje da države članice mogu primijeniti ovaj članak na maloljetnika koji je u braku, pod uvjetom da je to u najboljem interesu tog maloljetnika.

Treba imati na umu da se izbjeglice, uslijed okolnosti koje dovode do prisilnog raseljavanja i napuštanja zemlje podrijetla, često prisilno razdvajaju od članova svoje obitelji što utječe na sve članove obitelji, na izbjeglicu u zemlji domaćinu koji se zbog toga teže integrira, ali također i na članove obitelji koji su ostali u zemlji podrijetla, te može dovesti do slabljenja obiteljskih veza, a u konačnici i do raspada obitelji. S druge strane pravo na obiteljski život i jedinstvo obitelji pravo je koje ima svaki čovjek, te je načelo zaštite jedinstva obitelji sadržano u čitavom nizu međunarodnih dokumenata (primjerice u Općoj deklaraciji o ljudskim pravima, Međunarodnom paktu o građanskim i političkim pravima, Međunarodnom paktu o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima) koji prepoznaju obitelj kao prirodnu i temeljnu društvenu jedinicu, koju država i društvo moraju štiti.

Dodatno, tko čini obitelj razlikuje se u različitim kulturama. U određenim kulturama naiuža

obitelj uključuje i druge članove kao što su primjerice bake i djedovi, unuci, udana braća i sestre te njihovi supružnici i djeca, i slično. U praksi ovisno o okolnostima svakog pojedinog slučaja, obitelj može uključivati i druge članove koje mogu biti ovisni o sponzoru, tj. u ovom slučaju o osobi pod međunarodnom zaštitom. Tako primjerice uzdržavani i/ili na drugi način ovisni članovi mogu biti i odrasla braća i sestre samci, te drugi rođaci koji su živjeli u obiteljskoj zajednici s osobom pod međunarodnom zaštitom u zemlji podrijetla ili koji nisu živjeli s njima, ali se u međuvremenu njihova obiteljska situacija promijenila primjerice zbog smrti supružnika ili drugog člana obitelji koji je osobu uzdržavao i/ili s kojim je živjela. Stoga se predlaže da se zakonodavno regulira na fleksibilniji način koji članovi obitelji ostvaruju pravo na spajanje s osobom pod međunarodnom zaštitom, a u skladu s mogućnostima propisanim EU zakonodavstvom.

Nadalje, predlaže se izmjena u članku 4. stavku 1. točki 27. Naime, predložena zakonska definicija „opasnosti od bijega“ odstupa od minimalnih standarda propisanih Direktivom (EU) 2024/1346 o utvrđivanju standarda za prihvrat tražitelja međunarodne zaštite. U prijedlogu izmjena zakona navodi se:

„opasnost od bijega znači postojanje posebnih razloga i okolnosti zbog kojih se vjeruje da bi tražitelj mogao postati nedostupan te time zlouporabiti postupak“.

Međutim, Direktiva (EU) 2024/1346 izričito zahtijeva da se takvi „posebni razlozi i okolnosti“ moraju temeljiti na objektivnim kriterijima definiranim nacionalnim pravom (čl. 4. st. 1. t. 11. Direktive (EU) 2024/1346).

Preambula Direktive (EU) 2024/1346 (točka 24) dodatno naglašava da države članice, ako definiraju kriterije za procjenu opasnosti od bijega, mogu koristiti objektivne, provjerljive faktore, kao što su npr.: razina suradnje tražitelja s nadležnim tijelima, ispunjavanje postupovnih obveza, postojanje veza s državom članicom, je li zahtjev odbačen kao nedopušten ili očito neosnovan.

Ključni problem predložene

			definicije jest to što izostavlja upućivanje na objektivne kriterije koji bi trebali biti zakonski određeni, iako su oni nužan element prema Direktivi (EU) 2024/1346, te se time tumačenje „opasnosti od bijega“ u potpunosti prepušta diskrecijskom odlučivanju nadležnog tijela, bez jasnih zakonskih ograničenja. Takvo široko i neprecizno definiranje otvara prostor za arbitrarne odluke, što je osobito zabrinjavajuće jer se procjena „opasnosti od bijega“ u pravilu koristi kao temelj za detenciju. Predlaže se stoga da se u zakon ugradi popis objektivnih kriterija na temelju kojih se može utvrditi opasnost od bijega.		
16	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 6.	Predlaže se izmjena kod članka 6. nacrtu prijedloga ZMPZ-a, a u odnosu na članak 11. ZMPZ-a. Predlagatelj izmjena u obrazloženju navodi da je članak 11. mijenjan radi potpunog usklađivanja s Uredbom (EU) 2024/1348 obzirom da je ta materija uređena navedenom Uredbom. Predlaže se da se, umjesto brisanja stavaka 2. i 3. članak ipak uredi na način da jasno upućuje na članak 35. Konvencije o statusu izbjeglica, kao i na članak 6. Uredbe (EU) 2024/1348. Naime iako je Uredba, izravno primjenjiva te odredbe članka 6. Uredbe obvezuju Republiku Hrvatsku da Visokom povjereniku Ujedinjenih naroda za izbjeglice omogući: • pristup tražiteljima međunarodne zaštite u svim fazama i na svim lokacijama, • pristup informacijama o pojedinačnim predmetima (zahtjevu, tijeku postupka i donesenim odlukama) uz suglasnost tražitelja, • iznošenje mišljenja UNHCR-a u vezi s pojedinačnim zahtjevima pred nadležnim tijelima u bilo kojoj fazi postupka; smatramo da je nužno da ZPMZ sadržava minimalno jasno upućivanje na ostvarivanje uloge UNHCR-a u skladu s člankom 6. Uredbe te člankom 35. Konvencije, kako bi se osigurala pravna jasnoća, predvidljivost postupanja i dosljedna primjena obveza Republike Hrvatske	Djelomično prihvaćen	Članak 6. izmjena i dopuna ovog Zakona nadopunit će se upućivanjem na članak 6. Uredbe (EU) 2024/1438, dok se ostali stavci brišu.

17	"BEZ GRANICA"	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 7.	Zbog presudne važnosti saslušanja, europski i međunarodni standardi (UNHCR, EUAA, ECHR jurisprudencija) naglašavaju potrebu osiguravanja procesnih jamstava, neovisnog nadzora i adekvatne podrške ranjivim skupinama. Uklanjanje mogućnosti prisutnosti organizacija koje su specijalizirane za zaštitu prava izbjeglica objektivno slabi unutarnje mehanizme kontrole kvalitete postupanja i zaštite procesnih prava. Uredba (EU) 2024/1348 ne zahtijeva uklanjanje organizacija civilnog društva iz postupka zato se brisanje ove odredbe ne može opravdati navodnom obvezom usklađivanja s Paktom. Uklanjanje mogućnosti neovisnog monitoringa može dovesti do smanjene kontrole zakonitosti i kvalitete postupka što nije u skladu s europskim načelima transparentnosti. Iz navedenih razloga predlaže se zadržavanje postojećeg članka 12.	Nije prihvaćen	Člankom 13. Uredbe (EU) 2024/1348, propisana je mogućnost prisutnosti pravnog savjetnika na saslušanju
----	---------------	--	--	----------------	--

18	MÉDECINS DU MONDE ASBL - DOKTERS VAN DE WERELD VZW	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 7.	Predlažemo da se u odredbu doda mogućnost da, kada je to potrebno zbog zdravstvenih ili psiholoških razloga, tražitelj međunarodne zaštite može zatražiti prisutnost psihologa koji ga prati (ili psihologa po vlastitom izboru) tijekom saslušanja. Ova mjera osigurava poštivanje načela najboljeg interesa osobe, pridonosi zaštiti mentalnog zdravlja i omogućuje da postupak bude proveden na način koji ne ugrožava psihološku stabilnost tražitelja. Takvo rješenje proizlazi iz obveze država članica da osiguraju odgovarajuću zdravstvenu i psihološku skrb osobama s posebnim potrebama, kako je predviđeno Direktivom (EU) 2024/1346, osobito kroz odredbe koje naglašavaju zaštitu fizičkog i mentalnog zdravlja u okviru uvjeta prihvata. Iako Direktiva ne propisuje izričito prisutnost psihologa tijekom saslušanja, ova mjera predstavlja logičnu nadogradnju njezinih načela i standarda zaštite mentalnog zdravlja. Predlažemo nadopunu teksta: „Ako je to potrebno zbog zdravstvenih ili psiholoških razloga, tražitelj međunarodne zaštite ima pravo zatražiti prisutnost psihologa koji ga prati ili psihologa po vlastitom izboru tijekom saslušanja. Nadležno tijelo osigurava provedbu ove mjere u cilju zaštite mentalnog zdravlja i poštivanja načela najboljeg interesa osobe.“	Nije prihvaćen	Uredbom 2024/1348, člankom 13. stavkom 11. točkom c) propisano je da ako tražitelj nije u mogućnosti sudjelovati na saslušanju zbog trajnih okolnosti na koje ne može utjecati da se intervju, odnosno saslušanje može izostaviti.
----	--	--	--	----------------	---

19	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 7.	Predlažemo da se u članku 12. doda stavak 2. koji glasi: „(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na saslušanju može sudjelovati predstavnik organizacije koja se bavi zaštitom ljudskih prava, odnosno prava izbjeglica, ako se tome ne protivi tražitelj.“ Iako predlagatelj brisanje postojeće mogućnosti sudjelovanja predstavnika UNHCR-a i drugih organizacija obrazlaže izbjegavanjem dvostrukog normiranja, UREDBA (EU) 2024/1348 naglašava i važnu ulogu organizacija koje pružaju pravno savjetovanje u postupku međunarodne zaštite. Uredba pritom ne ograničava vrstu pomoći niti ulogu savjetnika tijekom intervjua. Smatramo kako je potrebno zadržati izričitu mogućnost sudjelovanja organizacija koje se bave zaštitom ljudskih prava radi osiguravanja transparentnosti postupka te djelotvorne i sveobuhvatne pomoći oosbama u postupku traženja međunarodne zaštite.	Nije prihvaćen	Člankom 13. Uredbom (EU) 2024/1348, propisana je mogućnost prisutnosti pravnog savjetnika na saslušanju
----	---------------------------	--	--	----------------	---

20	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 7.	Predlaže se izmjena kod članka 7. nacrta prijedloga ZMPZ-a, a u odnosu na članak 12. ZMPZ-a. Predlagatelj izmjena u obrazloženju navodi da je članak 12. mijenjan radi usklađivanja s Uredbom (EU) 2024/1348 na način da je brisan stavak 2. zbog izbjegavanja dvostrukog normiranja. Međutim smatramo potrebnim da ZMPZ sadržava barem upućivanje na odgovarajuće odredbe Uredbe, kako bi se osigurala pravna jasnoća, predvidljivost postupanja, te kako bi se izbjegli problemi u provedbi zakona koji bi mogli ići na štetu tražitelja međunarodne zaštite na način da im se, na saslušanju, uskrati prisustvo predstavnika UNHCR-a ili druge organizacije koja se bavi zaštitom ljudskih prava, tj. prava izbjeglica. Nadalje brisanjem stavka 2. dodatno se ograničava potpora tražiteljima s posebnim postupovnim potrebama. Naime, osim opunomoćenika, pojedinim tražiteljima koji imaju određene postupovne potrebe možda će trebati i potpora predstavnika neke druge organizacije koja pruža specijaliziranu podršku (npr. prisustvo psihologa za žrtve nasilja, traumatizirane osobe; prisustvo udruge koja pruža potporu LGBT osobama ili žrtvama rodno uvjetovanog nasilja i sl.), te bi uskraćivanje mogućnosti njihovog sudjelovanja na saslušanju moglo dovesti do značajnog snižavanja standarda u ostvarivanju prava i zaštiti tih tražitelja.	Nije prihvaćen	Uredba (EU) 2024/1348 propisuje mogućnost prisutnosti pravnog savjetnika na saslušanju te je stoga ova odredba iz važećeg Zakona brisana kako bi se izbjeglo nepotrebno dvostruko normiranje.
----	------------------------------	--	--	----------------	--

21	ISUSOVAČKA SLUŽBA ZA IZBJEGLICE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 8.	Predložena izmjena članka 13. stavka 1., kojom se uvjeti za sklapanje ugovora s prevoditeljem svode na poznavanje jezika i nepostojanje sigurnosne zapreke, postavlja prenizak standard za osiguravanje kvalitetnog prevođenja u postupcima međunarodne zaštite. Iskustvo iz prakse pokazuje da je kvaliteta prevođenja jedan od ključnih elemenata poštenog i učinkovitog postupka. Prevođenje u ovim postupcima ne svodi se na puko poznavanje jezika, već zahtijeva razumijevanje pravne terminologije, osjetljivost na traumu i kulturni kontekst te sposobnost jasnog i točnog prenošenja iskaza. Nedostatna stručnost prevoditelja može dovesti do ozbiljnih pogrešaka koje izravno utječu na položaj i prava tražitelja međunarodne zaštite. Dodatno, smatramo važnim da se prije samog prevođenja u okviru postupka provjeri razumiju li se prevoditelj i osoba kojoj se prevodi. Praksa je, nažalost, pokazala da to nije uvijek slučaj, osobito kod jezika s brojnim dijalektima ili regionalnim varijantama, što može ozbiljno narušiti kvalitetu komunikacije i dovesti do pogrešnog razumijevanja iskaza. Smatramo da bi zakon trebao jasnije postaviti standarde za angažman prevoditelja, uključujući potrebu za odgovarajućim osposobljavanjem za rad u postupcima međunarodne zaštite, poznavanje relevantne terminologije i, gdje je moguće, iskustvo u kulturnoj medijaciji. Takav pristup doprinio bi kvaliteti postupka i smanjio rizik od pogrešnog prevođenja, osobito u složenim i osjetljivim slučajevima. U tom smislu predlažemo da se članak 13. dodatno doradi kako bi se, uz dostupnost prevoditelja za rjeđe jezike, osigurala i stvarna kvaliteta i pouzdanost usluge, u skladu s važnošću koju prevođenje ima za zaštitu prava osoba koje traže međunarodnu zaštitu.	Nije prihvaćen	Članak 13. Uredbe (EU) 2024/1348 propisuje da se za potrebe osobnog intervjua osigurava usmeni prevoditelj, koji može osigurati odgovarajuću komunikaciju između tražitelje i osobe koja vodi intervju. Uredba i na drugim mjestima uglavnom koristi pojam "odgovarajuću" komunikaciju tako da su odredbe u izmjenama i dopunama ovog Zakona usklađene s Uredbom kako ne bi bile prestrogo tumačene, osobito u odnosu na zapreke za prijem u državnu službu, koje su brisane jer mogu predstavljati dodatnu prepreku za angažiranje prevoditelja. Europska agencija za azil pripremila je smjernice s kojima su svi prevoditelji upoznati.
22	PUČKI PRAVOBRANITE LJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM,	Člankom 8. Nacrta prijedloga izmijenjen je st.1. čl. 13 ZMPZ na način da se propisuje kako će Ministarstvo unutarnjih poslova sklopiti ugovor s prevoditeljem koji dobro poznaje hrvatski jezik u govoru i pismu,	Primljeno na znanje	Članak 13. Uredbe (EU) 2024/1348 propisuje da se za potrebe osobnog intervjua (saslušanja) osigurava usmeni prevoditelj koji može osigurati odgovarajuću komunikaciju između tražitelje

8.	Članak dobro poznaje jezik i /ili pismo s kojeg i na koje se prevodi i za kojeg je utvrđeno da ne postoji sigurnosna zapreka. Navedena izmjena obrazlaže se potrebom veće kvalitete i dostupnosti usluge, posebno za jezike koji su rjeđe zastupljeni u sustavu te da su time kriteriji za angažman prevoditelja jasniji i jednostavniji. Međutim, ova izmijenjena odredba u odnosu na onu iz ZMZ koja navodi kako će Ministarstvo sklopiti ugovor s prevoditeljem ako je ocijenjeno da dobro poznaje hrvatski jezik u pismu i govoru, ocijenjeno da dobro poznaje jezik za koji se angažira, utvrđeno da ne postoji okolnost koja predstavlja zapreku za prijem u državnu službu sukladno propisima koji reguliraju prijem u državnu službu, utvrđeno da ne postoji sigurnosna zapreka nakon provedene temeljne sigurnosne provjere sukladno propisima koji reguliraju sigurnosne provjere ne dovodi sadržajno ništa novo, stoga nije jasno kako će izmjena doprinijeti većoj kvaliteti i dostupnosti usluge, naročito za one jezike koji su rjeđe zastupljeni u sustavu. Međutim, pri izmjeni članka 13. potrebno je uzeti u obzir članak 13. stavak 5. Uredbe (EU) 2024/1348, prema kojem države članice moraju osigurati usmenog prevoditelja koji može omogućiti odgovarajuću i učinkovitu komunikaciju između tražitelja i osobe koja vodi osobni intervju. Nadalje, Uredba propisuje da države članice daju prednost usmenim prevoditeljima i kulturnim posrednicima koji su prošli odgovarajuće osposobljavanje, uključujući osposobljavanje iz članka 8. stavka 4. točke (m) Uredbe (EU) 2021/2303. Prema toj odredbi, Agencija Europske unije za azil i migracije organizira, razvija i preispituje osposobljavanje relevantnog nacionalnog i agencijskog osoblja, uključujući sadržaje koji se odnose na usmeno prevođenje i kulturnu medijaciju. Slijedom navedenog, predlažemo da izmjena članka 13. bolje reflektira obveze iz Uredbe 2024/1348 te uzima u obzir standarde osposobljavanja prevoditelja razvijene kroz europske mehanizme. Kako bi	i osobe koja vodi intervju. Uredba i na drugim mjestima uglavnom koristi pojam "odgovarajuću" komunikaciju tako da su odredbe u ovom Zakonu usklađene s navedenom Uredbom kako ne bi bile prestrogo tumačene, osobito u odnosu na zapreke za prijem u državnu službu, koje su brisane jer mogu predstavljati dodatnu prepreku za angažiranje prevoditelja. Europska agencija za azil pripremila je smjernice s kojima su svi prevoditelji upoznati.
----	--	--

			se doista unaprijedila kvaliteta i dostupnost prevoditelja, osobito za rjeđe jezike, poželjno bi bilo ugraditi jasnu obvezu davanja prednosti prevoditeljima i kulturnim posrednicima koji su prošli europski standardizirani program osposobljavanja, kao i dodatne mjere za povećanje baze dostupnih stručnjaka.		
23	"BEZ GRANICA"	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 8. Članak	Predložena izmjena članka 13., koja se svodi na tri osnovna kriterija (poznavanje jezika, poznavanje hrvatskog jezika te nepostojanje sigurnosne zapreke), nije dovoljna da osigura kvalitetno i pouzdano prevođenje u postupcima međunarodne zaštite. Iskustvo proteklih godina pokazuje da je upravo kvaliteta prevođenja jedan od najkritičnijih elemenata postupka, a nedostatna stručnost prevoditelja dovodi do čestih pogrešaka, nerazumijevanja kulturalnog konteksta i pogrešnog tumačenja iskaza tražitelja, što može imati izravne i ozbiljne posljedice na ishod postupka. Smatramo da je nužno da zakon postavi više standarde, uključujući: - jasne profesionalne kvalifikacije prevoditelja, - poželjno iskustvo kulturalnog medijatora, - prednost ili obveznost angažiranja ovlaštenih sudskih tumača tamo gdje je to moguće, - obvezu kontinuiranog stručnog usavršavanja, - poznavanje specifične terminologije međunarodne zaštite i ljudskih prava. Ugradnjom ovih elemenata povećala bi se kvaliteta postupka, smanjio rizik pogrešnog prevođenja te osigurala bolja zaštita prava tražitelja. Trenutno predloženi minimalni standardi ne odgovaraju složenosti i osjetljivosti postupaka međunarodne zaštite, te ostavljaju prostor za ponavljanje dosadašnjih problema u praksi. Također smatramo problematičnim što lista prevoditelja više ne treba biti javno dostupna. Uklanjanje javnosti popisa prevoditelja smanjuje transparentnost sustava i onemogućuje pravnim zastupnicima, organizacijama civilnog društva, kao i samim tražiteljima međunarodne	Nije prihvaćen	Članak 13. Uredbe (EU) 2024/1348 propisuje da se za potrebe osobnog intervjua osigurava usmeni prevoditelj koji može osigurati odgovarajuću komunikaciju između tražitelje i osobe koja provodi intervju ili saslušanje. Uredba i na drugim mjestima uglavnom koristi pojam "odgovarajuću" komunikaciju tako da su odredbe u ovom Zakonu usklađene s Uredbom kako ne bi bile prestrogo tumačene, osobito u odnosu na zapreke za prijem u državnu službu, koje su brisane jer mogu predstavljati dodatnu prepreku za angažiranje prevoditelja. Europska agencija za azil pripremila je smjernice s kojima su svi prevoditelji upoznati Osim toga, u svim službenim radnjama, službenici Ministarstva na samom početku utvrđuju razumiju li se dobro tražitelj i prevoditelj i tek nakon što to utvrde pristupa se daljnjem provođenju saslušanja. Javno objavljivanje liste prevoditelja nije propisano pravom EU.

		zaštite, da na vrijeme prepoznaju potencijalne sukobe interesa, nedostatke u kompetencijama ili ponavljajuće probleme u radu pojedinih prevoditelja. Javna dostupnost liste pridonosi kvaliteti postupka, potiče odgovornost prevoditelja i omogućuje neovisnu procjenu njihove prikladnosti, što je posebno važno u postupcima koji mogu imati dalekosežne posljedice za položaj tražitelja. Zbog toga predlažemo da se javno objavljivanje ažurirane liste prevoditelja ponovno propiše zakonom ili podzakonskim aktom, kako bi se osigurala transparentnost i povjerenje u postupak međunarodne zaštite.	
--	--	---	--

24	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 9.	Predlažemo da se u članku 14. doda stavak 4. koji glasi: „(4) Ako tražitelj ne raspolaže dovoljnim novčanim sredstvima, prijevod strane isprave za koju se slobodnom ocjenom dostupnih informacija utvrdi da je od utjecaja na odlučivanje o zahtjevu, osigurat će Ministarstvo.“ Uredba (EU) 2024/1348 izričito propisuje da se relevantni dokumenti za razmatranje zahtjeva prevode „prema potrebi“, te da prijevod takvih dokumenata mogu pružiti i drugi subjekti te se isti mogu financirati iz javnih sredstava, u skladu s nacionalnim pravom. Slijedom navedenoga, ne može se prihvatiti obrazloženje predlagatelja da se raniji stavci brišu radi izbjegavanja dvostrukog normiranja, budući da sama Uredba upućuje na primjenu nacionalnog prava u pogledu financiranja i organizacije prijevoda. Nadalje, radi efikasnog i djelotvornog vođenja postupka, nužno je omogućiti prijevod relevantnih isprava na teret državnog proračuna za tražitelje bez sredstava. Od osoba koje se nalaze u postupku koji Uredba vremenski ograničava na najviše 12 tjedana nije razumno očekivati da samostalno pribave dokumente, angažiraju ovlaštenog prevoditelja i dostave prijevode u kratkim rokovima, osobito ako se nalaze u udaljenim ili specijaliziranim objektima za zadržavanje, gdje je pristup prevoditeljima dodatno ograničen.	Djelomično prihvaćen	Važeći stavak 8., koji propisuje da ukoliko se ocijeni da su dokumenti relevantni za postupak, a tražitelj ne posjeduje dovoljno novčanih sredstava, trošak snositi Ministarstvo, neće biti brisan
----	---------------------------	--	--	----------------------	---

25	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 9.	Predlaže se izmjena u članku 9. nacрта prijedloga ZMPZ-a, a u odnosu na članak 14. ZMPZ-a. Radi osiguranja potrebne kvalitete prevođenja, što onda direktno utječe i na kvalitetu postupka, te radi daljnjeg usklađivanja s pravnom stečevinom, predlaže se u tekst članka 14. ZMPZ-a na odgovarajući način unijeti odredbe iz članka 13. stavka 5. Uredbe (EU) 2024/1348 (ili barem uputiti na njih) koje se odnose na standarde za usmene prevoditelje i kulturne posrednike, a posebice na način da se propiše da se daje prednost usmenim prevoditeljima i kulturnim posrednicima koji su prošli osposobljavanje, kao i da se jasno propiše na koji se način osigurava da su prevoditelji i kulturni posrednici upoznati s ključnim konceptima i terminologijom relevantnom za procjenu zahtjeva za međunarodnu zaštitu.	Nije prihvaćen	Isto je već detaljno propisano i člankom 13. Uredbe (EU) 2024/1348
26	MÉDECINS DU MONDE ASBL - DOKTERS VAN DE WERELD VZW	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 10.	Komentar na članak 15 (stavci 3 -7): Predlažemo da se svrha upućivanja tražitelja liječniku ili psihologu jasno definira kao osiguravanje potrebne zdravstvene i psihološke skrbi, a ne radi „ocjene stanja”. Upućivanje treba prvenstveno služiti tome da osoba dobije pravovremenu medicinsku ili psihološku pomoć, uključujući, kada je potrebno, prilagodbu uvjeta prihvata (npr. smještaj sam u sobi, pristup dodatnim uslugama). Važno je osigurati poštivanje načela povjerljivosti propisanog zakonima i etičkim i strukovnim kodeksima (Zakonom o psihološkoj djelatnosti, Zakonom o liječništvu, Zakonom o pravima pacijenata, Kodeksom liječničke etike i deontologije). Liječnik ili psiholog ne smije dijeliti dijagnozu, anamnezu ili druge osjetljive podatke službenicima, osim u slučajevima izričito propisanim zakonom (npr. kada postoji neposredna opasnost za život ili sigurnost). Na zahtjev tražitelja, liječnik može izdati potvrdu kojom se traži prilagodba uvjeta prihvata, ali bez otkrivanja medicinskih detalja. Sve prikupljene informacije koje se odnose na zdravstveno ili psihološko stanje tražitelja	Nije prihvaćen	Postojeća formulacija članka jasno je usklađena s člankom 25. stavkom 2. Direktive (EU) 2024/1346 jer omogućava upućivanje tražitelja odgovarajućem liječniku ili psihologu samo uz njegov prethodni pristanak, kada postoje naznake da njegovo psihičko ili fizičko stanje može utjecati na potrebe u vezi s prihvatom. Dodatno reguliranje povjerljivosti, izdavanje potvrda ili detaljne obrade podataka unutra ovog zakona nije potrebno regulirati jer je to regulirano posebnim zakonima i etičkim kodeksima.

			međunarodne zaštite moraju se obrađivati u skladu sa zakonima i etičkim kodeksima. Podaci o dijagnozi, anamnezi ili terapiji ne smiju se dijeliti sa službenicima Ministarstva, osim u slučajevima izričito propisanim zakonom. Time se osigurava zaštita privatnosti i dostojanstva tražitelja, u skladu s ciljem Direktive (EU) 2024/1346, koja naglašava potrebu zaštite fizičkog i mentalnog zdravlja osoba u sustavu prihvata, te s međunarodnim konvencijama (ICESCR, CEDAW, CRC) koje jamče pravo na najvišu moguću razinu tjelesnog i mentalnog zdravlja. Također naglašavamo da psiholog nije ovlašten provoditi službenu dijagnostiku niti propisivati lijekove; navedeno provodi isključivo specijalist psihijatrije. Normativni prijedlog: U članku 15. stavku 3. riječi „radi daljnje ocjene njegova psihološkog i fizičkog stanja“ zamjenjuju se riječima: „radi osiguravanja potrebne zdravstvene i psihološke skrbi te, po potrebi, prilagodbe uvjeta prihvata“. Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 3.a koji glasi: „(3.a) Upućivanje iz stavka 3. ovoga članka provodi se uz obvezno poštovanje načela povjerljivosti, sukladno zakonima i etičkim i strukovnim kodeksima, pri čemu zdravstveni radnici ne dijele dijagnozu, anamnezu ili druge osjetljive medicinske podatke službenicima, osim u slučajevima propisanim zakonom. Na zahtjev tražitelja, liječnik može izdati potvrdu kojom se traži prilagodba uvjeta prihvata (bez otkrivanja medicinskih detalja).“ U stavku 4. dodati rečenicu: „Sve informacije koje se odnose na zdravstveno ili psihološko stanje tražitelja obrađuju se uz poštivanje načela povjerljivosti i ne smiju sadržavati dijagnozu, anamnezu ili druge osjetljive podatke, osim u slučajevima propisanim zakonom. Na zahtjev tražitelja, liječnik može izdati potvrdu kojom se traži prilagodba uvjeta prihvata bez otkrivanja medicinskih detalja.“		
27	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA	Prijedlog članka 10. nacрта prijedloga ZMPZ-a, a koji se odnosi na članak 15. ZMPZ-a te	Nije prihvaćen	Odredbe Uredbe (EU) 2024/1348 jasno definiraju postupovna jamstava stoga

O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 10. Članak	koji definira postupak prepoznavanja osobnih okolnosti tražitelja i posebna prihvatna i postupovna jamstva više naglašava prihvatne aspekte, dok zanemaruje ključne zahtjeve u vezi s postupovnim jamstvima definirane Uredbom (EU) 2024/1348. Iako je jasno da su prihvatni aspekti u nacrt prijedloga preneseni zbog usklađivanja s Direktivom (EU) 2024/1346 o utvrđivanju standarda za prihvrat tražitelja međunarodne zaštite, dok je Uredba (EU) 2024/1348 o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu izravno primjenjiva, ovakvo normiranje može dovesti do problema u praksi i pogrešne primjene, te je stoga potrebno daljnje usklađivanje s odgovarajućim odredbama oba zakonodavna akta, a posebice s člankom 25. Direktive (EU) 2024/1346, te člankom 20. Uredbe (EU) 2024/1348. U stavku 2. potrebno je jasno propisati da je procjenu osobnih okolnosti koje ukazuju na potrebu za posebnim postupovnim ili prihvatnim jamstvima potrebno započeti što je prije moguće nakon izražavanja namjere, što je izričito propisano i Direktivom i Uredbom. Nadalje stavak 3. potrebno je nadopuniti tako da je jasno da službenici, ako procjene potrebnim, mogu tražitelja uz njegov pristanak, uputiti odgovarajućem liječniku ili psihologu radi daljnje ocjene njegova psihološkog i fizičkog stanja, ako postoje naznake da bi njegovo zdravlje ili činjenica da je osoba bila žrtva različitih oblika nasilja moglo utjecati na potrebe ne samo u vezi s prihvatom, nego i postupkom, te je potrebno u prijedlog odredbe uključiti elemente propisane člankom 20. stavkom 4. Uredbe (EU) 2024/1348. Generalno govoreći, naglašavamo da je radi pravilnog tumačenja i primjene u praksi članka 15. ZMPZ-a, te bez obzira na novu odredbu članka 32. stavka 2. ZMPZ-a, a kako bi se prilikom procjene posebnih postupovnih potreba izbjegla različita tumačenja uslijed nepoznavanja relevantnih odredbi Uredbe (EU) 2024/1348, potrebno nadopuniti na odgovarajući način i odredbu članka 15. ZMPZ-a te barem minimalno unufiti na primieniu	su one u ovom članku samo spomenute, a naglasaku ovim izmjenama i dopunama Zakona je na normiranju prihvatnih jamstava zbog obveze transponiranja Direktive (EU) 2024/1346. Službenici će tijekom postupka međunarodne zaštite svakako biti obvezni postupati u skladu s odredbama Uredbe u slučaju ranjivih osoba i posebnih postupovnih jamstava. Osim toga, službenici se kontinuirano educiraju o prepoznavanju ranjivosti.
--	---	--

			odgovarajućih odredbi navedene Uredbe.		
28	PRAVOBRANITE LJ ZA DJECU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 10. Članak	Predloženim izmjenama u ovom se članku tražiteljima međunarodne zaštite pruža potpora putem posebnih prihvatnih i postupovnih jamstava, radi ostvarenja njihovih prava i obveza, s obzirom na njihove osobne okolnosti. Time se, osim do sada propisanih osobnih okolnosti, a to su dob, spol, spolno opredjeljenje, rodni identitet, invalidnost, teške bolesti, mentalno zdravlje ili posljedice mučenja, silovanja ili drugih teških oblika psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, dodaju sljedeće kategorije osoba/tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom: žrtve trgovanja ljudima i samohrani roditelji s maloljetnom djecom. U obrazloženju prijedloga ovog članka navodi se kako su propisana jamstva za ranjive skupine, osobito djecu bez pratnje, žrtve trgovanja ljudima i osobe s invaliditetom, no u predloženim izmjenama ne navode se djeca bez pratnje. Dodajemo kako Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvata tražitelja međunarodne zaštite, u poglavlju IV.: Odredbe u pogledu tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom, u članku 24. navodi, kako države članice uzimaju u obzir posebnu situaciju tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom, navodeći da je vjerojatnije da će određeni tražitelji, koji pripadaju određenim kategorijama, imati potrebe u vezi s prihvatom. U tim kategorijama navedene su osobne okolnosti tražitelja vezane za: dob, invalidnost, trudnice, spolno opredjeljenje, žrtve trgovine ljudima, samohrani roditelj s maloljetnom djecom, okolnosti mentalnog zdravlja, različitog oblika nasilja te su navedeni i maloljetnici bez pratnje. Stoga predlažemo da se, u članku 15., osim kategorija koje se predlažu dodati, uvrste kao posebna kategorija, s obzirom na osobne okolnosti, i maloljetnici bez pratnje.	Nije prihvaćen	Smatramo da se prijedlozi ne trebaju prihvatiti jer formulacija koja obuhvaća „osobne okolnosti i dob“ obuhvaća i kategoriju djece bez pratnje, a posebna jamstva maloljetnika bez pratnje su uređena i uredbama koje su izravno primjenjive.

29	PRAVOBRANITE LJ ZA DJECU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 11. Članak	U odnosu na predloženi stavak 3. članka 11., kojim se, sukladno Obrazloženju ovog Prijedloga zakona, uređuje iznimna mogućnost saslušanja maloljetnika bez prisutnosti odgovorne odrasle osobe, prema članku 22. Uredbe (EU) 2024/1348 (Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU) predlažemo uskladiti termin s člankom Uredbe, odnosno da se umjesto izraza „saslušanje“ koristi termin „osobni intervju“ koji se koristi u službenom prijevodu Uredbe, i koji je, posebice kad su u pitanju djeca, primjereniji od termina „saslušanje“, odnosno, ukoliko se prijedlog ne prihvati, da odredba glasi: „može mu se omogućiti da ga se sasluša bez prisutnosti odgovorne odrasle osobe“.	Nije prihvaćen	Smatramo kako ovaj prijedlog u suštini ništa značajno ne predlaže u odnosu na sadašnju formulaciju ovog stavka te da se radi samo o promjeni izričaja.
30	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 12. Članak	Tražimo da se članak 17. stavak 4. izmjeni i glasi: (4) Posebnom skrbniku osobe za koju je u postupku procjene starosne dobi utvrđeno da nije maloljetna prestat će ovlasti po sili zakona. Prema prijedlogu ovog Zakona postoji jasna procedura u slučaju sumnje u starosnu dob maloljetnika bez pratnje. Ako tijelo u postupku odobravanja međunarodne zaštite posumnja u dob osobe koja tvrdi da je maloljetna, dužno je provesti postupak procjene starosne dobi sukladno članku 25. Uredbe (EU) 2024/1348. Prema međunarodnom pravu, procjena dobi mora biti vođena najboljim interesom djeteta te tumačena u skladu s Poveljom EU-a o temeljnim pravima i Konvencijom o pravima djeteta. Dobro je utemeljeno u međunarodnom pravu da se u postupcima procjene dobi primjenjuje načelo koristi sumnje u korist osobe koja tvrdi da je dijete. Ovaj je standard potvrđen i u Zajedničkom općem komentaru Odbora za prava djeteta i Odbora za zaštitu prava svih radnika migranata, koji naglašavaju važnost presumpcije maloljetnosti, koja se mora primjenjivati sve dok se ne dokaže suprotno. Također, svaki dokument koji podnosiitelj	Nije prihvaćen	Navedena odredba se primjenjuje kada nadležno tijelo zaključi da je tražitelj bez ikakve sumnje stariji od 18. godina , a isto postupanje je u skladu s odredbom članka 23. stavka 2. Uredbe (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU u kojem se navodi: „Ako nadležno tijelo zaključi da je tražitelj koji za sebe tvrdi da je maloljetnik bez ikakve sumnje stariji od 18 godina, ono ne treba imenovati zastupnika“ te odredbom članka 27. Direktive (EU) 2024/1346. Članak 25. navedene Uredbe se primjenjuje kada postoje dvojbe o maloljetnosti tražitelja kako je i uređeno odredbom članka 13. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti. Osim toga, sukladno odredbi članka 246. stavka 2. Obiteljskog zakona (Narodne novine, broj 103/15, 98/19, 47/20,49/23, 156/23, prava i dužnosti posebnog skrbnika prestaju kad rješenje o prestanku tog skrbništva postane izvršno, odnosno kad nastupe pravni učinci tog rješenja, osim ako je drukčije

			predoči mora se smatrati vjerodostojnim, osim ako postoji dokaz o njegovoj nevjerodostojnosti. Postupak procjene dobi mora se provoditi žurno, dostojanstveno i uz puno poštovanje prava djeteta. U tom kontekstu, trenutni prijedlog Zakona prema kojem se osobi koja tvrdi da je maloljetna, a za koju je „utvrđeno da je nesumnjivo starija od 18 godina“, neće imenovati posebni skrbnik, izrazito je problematičan. Prijedlog ne definira tko, prema kojim kriterijima i u kojem postupku utvrđuje da je osoba „nesumnjivo punoljetna“, niti predviđa mogućnost korištenja propisane procjene dobi ili pravnih lijekova za osporavanje takve odluke. Takvo normiranje otvara prostor teškim povredama prava djece, jer omogućuje da potencijalno maloljetna i ranjiva osoba ostane bez posebnog skrbnika, bez zaštitnih mehanizama i bez pristupa formalnoj procjeni dobi.		određeno tim Zakonom.
31	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 12. Članak	U predloženom tekstu članka 17. nije jasno definirano tko je „osoba prikladna privremeno djelovati kao zastupnik“, iz kojih se redova imenuje, koja znanja mora imati i koji je opseg ovlasti koju u svom radu imaju navedene osobe u radu s djecom bez pratnje. Iako je privremeni zastupnik normiran Zakonom o općem upravnom postupku (ZUP), te se stječe dojam da predlagatelj, uz izravno primjenjive odredbe iz relevantnih uredbi iz Pakta o migracijama i azilu, zapravo također ima na umu i članak 34. stavak 4. ZUP-a, nedorečenost članka 17. ZMPZ-a ipak može dovesti do pravne nesigurnosti, neujednačene primjene od strane nadležnih tijela u sustavu zaštite djece bez pratnje i nedovoljne zaštite prava djece bez pratnje. S obzirom na to da je uloga osobe koja može prikladno privremeno djelovati kao zastupnik, Paktom o migracijama i azila predviđena u različitim fazama (primjerice kod dubinske provjere, u postupcima odobrenja međunarodne zaštite, kao i prilikom prihvata), potrebno je navedenu odredbu detaljnije precizirati kako bi se izbjeglo pogrešno tumačenje ove odredbe, te posljedično problemi u praksi i pogrešna	Nije prihvaćen	Obiteljski zakon, kao lex generalis, u pogledu zastupanja djeteta propisuje da zakonski zastupnici djeteta mogu biti roditelji, skrbnik te posebni skrbnik. Središnju ulogu u zastupanju prava i interesa djece stranih državljana koja se zateknu bez pratnje zakonskog zastupnika imaju posebni skrbnici s propisanim pravima i dužnostima, koji mogu biti imenovani u svim fazama zaštite djeteta i koji su imenovani sukladno odredbi članka 240. stavka 1. točke 7. ObZ-a djetetu stranom državljaninu ili djetetu bez državljanstva koje se bez pratnje zakonskog zastupnika zatekne na teritoriju Republike Hrvatske, radi zaštite njegovih prava i interesa. Privremeni zastupnik može biti imenovan djetetu u upravnom postupku u slučajevima propisanim Zakonom o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09, 110/21). Naime, odredbama članka 34. ZUP-a propisano je da kad postupovno nesposobna stranka nema zakonskog zastupnika ili se neka radnja u postupku treba hitno poduzeti protiv osobe koje prebivalište, boravište ili sjedište nije poznato, a koja nema

primjena, pogotovo od strane onih aktera u sustavu azila za koje je vjerojatno da će se ponajprije oslanjati na odredbe na ZMPZ-a te neće biti svjesni da bi u primjeni ove odredbe trebali primijeniti i odgovarajuće odredbe iz zakonodavnih akata koji su dio Pakta o migracijama i azilu. U dijelu koji se tiče stavka 3. smatramo iznimno problematičnim da je propisano da MUP maloljetniku bez pratnje određuje osobu prikladnu privremeno djelovati kao zastupnik, te time zadire u domenu socijalne skrbi. S obzirom da članak 23. Uredbe (EU) 2024/1348 propisuje da osoba koja će privremeno pružati pomoć maloljetniku mora imati potrebne vještine i stručna znanja, da članak 27. Direktive (EU) 2024/1346 propisuje da to ne mogu biti osobe koje su ili bi mogle biti u sukobu s interesima maloljetnika, te dok nadalje sukladno Zakonu o općem upravnom postupku, privremenog zastupnika postavlja službena osoba koja vodi upravni postupak, predlaže se propisati da privremeni zastupnik može biti isključivo osoba koja je stručna za rad s djecom bez pratnje, neovisna je i koja ispunjava minimalno sljedeće uvjete:

- ima iskustvo u radu s djecom, posebno ranjivim skupinama te je odgovarajuće struke (npr. socijalni radnik, stručni radnik centra za socijalnu skrb, psiholog, pedagog ili slično ovisno o preporukama sustava socijalne skrbi),
- ima odgovarajuće iskustvo i prošla je barem minimalnu obuku o sustavu međunarodne zaštite i djeci bez pratnje (potrebno je jasnije precizirati odredbu stavka 13.),
- nije službenik tijela koje odlučuje o zahtjevu za međunarodnu zaštitu, kako bi se izbjegao sukob interesa.

Također potrebno je jasno propisati koji je opseg ovlasti privremenog zastupnika s obzirom da Zakon o općem upravnom postupku sadrži samo općenitu odredbu da privremeni zastupnik sudjeluje u postupku, odnosno obavlja radnje za koje je određen dok ne bude utvrđena osoba ovlaštena za zastupanje stranke, tj. dok se ne obave radnje za koje je određen. Ako se ovaj prijedlog neće usvojiti tada predložimo da se radi izbjegavanja problema koji bi se zbog ovako

opunomoćenika, takvoj stranci službena će osoba zaključkom odrediti privremenog zastupnika. Privremeni zastupnik sudjeluje u postupku, odnosno obavlja radnje za koje je određen dok ne bude utvrđena osoba ovlaštena za zastupanje stranke, odnosno dok se ne obave radnje za koje je određen. Sukladno navedenom, imenovanje osobe koja je prikladna privremeno djelovati kao zastupnik djeteta (privremeni zastupnik) će se primjenjivati iznimno, u slučaju iznimno velikog broja izraženih namjera maloljetnika do imenovanja posebnog skrbnika. Odredbe članka 17. stavka 11. 12 i 13. Prijedloga zakona kojim su propisani uvjeti za posebnog skrbnika se primjenjuju i na osobu koja je određena za privremeno djelovanje kao zastupnik djeteta.

			napisane odredbe mogli pojaviti u praksi i kako bi osobe koje se imenuju privremenim zastupnikom mogle jasno znati koje su njihove dužnosti, barem jasno uputi na odgovarajuće Uredbe (EU) 2024/1348 i Uredbe (EU) 2024/1356. Također nužno je u skladu odredbom članka 27. stavka 8. Direktive (EU) 2024/1346 jasno propisati koje tijelo osigurava nadzor pravilnog obavljanja zadaća osoba prikladnih privremeno djelovati kao zastupnik, kao i način podnošenja pritužbi koje mogu podnijeti maloljetnici bez pratnje protiv osoba koje su im određene da privremeno djeluju kao zastupnici, te odrediti tko o pritužbama i u kojem roku odlučuje.		
32	PRAVOBRANITELJ ZA DJECU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 12.	U stavku 3. predviđen je slučaj određivanja privremenog zastupnika maloljetniku bez pratnje, odnosno, da se u iznimnim okolnostima maloljetniku bez pratnje može imenovati i osoba prikladna privremeno djelovati kao zastupnik. Prema stavku 5., poseban skrbnik dužan je maloljetniku bez pratnje objasniti značenje svih radnji koje se poduzimaju u postupku međunarodne zaštite. Budući da je ovaj članak mijenjan radi prenošenja članka 27. Direktive (EU) 2024/1346, dodajemo kako Direktiva u članku 27. , u dijelu u kojem se utvrđuju odredbe za maloljetnike bez pratnje, navodi da se zastupnik i osoba prikladna privremeno djelovati kao zastupnik, sastaju s maloljetnikom bez pratnje i uzimaju u obzir stajališta maloljetnika o njegovim potrebama. Stoga predlažemo da se u stavku 5. uz posebnog skrbnika, doda i osoba prikladna privremeno djelovati kao zastupnik, kako bi u slučaju da se takva osoba maloljetniku privremeno odredi, njezina uloga bila određena i jasna. U stavku 11. kojim se predlažu kategorije kaznenih djela i prekršaja koje isključuju mogućnost rada s maloljetnicima bez pratnje, za osobe koje s njima rade i za posebne skrbnike, predlažemo dodati i osobe prikladne privremeno djelovati kao zastupnik. Nadalje, u dijelu koji isključuje rad s maloljetnicima za osobe protiv kojih se vodi postupak pred nadležnim	Djelomično prihvaćen	Zapreke u svezi kaznene evidencije za osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje u skladu sa zaprekama za rad u djelatnosti socijalne skrbi. Mogućnost imenovanja drugog posebnog skrbnika je uređena odredbama Obiteljskog zakona i uključuje imenovanje drugog posebnog skrbnika zbog nemarnosti ili neurednog obavljanja svoje dužnosti posebnog skrbnika.

			sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.) i kaznena djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII) iz Kaznenog zakona, predlažemo precizirati odredbu. Naime, kazneni postupak započinje i pravomoćnošću rješenja o provođenju istrage koja se vodi pred nadležnim državnim odvjetništvom, a istraga se vodi za sva kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina. Budući da su, posebno u odnosu na kaznena djela iz Glave XVII Kaznenog zakona zapriječene kazne za većinu kaznenih djela znatno više od pet godina, što predmnijeva vođenje istrage, predlažemo da se u ovom stavku doda, uz postupke pred nadležnim sudom, i postupke pred nadležnim državnim odvjetništvom. Nadalje, budući da je Direktivom predviđen pregled kaznene evidencije imenovanih posebnih skrbnika (i osoba koje su određene privremeno djelovati kao zastupnik), u redovitim vremenskim razmacima, kao bi se utvrdile moguće neusklađenosti s njihovom ulogom, predlažemo propisati ovu mogućnost. Dodajemo kako se, prema Direktivi, zastupnika ili osobu prikladnu privremeno djelovati kao zastupnik, zamjenjuje samo ako je to potrebno, osobito ako nadležna tijela smatraju da zastupnik ili ta osoba nisu obavljali zadatak na za to odgovarajući način. Budući da bi uloga zastupnika (posebnog skrbnika) trebala biti jamčenje najboljeg interesa djeteta i zastupanje i pomaganje, predlažemo dodati odredbe kojima bi se propisala mogućnost zamjene zastupnika odnosno posebnog skrbnika, u slučaju postupanju koje nije u skladu s navedenim.		
33	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 14.	Predlaže se usprkos izmjene odredbe članka 32. ZMPZ-a ipak jasno uputiti na odgovarajuće članke iz Uredbe koji su primjenjivi umjesto brisanih odredbi.	Nije prihvaćen	U odredbama članka 32. navedena su poglavlja i uredbe kojima su u potpunosti obuhvaćeni brisani članci. Iz navedenog razloga smatramo da nije potrebno specifično navoditi članke Uredbi koji reguliraju svaki od brisanih članaka.

34	ISUSOVAČKA SLUŽBA ZA IZBJEGLICE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 16.	Predložene izmjene članka 33. u više dijelova otežavaju pristup postupku međunarodne zaštite i mogu dovesti do situacija u kojima osobe koje traže zaštitu u praksi ne uspiju pravodobno izraziti i registrirati svoju namjeru. Smatramo problematičnim što se izražavanje namjere veže uz ograničen broj točno određenih mjesta i ustrojstvenih jedinica Ministarstva. Iskustvo iz prakse pokazuje da osobe često izražavaju strah od povratka ili potrebu za zaštitom u drugim situacijama i pred drugim tijelima (primjerice prilikom granične kontrole, u zdravstvenim ustanovama ili tijekom drugih službenih postupanja). U takvim slučajevima ključno je da se svaka takva izjava prepozna kao izražavanje namjere te da se osobi omogući daljnji pristup postupku, bez formalnih zapreka.	Nije prihvaćen	Sukladno članku 26. stavku 2. i članku 27. stavku 7. Uredbe (EU) 2024/1348 u Republici Hrvatskoj će svi državljani trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak biti obuhvaćeni dubinskom provjerom i tek nakon završetka dubinske provjere će se primjenjivati stavci 1. do 6. istog članka Uredbe o registraciji namjere. Člankom 4. stavcima 1. i 2. iste Uredbe propisano je da svaka država članica imenuje nadležna tijela za zaprimanje i razmatranje zahtjeva, donošenje odluka o zahtjev i donošenje odluka o oduzimanju međunarodne zaštite. Isto tako dužna je utvrditi i tijelo nadležno za registraciju. Obzirom da se Uredba izravno primjenjuje, nije nužno u ovim izmjenama navoditi stavak 4. članka 4. ove Uredbe, koji propisuje ako namjeru za podnošenje zahtjeva zaprimi tijelo koje nema ovlasti za njezinu registraciju, to tijelo odmah obavješćuje tijelo koje je odgovorno za njezinu registraciju.
35	PUČKI PRAVOBRANITE LJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 16.	Člankom 16. stavkom 4. Nacrta prijedloga propisuje se da državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji se nalazi u postupku prisilnog povratku, namjeru može izraziti u roku od sedam radnih dana od dana uručenja rješenja o prisilnom povratku. Pri tome se ne navode posljedice prekoračenja tog roka, odnosno dovodi li prekoračenje roka do gubitka prava na pristup međunarodnoj zaštiti. S obzirom da se u obrazloženju ne navodi pravna osnova ove odredbe, predlažemo da se ona izričito navede, a imajući u vidu da ovo vremensko ograničenje može onemogućiti pristup međunarodnoj zaštiti osobama koje iz raznih razloga nisu mogle ranije je zatražiti, primjerice tzv. sur place izbjeglicama u odnosu na koje se osnovani strah od proganjanja ili stvarni rizik od ozbiljne nepravde temelji na događajima koji su se dogodili nakon što je tražitelj međunarodne zaštite napustio zemlju podrijetla; ili aktivnostima u koje se upustio nakon što je napustio zemlju podrijetla, a što je uređeno člankom 5. Uredbe (EU) 2024/1347.	Nije prihvaćen	Kada se državljani treće zemlje nalazi u postupku prisilnog povratka, rok od 7 radnih dana će biti propisan ovim izmjenama kao okvirni rok u kojem državljani treće zemlje može i ima dovoljno vremena da izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Taj rok od 7 radnih dana propisan je člankom 38. stavkom 1. točkom e) Uredbe (EU) 2024/1348 koji za posljedicu ima obijanje zahtjeva kao nedopuštenog ukoliko se podnese nakon tog roka.

36	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 16.	Pravo na predaju zahtjeva treba biti široko dostupno, a javna tijela mogu ga unositi u elektronski sustav. Predaja samo u PP zatrpava te jedinice ogromnim poslom, a ono se već sada bave velikim broj ilegalnih migracija i imaju golem broj prekovremenih sati (često neplaćenih, nego kompenzirani kroz slobodne dane) jer naprosto ne stižu. U načeli osoba to može izjaviti i u bolnici itd. Sigurnosna provjera MORA biti obavezan dio svake procjena za međunarodnom zaštitom, jer je cilj međ. zaštite pružanje utočišta žrtvama, ne počiniteljima.	Nije prihvaćen	Sukladno članku 26. stavku 2. i članku 27. stavku 7. Uredbe (EU) 2024/1348, u Republici Hrvatskoj će svi državljani trećih zemalja, koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak biti obuhvaćeni dubinskom provjerom i tek nakon završetka dubinske provjere će se primjenjivati stavci 1. do 6. istog članka Uredbe o registraciji namjere. Člankom 4. stavcima 1. i 2. iste Uredbe propisano je da svaka država članica imenuje nadležna tijela za zaprimanje i razmatranje zahtjeva, donošenje odluka o zahtjev i donošenje odluka o oduzimanju međunarodne zaštite. Isto tako dužna je utvrditi i tijelo nadležno za registraciju. Obzirom da se Uredba izravno primjenjuje, nije nužno u ovim izmjenama navoditi stavak 4. članka 4. ove Uredbe koji propisuje ako namjeru za podnošenje zahtjeva zaprimi tijelo koje nema ovlasti za njezinu registraciju, to tijelo odmah obavješćuje tijelo koje je odgovorno za njezinu registraciju
----	---------------------------------------	---	--	----------------	---

37	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 16.	(1) Namjera podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu smatra se izraženom kad god osoba pred bilo kojim tijelom državne vlasti, tijelom s javnim ovlastima ili subjektom koji obavlja javnu službu izjavi da traži zaštitu ili da se boji povratka u državu podrijetla ili boravišta. (2) Tijelo iz stavka 1. ovoga članka dužno je bez odgode, a najkasnije u roku od 24 sata, nadležnom tijelu iz članka 2.a ovoga Zakona pisanim putem dostaviti obavijest o izraženoj namjeri i osigurati da osoba ne bude udaljena do preuzimanja od strane nadležnog tijela. (3) Osoba koja je izrazila namjeru ima zaštitu od prisilnog udaljenja ili vraćanja iz članka 6. ovoga Zakona od trenutka izražavanja namjere. (5) Nad osobama iz stavka 1. ovoga članka provodi se dubinska provjera sukladno pravu Europske unije i odredbama ovoga Zakona. (6) Tijekom dubinske provjere nad svim osobama iz stavka 5. provodi se sigurnosna provjera uvidom u dostupne nacionalne i europske evidencije i informacijske sustave, radi utvrđivanja postoji li ozbiljna opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak. (7) Sigurnosna provjera provodi se nediskriminatorno, bez obzira na državljanstvo, rasu, vjeru, spol, političko mišljenje ili bilo koje drugo obilježje, te ne utječe na pravo osobe da podnese zahtjev za međunarodnu zaštitu i da taj zahtjev bude pojedinačno i nepristrano razmotren. (8) Kad se biometrijski podaci prikupljaju od djeteta mlađeg od 14 godina, to se čini samo ako je nužno i razmjerno svrsi iz stavka 6. ovoga članka, uz nazočnost zakonskog zastupnika ili posebnog skrbnika, uz pojašnjenje djetetu na njemu razumljiv način i uz primjenu najmanje intruzivnih metoda.	Nije prihvaćen	Članak je u skladu s Uredbom (EU) 2024/1348 koja je izravno primjenjiva
----	---------------------------------------	---	--	----------------	---

40	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 17.	(2) Zahtjev za međunarodnu zaštitu podnosi se usmeno na zapisnik ili u pisanom obliku (prema nahođenju stranke) u pravilu u roku od 21 dana od registracije namjere, osim ako postoje opravdani razlozi zbog kojih to nije bilo moguće učiniti. (3) Propuštanje roka iz stavka 2. ovoga članka ne može samo po sebi biti razlog za odbacivanje ili odbijanje zahtjeva niti za prestanak zaštite od prisilnog udaljenja ili vraćanja, ako osoba navodi činjenice koje mogu ukazivati na postojanje uvjeta za međunarodnu zaštitu. (4) Opravdanim razlozima osobito se smatraju zdravstveno stanje, psihičko stanje, posljedice traume, nesnalaženje u postupku, poteškoće u pristupu pravnoj pomoći, problemi s prijevozom ili smještajem te maloljetnost.	Nije prihvaćen	Članak 41. Uredbe (EU) 2024/1348 regulira posljedice nepodnošenja zahtjeva te uvjete koji moraju biti ispunjeni
41	PRAVOBRANITE LJ ZA DJECU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 17.	U obrazloženju predložene izmjene članka 34. navodi se da je njome unaprijeđena procedura zaprimanja i evidentiranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, osobito s aspekta osiguranja pristupa postupku ranjivim skupinama, uključujući i djecu. Iako se, u okviru Odjeljka I važećeg zakona, koji se odnosi na postupovne odredbe, predloženim izmjenama mijenja i članak 32. (naslova: nadležno tijelo), te se u njemu, u stavku 2. navodi: U postupku odobrenja i oduzimanja međunarodne zaštite Ministarstvo primjenjuje odredbe Uredbe (EU) 2024/1348 te tražiteljima osigurava postupovna jamstva i druga prava u skladu s tom Uredbom.“, predlažemo u članku 34. izričito navesti Uredbu s kojom se usklađuje unaprijeđivanje postupka zaprimanja zahtjeva za međunarodnu zaštitu u odnosu na djecu, kako se to navodi u obrazloženju ovog Prijedloga.	Prihvaćen	Prihvaćen

42	ISUSOVAČKA SLUŽBA ZA IZBJEGLICE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 18.	Smatramo problematičnom odredbu članka 35. stavka 3. prema kojoj pravni savjetnik može intervenirati samo na kraju saslušanja. To onemogućava pravodobno reagirane na probleme koji se često javljaju tijekom saslušanja, poput pogrešnog prevođenja, nejasno postavljenih pitanja, nesporazuma u komunikaciji ili poteškoća povezanih s ranjivošću tražitelja. Saslušanje je središnji dio postupka međunarodne zaštite i ako se nesporazumi ne mogu ispraviti u trenutku kada nastanu, postoji ozbiljan rizik da će se oni odraziti na zapisnik i kasniju ocjenu vjerodostojnosti tražitelja.	Nije prihvaćen	Intervencija pravnog savjetnika samo na kraju saslušanja je opcija koju državama članica nudi Uredba (EU) 2024/1348 u članku 13. Navedena je odredba nužna kako bi se omogućilo nesmetano provođenje saslušanja koje mora biti provedeno u skladu s načelom ekonomičnosti i učinkovitost kako je to navedeno u Zakonu o općem upravnom postupku. Time se ne dira u pravo tražitelja na pravnu pomoć i zastupanje. Stranci se na početku saslušanja objašnjava da uvijek može tražiti pojašnjenja, ili reagirati ako postoje poteškoće s prevođenjem ili poteškoće neke druge naravi. Intervencijom na kraju saslušanja o dalje je moguće ukazati na eventualne propuste koji će svakako biti uzeti u obzir ukoliko su opravdani.
----	---------------------------------------	---	--	----------------	--

43	"BEZ GRANICA"	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 18. Članak	Predložena izmjena članka 35. stavka 3., prema kojoj pravni savjetnik može intervenirati isključivo na kraju saslušanja, predstavlja neprimjereno restriktivno ograničenje u odnosu na dosadašnju praksu i potrebe postupka međunarodne zaštite. Uredba (EU) 2024/1348 u članku 13. stavku 13. predviđa da države mogu odrediti takvo ograničenje, ali ne propisuje nikakvu obvezu te je takva praksa nejrestriktivnija opcija. Iz iskustva u zaštiti prava tražitelja međunarodne zaštite proizlazi da veliki broj nesporazuma nastaje upravo tijekom saslušanja – uslijed problema u prevođenju, nejasnog formuliranja pitanja, nedostatka kulturalnog razumijevanja ili specifičnih ranjivosti tražitelja. Ako pravni savjetnik smije reagirati tek na kraju, tada on ne može pravodobno ispraviti pogrešno prevođenje ili bilježenje, ne može zatražiti pojašnjenje ključnih okolnosti niti može spriječiti pogrešno tumačenje odgovora. U praksi, „intervencija na kraju“ često dolazi prekasno, jer su nesporazumi već postali sastavni dio zapisnika i mogu utjecati na ocjenu vjerodostojnosti – a saslušanje je u azilnom postupku najvažniji, ponekad i jedini dokaz. Kako bi pravna pomoć bila stvarno učinkovita i korisna, te kako bi se osiguralo pravilno i potpuno utvrđivanje činjenica, smatramo da pravni savjetnik mora imati mogućnost intervencije tijekom cijelog saslušanja, uz razumljivo procesno ograničenje da ne ometa tijek razgovora. Ovakvo rješenje je i u skladu s načelima pravičnog postupanja, zaštite ranjivih osoba i ciljem Uredbe, koja želi osigurati kvalitetno, ne samo brzo odlučivanje. Predlažemo stoga da se odredba izmijeni tako da pravni savjetnik može tijekom saslušanja postavljati pitanja i davati pojašnjenja radi razjašnjavanja odlučnih činjenica, te da ima pravo zatražiti unos primjedbi u zapisnik u slučaju nesporazuma u komunikaciji, pogrešnog prevođenja ili nepravilnog vođenja razgovora.	Nije prihvaćen	Intervencija samo na kraju saslušanja je opcija koju državama članica nudi Uredba (EU) 2024/1348 u članku 13. Navedena je odredba nužna kako bi se omogućilo nesmetano provođenje saslušanja koje mora biti provedeno u skladu s načelom ekonomičnosti i svrsishodnosti. Time se ne dira u pravo tražitelja na pravnu pomoć i zastupanje. Stranci se na početku saslušanja objašnjava da uvijek može tražiti pojašnjenja, ili reagirati ako postoje poteškoće s prevođenjem ili poteškoće neke druge naravi. Intervencijom na kraju saslušanja o dalje je moguće ukazati na eventualne propuste koji će biti uzeti u obzir ukoliko su opravdani.
----	---------------	---	--	----------------	---

44	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 18. Članak	(3) Punomoćnik, poseban skrbnik ili zakonski zastupnik ima pravo tijekom osobnog razgovora postavljati pitanja tražitelju i davati pojašnjenja radi razjašnjenja odlučnih činjenica, vodeći računa da se razgovor ne ometa i ne nepotrebno odugovlači. Službena osoba može usmjeravati način postavljanja pitanja, ali ih ne smije proizvoljno zabraniti. (4) Na zahtjev punomoćnika, predstavnik UNHCR, organizacije za ljudska prava, posebnog skrbnika ili zakonskog zastupnika u zapisnik se unose primjedbe o sadržaju razgovora i eventualnim nesporazumima u komunikaciji. (5) Tražitelju se osigurava razuman rok za pripremu s punomoćnikom prije osobnog razgovora, osobito u složenim predmetima i u predmetima koji uključuju navode o mučenju, seksualnom i rodno uvjetovanom nasilju ili drugim oblicima teške traume.	Nije prihvaćen	Napominjemo kako tražitelj može imati punomoćnika, posebnog skrbnika pod uvjetima kako je to propisano Zakonom, ali da je u postupku odobrenja međunarodne zaštite stranka u postupku pred Ministarstvom i dalje tražitelj (punomoćnik ne djeluje umjesto stranke. Postupak se može voditi ako punomoćnik nije prisutan). Na postupak saslušanja (ispitnog postupka) primjenjuju se izravno odredbe Uredbe (EU) 2024/1348. Intervencija samo na kraju saslušanja je opcija koju državama članica nudi Uredba (EU) 2024/1348 u članku 13. Navedena je odredba nužna kako bi se omogućilo nesmetano provođenje saslušanja koje mora biti provedeno u skladu s načelom ekonomičnosti i svrsishodnosti. Stranci se na početku saslušanja objašnjava da uvijek može tražiti pojašnjenja, ili reagirati ako postoje poteškoće s prevođenjem ili poteškoće neke druge naravi. Intervencijom na kraju saslušanja o dalje je moguće ukazati na eventualne propuste koji će biti uzeti u obzir ukoliko su opravdani.
----	---------------------------------------	---	---	----------------	---

samo na kraju osobnog intervjua. Dakle radi se o mogućnosti, a ne propisanoj obvezi stoga nije jasno zašto se ovim izmjenama ZMPZ-a uvodi najrestriktivniji model, i to bez ikakvog obrazloženja ili potrebe koja proizlazi iz prakse ili stručnih analiza.

Ako pravni savjetnik može reagirati tek na kraju saslušanja tada on ne može na vrijeme intervenirati ako se pitanja postavljaju nepravilno, ne može tražiti pojašnjenja važnih okolnosti tijekom saslušanja, ne može ukazati na pogrešno prevođenje ili pogrešno bilježenje iskaza, ne može spriječiti da važni elementi predmeta ostanu nerazjašnjeni, niti može tražiti pauzu ili zaustaviti saslušanje ako tražitelj zbog traume, ranjivosti ili nesporazuma treba pauzu ili dodatne prilagodbe.

U kontekstu postupka za odobrenje međunarodne zaštite ovo je vrlo problematično jer saslušanje predstavlja centralni dio postupka te iskaz dan tijekom saslušanja nije tek jedan od dokaza već je i vrlo često jedini dokaz. Ako pravni savjetnik može intervenirati samo na kraju, tada „na kraju“ može biti prekasno da se razjasne kontradikcije ili nesporazumi nastali zbog jezičnih i kulturnih barijera, te može doći do pogrešnog interpretiranja činjenica bez mogućnosti kvalitetnog ispravka uslijed nemogućnosti da se intervenira u trenutku kada se problem pojavi.

Dodatno, ovakav pristup osobito šteti ranjivim skupinama kao što su primjerice maloljetnici bez pratnje, žrtve mučenja, žene koje su preživjele seksualno nasilje, osobe s duševnim poteškoćama. Ranjive skupine često otežano komuniciraju, te imaju poteškoća u dosljednom opisivanju traumatskih događaja. Ako u takvim slučajevima pravni savjetnik ne može intervenirati i tijekom saslušanja, to može doprinijeti nejasnoći iskaza te se posljedično odraziti i na odluku koja se u konkretnom predmetu donosi.

Stoga kako bi pravna pomoć bila djelotvorna i učinkovita, te kako bi prisustvo pravnog savjetnika pridonijelo pravilnom utvrđivanju činjenica, predlaže se izmjena članka na način da se pravnom savjetniku omogućiti aktivno sudjelovanje tijekom

svrsishodnosti. Time se ne dira u pravo tražitelja na pravnu pomoć i zastupanje. Stranci se na početku saslušanja objašnjava da uvijek može tražiti pojašnjenja, ili reagirati ako postoje poteškoće s prevođenjem ili poteškoće s neke druge naravi. Intervencijom na kraju saslušanja o dalje je moguće ukazati na eventualne propuste koji će biti uzeti u obzir ukoliko su opravdani.

			cijelog saslušanja, a ne samo na njegovu završetku.		
47	"BEZ GRANICA"	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 20. Članak	U potpunosti se slažemo i podržavamo komentar Hrvatskog pravnog centra i smatramo ovo izuzetno problematičnim s obzirom na razloge odustajanja koji su, kako kolege navode, svima poznati u praksi: nerazumijevanje postupka, pritisak, strah ili pogrešne informacije, psihičko stanje, traume, zbunjenost ili nepovjerenje i sl. Uvođenje mogućnosti da se takvi propusti tumače kao „prešutno“ odustajanje otvara širok prostor za pogrešna ili preuranjena zaključivanja o volji tražitelja. Uredba (EU) 2024/1348 doista predviđa mogućnost tumačenja određenih postupovnih ponašanja kao implicitnog povlačenja zahtjeva, no ostavlja državama članicama dužnu pažnju osigurati da se takve situacije procjenjuju oprezno, individualno i uz razumijevanje okolnosti svakog slučaja. Izmjena hrvatskog zakona međutim nekritički uvodi najšire moguće tumačenje prešutnog odustanka, bez uspostave zaštitnih mehanizama koji bi spriječili krivo tumačenje. Dodatno zabrinjava što se izmjenama izostavljaju prethodne zaštitne odredbe i ne uvodi nikakav postupovni standard koji bi osigurao da se razlozi izostanka ili nesudjelovanja prvo utvrde, da se tražitelju omogući kontakt ili pojašnjenje, da se ranjivost uzme u obzir prije zaključivanja o odustanku. Bez takvih jamstava prešutno odustajanje može postati alat za ubrzano odbacivanje zahtjeva, a ne instrument za procesnu disciplinu.	Nije prihvaćen	Prešutni odustanak reguliran je člankom 41. Uredbe 2024/1348, koja je izravno primjenjiva. Dodatno na navedeno rješenje moguće je uložiti pravni lijek te je na taj način podložno sudskoj kontroli.

48	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 20.	(2) Ako se tražitelj ne odazove na osobni razgovor ili napusti prihvatni centar bez obavijesti, Ministarstvo ga poziva pisanim putem da u roku od sedam dana navede razloge izostanka odnosno odsutnosti, uz upozorenje na moguće obustavljanje postupka. (3) Ako tražitelj u roku iz stavka 2. opravda izostanak razlozima koji su povezani s njegovim zdravstvenim stanjem, psihičkim stanjem, posljedicama traume, maloljetnošću ili drugim posebnim okolnostima, postupak se nastavlja. (4) Ako tražitelj izričito povuče zahtjev, Ministarstvo provjerava je li izjava dana dobrovoljno, ozbiljno i uz razumijevanje posljedica, uz pomoć tumača i po potrebi punomoćnika. Izjava o povlačenju bilježi se u zapisniku koji potpisuje tražitelj. (5) U slučaju obustave postupka ili povlačenja zahtjeva, tražitelj ima pravo podnijeti novi zahtjev ako podnese nove elemente ili pokaže da odluka o povlačenju nije bila dobrovoljna ili informirana. (6) Ni u slučaju obustave niti u slučaju povlačenja zahtjeva osoba ne smije biti udaljena, izručena ili vraćena suprotno članku 6. ovoga Zakona.	Nije prihvaćen	Ovaj je članak u potpunosti usklađen s Uredbom (EU) 2024/1348 koja je direktno primjenjiva te se ne može drugačije uređivati.
49	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 20.	Iako je članak 39. stavak 5. ZMPZ-a, koji propisuje da protiv rješenja MUP-a o obustavi na temelju izričitog odustajanja od zahtjeva nije dopuštena žalba, niti se može pokrenuti upravni spor, u skladu s člankom 40. stavkom 3. Uredbe 2024/1348, ovu odredbu smatramo iznimno problematičnom. U praksi je čest problem da "izričito odustajanje" može biti rezultat: nerazumijevanja postupka, pritiska, straha ili pogrešnih informacija, ili pak psihičkog stanja, traume, zbunjenosti ili nepovjerenja i sl. S druge strane članak 19. stavak 2. Ustava RH zajamčuje sudsku kontrolu protiv pojedinačnih akata upravnih vlasti, pa ako se želi uvesti ovako restriktivna odredba onda bi u skladu s pravilima upravnog postupka i upravnog spora trebalo ovu odredbu preformulirati na način da se u slučaju izričitog odustanka od zahtjeva tražitelj, i tek nakon što je obaviješten o tome koje posljedice to može prouzročiti, treba i pismenim putem odreći podnošenja pravnog lijeka. Nadalje, s obzirom na to da je	Nije prihvaćen	Uredba je direktno primjenjiva te jasno u članku 40. propisuje da protiv odluke o izričitom odustanku nije dopušten pravni lijek. Ova odredba je direktno navedena u zakonu jer se ista pravna logika koristila u svim člancima, tj. da se pravni lijek izričito navodi kod svih vrsta odluka.

		riječ o izravno primjenjivoj odredbi iz Uredbe, nejasno je također zašto je predlagatelj ovu odredbu unio, ali nije unio isto direktno primjenjivu odredbu iz istog članka Uredbe 2024/1348, konkretno iz članka 40. stavka 2., a koja odredba propisuje da nadležna tijela u trenutku odustajanja od zahtjeva obavješćuju tražitelja o svim postupkovnim posljedicama takvog odustajanja na jeziku koji razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije. S obzirom na dobro poznate izazove u nacionalnom sustavu azila, uključujući nedovoljan broj službenika koji odlučuju o zahtjevima za međunarodnu zaštitu, visoku fluktuaciju tih istih službenika te nedovoljno iskustvo novih službenika, opravdano je očekivati ozbiljne poteškoće u praktičnoj primjeni novih odredbi. Posebno se postavlja pitanje kako će službenici u praksi jasno razlikovati koje su odredbe Uredbe prenesene u nacionalno zakonodavstvo, a koje se izravno primjenjuje. Ovakva normativna rascjepkanost dodatno otežava primjenu relevantnog zakonodavstva, osobito u situacijama poput ove, gdje se dio istog članka Uredbe preuzima u ZMPZ, a drugi dio bez ikakvog obrazloženja izostavlja. Takvo selektivno i neobrazloženo prenošenje (samo dijela) odredbi Uredbe povećava rizik pravne nesigurnosti, različite i pogrešne primjene zakonodavstva među službenicima te otežava dosljedno i pravilno postupanje službenika koji provode postupak međunarodne zaštite.	
--	--	---	--

50	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 22.	(1) Ubrzani postupak primjenjuje se samo u iznimnim slučajevima kada je zahtjev očito neosnovan, zloporaban ili ne spada u područje međunarodne zaštite, a činjenice su jednostavne i lako provjerljive. (2) Ubrzani postupak ne smije se temeljiti isključivo na nezakonitom ulasku, nepostojanju putnih isprava ili zakašnjelom izražavanju namjere, niti se takve okolnosti smiju smatrati odlučnima pri ocjeni vjerodostojnosti. (3) Ubrzani postupak se ne primjenjuje na djecu, osobe sa znakovima traume, žrtve mučenja, seksualnog i rodno uvjetovanog nasilja te druge osobe s posebnim procesnim jamstvima. (4) Protiv odluke donesene u ubrzanom postupku tužba ima odgodni učinak ako podnositelj iznosi tvrdnje koje, uzimajući u obzir Konvenciju iz 1951. i relevantne međunarodne instrumente, nisu očito neosnovane.	Nije prihvaćen	Članak je u potpunosti usklađen s Uredbom (EU)2024/1348 koja je direktno primjenjiva te se ne može drugačije uređivati
51	PUČKI PRAVOBRANITE LJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 23.	Članom 23. Nacrta prijedloga mijenja se članak 42. ZMPZ-a te se u stavku 2. navodi da će se organizacijama koje se bave zaštitom prava izbjeglica, a koje na temelju ugovora s Ministarstvom unutarnjih poslova pružaju pravno savjetovanje „iz članka 59. stavka 3. ovoga Zakona“, osigurati učinkovit pristup tražiteljima tijekom granične procedure. Početno ukazujemo na vjerojatno omašku u navođenju članka 59. st.3., s obzirom da članak 59. stavak 3. ZMPZ-a uređuje način na koji se tražiteljima pružaju informacije, dok se pravno savjetovanje koje provode organizacije ili odvjetnici uređuje u članku 59. stavku 5. ZMPZ-a. Stoga predlažemo u članku 42. stavku 2. umjesto „iz članka 59. stavka 3. ovoga Zakona“ pisati „iz članka 59. stavka 5. ovoga Zakona.“ Pritom kao sadržajno značajno ukazujemo da članak 30. stavak 3. Uredbe (EU) 2024/1348 dopušta da države članice, na temelju nacionalnog prava, propišu ograničenja pristupa organizacijama koje pružaju pravnu pomoć samo ako su objektivno potrebna radi nacionalne sigurnosti, javnog poretka ili administrativnog	Prihvaćen	Prihvaćen

		upravljanja graničnim prijelazom, uključujući tranzitna područja ili objekt za zadržavanje i pritom izričito propisuje uvjet - da se pristup ne smije strogo ograničiti niti onemogućiti. Nacrt prijedloga kojim se mijenja članak 42. stavak 3. međutim propisuje da se opunomoćeniku i predstavniku organizacije koja pruža pravnu pomoć i savjetovanje može privremeno ograničiti pristup tražitelju, „kada je to prijeko potrebno radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske“. U obrazloženju predlagatelj navodi kako se ovime osigurava pravovremeni pristup postupku i ujednačava praksa postupanja u skladu s europskim standardima, pozivajući se na članak 30. stavak 3. Uredbe (EU) 2024/1348. S obzirom na izravnu primjenu uredbi Europske unije te obvezu preciznog prenošenja njihovih materijalnih standarda u nacionalni zakonodavni okvir, smatramo nužnim u cijelosti prenijeti relevantni tekst Uredbe, uključujući navedeno ograničenje, kako bi se spriječilo neopravdano ili prekomjerno ograničavanje pristupa organizacijama koje pružaju pravnu pomoć. Također, Nacrt prijedloga mijenja članak 42. stavak 6., prema kojem će Ministarstvo unutarnjih poslova dostaviti spis predmeta najkasnije u roku od osam dana od dana zaprimanja odluke kojom upravni sud traži spis predmeta. Prema članku 8. Zakona o upravnim sporovima (NN 36/24), kada se posebnim zakonom propisuje rok koji utječe na rješavanje upravnog spora, predlagatelj je dužan detaljno i razumno obrazložiti razloge za takav rok. Budući da obrazloženje Nacrta prijedloga takvo pojašnjenje ne sadrži, to je potrebno učiniti.	
--	--	--	--

52	"BEZ GRANICA"	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 23.	Petodnevni rok za pokretanje upravnog spora protiv odluke donesene u graničnoj proceduri predstavlja izrazito kratak i u praksi teško izvediv rok, koji ne osigurava učinkovitu sudsku zaštitu kako to zahtijeva Uredba (EU) 2024/1348. Iako Uredba dopušta skraćene rokove u graničnim postupcima, propisuje da oni moraju biti realni, provedivi i da ne onemogućuju pravo na djelotvoran pravni lijek. U pet dana često nije moguće uspostaviti kontakt s pravnim savjetnikom, osigurati dolazak pravnog savjetnika i prevoditelja na dislociranu lokaciju, osobito ako su postupovne radnje odvijale u kasnim satima ili tijekom vikenda, osigurati prevođenje rješenja i komunikaciju na jeziku koji tražitelj razumije, omogućiti pravnom savjetniku uvid u spis, pripremiti kvalitetnu tužbu, uz obrazloženje i pravnu argumentaciju, prikupiti ili prevesti osnovne dokaze (npr. dokumente identiteta, medicinsku dokumentaciju, COI informacije). Rok od 5 dana, u uvjetima granične procedure koja se već odvija u ograničenim uvjetima pristupa i komunikacije, dodatno slabi procesna jamstva tražitelja te stoga predlažemo rok od minimalno 15 dana (stavak 4).	Nije prihvaćen	Navedeni rok je u okviru raspona koji omogućava Uredba (EU) 2024/1348. Dodatno riječ je o postupku koji mora biti završen u roku od 12 tjedana računajući do registracije namjere pa do trenutka kada tražitelj više nema pravo na ostanak. Dakle rok od 12 tjedana je rok u kojem i Ministarstvo i upravni sudovi moraju obaviti svoj dio radnji tako da rok od 15 dana nije prihvatljiv.
----	---------------	---	--	----------------	---

53	"BEZ GRANICA"	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 23. Članak	Predlažemo da se odredba iz članka 42. stavka 3. precizira i suzi, kako bi se izbjegla mogućnost proizvoljnog ili preširokog pozivanja na razloge nacionalne sigurnosti i javnog poretka. Pravo na komunikaciju s pravnim savjetnikom temeljno je procesno jamstvo, osobito u graničnoj proceduri u kojoj je sloboda kretanja ograničena, a rokovi izrazito kratki. Uredba (EU) 2024/1348 zahtijeva da pravna pomoć bude stvarna, učinkovita i neovisna, a to je moguće samo ako se pristup zastupniku ograničava iznimno i uz strogo propisane uvjete. Predlažemo sljedeće: 1. Ograničenje se može primijeniti samo u iznimnim slučajevima kada postoje konkretne, dokazive i obrazložene sigurnosne okolnosti koje se ne mogu otkloniti manje restriktivnim mjerama (npr. nadzor pristupa, odvojen prostor, kontrolirane posjete). 2. Ograničenje mora biti vremenski ograničeno i proporcionalno, uz obvezu što bržeg ponovnog omogućavanja pristupa čim prestanu razlozi ograničenja. 3. Svako ograničenje mora biti doneseno u pisanom obliku, uz jasnu naznaku razloga, trajanja i pravnih lijekova koji su na raspolaganju opunomoćeniku i tražitelju. 4. Ne smije se ograničiti pravo na kontakt s odvjetnikom ili drugim kvalificiranim pravnim savjetnikom, osim u slučajevima kada postoje ozbiljne sigurnosne indicije vezane uz konkretnu osobu (a ne općenite, široke kategorije kao što je „javni poredak“). 5. Ranjivim skupinama pristup pravnoj pomoći ne smije se ograničiti, osim u krajnje izvanrednim okolnostima, uz obavezan nadzor i hitnu sudsku kontrolu. Bez ovih zaštitnih mehanizama, široko formulirana odredba omogućuje da se opunomoćeniku pristup ograniči gotovo u svakom predmetu pozivanjem na općenite i nedefinirane sigurnosne razloge.	Nije prihvaćen	Navedena odredba usklađena je s člankom 30. Uredbe (EU) 2024/1348 prema kojem države članice mogu na temelju nacionalnog prava odrediti ograničenja za pristup iz prvog podstavka ako su objektivno potrebna radi sigurnosti, javnog poretka ili administrativnog upravljanja graničnim prijelazom, uključujući tranzitna područja, ili objektom za zadržavanje, pod uvjetom da se taj pristup ne ograniči u strogoj mjeri ili ne onemoguću.
----	---------------	---	--	----------------	---

protiv B i D, Sud EU, spojeni predmeti C-57/09 i C-101/09). Iako nacionalna tijela uživaju određeni stupanj diskrecije u utvrđivanju takve prijetnje, ona su i dalje obvezna provesti individualiziranu procjenu te utvrditi postojanje „razumnih osnova” za zaključak da određena osoba predstavlja prijetnju nacionalnoj sigurnosti.

Iako članak 72. UFEU-a propisuje da Uredba ne utječe na izvršavanje odgovornosti država članica u pogledu očuvanja javnog reda i mira te zaštite unutarnje sigurnosti, ta se odredba ni u kojem slučaju ne može koristiti kao pravna osnova za kršenje međunarodnog i europskog prava putem diskriminacije na temelju migrantskog statusa te uskraćivanja pristupa informacijama, odvjetniku odnosno pravnom savjetniku iz organizacija civilnog društva koje pružaju pravnu pomoć u detenciji. Takvim se postupanjem osobama u praksi uskraćuje i samo pravo na pristup sudu te pravo na djelotvoran pravni lijek. Prema zakonima Republike Hrvatske, spis Sigurnosno-obavještajne agencije (SOA), na temelju kojeg se neka osoba proglašava sigurnosnom prijetnjom, nije dostupan čak ni službenicima Ministarstva unutarnjih poslova koji donose odluke o lišavanju slobode ili o pravu na međunarodnu zaštitu, već isključivo sudu, i to tek nakon pokretanja sudskog postupka.

Takav normativni okvir dodatno naglašava nužnost snažnog i učinkovitog sudskog nadzora. U kontekstu primjene pravnih okvira koji dopuštaju protjerivanje osoba za koje se smatra da predstavljaju prijetnju nacionalnoj sigurnosti — uz formalno poštivanje načela zabrane prisilnog vraćanja (non-refoulement) — obveza temeljite i individualizirane procjene okolnosti svakog pojedinog slučaja postaje još izraženija. Takva procjena nužno uključuje i djelotvornu sudsku kontrolu. U protivnom se otvara prostor za arbitrarno donošenje odluka od iznimne važnosti, bez stvarne odgovornosti i nadzora. Posebno valja istaknuti da se optužbe o ugrožavanju nacionalne sigurnosti mogu koristiti kao temelj za lišavanje

slobode posebno ranjivih osoba, uključujući maloljetnike. U tom je kontekstu detencija djece isključivo zbog njihova statusa državljana trećih zemalja, pod izlikom nacionalne sigurnosti, ipso facto diskriminatorna i ne može se opravdati. Djeca koja su državljani država članica EU-a, a koja jednako mogu navodno predstavljati prijetnju „javnom poretku” ili „nacionalnoj sigurnosti”, ne mogu biti lišena slobode izvan okvira kaznenog prava. Različito postupanje prema djeci državljanima trećih zemalja stoga predstavlja nezakonitu diskriminaciju. Ipak, ovako sročena zakonska odredba i njima bi mogla onemogućiti pristup pravnom savjetovanju. Naposljetku, zakonski prijedlozi koji predviđaju mogućnost ograničavanja pristupa tražiteljima međunarodne zaštite njihovim opunomoćenicima ili predstavnicima organizacija za zaštitu ljudskih prava „kada je to nužno radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka” ostaju u potpunosti nedorečeni. Potpuno je nejasno na koji bi način pristup pravnom savjetovanju sam po sebi mogao ugroziti nacionalnu sigurnost ili javni poredak.

Takva neodređenost ostavlja prostor za arbitrarno odlučivanje o tome kome će biti omogućeno pravo na informacije, pristup pravnom lijeku i odvjetniku — upravo onim jamstvima koja čine samu srž ustavnog i pravnog poimanja javnog poretka Republike Hrvatske.

56	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 23.	(1) Osobe u graničnom postupku i u tranzitnom prostoru smatraju se pod jurisdikcijom Republike Hrvatske te uživaju sva prava i zaštitu iz ovoga Zakona, uključujući načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja iz članka 6. (3) Granična procedura može trajati najdulje četiri tjedna od dana izražavanja namjere. Po isteku tog roka osoba se upućuje u unutrašnjost države i primjenjuju se odredbe o redovitom postupku, uz mogućnost razmjernog ograničenja kretanja sukladno članku 54. i 54.a. (7) Visokom povjereniku Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR) te domaćim i međunarodnim neprofitnim organizacijama koje pružaju pravnu, psihosocijalnu ili humanitarnu pomoć tražiteljima međunarodne zaštite osigurava se učinkoviti pristup osobama u graničnom postupku, prihvatnim i zadržavajućim centrima, uz prethodnu registraciju i poštovanje sigurnosnih i kućnih pravila. (8) Ograničenje pristupa organizacija iz stavka 7. može se odrediti samo pojedinačnim, pisanim i obrazloženim rješenjem, ako je to nužno i razmjerno zbog zaštite nacionalne sigurnosti, javnog zdravlja ili sigurnosti određenog objekta, pri čemu ograničenje ne smije dovesti u pitanje mogućnost tražitelja da dobiju neovisnu pravnu i humanitarnu pomoć. Protiv rješenja je dopušteno pokrenuti upravni spor. (9) Ograničenja iz stavka 8. ne smiju se koristiti za sprječavanje rada organizacija zbog sadržaja njihove pravne ili zagovaračke aktivnosti, niti za odvratanje tražitelja od kontakta s njima.	Nije prihvaćen	Granična procedura regulirana je Uredbom (EU) 2024/1348 koja je izravno primjenjiva.
57	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 23.	8) Tražimo da se čl. 42. stavak 2 izmjeni na način da glasi (2) Organizacijama koje se bave zaštitom prava izbjeglica te koje pružaju pravno savjetovanje te odvjetnicima osigurat će se učinkovit pristup tražiteljima tijekom granične procedure. Uredba (EU) 2024/1348U dobro je prepoznala kako je u interesu država članica i tražitelja da tražitelji u vrlo ranoj fazi dobiju sveobuhvatne informacije o postupku koji treba slijediti te o svojim pravima i obvezama. Osim toga, ključno je da se pružanjem kvalitetnih	Nije prihvaćen	Navedena odredba usklađena je s člankom 30. Uredbe (EU) 2024/1348 prema kojem države članice mogu na temelju nacionalnog prava odrediti ograničenja za pristup iz prvog podstavka ako su objektivno potrebna radi sigurnosti, javnog poretka ili administrativnog upravljanja graničnim prijelazom, uključujući tranzitna područja ili objektom za zadržavanje, pod uvjetom da se taj pristup ne ograniči u strogoj mjeri ili ne onemogućuje.

informacija i pravne potpore osigura ispravno prepoznavanje potreba za međunarodnom zaštitom već u fazi upravnog postupka, što će dovesti do učinkovitijeg i kvalitetnijeg donošenja odluka.

Pritom navedena Uredba na više mjesta ističe važnost pravnog savjetovanja.

U čl. 15 st.1. Uredba govori kako tražitelji imaju pravo da se na djelotvoran način savjetuju s pravnim savjetnikom ili drugim savjetnikom o pitanjima u vezi s njihovim zahtjevima u svim fazama postupka.

Isti članak 15. st. 2. Ne dovodeći u pitanje pravo tražitelja da o vlastitom trošku odabere svojeg pravnog savjetnika ili drugog savjetnika, tražitelj može zatražiti besplatno pravno savjetovanje u upravnom postupku predviđenom u poglavlju III. u skladu s člankom 16. te besplatnu pravnu pomoć i zastupanje u postupku povodom pravnog lijeka predviđenom u poglavlju V. u skladu s člankom 17.

Da svaki tražitelj međunarodne zaštite – uključujući i osobe koje se nalaze u graničnom postupku – ima pravo odabrati svog pravnog savjetnika, potvrđuje i članak 18. stavak 3. Uredbe (EU) 2024/1348. Navedena odredba propisuje da pravni savjetnik tražitelja, odnosno osoba ovlaštena za pružanje pravnog savjetovanja, koja savjetuje, pomaže ili zastupa tražitelja, mora imati pristup zatvorenim prostorima, uključujući objekte za zadržavanje i tranzitna područja, radi pružanja savjetovanja, pomoći ili zastupanja u skladu s Direktivom (EU) 2024/1346.

Istina je da Uredba predviđa mogućnost da pristup pravnog savjetnika podliježe prethodnom dogovoru. Međutim, imajući u vidu svrhu i smisao predmetnih odredbi, takav se zahtjev nipošto ne smije tumačiti na način koji bi doveo do ograničavanja prava tražitelja međunarodne zaštite da slobodno odabere vlastitog odvjetnika ili pravnog savjetnika, niti na način koji bi omogućio Ministarstvu unutarnjih poslova da mu uskrati pristup njegovoj stranci. Takvo bi postupanje bilo protivno temelinim pravilima

		međunarodnog i europskog prava, uključujući pravo na pristup odvjetniku, pravo na djelotvoran pravni lijek te pravo na pristup sudu. Uzimajući u obzir i izrazito kratke rokove za podnošenje tužbe pred upravnim sudom propisane ovim Zakonom, neupitno je da omogućavanje pravnog savjetovanja i pristupa odvjetniku u svakoj fazi postupka, i to bez odgode, predstavlja ključan preduvjet za učinkovito ostvarivanje prava na pravni lijek. O potencijalno diskriminatornom učinku osporavane odredbe, koja dovodi do nejednakog položaja između osoba lišenih slobode u zatvorskom sustavu – koje imaju pravo na posjete odvjetnika po vlastitom izboru – i osoba koje se nalaze u graničnom postupku, a kojima bi isto pravo bilo uskraćeno, suvišno je i naglašavati.	
--	--	---	--

		učinkovitog pristupa postupku i posljedicama koje su protivne ciljevima sustava međunarodne zaštite. Iako smo svjesni da postoje slučajevi u kojima se mogućnost podnošenja naknadnog zahtjeva zloupotrebljava, ipak treba imati na umu da u pravilu, tražitelji podnose naknadne zahtjeve zato što su se pojavile nove činjenice ili dokazi, ili se stanje u zemlji podrijetla pogoršalo ili možda ranije nisu bili u stanju iznijeti sve okolnosti (npr. zbog traume). Za većinu tražitelja trošak stručnog prijevoda nije prihvatljiv. Propisivanje ove obveze bez iznimki moglo bi u praksi dovesti do: onemogućavanja podnošenja dopuštenog naknadnog zahtjeva; povrede prava na djelotvoran pravni lijek, ali isto tako i rizika od udaljenja u državu gdje za tražitelja postoji opasnost, što je protivno načelu non-refoulement-a. Uredba 2024/1348 nigdje ne propisuje obvezu države da naplaćuje prijevod, nego samo omogućava da se to propiše. S obzirom da se Hrvatska odlučila koristiti mogućnost naplate troškova prijevoda potrebno je tu mogućnost koristiti samo ako to smatra razmjernim i nužnim, te je stoga nužno propisati iznimke od obveze snošenja troškova prijevoda za tražitelje, primjerice: ako tražitelj nema dostatnih sredstava, ako se može zaključiti da naknadni zahtjev nije zloupotreba, nego da postoje nove činjenice ili dokazi; ako bi naplata prijevoda onemogućila vođenje postupka i time dovela do povrede načela non-refoulement, ako je primjerice tražitelj maloljetnik bez pratnje ili druga ranjiva osoba i slično.	
--	--	---	--

60	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 29.	Predložene izmjene ZMPZ-a u članku 49. stavku 5. propisuju iznimno kratak rok od 8 dana za pokretanje upravnog spora protiv rješenja kojim se ukida međunarodna zaštita (azil ili supsidijarna zaštita) što može dovesti do teških posljedica za osobu kojoj se ukida status uključujući pravo na boravak, te izlaganje riziku od povratka u zemlju porijekla koja možda i dalje nije sigurna za tu osobu. Naime, kratki rok od 8 dana ozbiljno ograničava pristup učinkovitoj pravnoj pomoći i učinkovitom pravnom lijeku. Naime ovako kratkim rokom pružateljima pravne pomoći vrlo je otežana priprema tužbe u složenim slučajevima, koji zahtijevaju razgovor s osobom kojoj se ukida status, prikupljanje dokaza, dokumentacije i slično. Stoga se predlaže produljiti rok iz stavka 5. na rok od 30 dana, a ako je nužno uvesti kraći rok onda propisati produljenje roka za pokretanje upravnog spora na najmanje 15 dana.	Prihvaćen	Prihvaćen
61	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 31.	(1) Tužba ima odgovni učinak, osim ako ovim Zakonom nije drukčije izričito propisano i ako izvršenje odluke ne bi moglo dovesti do povrede načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja iz članka 6. ovoga Zakona. (2) U slučajevima u kojima prema pravu Europske unije tužba nema automatski odgovni učinak, sud na zahtjev tužitelja donosi odluku o odgodi izvršenja prije udaljenja osobe, ako postoji razumna tvrdnja da bi udaljenje moglo dovesti do rizika progona, mučenja ili drugog oblika okrutnog, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja. (3) U postupcima ograničenja slobode kretanja i zadržavanja (članci 54. i 54.a) tužba ima odgovni učinak do odluke suda.	Nije prihvaćen	Članak 31. ovih izmjena i dopuna su u potpunosti usklađene s pravilima EU kao i Zakonom o općem upravnom postupku. Načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja ima opći i obvezujući karakter te proizlazi iz prava Europske unije i Ustava Republike Hrvatske, zbog čega ga nije potrebno niti primjereno ponovno normirati kroz pojedine procesne institute, uključujući pitanje odgovnog učinka tužbe. Naime, načelo „non- refoulement“ se primjenjuje horizontalno kroz cijeli sustav međunarodne zaštite. Što se tiče automatskog odgovnog učinka tužbe u slučajevima ograničenja slobode kretanja i zadržavanja smatramo kako bi takav učinak bio suprotan cilju učinkovitog postupka jer bi onemogućio primjenu mjere upravo u vrijeme za koje je ona ciljana i vremenski ograničena, čime bi se zapravo i sudska kontrola svela na formalnost bez stvarnog učinka, uzimajući u obzir strogo propisane razloge za zadržavanje i ograničenje slobode kretanja.
62	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I	1. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: (3) Tražitelj međunarodne zaštite ima pravo na pristup	Nije prihvaćen	Ovaj Nacrt je usklađen s Direktivom o standardima prihvata (EU) 2024/1346 te omoqućava tražiteljima

PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 32. Članak	svim razinama odgoja i obrazovanja u Republici Hrvatskoj – predškolskom, osnovnoškolskom, srednjoškolskom, visokom i strukovnom obrazovanju – pod jednakim uvjetima kao i državljani Republike Hrvatske, u skladu s posebnim propisima. Nadležna tijela dužna su osigurati razmjerne prilagodbe i potrebnu jezičnu podršku, uzimajući u obzir dob, prethodno obrazovanje i razinu poznavanja hrvatskoga jezika tražitelja. 2. Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4. i mijenja se te glasi: (4) Tražitelj međunarodne zaštite dužan je surađivati u mjerama integracije koje određuje Ministarstvo, osobito kroz pohađanje tečajeva hrvatskoga jezika, kulturne i društvene orijentacije te tečaja o osnovama ustavnog poretka i pravnog sustava Republike Hrvatske. Za svaku od navedenih mjera osigurat će se odgovarajući programi i tečajevi, uz nužnost polaganja ispita ili druge provjere znanja nakon završetka pojedine mjere, koje se organiziraju u suradnji s obrazovnim ustanovama i nevladinim organizacijama. 3. Iza novog stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi: (5) Nepristupanje tečajevima ili ispitima iz stavka 4. ovoga članka, bez opravdanog razloga, smatra se odustajanjem od sudjelovanja u određenoj integracijskoj mjeri i može se uzeti u obzir pri procjeni stupnja integracije tražitelja, kao i pri procjeni njegova odnosa prema ustavnom poretku i pravnom sustavu Republike Hrvatske. Takvo ponašanje može se, zajedno s drugim relevantnim okolnostima, uzeti u obzir pri ocjeni postojanja opasnosti za javni poredak ili nacionalnu sigurnost u postupcima po ovome Zakonu i posebnim propisima. Sam neuspjeh na ispitu, ako je tražitelj redovito sudjelovao u programu i pristupio provjeri znanja, ne smatra se odustajanjem od integracije niti može sam po sebi predstavljati razlog za prestanak prava iz ovoga Zakona. 4. Iza stavka 6. dodaju se novi stavci 7., 8. i 9. koji glase: (7) Tražitelju međunarodne zaštite izdaje se iskaznica koja vrijedi kao javna isprava o identitetu za sve postupke pred	međunarodne zaštite pristup osnovnom i srednjem obrazovanju. S Obzirom na privremeni karakter boravka statusa tražitelja međunarodne zaštite, omogućavanje pristupa visokom i strukovnom obrazovanju pod jednakim uvjetima kao za hrvatske državljane nije praktično niti proporcionalno. Što se tiče obveznih mjera integracije za tražitelje one su propisane člankom 58.a kojim se prenosi članak 18. navedene Direktive. Što se tiče integracijskih mjera, ovaj prijedlog ZMPZ-a predviđa da provoditelji aktivnosti vode evidenciju prisutnosti tražitelja na radionicama i tečajevima te da Ministarstvo može ograničiti materijalne uvjete prihvata i ukinuti novčanu naknadu tražitelju koji bez opravdanog razloga ne pohađa aktivnosti. Uključivanje izostanaka u procjenu stupnja integracije, odnosa prema ustavnom poretku ili sigurnosti smatramo neproporcionalnim i nepotrebnim. Predložena mjera nije u skladu s načelom proporcionalnosti mjera i privremenog statusa tražitelja. Što se tiče prijedloga vezano za izdavanje osobne iskaznice tražiteljima, upućujemo na izravnu primjenu članka 29. Uredbe (EU) 2024/1348, a koji regulira izdavanje takvog dokumenta navodeći da oni trebaju biti dokaz identiteta, već se smatraju dostatnim sredstvima kako bi se tražitelji identificirali nacionalnim tijelima i pristupili svojim pravima tijekom trajanja postupka za međunarodnu zaštitu. Također, ovim člankom Uredbe propisan je i točan sadržaj takvog dokumenta. Što se tiče prijedloga za novi stavak 9. skrećemo pozornost kako sukladno članku 52. važećeg Zakona utvrđivanje i provjera identiteta može uključivati pretragu predmeta i nosača podataka kao što su računala te drugih elektroničkih i mobilnih uređaja koje ima kod sebe, u svrhu utvrđivanja identiteta i države podrijetla.
--	---	---

		tijelima državne vlasti i pravnim osobama s javnim ovlastima, kao i radi ostvarivanja prava na obrazovanje, rad, zdravstvenu i socijalnu zaštitu te drugih prava iz ovoga Zakona i posebnih propisa. Iskaznica prikazuje i OIB. (8) Tijela državne vlasti, pravne osobe s javnim ovlastima te druge osobe koje u okviru svoje djelatnosti provjeravaju identitet dužne su prihvatiti iskaznicu tražitelja međunarodne zaštite kao valjanu ispravu o identitetu. (9) Pregled osobnih elektroničkih uređaja tražitelja (mobilni telefon, računalo i dr.) radi utvrđivanja identiteta i okolnosti bitnih za postupak dopušten je samo uz prethodnu pisanu, slobodnu i informiranu suglasnost tražitelja. Odbijanje davanja suglasnosti za pregled uređaja ne može samo po sebi biti razlog za nepovoljniju odluku u postupku, niti se smije smatrati nedostatkom suradnje. Pregled uređaja može se naložiti bez suglasnosti tražitelja samo na temelju pisanog, obrazloženog rješenja suda, kada postoje ozbiljni i konkretni razlozi za sumnju da je osoba uključena u teška kaznena djela ili ozbiljnu prijetnju nacionalnoj sigurnosti, uz primjenu odgovarajućih odredbi zakona kojim se uređuje kazneni postupak. Dosadašnji stavci 4., 5. i 6. postaju stavci 10., 11. i 12.	
--	--	---	--

63	MÉDECINS DU MONDE ASBL - DOKTERS VAN DE WERELD VZW	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 32.	Komentar na stavak 6: Predlažemo da se odredba izmijeni kako bi se osiguralo da i osobe u transferu imaju pravo na zdravstvenu skrb u skladu s medicinskim indikacijama, a ne isključivo na „osnovne uvjete prihvata“ u užem smislu (smještaj, hrana i hitna medicinska pomoć). Cilj Direktive (EU) 2024/1346 je osigurati zaštitu fizičkog i mentalnog zdravlja svih tražitelja međunarodne zaštite u sustavu prihvata, što uključuje pristup nužnoj zdravstvenoj skrbi, a međunarodne konvencije (ICESCR, CEDAW, CRC) dodatno jamče pravo na najvišu moguću razinu tjelesnog i mentalnog zdravlja, uključujući liječenje bolesti, mentalno zdravlje, seksualnu i reproduktivnu zdravstvenu zaštitu te rehabilitaciju kada je potrebna. Ograničavanje prava na zdravlje samo na hitne intervencije za osobe u transferu dovodi do rizika za javno zdravlje i od pogoršanja zdravstvenog stanja, prekida terapije i kršenja temeljnih prava. Stoga predlažemo izmjenu teksta u: „Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu, osigurat će se smještaj, hrana i zdravstvena skrb u skladu s medicinskim indikacijama do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“ Ova izmjena osigurava usklađenost s pravnom stečevinom EU i međunarodnim konvencijama, štiti javno zdravlje i dostojanstvo osoba te smanjuje rizik od hitnih intervencija i dugoročnih komplikacija.	Djelomično prihvaćen	Prijedlog se djelomično prihvaća te će stavak 6. članka dopuniti na način da glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“.
----	--	---	--	----------------------	--

64	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 32. Članak	S obzirom na pojačanu prisutnost agenata Sigurnosno-obavještajne agencije u kontekstu obavezne sigurnosne provjere koja se provodi u postupku traženja međunarodne zaštite, te da se Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti na više mjesta poziva na nacionalnu sigurnost kao razlog ograničavanja prava, smatramo da je potrebno urediti ovlasti agenata SOA-e te djelatnika javnih tijela te prava tražitelja u postupku sigurnosne provjere stoga predlažemo da se u članku 52. nakon stavka 4. dodaju stavci 5. i 6. sa sljedećim sadržajem: "(5) Iznimno od članka 52. stavka 4. ovog Zakona (dužnost suradnje tražitelja međunarodne zaštite s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupanja po njihovim mjerama i uputama) tražitelj ima pravo odbiti naloge ili druge upute zaštitara prihvatilišta, policijskih službenika ili djelatnika drugih državnih tijela Republike Hrvatske, uključujući i Sigurnosno-obavještajne agencije, a koji se odnose na pretragu ili pregled mobilnog uređaja ili drugih informacijsko-komunikacijskih uređaja te drugih privatnih stvari tražitelja. Ako tražitelj ne pristane na pregled ili pretragu, pregled ili pretraga iz prethodnog stavka moguće je izvršiti isključivo na temelju sudskog naloga sukladno Zakonu o kaznenom postupku. O svakom pregledu ili pretrazi izrađuje se zapisnik koji se uključuje u spis predmeta tražitelja. (6) Iznimno od članka 52. stavka 4. ovog Zakona tražitelj ima pravo odbiti postupati po nalogu, uputi ili drugom zahtjevu zaštitara prihvatilišta, policijskih službenika ili djelatnika drugih državnih tijela Republike Hrvatske koji su protivni Ustavu RH, zakonima i drugim prisilnim propisima RH ili su dani izvan ovlasti i nadležnosti zaštitara prihvatilišta, policijskih službenika ili djelatnika drugih državnih tijela Republike Hrvatske."	Nije prihvaćen	Važeći Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti kao i ovaj prijedlog izmjena već predviđa obvezu suradnje tražitelja s nadležnim državnim tijelima u okviru svojih ovlasti, uz jasno određene granice djelovanja nadležnih tijela i zaštitu prava tražitelja. Dodavanje iznimnih prava na odbijanje naloga ili uputa ugrozilo bi provedbu zakonom propisanih sigurnosnih mjera. Pretrage i pregledi mobilnih i drugih informacijsko-komunikacijskih uređaja ili privatnih stvari tražitelja provode se u skladu sa zakonom, uz zaštitu privatnosti i nadzor nadležnih tijela, uključujući sudske mehanizme kada je to zakonski propisano. Dodatne odredbe predlagatelja stvorile bi pravnu nesigurnost i time dovele do proceduralnih sukoba, budući da se u praksi mora osigurati hitna i učinkovita provedba sigurnosnih provjera u kontekstu međunarodne zaštite. Stoga smatramo da je postojeći zakonski okvir dovoljno uravnotežen i da štiti prava tražitelja, ali istovremeno omogućuje nadležnim tijelima provedbu nužnih sigurnosnih provjera u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i Ustavom Republike Hrvatske.
65	PUČKI PRAVOBRANITELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM,	Člancima 34. i 35. Nacrta prijedloga osigurava se provedba odredbi iz čl. 9. i 10. Direktive (EU) 2024/1346 koje uređuju lišenje slobode i ograničenje slobode kretanja tražitelja međunarodne zaštite.	Nije prihvaćen	Direktiva (EU) 2024/1346 je dio Pakta o migracijama i azilu i horizontalno povezana s ostalim zakonodavnim pravilima Pakta koji su izravno primjenjivi i upotrebljavaju konkretno pojam „zadržavanje“, npr. Uredba

Članak 34.

Kao osobito važno ističemo da instituti predviđeni člancima 34. i 35. Nacrta prijedloga Zakona nisu dovoljno jasno i precizno definirani u tekstu zakona, a što je potrebno radi pravne sigurnosti. S obzirom na važnost i specifičnosti zaštite ljudskih prava osoba u kontekstu lišenja slobode, dodatno ukazujemo da pravni sustav RH već sadrži različite termine kojima se označava lišenje slobode i ograničenje slobode kretanja, a ovim putem se terminologija i dodatno usložnjava, pri čemu se i brojni različiti izrazi u ovom kontekstu migracija ujedno nalaze u dva zakona, i to koji se paralelno donose (Zakonu o strancima i Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti), a što sve može voditi nejasnoćama u provedbi koje mogu rezultirati povredama prava. Istovremeno upravo je precizno definiranje svake pojedine mjere nužan preduvjet za postavljanje adekvatnih pravnih jamstava za svaku od njih i mehanizama nadzora njihovoj primjeni.

Konkretno, predviđaju se instituti "ograničenja slobode kretanja" i "zadržavanja", te se reguliraju situacije u kojima tražitelji međunarodne zaštite nemaju pravo na slobodu kretanja bez da su jasno određeni i precizno međusobno razgraničeni. Pri tome, samo se člankom 4. Nacrta prijedloga definira pravni pojam "zadržavanja", ali i to nedovoljno precizno, odnosno "kao uskraćivanje slobode kretanja tražitelja u specijaliziranim objektima za zadržavanje sukladno čl. 54.a ovog Zakona".

Nadalje, člankom 34. Nacrta prijedloga koji uređuje ograničenje slobode kretanja prenosi se članak 9. Direktive (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća. Međutim, propušteno je prenijeti sva jamstva predviđena odredbama tog članka. Konkretno, propušteno je prenijeti da se tražitelja međunarodne zaštite pisanim putem obavještava o odluci o ograničenju slobode kretanja, postupcima za osporavanje odluke i posljedicama nepoštovanja obveza nametnutih odlukom, kao i da se te informacije pružaju u sažetom, transparentnom, razumljivom i lako dostupnom obliku. uz

(EU) 2024/1351, Uredba (EU) 2024/1348, Uredba (EU) 2024/1359 i Uredba (EU) 2024/1358.

Što se tiče pisanog puta obavještanja tražitelja o odluci o ograničenju slobode kretanja skrećemo pozornost kako se sukladno Zakonu o općem upravnom postupku rješenje donosi u pisanom obliku. Ovaj prijedlog izmjenjena i dopuna Zakona u stavku 5. kaže da ovo Ministarstvo donosi rješenje o ograničenju slobode kretanja u kojem navodi razloge zbog kojih ograničava slobodu kretanja te obavještava tražitelja na jeziku koji tražitelj razumije ili za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije iz čega proizlazi da Ministarstvo donosi formalno rješenje. Korištena terminologija u Zakonu dosljedna je kroz cijeli tekst, što osigurava pravnu sigurnost i jasnoću primjene odredbi.

Činjenica da se za svaku osobu u graničnoj proceduri donosi individualno rješenje znači da se ograničenje slobode kretanja ne primjenjuje automatski („automatizmom“), već se svaka odluka formalno i pismeno donosi s navedenim razlozima i mogućnošću pravnog nadzora. Prema tome, iako stavak 1. članka 54. općenito određuje da tražitelj u graničnoj proceduri nema pravo na slobodu kretanja, zakonski okvir predviđa individualnu odluku Ministarstva za svakog tražitelja i mogućnost pravne provjere, čime se poštuju načela razmjernosti i pravne sigurnosti. Dakle, odredbe članka 54. ne dovode do „automatizma“ niti do izostavljanja načela razmjernosti, već omogućuju učinkovitiju provedbu granične procedure uz poštivanje zakonskih jamstava.

Što se tiče iznimke u odredbi članka 54.a da se u slučaju zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka mjera primjenjuje do okončanja postupka namjera je bila osigurati da se lišenje slobode primjenjuje razmjerno, uz individualnu procjenu i poštivanje načela nužnosti, što je u skladu s Direktivom

uporabu jasnog jednostavnog jezika. Također je propušteno propisati da predmetne odluke moraju biti razmjerne te se moraju uzeti u obzir relevantni aspekti pojedinačne situacije tražitelja međunarodne zaštite, uključujući posebne potrebe u vezi s prihvatom.

Također, ovim putem od predlagatelja molimo pojašnjenje - jesu li u odnosu na tražitelje međunarodne zaštite koji se nalaze u graničnoj proceduri predviđena jamstva iz članka 9. Direktive (EU) 2024/1346? Naime, stavkom 1. članka 54. predviđa se da tražitelj međunarodne zaštite koji se nalazi u graničnoj proceduri nema pravo na slobodu kretanja i ne smatra se osobom koja je ušla na teritorij RH. Tekst te odredbe dopušta tumačenje prema kojem se toj kategoriji osoba ograničava sloboda (kretanja) 'automatizmom' odnosno bez poštivanja načela razmjernosti te da se u odnosu na tu kategoriju osoba neće donositi odluka o ograničenju slobode kretanja.

Pri tome, članak 34. Nacrta prijedloga u dijelu u kojem dodaje članak 54.a navodi sedam osnova temeljem kojih se može odrediti zadržavanja tražitelja međunarodne zaštite (stavak 1.). Za sve osnove predviđa se da se mjera zadržavanja primjenjuje dok za to postoje razlozi, osim za jednu osnovu, kada je riječ o zaštiti nacionalne sigurnosti ili javnog poretka, u odnosu na koju se propisuje da traje do okončanja postupka. Međutim, Direktiva (EU) 2024/1346 ne predviđa poseban odnosno nepovoljniji pravni režim u odnosu na tu osnovu, u kojem nije predviđeno ukidanje mjere kada odnosno ukoliko bi eventualno prestali razlozi. Takvim uređenjem ne poštuju se načela lišenja slobode predviđena Direktivom (EU) 2024/1346, Poveljom EU o temeljnim pravima i EKLJP. Direktiva, naime, navodi da bi lišenje slobode trebalo biti krajnje rješenje te bi tražitelje trebalo biti moguće lišiti slobode tek nakon što se propisno razmotre sve druge mjere koje nisu mjere lišenja slobode (čl. 10. te točke 25. i 33. Preambule) te propisuje da bi tražitelje međunarodne zaštite trebalo biti moguće lišiti slobode samo od

(EU) 2024/1346. Time se ne stvara nepovoljniji pravni položaj u odnosu na Direktivu, jer svaka odluka temelji se na jasno utvrđenim razlozima, a ostale mjere koje nisu lišenje slobode razmatraju se prije primjene zadržavanja.

vrlo jasno definiranim iznimnim okolnostima koje su u njoj utvrđene te u skladu s načelima nužnosti i proporcionalnosti u odnosu na način i svrhu takvog zadržavanja.

Pri tome se pravo na slobodu i sigurnost jamči čl. 6. Povelje EU o temeljnim pravima i čl. 5. EKLJP, a sloboda kretanja čl. 2. Protokola br. 4. uz EKLJP. Svako zadiranje u ova prava mora biti predviđeno zakonom. Nadalje, u slučajevima ograničavanja prava na slobodu i sigurnost osobito je važno zadovoljiti opće načelo pravne sigurnosti. Da bi bio ispunjen standard 'zakonitosti' postavljen EKLJP, nužno je da uvjeti za ograničavanje slobode prema nacionalnom pravu budu jasno definirani kako bi osoba mogla u razumnoj mjeri predvidjeti posljedice koje određena radnja može imati (Khlaifia i drugi protiv Italije [GV], 2016., § 92; Del Río Prada protiv Španjolske [GV], 2013., § 125; Creangă protiv Rumunjske, 2012., § 120; Medvedyev i drugi protiv Francuske [GV], 2010., § 80).

Zbog svega navedenog važno je da kod uvođenja raznih mjera ograničenja/lišenja slobode (kretanja) svaka konkretna bude jasno definirana, odnosno da bude definiran njihov međusobni odnos i razlike. U odnosu na pojedine mjere trenutno nije dovoljno jasno u koja prava zadiru, odnosno lišava li se tim mjerama sloboda ili ograničava sloboda kretanja. Primjerice, nije jasno hoće li se u praksi po stupnju zadiranja u pravo na slobodu (kretanja) izjednačiti ograničenje slobode kretanja sa zadržavanjem. Pri tome treba imati na umu da je razlika između ograničenja slobode kretanja koja su dovoljno ozbiljna da bi potpala pod pojam lišenja slobode u smislu članka 5. stavka 1. EKLJP te ograničenja slobode kretanja koja podliježu samo članku 2. Protokola br. 4. uz EKLJP - razlika u stupnju ili intenzitetu, a ne u njihovoj naravi ili biti (De Tommaso protiv Italije [VV], 2017., § 80; Guzzardi protiv Italije, 1980., § 93; Rantsev protiv Cipra i Rusije, 2010., § 314; Stanev protiv Bugarske [VV], 2012., § 115). Također je i točkom 19. Preambule Direktive (EU) 2024/1346 istaknuto da ograničenja slobode kretanja ne smiju rezultirati lišenjem slobode

(zadržavanjem) te je UNHCR istaknuo da postoji jasna razlika između, s jedne strane, ograničenja slobode kretanja (koja se odnose na čl. 9. Direktive (EU) 2024/1346) vezano uz koja fizički pristup mjestima izvan predmetnih nije u potpunosti ograničen, i, s druge strane, lišenja slobode (koja se odnose na čl. 10. i 11. Direktive (EU) 2024/1346) (UNHCR, Advocacy Brief, Restrictions of movement, detention and alternatives to detention under the European Union Pact on Migration and Asylum). Stoga je precizno definiranje svake pojedine mjere nužan preduvjet za postavljanje adekvatnih pravnih jamstava za svaku od njih i mehanizama nadzora nad njihovom primjenom.

Pri tome se novi instituti kojima se ograničava pravo na slobodu (kretanja) istovremeno uvode i Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, za koji je istovremeno otvoreno savjetovanje s javnošću. Njime se, pak predviđaju instituti ograničenja slobode kretanja i lišenja slobode također bez da su jasno određeni i precizno međusobno razgraničeni. Stoga predlažemo urediti ovo područje na način da se, kako terminološki, tako i sadržajno, jasno definiraju instituti kojima se ograničava pravo na slobodu (kretanja) odrede njihove razlike imajući na umu zahtjeve prava EU i međunarodnog prava.

Pri uređivanju ove materije, odnosno utvrđivanju što se ima smatrati lišenjem slobode, a što ne, treba imati na umu da čl. 4. st. 2. Fakultativnog protokola uz Konvenciju protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja (OPCAT) definira pojam lišavanje slobode kao bilo kakvog zadržavanja ili zatvaranja ili smještaja osobe u mjesto pod javnim ili privatnim nadzorom koje ne smije napustiti po svojoj volji zbog naredbe bilo kakve sudske, administrativne ili druge vlasti. Opći komentar br. 1 (2024.) o članku 4. OPCAT-a (mjesta lišavanja slobode) predviđa da odlučujući čimbenik za kvalifikaciju nekog mjesta, objekta ili prostora kao mjesta lišavanja slobode nije naziv ili titula koja mu je dodijeljena ili

			njegova kategorizacija u nacionalnom zakonodavstvu, već jesu li ga pojedinci slobodni po volji napustiti (točka 42.) Pojedinaac može slobodno napustiti mjesto, objekt ili prostor po volji, ali možda, iz fizičkih, medicinskih, ekonomskih ili drugih razloga, neće moći ostvariti tu slobodu te je stoga prisiljen ostati. To stvara situaciju u kojoj, unatoč teoretskom pravu na odlazak po volji, osoba u praksi ne može otići. Kod određenih mjesta, objekata ili prostora nemogućnost odlaska pojedinca može biti povezana s visokim stupnjem ranjivosti. To je posebno vidljivo kod osoba u ranjivim situacijama, uključujući djecu, žene, osobe koje su preživjele traumu, starije osobe i osobe s invaliditetom (točka 44.). Stoga, ako bi mogućnost napuštanja takvog mjesta, objekta ili prostora bila na neki način ograničena ili izložila osobu teškim povredama ljudskih prava, to mjesto, objekt ili prostor također treba shvatiti kao mjesto lišavanja slobode u smislu članka 4. OPCAT-a (točka 45.).		
66	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 34.	(1) Zadržavanje je krajnja mjera ograničenja slobode i može se primijeniti samo ako su sve blaže mjere, uključujući obvezu javljanja, jamstvo, smještaj u otvorenom centru i ograničeni boravak na određenom području, razmotrene i pokazale se nedostatnima. (2) Zadržavanje djece, samih ili u pratnji roditelja, zbog njihovog statusa tražitelja međunarodne zaštite nije dopušteno. Djeca i njihove obitelji smještaju se u otvorene ili poluotvorene oblike smještaja koji odgovaraju najboljem interesu djeteta. (3) Svako rješenje o zadržavanju preispituje sud po službenoj dužnosti najmanje svaka 4 tjedna.	Nije prihvaćen	Predložene odredbe članka 54.a o zadržavanju već osiguravaju da se zadržavanje primjenjuje isključivo u iznimnim slučajevima, nakon što su prethodno razmotrene blaže mjere, te da se svaki slučaj individualno procjenjuje. Posebno je zaštićeno zadržavanje maloljetnika i osoba s posebnim potrebama, a rješenje o zadržavanju uvijek se donosi pismeno, uz obavijest tražitelju na jeziku koji razumije, uz mogućnost pokretanja upravnog spora. Na taj način su ispunjena načela nužnosti, proporcionalnosti i zaštite ljudskih prava predviđena Direktivom (EU) 2024/1346.

67	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 34.	Hrvatska nema pravo oduzimati slobodu kretanja tražitelju koji se nalazi u graničnoj proceduri, već je može ograničiti sukladno međunarodnim ugovorima, Ustavu RH te propisima EU, uključujući i Uredbu (EU) 2024/1348 kojom su propisani uvjeti ograničavanja slobode kretanja koja se isključivo odnose na ulazak u RH. Svaka odredba kojom se na generičan način oduzima sloboda kretanja osobi koja je pod bilo kojom vrstom kontrole ili zavisnosti o tijelima Republike Hrvatske krši brojne međunarodne ugovore i Ustav RH. U pogledu generičnog ograničavanja slobode kretanja osoba koje se već nalaze na području Hrvatske, podsjećamo na članak 16. Ustav RH kojim je propisano sljedeće: "Slobode i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje. Svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju." Stoga je nužno vremenski ograničiti fikciju da osobe koje se nalaze na području RH nisu "ušle u RH", a sukladno cilju koji se želi postići navedenom fikcijom. Dakle, predlažemo da se stavak 1. preformulira na sljedeći način: "Tražitelj koji se nalazi u graničnoj proceduri ne smatra se osobom koja je ušla na teritorij Republike Hrvatske za vrijeme provođenja dubinske provjere. U svakom slučaju tražitelj i tražitelj u graničnoj proceduri ima slobodu kretanja 7 dana od trenutka ulaska na teritorij Republike Hrvatske osim u slučaju donošenja rješenja o ograničavanju slobode kretanja u skladu s ovim zakonom."	Nije prihvaćen	Odredbe Nacrta Zakona o ograničenju slobode kretanja u graničnoj proceduri nisu generičke, već predviđaju individualnu procjenu i donošenje pismenog rješenja za svaku osobu, uz navođenje razloga i činjenica zašto je ograničenje potrebno. Na taj način se poštuju načela razmjernosti i zakonitosti te su ispunjena jamstva iz Direktive (EU) 2024/1346 i Uredbe (EU) 2024/1348 pa dodatno vremensko ograničavanje ili preformulacija stavka nisu potrebni.
----	---------------------------	---	---	----------------	--

68	MÉDECINS DU MONDE ASBL - DOKTERS VAN DE WERELD VZW	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 35.	Za stavak 7: Predlažemo da se odredba dodatno precizira jer nije jasno tko je ovlašten izdati potvrdu da mjera zadržavanja neće nepovoljno utjecati na fizičko i mentalno zdravlje tražitelja međunarodne zaštite, osobito onoga s posebnim potrebama u vezi s prihvatom, niti na koji način i kojom metodologijom bi to bilo moguće utvrditi. Populacija tražitelja međunarodne zaštite u značajnom broju slučajeva uključuje osobe koje su proživjele višestruka traumatska iskustva, a ograničavanje slobode može izazvati retraumatizaciju i pogoršanje psihičkog stanja. Stoga procjena mora uključivati mišljenje kvalificiranog zdravstvenog stručnjaka - liječnika i psihijatra - uz obvezno poštivanje načela povjerljivosti i prava pacijenata, sukladno Zakonu o liječništvu, Zakonu o pravima pacijenata i Zakonu o psihološkoj djelatnosti. Dijagnoze i osjetljivi podaci ne smiju se dijeliti službenicima, osim u slučajevima izričito propisanim zakonom. Psiholog nije ovlašten provoditi službenu dijagnostiku niti propisivati lijekove; to je isključivo u nadležnosti liječnika i specijalista psihijatrije. Normativni prijedlog: „U stavku 7. dodati: ‘Procjena iz stavka 7. provodi se uz sudjelovanje kvalificiranog zdravstvenog stručnjaka (liječnika i psihijatra) i uz obvezno poštivanje načela povjerljivosti i prava pacijenata.’“	Djelomično prihvaćen	Novi članak 54.a jasno propisuje da se zadržavanje tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom može odrediti isključivo na temelju individualne procjene, uz uvjet da takva mjera neće naškoditi njegovu fizičkom i mentalnom zdravlju te uz osiguranje redovitog praćenja i odgovarajuće potpore. Način provedbe procjene, uključujući sudjelovanje zdravstvenih stručnjaka, uredit će se Internim procedurama uzimajući u obzir posebne propise iz područja zdravstvene zaštite pa metodologiju procjene nije potrebno navoditi u ovom Zakonu. Takav pristup osigurava potrebnu fleksibilnost u postupanju.
----	--	---	---	----------------------	---

dužnom pažnjom; te da kašnjenja upravnih postupaka koja se ne mogu pripisati tražitelju ne opravdavaju nastavak zadržavanja. Direktiva dakle izričito propisuje da se zadržavanje primjenjuje što je kraće moguće i samo dok su primjenjivi razlozi iz članka 10. stavka 4., te uz obveznu primjenu dužne pažnje u provođenju upravnih postupaka relevantnih za razloge zadržavanja. Nadalje, Direktiva jasno propisuje da kašnjenja u postupcima koja nisu pripisiva tražitelju ne mogu opravdati nastavak zadržavanja. Zabrinjavajuće da prijedlog novog članka 54a ZMPZ-a ne navodi uopće maksimalno trajanje detencije, čime se otvara mogućnost da detencija postane arbitrarna. Dodatno, formulacija u prijedlogu zakona dodatno uvodi mogućnost zadržavanja do okončanja postupka radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka, što je restriktivniji standard od onog što propisuje Direktiva i omogućava da trajanje postupka, uključujući i situacije u kojima tijelo ne postupa s dužnom pažnjom, postane kriterij za duljinu zadržavanja. Time se otvara rizik od nezakonitog i nerazmjernog produljenja zadržavanja. Stoga se predlaže izmjena navedenog stavka tako da se :

1. jasno propiše da se detencija nalaže samo iznimno, kada je nužna, da treba trajati što je kraće moguće i samo dok postoje razlozi u skladu s čl. 10 st. 4. Direktive;
2. propiše maksimalno trajanje detencije.;
3. uključi obveza nadležnih tijela da postupaju s dužnom pažnjom, te
4. zabrani nastavak zadržavanja u slučajevima kada su kašnjenja posljedica postupanja nadležnog tijela, a ne ponašanja tražitelja.

Nadalje, predloženi članak 54.a stavci 8. i 9. ZMPZ-a, koji uređuju mogućnost detencije maloljetnika i maloljetnika bez pratnje, nisu u potpunosti usklađeni sa člankom 13. Direktive (EU) 2024/1346. Direktiva (EU) 2024/1346 propisuje veću zaštitu maloljetnika, te jasno propisuje da se maloljetnici u pravilu ne smiju zadržavati.

Stoga ie u skladu s odredbama

sudska kontrola zakonitosti i razmjernosti mjere. Načelo da zadržavanje traje što je kraće moguće te samo dok postoje zakonom propisani razlozi proizlazi iz prava EU i sudske prakse te se primjenjuje neovisno o tome je li izrijekom ponovljeno u svakoj pojedinoj odredbi zakona.

Maksimalno trajanje zadržavanja, kao i obveza postupanja s dužnom pažnjom, uređeni su izravno pravom Europske unije koje se primjenjuje neposredno te ga nije potrebno dodatno normirati na razini nacionalnog zakona. Kašnjenja u postupku koja nisu posljedica postupanja tražitelja, sukladno pravu EU, ne mogu opravdati nastavak zadržavanja, što proizlazi iz opće primjenjivih pravnih standarda.

U odnosu na maloljetnike, predložene odredbe već osiguravaju pojačanu zaštitu, uključujući individualnu procjenu, primjenu krajnje mjere i poštovanje najboljeg interesa djeteta, u skladu s Direktivom (EU) 2024/1346. Pitanja načina provedbe procjena, zdravstvenog smještaja te primjene posebnih zdravstvenih propisa uređuju se posebnim zakonima i stručnim pravilima iz područja zdravstvene zaštite i zaštite prava pacijenata, uz odgovarajuća procesna jamstva i sudsku kontrolu, zbog čega njihovo detaljno normiranje u ovom Zakonu nije primjereno niti potrebno.

Direktive (EU) 2024/1346 potrebno jasno propisati da se maloljetnici u pravilu ne smiju stavljati u detenciju, da je detencija maloljetnika moguća samo u iznimnim okolnostima, kao krajnja mjera i to nakon što se utvrdi da se druge manje prisilne mjere ne mogu djelotvorno primijeniti te nakon što se ocijeni da je zadržavanje u najboljem interesu maloljetnika.

Nadalje, predložena odredba ZMPZ propisuje da se maloljetniku ne smije odrediti zadržavanje osim u cilju očuvanja jedinstva obitelji, dok odredbe Direktive (EU) 2024/1346 propisuju da se za obitelji s maloljetnicima u pravilu koriste odgovarajuće alternative detenciji, te da se obitelji smještaju se u smještaj koji je za njih prikladan. U iznimnim okolnostima, Direktiva kao krajnju mjeru i nakon što se utvrdi da se druge manje prisilne mjere ne mogu djelotvorno primijeniti te nakon što se ocijeni da je zadržavanje u njihovu najboljem interesu, propisuje da se maloljetnici se mogu zadržati u slučaju maloljetnika s pratnjom, ako je zadržan roditelj maloljetnika ili njegov primarni skrbnik.

Ovi standardi iz Direktive (EU) 2024/1346 ne navode se međutim u novom prijedlogu, čime se otvara rizik od preširoke primjene detencije maloljetnika. Također što se tiče zadržavanja maloljetnika bez pratnje, novi prijedlog članka 54.a u stavku 9. navodi da se maloljetnika bez pratnje može iznimno zadržati u specijaliziranim objektima za zadržavanje u odvojenom smještaju od odraslih osoba u što kraćem trajanju ako se procjenom skrbnika utvrdi da je takav smještaj nužan i da se zadržavanjem štiti maloljetnik.

Međutim uz već gore navedene zaštitne mehanizme koje smo naveli, te uz jamstva koji je predlagatelj već djelomično uključio (da takva detencija traje tijekom najkraćeg mogućeg razdoblja i da su odvojeni od odraslih osoba) potrebno je na odgovarajući način u ZMPZ prenijeti i ostala jamstva iz Direktive (EU) 2024/1346, a posebice da čini sve što je moguće da se zadržani maloljetnici oslobode i smjeste u objektima prikladnima za maloljetnike. Također Direktiva (EU) 2024/1346 propisuje da kada se zadržavaju maloljetnici

bez pratnje, oni se smještaju u objekte prilagođene za smještaj maloljetnika bez pratnje, te da takvi objekti raspolažu osobljem koje je kvalificirano za zaštitu prava maloljetnika bez pratnje i zadovoljavanje njihovih potreba. Sve ovo nije vidljivo iz novog zakonskog prijedloga, kao što nije ni propisano da kada se zadržavaju maloljetnici, da oni imaju pravo na obrazovanje te imaju mogućnost sudjelovanja u rekreacijskim aktivnostima. S obzirom na sve, potrebno je navedene stavke uskladiti sa svim minimalnim standardima koje navodi Direktiva (EU) 2024/1346.

Nadalje, upitno je normiranje, te posljedično i način primjene članka 54.a stavka 10. koji propisuje da se tražitelju ili strancu u transferu koji boluje od ozbiljnih zaraznih ili mentalnih bolesti neće ograničiti sloboda kretanja niti odrediti zadržavanje u prostorima MUP-a, već će se smještati u "za to nadležne zdravstvene ustanove".

Ovakvo nejasno normiranje otvara niz ozbiljnih pravnih i praktičnih problema.

Smatramo da je nužno precizno regulirati režim koji se primjenjuje na tražitelje i strance u transferu koji boluju od mentalnih ili zaraznih bolesti.

Predloženi članak 54.a stavak 10. ZMPZ-a nedovoljno jasno određuje primjenjuje li se i na koji način i u kojem opsegu u tim situacijama Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, ili pak Zakon o zaštiti osoba s duševnim smetnjama ili posebni propisi iz područja javnog zdravstva koji se tiču zaštite pučanstva od zaraznih bolesti. Neodređenost odredbe može dovesti do nezakonitog lišavanja slobode bez odgovarajuće sudske kontrole i bez primjene procesnih jamstava za zadržane tražitelje međunarodne zaštite. Posebice je nejasno primjenjuje li se na takvo zadržavanje zbog zdravstvenih razloga ipak u nekim segmentima članak 54.a ZMPZ-a i kako se osigurava pravo na pravni lijek. Radi pravne sigurnosti, zaštite temeljnih prava i provedivosti u praksi nužno je da zakonodavac izričito propiše pravni temelj, postupovna jamstva i na odgovarajući način propiše i razjasni odnos između relevantnih propisa koji se primjenjuju na ovu kategoriju

			osoba.		
71	PRAVOBRANITE LJ ZA DJECU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 35.	U odnosu na odredbu koja se odnosi na iznimku od zadržavanja maloljetnika, osim u cilju održavanja jedinstva obitelji, podsjećamo kako Direktiva o utvrđivanju standarda za prihvata tražitelja međunarodne zaštite navodi da se, u skladu s načelom jedinstva obitelji, za obitelj s maloljetnicima u pravilu koriste odgovarajuće alternative zadržavanja, te se maloljetnik s pratećom iznimno može zadržati ako je zadržan roditelj ili njegov primarni skrbnik. Ujedno podsjećamo da je zadržanim obiteljima potrebno osigurati odvojen smještaj koji jamči odgovarajuću privatnost, kao i da se obitelji s maloljetnicima smještaju u objektima za zadržavanje prilagođenima potrebama maloljetnika. U odnosu na zadržavanje maloljetnika bez pratnje koji se može iznimno zadržati u specijaliziranim objektima za zadržavanje u odvojenom smještaju od odraslih osoba u što kraćem trajanju, ako se procjenom skrbnika utvrdi da je takav smještaj nužan i da se zadržavanjem štiti maloljetnik, podsjećamo kako zadržavanje djece nikad nije u najboljem interesu djeteta, da isto predstavlja kršenje prava djeteta te ga stoga treba izbjegavati. Direktiva o utvrđivanju standarda za prihvat tražitelja međunarodne zaštite navodi da takvo zadržavanje traje tijekom najkraćeg mogućeg razdoblja te se čini sve da se zadržani maloljetnici oslobode i smjeste u objektima prikladnim za maloljetnike. Direktiva navodi da se djecu bez pratnje smješta u obiteljsko okruženje odnosno s odraslim srođnicima ili u udomiteljsku obitelj odnosno u centar za smještaj s posebnim mogućnostima zbrinjavanja maloljetnika i u druge smještajne objekte prikladne za maloljetnike. Dodajemo kako, u svojim komentarima na peto i šesto periodičko izvješće RH o stanju prava djece, Odbor za prava djeteta UN-a preporučuje da djeca koja traže azil, izbjeglice i djeca migranti, kao i obitelji s djecom, ne budu smješteni u čuvane zatvorene objekte, kao što su rezidencijalne ustanove za djecu s problemima u ponašanju.	Djelomično prihvaćen	Predloženim člankom 54.a Zakona je osigurana visoka razina zaštite prava maloljetnika, u skladu s Direktivom (EU) 2024/1346 i načelom najboljeg interesa djeteta. Zakonski tekst jasno polazi od pravila da se maloljetnicima ne određuje zadržavanje, te dopušta iznimke isključivo kao krajnju mjeru, u iznimnim okolnostima, uz individualnu procjenu i u najkraćem mogućem trajanju. U odnosu na maloljetnike s pratećom, mogućnost zadržavanja vezana je uz očuvanje jedinstva obitelji, što je u skladu s Direktivom (EU) 2024/1346, koja dopušta zadržavanje maloljetnika s pratećom isključivo ako je zadržan roditelj ili primarni skrbnik. Pritom se u praksi primjenjuju alternative zadržavanju kad god je to moguće, dok se smještaj i uvjeti zadržavanja uređuju posebnim propisima i provedbenim mjerama, u skladu s potrebama maloljetnika. U odnosu na maloljetnike bez pratnje, zakonsko rješenje izričito propisuje da se zadržavanje može odrediti samo iznimno, u specijaliziranim objektima, odvojeno od odraslih osoba, u što kraćem trajanju i isključivo ako se procjenom utvrdi da je takva mjera nužna radi zaštite maloljetnika. Time su prenesena ključna jamstva iz Direktive (EU) 2024/1346, dok se konkretni oblici skrbi, smještaja, obrazovanja i svakodnevnih aktivnosti osiguravaju kroz sustav socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja te provedbene i interne akte nadležnih tijela. Dodatno normiranje svih standarda iz Direktive u nije potrebno propisivati Zakonom, već će se oni uzeti u obzir kroz interne procedure i prilikom izrade podzakonskih propisa.
72	CENTAR ZA	PRIJEDLOG ZAKONA O	12) S obzirom na sve učestalije	Nije prihvaćen	Smatramo kako ove detaljne

MIROVNE STUDIJE	IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 36. Članak	prigovore tražitelja na postupanja zaštitara u prihvatilištima (npr. prigovori gay tražitelja https://doxa.team/news/2025-10-08-croatia, optužba za silovanje https://www.jutarnji.hr/vijesti/crn-a-kronika/ja-sam-elena-silovana-sam-u-prihvatilistu-u-zagrebu-sada-me-strah-da-ce-se-moj-slucaj-zataskati-15643382) smatramo je hitno potrebno urediti postupanja zaštitara i njihove ovlasti u prihvatilištima, kao i pristup pravosuđu i prijavi kaznenih i prekršajnih djela u prihvatilištima. Stoga, predlažemo da se u članak 55. dodaju sljedeći stavci: (11) Djelatnicima zaštitarske službe nije dopušten ulazak u spavaonice tražitelja između 22:00 i 08:00 sati. (12) Iznimno, djelatnici mogu ulaziti u spavaonice tražitelja između 22:00 i 08:00 sati pod uvjetom da postoji neposredna opasnost po život i zdravlje osoba ili imovine. (13) Djelatnici zaštitarske službe su ovlašteni izvršiti kontrolu i pregled soba, ormara i stvari isključivo u razdoblju od 08:00 do 22:00. (14) Djelatnici zaštitarske službe nisu ovlašteni izvršavati pretragu tražitelja, a prilikom svakog postupanja s tražiteljima su dužni postupati čovječno i poštivati njihovo dostojanstvo. (15) Tražitelji imaju pravo podnijeti prigovor na postupanje djelatnika zaštitarske službe u usmenom ili pisanom obliku, uključujući putem e-maila, ravnateljstvu prihvatilišta ili nadležnoj policijskoj postaji ili policijskoj upravi povodom čega se nadležna postaja ili uprava mora očitati unutar 5 radnih dana. (16) U slučaju ako se na temelju prigovora utvrdi postojanje indicija na prekršajnu ili kaznenu odgovornost djelatnika zaštitarske službe, po službenoj dužnosti se pokreće prekršajni ili kazneni postupak. (17) Djelatnici zaštitarske službe angažirani za poslove zaštite u prihvatilištima moraju poznavati hrvatski i engleski jezik te za njih mora biti utvrđeno da ne	odredbe o zaštitarskoj službi / zaštitarima ne trebaju ići u zakonski tekst jer bi dovele do prekomjerne normiranosti i zakonske rigidnosti. Zakonski tekst treba ostati principijelan i okviran, dok se konkretna pravila o ponašanju, ovlastima, jeziku, sigurnosnim provjerama i procedurama za podnošenje prigovora mogu urediti internim aktima, što je praksa u većini država EU.
----------------------------	--	---	--

nakon provedene temeljne sigurnosne provjere sukladno propisima koji reguliraju sigurnosne provjere.

(18) Zaštitar su dužni postupati sukladno propisima kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka, osobito ne smije otkrivati bilo koje podatke koje se odnose na tražitelje međunarodne zaštite ili prihvatilište.

(19) Djelatnici zaštitarske službe ne smiju biti:

- pravomoćno osuđene za neko od kaznenih djela: protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI.), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI.), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX.), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV.), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX.) odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.)
- osobe kojima je pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija za nasilje u obitelji ili diskriminaciju
- osobe protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.) i kaznena djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i

			84/21.)		
73	PUČKI PRAVOBRANITE LJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 37.	Članom 37. Nacrta prijedloga mijenja se članak 56. stavak 2. ZMPZ-a, prema kojem međunarodne i nacionalne organizacije te udruge civilnog društva koje se bave zaštitom ljudskih prava i temeljnih sloboda mogu provoditi svoje aktivnosti u prihvatilištu na temelju sporazuma o suradnji. Članom 20. stavkom 1. točkom (c) Direktive (EU) 2024/1346 propisano je da se članovima obitelji, pravnim savjetnicima ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugim relevantnim nevladinim organizacijama koje je država članica priznala odobri pristup smještaju tražitelja, kako bi im mogli pružiti pomoć, a ograničenja takvog pristupa mogu se odrediti samo zbog sigurnosti prostora i sigurnosti samih tražitelja. U izvješćima Pučke pravobraniteljice, osobito onima za 2023. i 2024. godinu, preporučivali smo Ministarstvu unutarnjih poslova da organizacijama civilnog društva omogući pristup prihvatilištima za tražitelje međunarodne zaštite. Naime, organizacije civilnog društva imale su pristup prihvatilištima do uvođenja epidemioloških mjera tijekom pandemije bolesti COVID-19. Iako je MUP naveo da je pristup (nekim) organizacijama omogućen, sukladno potrebama tražitelja i prostornim uvjetima, a da druge organizacije mogu provoditi aktivnosti u vlastitim prostorijama, OCD-i ukazuju da bi, s obzirom na potrebe tražitelja koji im se obraćaju, znatno učinkovitije mogli pružati pomoć i podršku u samim prihvatilištima, osobito kada je riječ o besplatnoj pravnoj pomoći. Također, MUP je više puta isticao kako je otvoren za sklapanje sporazuma o međusobnoj suradnji s organizacijama civilnog društva na području pružanja podrške tražiteljima međunarodne zaštite, međutim da o takvoj suradnji odlučuje prvenstveno uzimajući u obzir aktivnosti koje je potrebno dodatno provoditi u prihvatilištima. Trenutačno u prihvatilištima djeluju Hrvatski Crveni križ i Médecins du Monde, temeljem projekata	Primljeno na znanje	Članak 37. ovog prijedloga predviđa mogućnost pristupa međunarodnih i nacionalnih organizacija te udruga civilnog društva u prihvatilišta na temelju sporazuma o suradnji. Međutim, prema članku 20. stavku 1. točki (c) Direktive (EU) 2024/1346, organizacijama koje država članica prizna mora se odobriti pristup tražiteljima kako bi im mogle pružiti pomoć, a ograničenja pristupa smiju postojati samo zbog sigurnosti prostora i tražitelja. Sva prava i su u postupku osigurana a u slučaju nedostatka prostornih uvjeta, postoji mogućnost da OCD pružaju usluge u svojim prostorima, dok (kao što je to već sada slučaj) na ulazima u Prihvatilište jasno stoje obavijesti o tome koje OCD pružaju koje usluga i gdje. U prihvatilištima djeluje i Hrvatski pravni centar, dva puta tjedno pružaju pravno savjetovanje u Prihvatilištu u Zagrebu i jednom tjedno u Prihvatilištu u Kutini.

		financiranih iz AMIF-a, koji primjerice ne obuhvaćaju pružanje pravnog savjetovanja. Pučka pravobraniteljica organizirala je i više sastanaka s organizacijama civilnog društva, na kojima su OCD-i isticali konkretne poteškoće upravo u pogledu ulaska i rada u prostorima prihvatilišta. Nadalje, nije jasno tko i u kojem postupku inicira sklapanje sporazuma o suradnji — pokreće li postupak MUP putem javnog poziva ili OCD-i podnose prijedlog aktivnosti koje žele provoditi u prihvatilištu i predlažu sklapanje sporazuma. S obzirom na navedeno, smatramo kako bi i dalje trebalo osigurati potreban pristup organizacijama civilnog društva i međunarodnim organizacijama, a eventualna ograničenja trebala bi biti dopuštena isključivo iz razloga navedenih u članku 20. Direktive (EU) 2024/1346, odnosno radi sigurnosti prostora i tražitelja. Također, preporučamo osigurati da se Sporazumi o suradnji između MUP-a i OCD sklapaju u transparentnom postupku, na temelju javno objavljenih kriterija. Dodatno, člankom 23. Nacrta prijedloga mijenja se članak 42. tako se u stavku 2. navodi da će se organizacijama koje na temelju ugovora s Ministarstvom unutarnjih poslova pružaju pravno savjetovanje osigurati učinkovit pristup tražiteljima tijekom granične procedure. Istodobno, u stavku 3. istog članka navodi se da se njihov pristup može ograničiti kada je to potrebno radi zaštite nacionalne sigurnosti i javnog poretka Republike Hrvatske. Međutim, Uredba (EU) 2024/1348 u članku 30. stavku 3. propisuje da se takva ograničenja ne smiju primjenjivati na način da se pristup u strogoj mjeri ograniči ili onemogući. Stoga bi bilo nužno usklađivanje zakonskog teksta s odredbom Uredbe, odnosno uvrštavanje citirane formulacije u navedeni članak kako bi se osigurala puna usklađenost i ne bilo ograničeno ili onemogućeno pravo na (besplatnu) pravnu pomoć zajamčenu člancima 15-19 Uredbe (EU) 2024/1348.	
--	--	---	--

74	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 37.	Predložena odredba članka 56. stavka 2. ZMPZ-a, prema kojoj međunarodne i nacionalne organizacije te udruge civilnog društva mogu pristupiti prihvatilištu isključivo temeljem prethodno sklopljenog sporazuma o suradnji, predstavlja preusko i restriktivno ograničenje u odnosu na standarde koje propisuje članak 20. stavak 2. točke (b) i (c) Direktive (EU) 2024/1346. Direktiva (EU) 2024/1346 propisuje: (b) da tražitelji imaju mogućnost komuniciranja sa srodnicima, pravnim savjetnicima ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugim relevantnim nacionalnim, međunarodnim i nevladinim organizacijama i tijelima; (c) da se članovima obitelji, pravnim savjetnicima ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugim relevantnim nevladinim organizacijama koje je dotična država članica priznala, odobri pristup pruženom smještaju kako bi mogli pomoći tražiteljima; ograničenja takva pristupa mogu se odrediti samo zbog sigurnosti prostora i tražitelje. Dakle Direktiva (EU) 2024/1346 izričito propisuje pravo pristupa smještajnim kapacitetima i komunikacije s tražiteljima i ne uvjetuje ga sklapanjem sporazuma niti predviđa kao uvjet selekciju organizacija. Uvjetovanje pristupa sporazumom faktično u praksi dovodi do zabrane pristupa smještajnim kapacitetima velikom broju organizacija, te se na ovakav način uskraćuje pristup organizacijama koje nemaju sklopljeni sporazum s Ministarstvom unutarnjih poslova. Ovakav pristup pogađa manje udruge i organizacije koje pružaju ciljanu ili specijaliziranu pomoć te tražitelji bez njihova prisustva ostaju bez takve specijalizirane podrške. Direktiva (EU) 2024/1346 dakle izričito određuje da je jedina osnova za ograničenje pristupa organizacijama sigurnost prostora ili sigurnost tražitelja. Propisivanje sporazuma o suradnji kao uvjeta, uvodi se restriktivniji uvjet, koji nije propisan Direktivom (EU) 2024/1346 te stoga predlaže dodatno usklađivanje s Direktivom.	Djelomično prihvaćen	Smatramo kako odredba izmjena i dopuna Zakona organizacijama civilnog društva osigurava pristup prihvatilištu, ali zadržavamo mogućnost reguliranja detalja pristupa kroz unutarnje pravilnike i procedure MUP-a, kako bi se osigurala sigurnost i operativna kontrola.
75	MÉDECINS DU	PRIJEDLOG ZAKONA O	Pozdravljamo izmjenu stavka 2.	Nije prihvaćen	Smatramo kako predložena

MONDE ASBL - DOKTERS VAN DE WERELD VZW	IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM,	članka 57 kojom se osigurava zdravstvena zaštita i rehabilitacija osobama kojima su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva. Istodobno predlažemo cjelovitu dopunu članka 57 kako bi se jasno zajamčilo univerzalno pravo na zdravstvenu skrb svim tražiteljima međunarodne zaštite, u skladu s medicinskim indikacijama, neovisno o kategoriji ili trajanju boravka. Takav pristup je javnozdravstveno opravdan, ekonomski racionalan i u potpunosti usklađen s međunarodnim standardima prava na zdravlje i europskom pravnom stečevinom. Praktična iskustva iz sustava prijema pokazuju da je profil potreba tražitelja sve raznovrsniji. Učestale su kronične bolesti, kao i kompleksni mentalni poremećaji poput posttraumatskog stresnog poremećaja, teških depresivnih epizoda i psihotičnih poremećaja. Žene trebaju kontinuiranu seksualnu i reproduktivnu zdravstvenu zaštitu. Djeci je potrebna redovita pedijatrijska skrb, cijepljenje, probir za razvojne poteškoće i rehabilitacijske usluge kada su nužne. Trenutačni zakonodavni okvir ograničava pristup zdravstvenoj zaštiti na hitnu medicinsku pomoć i osnovno liječenje bolesti i ozbiljnih mentalnih poremećaja te na pravo na lijekove s osnovne liste (u skladu s medicinskim indikacijama). Šira zdravstvena skrb predviđena je samo za ranjive osobe, trudnice i djecu. Takav zakonski okvir značajno ograničava pristup preventivnoj skrbi, promociji zdravlja, rehabilitaciji, strukturiranom dugoročnom praćenju, mentalnom zdravlju i psihosocijalnoj podršci te seksualnoj i reproduktivnoj zdravstvenoj zaštiti. Nedostatak operativne jasnoće stvara neujednačenu praksu i može isključiti mnoge tražitelje iz pravovremene i adekvatne skrbi. Sustav koji se oslanja na „vidljive“ znakove ranjivosti riskira isključivanje osoba čije potrebe nisu odmah uočljive, osobito u području mentalnog zdravlja i među žrtvama nasilja, torture ili trgovanja ljudima. Jednokratni pregled ne može pouzdano identificirati sve ranjivosti jer mnogi tražitelji ne otkrivaju traumatska iskustva	dopuna članka 57. kojom se želi zajamčiti „univerzalno pravo na zdravstvenu skrb svim tražiteljima međunarodne zaštite, neovisno o kategoriji ili trajanju boravka“, nije nužna. Članak 57. važećeg Zakona već osigurava pravo na zdravstvenu zaštitu tražiteljima, uključujući hitnu medicinsku pomoć, prijeko potrebno liječenje bolesti te je sada dopunjen i u odnosu na ozbiljne mentalne poremećaje te odgovarajuću uslugu rehabilitacije u odnosu na osobe kojima su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva. Ovim zakonskim rješenjem osigurana je usklađenost s člankom 38. Direktive (EU) 2024/1346. , a predložena dopuna koja predviđa „univerzalno pravo na zdravstvenu skrb neovisno o kategoriji ili trajanju boravka“ bi bila suvišna i mogla bi dovesti do prekomjerne normiranosti, dok se operativni detalji i osiguravanje skrbi u praksi mogu regulirati internim procedurama
---	--	---	--

zbog srama, šoka, stigme ili kulturnih barijera. Stoga je nužno zajamčiti puni opseg prava na zdravstvenu skrb svim tražiteljima međunarodne zaštite, a ne ograničavati pristup na usko definirane kategorije ranjivosti.

Republika Hrvatska je već pokazala kapacitet i političku volju za proširenje prava na zdravstvenu zaštitu. Godine 2022., u okviru privremene zaštite za raseljene osobe iz Ukrajine, pravni okvir je izmijenjen tako da je zdravstvena zaštita osigurana u opsegu prava osiguranika i financirana iz državnog proračuna. Taj presedan potvrđuje da ne postoje praktične prepreke za šire jamčenje sveobuhvatne zdravstvene skrbi te da je jednaki pristup zdravstvenoj zaštiti za sve tražitelje međunarodne zaštite društveno, pravno, javnozdravstveno i ekonomski opravdan. Dodatno, sve veći broj tražitelja međunarodne zaštite uključuje se u tržište rada i time ulazi u sustav HZZO-a, što dodatno potvrđuje održivost i opravdanost univerzalnog pristupa zdravstvenoj skrbi. Takav pristup je u potpunosti usklađen s europskom pravnom stečevinom i međunarodnim standardima prava na zdravlje. Direktiva (EU) 2024/1346 naglašava obvezu država članica da osiguraju pristup zdravstvenoj skrbi u okviru uvjeta prihvata, uključujući zaštitu fizičkog i mentalnog zdravlja. Međunarodne konvencije koje je Hrvatska ratificirala dodatno potvrđuju ovu obvezu: ICESCR (članak 12 i Opći komentar br. 14) priznaje pravo svake osobe na „najviši mogući standard zdravlja“, što uključuje prevenciju, liječenje bolesti, mentalno zdravlje, rehabilitaciju i pristup esencijalnim lijekovima; CEDAW (članak 12 i Preporuka br. 24) zahtijeva osiguranje zdravstvene zaštite žena, uključujući seksualno i reproduktivno zdravlje, bez diskriminacije po osnovi statusa; CRC (članak 24) jamči svakom djetetu pravo na liječenje bolesti i rehabilitaciju zdravlja. Sve ove obveze primjenjuju se na sve osobe pod jurisdikcijom države, uključujući tražitelje međunarodne zaštite. Postoje snažni javnozdravstveni i ekonomski razlozi za

proširenje prava na zdravstvenu skrb. Ograničavanje skrbi na hitne slučajeve dovodi do zakašnjelih dijagnoza, komplikacija i viših troškova liječenja. Rana intervencija kroz primarnu skrb je troškovno učinkovitija i poboljšava ishode. Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) naglašava da inkluzivni zdravstveni sustavi smanjuju dugoročne troškove, jačaju otpornost i sprječavaju širenje zaraznih bolesti, dok isključivanje migranata povećava opterećenje hitnih službi i ugrožava prevenciju. WHO u svom Globalnom akcijskom planu za zdravlje izbjeglica i migranata ističe da integracija migranata u nacionalne zdravstvene sustave osigurava kontinuitet skrbi i smanjuje dugoročne troškove. Europska agencija za azil (EUAA) također naglašava važnost rane identifikacije zdravstvenih potreba i ranjivosti za učinkovitu recepciju i integraciju. UNICEF ističe da inkluzivni sustavi zdravstvene zaštite za djecu u migracijskim situacijama osiguravaju imunizaciju, skrb za majke i novorođenčad, podršku mentalnom zdravlju i zaštitu od nasilja, čime se sprječavaju dugoročne razvojne i socijalne poteškoće.

Radi pravne jasnoće i ujednačene provedbe predlažemo sljedeću normativnu dopunu članka 57:

„(1) Tražitelj međunarodne zaštite ima pravo na zdravstvenu skrb u skladu s medicinskim indikacijama, uključujući primarnu zdravstvenu zaštitu, liječenje akutnih i kroničnih stanja, mentalno zdravlje i psihosocijalnu podršku, seksualnu i reproduktivnu zdravstvenu zaštitu te rehabilitaciju.“

„(2) Tražitelju pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, uključujući i potrebne usluge rehabilitacije, mentalnog zdravlja i seksualne i reproduktivne zdravstvene zaštite.“

„(4) Ministarstvo nadležno za zdravstvo osigurava jasne protokole upućivanja u zdravstvene ustanove, nastavak započetih terapija i pristup lijekovima i medicinskim proizvodima nužnim za liječenje; po potrebi osigurava se oruđanstva smještena u skladu s

			medicinskim indikacijama.“		
76	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 38.	Predložena izmjena članka 57. stavka 2. („odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, uključujući i potrebne usluge rehabilitacije“) bitno je uža od standarda propisanih Direktivom (EU) 2024/1346 te ne osigurava potpuno usklađivanje s tri kategorije obveza: Tako Direktiva (EU) 2024/1346 u članku 22. stavku 3. propisuje da države članice, ako je to potrebno iz zdravstvenih razloga, osiguravaju potrebnu medicinsku ili drugu pomoć, kao što su potrebna rehabilitacija i asistivni medicinski proizvodi, tražiteljima s posebnim potrebama u vezi s prihvatom, uključujući primjerenu skrb za duševno zdravlje. Nadalje, članak 26. stavak 4. Direktive (EU) 2024/1346 propisuje da države članice osiguravaju pristup uslugama rehabilitacije za maloljetnike koji su bili žrtve bilo kakvog oblika zlostavljanja, zanemarivanja, iskorištavanja, mučenja ili okrutnog, neljudskog i ponižavajućeg postupanja ili koji su patili zbog oružanih sukoba te osiguravaju da se prema potrebi organizira primjerena zdravstvena skrb za duševno zdravlje i pruži stručno savjetovanje. Članak 28. Direktive (EU) 2024/1346 propisuje zaštitu žrtava mučenja i nasilja te propisuje da se tim osobama osigurava medicinsko i psihološko liječenje i skrb, uključujući prema potrebi usluge rehabilitacije i savjetovanje, s obzirom na štetu prouzročenu takvim djelima, pri čemu se im se prema potrebi osigurava usmeno prevođenje Predložena odredba ZMPZ-a je bitno uža i nije usklađena s minimalnim standardima iz Direktive (EU) 2024/1346 te ne definira na pravilan način obujam prava, niti minimum usluga koji su propisani navedenom Direktivom.	Nije prihvaćen	Smatramo kako predložena dopuna članka 57. kojom se želi zajamčiti „univerzalno pravo na zdravstvenu skrb svim tražiteljima međunarodne zaštite, neovisno o kategoriji ili trajanju boravka“, nije nužna. Članak 57. važećeg Zakona već osigurava pravo na zdravstvenu zaštitu tražiteljima, uključujući hitnu medicinsku pomoć, prijeko potrebno liječenje bolesti te je sada dopunjen i u odnosu na ozbiljne mentalne poremećaje te odgovarajuću uslugu rehabilitacije u odnosu na osobe kojima su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva. Ovim zakonskim rješenjem osigurana je usklađenost s člankom 38. Direktive (EU) 2024/1346.

77	PUČKI PRAVOBRANITE LJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 39.	Predloženim izmjenama i dopunama članka 58. stavka 4. predlaže se brisanje riječi: „kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba“. Napominjemo kako čl. 16. st. 2. Direktive o utvrđivanju standarda za prihvrat tražitelja međunarodne zaštite (preinaka) 2024/1346 određuje: “Maloljetnicima se pruža pripremna nastava, uključujući nastavu jezika, ako je to potrebno da se olakša njihov pristup općem obrazovnom sustavu i sudjelovanje u njemu.” Predloženo ograničavanje pripremne nastave samo na hrvatski jezik nije u skladu sa Direktivom te stoga predložene izmjene i dopune ne zadovoljavaju standarde propisane EU Direktivom. Predlažemo stoga zadržavanje postojećeg teksta čl. 58. stavka 4. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, koji glasi: “Ako dijete tražitelj ne zna ili nedovoljno poznaje hrvatski jezik, omogućit će mu se pohađanje pripremne nastave ili dopunske nastave hrvatskog jezika, kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba.”	Nije prihvaćen	Predloženim izmjenama i dopunama stavka.4 članka 58. („kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba“) ne ograničava se pristup pripremnoj i dopunskoj nastavi za maloljetne tražitelje međunarodne zaštite. Naime, ostvarivanjem pristupa obrazovanju na dopunsku i pripremnu nastavu maloljetni tražitelj međunarodne zaštite ima pravo kao i svaki hrvatski učenik koji ostvaruje pravo na pristup osnovnom i srednjem obrazovanju. Izdvajanje ovog prava posebno zapravo bi zahtijevalo pobrojavanje svih ostalih prava propisanih. Budući su sva ta prava već zajamčena navedenim Zakonom smatramo kako nema potrebe propisivati ih ovim Zakonom.
----	-----------------------------	---	--	----------------	---

78	PUČKI PRAVOBRANITE LJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 40.	Predloženim novim člankom 58.a. „Mjere rane integracije tražitelja” u stavku 1., koji glasi “Radi prihvatanja vrijednosti hrvatskog društva i kulture, tražitelj je dužan pohađati radionice kulturne orijentacije i tečajeve hrvatskog jezika.” propisuju se obveze tražitelja, kao i sadržaji mjera integracije. Razumijevajući da nije sve uvijek moguće zakonski urediti, već je kod integracije potrebno provoditi različite šire društvene mjere i aktivnosti te različite integracijske mjere kroz strateške dokumente, ipak napominjemo kako integracija znači spajanje ili povezivanje, što obuhvaća proces uključivanja pojedinaca u društvo, temeljem upoznavanja društva u svim njegovim sastavnicama te bi uspješna integracija trebala uključiti i tražitelje i članove i članice društva domaćina. Pri tome, a s obzirom da se ovdje zakonski regulira obveze tražitelja, koji bi trebali upoznati svoje domaćine te vrijednosti i kulturu hrvatskog društva, predlažemo razmisliti da se isto formulira kroz ili pak nadopuni pozitivnim propisima Republike Hrvatske, a s obzirom da su vrijednosti hrvatskog društva oživotvorene upravo pravnim sustavom, odnosno ustavnim vrijednostima i zakonodavstvom Republike Hrvatske. U novopredloženom čl. 58.a. stavak 5. glasi: “Način provedbe te sadržaj radionica i tečajeva iz stavaka 1. i 2. ovoga članka propisat će se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.”. Prilikom donošenja ovog pravilnika predlažemo pravilnikom predvidjeti obvezno sudjelovanje stručnjaka, akademskih i drugih stručnih ustanova, organizacija i tijela posvećenih istraživanju i provođenju integracijskih mjera u osmišljavanju i provođenju radionica i tečajeva iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.	Primljeno na znanje	Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih primilo je na znanje prijedlog/komentar Pučke pravobraniteljice te će prilikom donošenja pravilnika prijedlog razmotriti
----	-----------------------------	---	--	---------------------	--

79	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 40.	Stavak 3. članka 58.a smatramo nepotrebnim trošenjem kapaciteta državnih službenika na praćenje evidencije prisutnosti na radionicima i tečajevima s čime se neće postići traženi rezultat. Smatramo nužnim osigurati pohađanje tečajeva opismenjavanja kao i radionice kulturne orijentacije i tečajeve hrvatskog jezika, međutim vezivanje posljedica u vidu ograničenja materijalnih uvjeta prihvata samo će dodatno opteretiti djelatnike zaštitarske službe, policijske službenike te zaposlenike Hrvatskog crvenog križa koji pružaju navedene usluge. Stoga predlažemo brisanje predloženog stavka (3) koji glasi na sljedeći način: (3) Provoditelji aktivnosti vode evidenciju prisutnosti tražitelja na radionicama i tečajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i Ministarstvo može ograničiti materijalne uvjete prihvata i ukinuti novčanu naknadu tražitelju koji bez opravdanih razloga iste ne pohađa.	Nije prihvaćen	Predloženo brisanje stavka 3. članka 58.a nije prihvatljivo, budući da bi se time onemogućilo osiguravanje redovitog pohađanja radionica i tečajeva iz stavaka 1. i 2. navedenog članka te u bitnome umanjila učinkovitost mjera usmjerenih na integraciju tražitelja. Na temelju raspoloživih podataka i službenih evidencija razvidno je da, unatoč iskazanom formalnom interesu tražitelja za pohađanje radionica i tečajeva, razina njihove stvarne redovitosti ostaje izrazito niska. Upravo iz tog razloga predloženom se odredbom u članku 58.a stavku 3. jasno propisuje obveza vođenja evidencije prisutnosti te mogućnost ograničenja materijalnih uvjeta prihvata i ukidanja novčane naknade u slučaju neopravdanog nepohađanja, kao nužan mehanizam osiguranja provedbe navedenih aktivnosti. Navodi o „nepotrebnom trošenju kapaciteta državnih službenika“ nisu osnovani. Provedbu evidencije ne obavljaju državni službenici u užem smislu, već provoditelji aktivnosti koji su, kao korisnici i osiguravatelji financijskih sredstava, već obvezni voditi precizne evidencije o sudjelovanju tražitelja na radionicama i tečajevima. Stoga se predloženom odredbom ne uvodi nova administrativna obveza, već se normativno potvrđuje postojeća praksa. Slijedom navedenog, primjedba se ne prihvaća.
80	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 40.	Pozdravljamo uvođenje mjera rane integracije tražitelja.	Primljeno na znanje	Primljen na znanje

81	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 45.	Smatramo neproporcionalnom uskratom prava na spajanje obitelji zbog neispunjavanja obveze u pogledu učenja hrvatskog jezika. Zahtijevamo brisanje ovog članka u odnosu na članak 66. stava. 1.	Nije prihvaćen	Smatramo kako je ovakva veza između prava i obveze tražitelja opravdana i proporcionalna. Cilj je potaknuti aktivno sudjelovanje u integracijskim mjerama, što je ključno za uspješnu društvenu uključenost i smanjenje socijalne isključenosti. Istodobno, članak predviđa fleksibilnost i razmatranje svih okolnosti u posebnim slučajevima (stavak 9.), čime se osigurava da pravo na spajanje obitelji neće biti nepravilno uskraćeno.
82	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 45.	Nejasno je zašto se iz prijedloga odredbe članka 66. briše druga rečenica u stavku 6. Konkretno radi se o rečenici: Odluka o odbijanju zahtjeva za spajanje obitelji ne može se temeljiti isključivo na činjenici da ne postoje službeni dokumenti kojima se dokazuje određeni obiteljski odnos. Navedeno nije u skladu s člankom 11. stavkom 2. Direktive Vijeća 1003/86/EZ koja jasno propisuje da „kada izbjeglica ne može pružiti službene dokumentacijske dokaze o obiteljskom odnosu, države članice uzimaju u obzir druge dokaze o postojanju takvog odnosa, koji će se procijeniti u skladu s nacionalnim pravom. Odluka kojom se odbija zahtjev ne može se osnivati isključivo na činjenici pomanjkanja dokumentacijskih dokaza.“ Stoga je nužno uskladiti predloženu izmjenu s minimalnim standardima navedenim u ovoj Direktivi. Također upućujemo na naše primjedbe u odnosu na članak 4. stavak 1. točke 18. ZMPZ-a i članak 74. stavke 2. i 3. ZMPZ-a.	Nije prihvaćen	Predložena stavka 6. članka 66., zadržava određenu fleksibilnost u procjeni dokaza o obiteljskom odnosu u skladu s nacionalnim pravom. Iako Direktiva Vijeća 1003/86/EZ propisuje da se trebaju uzeti u obzir alternativni dokazi kada službeni dokumenti nisu dostupni, zakonska odredba u sadašnjem obliku već omogućava da se takvi dokazi vrednuju pri donošenju odluke, bez automatskog odbijanja zahtjeva. Brisanje druge rečenice u stavku 6. ne onemogućava poštivanje minimalnih standarda Direktive, već uklanja redundantnu formulaciju jer cijeli stavak već propisuje uzimanje u obzir okolnosti koje omogućuju procjenu postojanja obiteljskog odnosa.

83	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 46.	Posljedice neispunjavanja obveza u ovom članku smatramo da su neproporcionalne cilju koji se ovim integracijskim mjerama želi postići. Stoga smatramo da bi umjesto "uskrate smještaja" adekvatna posljedica mogla biti odbijanje produljenja smještaja na najduže još dvije godine sukladno članku 67. stavku 14.. Stoga predlažemo da ova odredba glasi: „(20) Pravo na produljenje smještaja iz stavka 14. ovog članka može se uskratiti ako azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ne ispunjava ugovorne obveze iz članka 74. stavka 3., 4. i 5. ovoga Zakona.“ .	Nije prihvaćen	Cilj predviđenih integracijskih mjera jest osigurati aktivno i kontinuirano sudjelovanje osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom (azil ili supsidijarna zaštita) u integracijskim aktivnostima, uključujući tečajeve hrvatskog jezika i radionice kulturne orijentacije, što je važno za njihovu uspješnu integraciju i uključivanje u društvo. Članak 74. stavci 3. i 4. predviđaju jasne i vremenski definirane integracijske obveze za azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom (obvezu pohađanja tečaja hrvatskog jezika i polaganje ispita A1 u roku od 1 godine, odnosno pohađanje tečaja hrvatskog jezika i polaganje ispita A2 u roku od 3 godine). Stoga smatramo kako ove odredbe o uskrati smještaja, uz sve uvjete i ograničenja propisana zakonom, omogućuje proporcionalno sankcioniranje neispunjavanja obveza, dok bi prijedlog CMS-a značajno smanjio učinkovitost mjere jer se učinak sankcije odgađa i veći broj tražitelja može zaobići obveze u početnim fazama integracije. Osim toga, postojeći model osigurava izravnu vezu između neispunjavanja obveza i posljedica, što je u skladu s ciljevima integracijskih politika.
84	PUČKI PRAVOBRANITELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 48.	Vezano uz članak 70., gdje dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7., koristimo prigodu ukazati i na to da bi navedenim izmjenama trebalo regulirati i mogućnost da se azilantima ili strancima pod supsidijarnom zaštitom koji ne raspolažu dovoljnim novčanim sredstvima omogući i pokrivanje troškova priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija u reguliranim profesijama iz sredstava Državnog proračuna. Spomenuto smatramo dodatno bitnim s obzirom da u reguliranim profesijama kao što je medicina i slična područja postoji snažno izražena potreba za zapošljavanjem stručnjaka, pa je potrebno spomenutim skupinama olakšati pristup tržištu rada u cilju povećanja njihove zaposlenosti u Republici Hrvatskoj i zadovoljavanja potreba građana za uslugama stručnjaka takvih profila. Stoga predlažemo da stavak 7. članka 70. uključi i odredbu koja	Nije prihvaćen	Stavak 7. ovih izmjena i dopuna članka 70. predviđa da se u slučaju nedostatka dovoljnog novčanog sredstva azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom osigurava prijevod stranih isprava iz Državnog proračuna. Takvo rješenje omogućava pristup postupku priznavanja kvalifikacija i smanjuje administrativnu i financijsku prepreku, a istovremeno održava proporcionalnost i racionalno upravljanje proračunskim sredstvima. Dodatno pokrivanje naknada za priznavanje reguliranih stručnih kvalifikacija dodatno bi opteretilo Državni proračun, dok postojeći okvir već omogućuje pristup tržištu rada i profesionalnu mobilnost relevantnim skupinama.

može biti temelj za rasterećenje siromašnih azilanata i osoba pod supsidijarnom i privremenom zaštitom od plaćanja naknade za troškove postupka priznavanja inozemne stručne kvalifikacije u reguliranim profesijama, na način da se omogući pokrivanje tih troškova na teret sredstava Državnog proračuna.

Naime, za razliku od postupka vrednovanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija u nereguliranim profesijama u svrhu pristupa tržištu rada, poslovi priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija u reguliranim profesijama su temeljem javne ovlasti preneseni na nadležne strukovne komore koje samostalno određuju visinu naknada tog postupka. Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija ne sadrži odredbe kojima bi nadležne strukovne komore, kao pravne osobe s javnim ovlastima, bile dužne osloboditi od plaćanja navedenih naknada pripadnike pojedinih društvenih skupina, iako njihov iznos nerijetko premašuju iznose koji su definirani za postupke priznavanja i vrednovanja obrazovnih kvalifikacija u nereguliranim profesijama.

S druge strane, Zakon o priznavanju i vrednovanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (NN 69/22) i temeljem njega donesen Pravilnik o visini naknade za troškove postupka priznavanja, vrednovanja, načinu raspodjele naknade, oslobođenja od plaćanja naknade te drugim pitanjima troškova postupka (NN 85/23) predviđaju široki krug osoba koje su oslobođene od plaćanja naknade troškova za postupak priznavanja inozemne obrazovne kvalifikacije u nereguliranim profesijama. Naime, sukladno članku 6. navedenog Pravilnika, od plaćanja naknade za troškove navedenog postupka oslobođeni su građani čiji dohodak, uključujući i dohodak bračnog ili izvanbračnog druga, odnosno dohodak životnog ili neformalnog životnog partnera, u protekloj i tekućoj godini ne prelazi iznos neoporezivog dohotka i koji nemaju druge značajnije imovine (nekretnine, štedniu. motorna vozila i

plovila), čija ukupna vrijednost ne prelazi 4.000 eura, o čemu se daje pisani iskaz; civilni invalidi Domovinskog rata i hrvatski ratni vojni invalidi iz Domovinskog rata, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status; osobe s 50 % ili više postotaka tjelesnog oštećenja i djeca osoba kojima je utvrđeno tjelesno oštećenje od 100%, supružnici, djeca i roditelji smrtno stradali, zatočenih ili nestalih hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status; supružnici, djeca i roditelji poginulih, umrlih i nestalih civila iz Domovinskog rata, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status; žrtve seksualnog nasilja iz Domovinskog rata, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status; prognanici i izbjeglice, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status; strani državljani koji su podnijeli zahtjev za odobrenje privremenog boravka u Republici Hrvatskoj, koji kao hrvatski stipendisti dolaze u Republiku Hrvatsku radi školovanja i usavršavanja, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status te stranci koji imaju status žrtve trgovanja ljudima i maloljetnici koji su napušteni ili su žrtve organiziranog kriminala ili su iz drugih razloga ostali bez roditeljske zaštite, skrbništva ili bez pratnje, tražitelji međunarodne zaštite, azilanti, stranci pod supsidijarnom zaštitom, članovi obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj te stranci pod privremenom zaštitom i članovi obitelji stranaca pod privremenom zaštitom, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status.

Kako iz navedenoga proizlazi, određene društvene skupine koje bi u postupcima priznavanja i vrednovanja inozemnih kvalifikacija u nereguliranim profesijama bile oslobođene plaćanja naknade, u postupcima za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije u reguliranim profesijama obvezne su platiti troškove koji zajedno s troškovima dopunskih mjera nerijetko prelaze iznose od nekoliko tisuća eura te ih, radi ranije navedenih razloga,

			smatramo važnim i korisnim tih troškova osloboditi.		
85	PUČKI PRAVOBRANITELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 49. Članak	U odnosu pak na članak 74. koji se mijenja i kojim se uvodi obveza integracije u hrvatsko društvo azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom, kroz osiguranje pristupa tečajevima hrvatskog jezika na razinama (A1) i (A2) te radionicama integracije u hrvatsko društvo, uz uvođenje obveze pohađanja tečaja i radionica te polaganja ispita iz znanja hrvatskog jezika na razini (A1) u roku od jedne godine od dana stjecanja statusa, odnosno na razini (A2) u roku od tri godine od dana stjecanja statusa te odredbi o tome da se azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom koji bez opravdanog razloga ne ispuni navedene obveze u predviđenim rokovima, može uskratiti smještaj koji uživa na teret Republike Hrvatske ili davanja iz sustava socijalne skrbi koja prima, osim davanja koja se odnose na maloljetnu djecu, trudnice i osobe s posebnim potrebama, kao i uskratiti pravo na spajanje obitelji dok tu obvezu ne izvrši, ukazujemo da pučka pravobraniteljica u svojim izvješćima Hrvatskom saboru već više godina ponavlja preporuku da je potrebno organizirati i provesti tečajeve hrvatskog jezika za azilante i osobe pod supsidijarnom zaštitom, no isti se ne provode već dulje vrijeme. Stoga predloženo postavljanje roka od jedne godine od dana stjecanja statusa azila ili supsidijarne zaštite za polaganje tečajeva jezika uz prijetnju mogućnošću ograničavanja prava na spajanje obitelji, smještaj i davanja iz sustava socijalne skrbi u slučaju napolaganja tečajeva valja izmijeniti, budući da sukladno završnim i prelaznim odredbama Zakona Ministar nadležan za poslove obrazovanja, uz prethodnu suglasnost ministra, pravilnik o načinu provođenja tečajeva iz ovog članka treba donijeti u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, a konkretni rokovi praktičnog provođenja tečajeva nisu niti određeni. Stoga bi se moglo dogoditi da osoba stekne azil ili supsidijarnu zaštitu temeljem odredbi novog, izmijenjenog Zakona, no uslijed kašnjenja u	Nije prihvaćen	Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih će u zakonski propisanim rokovima izvršiti preuzete obveze.

			donošenju pravilnika i provođenja tečajeva ne bude u mogućnosti ispuniti obvezu, bez svoje krivnje, polaganja razine ispita iz jezika u propisanim rokovima (godine dana od stjecanja statusa za (A1) i tri godine za (A2)), te stoga izgubi, primjerice, pravo na smještaj ili davanja socijalne skrbi. Pri tome, iako stavak 6. predloženog izmijenjenog čl. 74. predviđa mogućnost postojanja opravdanih razloga uslijed kojih nije ispunjena obveza polaganja tečaja jezika, u obrazloženju ovog članka kao opravdani razlozi spominju se isključivo razlozi na strani azilanta ili osobe pod supsidijarnom zaštitom (zdravstveno stanje (teška bolest, hospitalizacija, mentalna nesposobnost), obiteljske obveze (briga oko maloljetne djece, trudnoća), radi se o osobi s posebnim potrebama), a ne i opravdani razlozi uslijed (ne)postupanja tijela nadležnih za provođenje tečajeva. Smatramo da je potrebno produljiti rokove polaganja tečajeva, a kao početak računanja roka polaganja umjesto trenutka stjecanja statusa treba propisati trenutak kad je dovršeno polaženje tečaja i polaznik je stekao znanja potrebna za pristupanje polaganju tečaja.		
86	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 49.	Zahtijevamo brisanje stavka 7. i 8. ovog članka. Direktivom 2003/86/EZ, članku 7. stavku 2. je izričito propisano sljedeće "2. Države članice mogu tražiti od državljana trećih zemalja da udovolje integracijskim mjerama u skladu s nacionalnim zakonom. U pogledu izbjeglica i/ili članova obitelji izbjeglica navedenih u članku 12. integracijske mjere spomenute u prvom podstavku mogu se primijeniti samo jednom kada je osobama u pitanju odobreno spajanje obitelji.	Nije prihvaćen	Citirani članak Direktive 2003/86/EZ ima za cilj spriječiti da osoba bude višestruko opterećena istim integracijskim obvezama. Stavci 7. i 8. članka 74. ovih izmjena ne primjenjuju integracijske mjere „ponovno“ na istu osobu, već općenito uvode obvezu izvršenja već predviđenih integracijskih obveza (tečajevi jezika A1/A2) prije nego što se odobri pravo na spajanje obitelji. To znači da se samo uvjetuje ostvarivanje prava na spajanje obitelji ispunjenjem postojećih obaveza, što je u skladu s duhom Direktive – integracijske mjere se primjenjuju jednom, ali osoba mora ispuniti te mjere prije spajanja obitelji.

87	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 49. Članak	Posljedice neispunjavanja obveza u ovom članku smatramo da su neproporcionalne cilju koji se ovim integracijskim mjerama želi postići. Stoga smatramo da bi umjesto "uskrate smještaja" adekvatna posljedica mogla biti odbijanje produljenja smještaja na najduže još dvije godine sukladno članku 67. stavku 14., dok predloženu "uskratu davanja iz sustava socijalne skrbi" smatramo protivnom Ustavu Republike Hrvatske jer je socijalna pravda deklarativno prema Ustavu jedna od temeljnih vrijednosti Republike Hrvatske – a nju su svi dužni poštivati i štititi.	Nije prihvaćen	Predložene posljedice neispunjavanja obveza (uskrata smještaja i davanja iz sustava socijalne skrbi) imaju za cilj osnažiti motivaciju azilanata i osoba pod supsidijarnom zaštitom da redovito pohađaju tečajeve hrvatskog jezika i radionice integracije, čime se postiže učinkovitija integracija u društvo. Rokovi i mjere su proporcionalni cilju koji se želi ostvariti, jer su predviđeni jasni kriteriji i mogućnost opravdanih razloga za neispunjavanje obveza. Nadalje, tvrdnja o protivnosti ustavu u pogledu socijalne skrbi nije relevantna. Predložene mjere ne dovode do uskraćivanja socijalne zaštite ranjivih skupina jer su izuzeti maloljetna djeca, trudnice i osobe s posebnim potrebama. Na taj način se osigurava da temeljna socijalna pravda, kao jedna od temeljnih vrijednosti Republike Hrvatske, ostane očuvana, dok istovremeno država može provoditi mjere integracije koje motiviraju osobe s odobrenom zaštitom.
88	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 49. Članak	S obzirom da obveza pohađanja tečaja hrvatskog jezika, povijesti i kulture u Republici Hrvatskoj postoji od 2015. godine, a kojoj se nije moglo udovoljiti zbog propusta nadležnih tijela smatramo nužnim da se obveza osiguravanja integracijskih mjera uistinu i provede. Smatramo izuzetno problematičnim činjenicu da je Republika Hrvatska sredstva Europske Unije iz Fonda za azil, migracije i integraciju za potrebe organizacije tečajeva hrvatskog jezika za strance koristila protivno načelima dobrog financijskog upravljanja i pravilima struke što je između ostalog utvrdilo Ministarstvo unutarnjih poslova (MUP) prilikom raskidanja ugovora sa Ministarstvom znanosti i obrazovanja koje je trebalo organizirati navedene tečajeve (https://eufondovi.mup.hr/vijesti/odluka-o-ukidanju-odluke-o-dodjeli-financijskih-sredstava-za-provedbu-projekta-integracija-azilanata-i-stranaca-pod-subsidijarnom-zastitom-u-hrvatsko-drustvo-obrazovanje-i-priprema-za-ukljucivanje-u-trziste-rada/563). Stoga, predlažemo da dodatne	Nije prihvaćen	Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih je primilo na znanje komentar te smatra da je predloženo predmetna tematika odredbi pravnik, a ne zakonskih odredbi.

odredbe kojim će se osigurati da se ove integracijske mjere uistinu omoguće svima onima koji žele naučiti hrvatski jezik i time doprinijeti integracijskom procesu u Hrvatskoj.

Predlažemo da se u stavcima (1) i (2) prije točke doda "u roku od 15 dana od dana zahtjeva za pristupom podnesenog od strane azilanta ili osobe pod supsidijarnom zaštitom" pa da stoga stavci glase na sljedeći način:

"(1) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurat će se pristup tečajevima hrvatskog jezika i polaganje ispita iz znanja hrvatskog jezika na razinama (A1) i (A2) u roku od 15 dana od dana zahtjeva za pristupom podnesenog od strane azilanta ili osobe pod supsidijarnom zaštitom.

(2) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurat će se pristup radionicama integracije u hrvatsko društvo u roku od 15 dana od dana zahtjeva za pristupom podnesenog od strane azilanta ili osobe pod supsidijarnom zaštitom."

Na kraju članka predlažemo dodavanje stavaka 13. i 14. sa sljedećim sadržajem:

(13) U slučaju ako nadležno tijelo nije mogućnosti osigurati azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom pristup tečajevima hrvatskog jezika i polaganje ispita iz znanja hrvatskog jezika na razinama (A1) i (A2), nadležno tijelo uputiti će azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom u odgovarajuću školu za strane jezike, a školi za strane jezike unaprijed uplatiti iznos potreban za pokriće odgovarajućeg tečaja.

(14) U slučaju ako nadležno tijelo nije mogućnosti osigurati azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom pristup radionicama integracije u hrvatsko društvo, nadležno tijelo uputiti će azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom u odgovarajuću udrugu ili drugu organizaciju, a udruzi ili drugoj organizaciji unaprijed uplatiti iznos potreban za pokriće odgovarajuće radionice.

(15) Pristup tečajevima hrvatskog jezika i polaganje ispita iz znanja hrvatskog jezika na razinama (A1) i (A2) te pristup radionicama integracije u hrvatsko društvo mora biti u potpunosti osiguran: (i.)

			potrebama osobama s invaliditetom s obzirom na njihov invaliditet i sukladno preporukama Pravobranitelja za osobe s invaliditetom; te (ii.) potrebama samohranih roditelja; (iii.) potrebama ranjivih skupina, a naročito žrtava traumatičnih događaja.		
89	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 49. Članak	Strategija demografske revitalizacije Republike Hrvatske do 2033. godine izričito spominje sljedeće: "Njihova interakcija određuje ishode integracije, međutim, institucionalna struktura i reakcija na novopridošlice društva primitka ima veći utjecaj na ishode ovoga procesa nego sami imigranti. Stoga je integracija dvosmjerni proces između imigranata i društva primitka, iako se sve češće spominje uključenost zemlja podrijetla, te integracija kao trosmjerni proces." Stoga, predlažemo da se umjesto "Obveza integracije u hrvatsko društvo", koja je u potpunosti suprotna definiciji, svrsi i cilju integracije kako je ona definirana i usvojena na razini Republike Hrvatske i Europske unije, ovaj članak naslovi kao "Integracijske mjere za azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom".	Nije prihvaćen	Naziv članka „Obveza integracije u hrvatsko društvo“ nije u suprotnosti sa strateškim i normativnim razumijevanjem integracije kao dvosmjernog (odnosno šireg, trosmjernog) procesa. Iako je integracija u svojoj naravi dvosmjerni proces koji podrazumijeva i aktivnu ulogu društva primitka, zakonodavni okvir ovim člankom uređuje isključivo one mjere i obveze koje se mogu normativno propisati adresatima Zakona, odnosno azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom. Pojam „obveza integracije“ u ovom kontekstu ne negira dvosmjerni karakter integracije, već označava aktivno sudjelovanje osoba kojima je odobrena međunarodna zaštita u mjerama koje im država osigurava (pristup tečajevima jezika, radionicama integracije i sl.), a koje su nužne za njihovo samostalno uključivanje u društveni, gospodarski i kulturni život Republike Hrvatske. Predloženi naziv „Integracijske mjere za azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom“ ne bi u dovoljnoj mjeri odražavao normativni sadržaj članka, budući da se istim ne uređuju samo mjere, već i prava, obveze i posljedice neispunjavanja tih obveza, što opravdava zadržavanje postojećeg naslova.
90	TOMISLAV FILJAK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, 49. Članak	Predložene izmjene polaze od pretpostavke kako svi potencijalni azilanti žele ostati u Hrvatskoj i svi su poželjni, te se uvode široke "integracijske" mjere, premda nije riječ o zakonu koji uređuje useljavanje nego o zakonu o "... o međunarodnoj i PRIVREMENOJ zaštiti ...". Azil je, koliko razumijem, pravo osobe na zaštitu u drugoj državi zbog progona u domovini, odnosno oblik pružanja privremene zaštite i boravka dok se u domovini azilanta ne steknu okolnosti za povratak. Stoga je	Nije prihvaćen	Komentar polazi od pogrešne pretpostavke o pravnoj naravi međunarodne zaštite. Azil i supsidijarna zaštita prema važećem pravu Europske unije i nacionalnom zakonodavstvu nisu isključivo privremene mjere, već mogu predstavljati dugotrajn boravak u državi članici, uključujući ostvarivanje niza prava i obveza. Upravo iz tog razloga pravo EU-a, konkretno Uredba (EU) 2024/1347 izričito predviđa obvezu država članica da

		propisivanje nekakvih "integracijskih sporazuma" suprotno naravi azila, jer se osobu u potrebi zaštite ucjenjuje "integracijom". Uostalom, silno nastojanje na integriranju azilanata se, kao što nam zapadnoeuropski primjeri pokazuju, na koncu uvijek izjalovi. Kako ustvari ni MUP ne vjeruje u neku uspješnu integraciju govori izjava ministra unutarnjih poslova g. Božinovića na primanju povodom Božića po Julijanskom kalendaru (Jutarnji list 6. siječnja 2024.: https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/bozinovic-o-teskoj-nesreci-na-a1-na-ovo-upozoravamo-niz-godina-preslo-je-u-ruke-kriminala-15412517): "Kad pitate o problemu krijumčarenja, to je jedno od pitanja koje i Ministarstvo i ja osobno u posljednje vrijeme gotovo svakodnevno komuniciramo. To je trend na koji upozoravamo niz godina da je pitanje nezakonitih migracija u velikoj mjeri prešlo u ruke kriminala, i to organiziranog kojeg više ne bih tumačio kao popratnu pojavu migrantske krize, nego kao posebnu vrstu organiziranog kriminala u kojem se okreću veliki novci." "Vlada je krajem prošle godine izašla sa strategijom demografske revitalizacije gdje ima segment o integraciji migracija u Hrvatskoj i iz toga će proizaći niz radnih dokumenata. Ovakvih iskustava u prošlosti nismo imali, no to nije obrazac koji treba slijediti jer praktički nijedna država u Europi nije, po meni, napravila sve što je mogla da bi integracija stranaca postigla standard koji bi slijedili. Sigurno ćemo zajedničkim radom više resora naći neko rješenje koje će morati biti skrojeno prema hrvatskoj stvarnosti. Svi ljudi koji dolaze u Hrvatsku, sve te dozvole su privremenog karaktera pa ne znače trajan boravak u Hrvatskoj." Ako je riječ ipak o zaobilaznom useljavanju u Hrvatsku, onda bi nositelj ovog propisa trebalo biti ministarstvo zaduženo za demografiju, a ne MUP.	osiguraju integracijske mjere za osobe s odobrenom međunarodnom zaštitom. Propisivanje integracijskih mjera ne predstavlja „ucjenjivanje“, već legitimno sredstvo za osiguravanje stvarne mogućnosti ostvarivanja prava (zapošljavanje, obrazovanje, samostalni život), te mehanizam kojim se potiče samostalnost i smanjuje dugotrajna ovisnost o sustavima socijalne skrbi. Integracijske mjere nisu uvjet za ostvarivanje same međunarodne zaštite, već se odnose na razdoblje nakon odobrenja statusa, uz jasno propisane iznimke i mogućnost opravdanih razloga za neispunjavanje obveza. Navodi o neuspješnosti integracije u drugim državama članicama ne mogu biti temelj za normativno uređenje, osobito imajući u vidu da Republika Hrvatska ima razmjerno mali broj osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom. Konačno, Ministarstvo unutarnjih poslova je, sukladno važećem ustrojstvu državne uprave i zakonodavnom okviru, nadležno tijelo za sustav međunarodne i privremene zaštite, uključujući prava i obveze koje iz tog statusa proizlaze. Integracijske mjere u ovom Zakonu ne predstavljaju useljeničku politiku, već sastavni dio sustava međunarodne zaštite.
--	--	--	--

91	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 49.	Navedena odredba točnije stavci 7. i 8. nisu u skladu s člankom 35 (i posebno stavkom 4.) Uredbe (EU) 2024/1347, kao niti sa člankom 7. stavkom 2. Direktive Vijeća 2003/86/EZ koji propisuje da države članice mogu tražiti od državljana trećih zemalja da udovolje integracijskim mjerama u skladu s nacionalnim zakonom, dok se u pogledu izbjeglica i/ili članova obitelji izbjeglica navedenih u članku 12. integracijske mjere spomenute u prvom podstavku mogu se primijeniti samo jednom kada je osobama u pitanju odobreno spajanje obitelji. Nužno je stoga ovu odredbu uskladiti s relevantnim EU zakonodavstvom te otkloniti predloženi restriktivni pristup. Ovo je dodatno posebno bitno i zbog poteškoća s kojima se Hrvatska godinama susreće u pogledu neredovitog održavanja tečajeva hrvatskog jezika.	Nije prihvaćen	Citirani članak Direktive 2003/86/EZ ima za cilj spriječiti da osoba bude višestruko opterećena istim integracijskim obvezama. Stavci 7. i 8. članka 74. ovih izmjena ne primjenjuju integracijske mjere „ponovno“ na istu osobu, već općenito uvode obvezu izvršenja već predviđenih integracijskih obveza (tečajevi jezika A1/A2) prije nego što se odobri pravo na spajanje obitelji. To znači da se samo uvjetuje ostvarivanje prava na spajanje obitelji ispunjenjem postojećih obaveza, što je u skladu s duhom Direktive – integracijske mjere se primjenjuju jednom, ali osoba mora ispuniti te mjere prije spajanja obitelji.
----	------------------------------	---	---	----------------	---

92	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI S OBRAZLOŽENJEM, Članak 50.	S obzirom da Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina nije donio nacionalni strateški dokument u području uključivanja azilanata i stranac pod supsidijarno društvo u društvo smatramo da bi trebalo osnažiti druge postojeća tijela koje je Ured uspostavio za izradu prijedloga nacionalnih strateških dokumenata u ovom području. Stoga, predlažemo da prijedloge nacionalnih strateških dokumenata u području uključivanja azilanata i stranca pod supsidijarnom zaštitom u društvo izrađuje Savjetodavna skupina državljana trećih zemalja i osoba migrantskog porijekla uspostavljena pri Uredu za ljudska prava i prava nacionalnih manjina (vidi više ovdje: https://pravamanjina.gov.hr/vijesti/odrzani-prvi-sastanak-savjetodavne-skupine-drzavljana-trecih-zemalja-i-osoba-migrantskog-porijekla-3-listopada-2024-godine/1255). Prijedlaže se uvođenje stavka 6. u članak 76. na sljedeći način: (6) Savjetodavna skupina državljana trećih zemalja i osoba migrantskog porijekla uspostavljena pri Uredu za ljudska prava i prava nacionalnih manjina izrađuje prijedloge uključivanja azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom u društvo te izvještava o njihovoj provedbi. Vlada Republike Hrvatske je obvezna razmotriti i očitovati se na navedene prijedloge unutar tri mjeseca od zaprimanja navedenih prijedloga.	Nije prihvaćen	Predložena izmjena kojom bi se Savjetodavnoj skupini državljana trećih zemalja i osoba migrantskog podrijetla povjerila izrada prijedloga nacionalnih strateških dokumenata u području uključivanja azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom u društvo ne prihvaća se. Izrada nacionalnih strateških dokumenata predstavlja obvezu izvršne vlasti te je u nadležnosti tijela državne uprave, sukladno važećem ustavnom i zakonskom okviru. Također, predloženo rješenje kojim bi se Vladi Republike Hrvatske nametnula obveza očitovanja u određenom roku prema prijedlozima Savjetodavne skupine nije u skladu s važećim sustavom donošenja javnih politika niti s hijerarhijom akata i tijela državne vlasti.
----	---------------------------	---	--	----------------	--

93	TOMISLAV FILJAK	O B R A Z L O Ž E N J E , Uz članak 47.	Ovo je krajnje nejasno obrazloženo, ako se netko upiše u evidenciju, iz čega slijedi da ima pravo i na sve usluge? Osim toga, ovime sustav azila postaje usporedni sustav za uvoz jeftine radne snage, kojem se sve usluge HZZ pružaju azilantima, koji konkuriraju hrvatskim radnicima cijenom rada, a čime se svi, a najviše teško zapošljivi hrvatski državljani dovode dodatno u nepovoljan položaj na tržištu rada.	Nije prihvaćen	Pravo osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom na pristup uslugama HZZ ne znači „automatsko“ pravo na sve beneficije ili privilegije, već pravo na pristup uslugama Zavoda koje su nužne za integraciju u tržište rada. Stavkom 2. članka 68. ovih izmjena je jasno propisano da upis u evidenciju Zavoda omogućuje pristup tim uslugama, u skladu s člankom 28. Uredbe (EU) 2024/1347 koji definira uvjete za ostvarenje prava na rad. Cilj ove odredbe nije stvaranje konkurencije hrvatskim radnicima niti „uvođenje jeftine radne snage“, nego osiguravanje jednakih uvjeta za pristup tržištu rada osobama koje su stekle međunarodnu ili supsidijarnu zaštitu, pri čemu se poštuju prava i regulacije koja se odnose na sve sudionike tržišta rada u Republici Hrvatskoj. Pravo pristupa uslugama Zavoda temelji se na zakonskoj obvezi integracije i ne daje prednost nad hrvatskim državljanima.
----	--------------------	---	--	----------------	---

94	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU, Članak 58.	(5) Nepoštivanje programa rane integracije može uzrokovati prilagodbu ili smanjenje opsega programa, ali ne i potpuno uskraćivanje materijalnih uvjeta prihvata ili smještaja, osobito ako bi to dovelo u pitanje osnovne životne potrebe tražitelja ili njihove djece.	Nije prihvaćen	Cilj predviđenih integracijskih mjera jest osigurati aktivno i kontinuirano sudjelovanje osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom (azil ili supsidijarna zaštita) u integracijskim aktivnostima, uključujući tečajeve hrvatskog jezika i radionice kulturne orijentacije, što je važno za njihovu uspješnu integraciju i uključivanje u društvo. Članak 74. stavci 3. i 4. predviđaju jasne i vremenski definirane integracijske obveze za azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom (obvezu pohađanja tečaja hrvatskog jezika i polaganje ispita A1 u roku od 1 godine, odnosno pohađanje tečaja hrvatskog jezika i polaganje ispita A2 u roku od 3 godine). Stoga smatramo kako ove odredbe o uskrati smještaja, uz sve uvjete i ograničenja propisana zakonom, omogućuje proporcionalno sankcioniranje neispunjavanja obveza, dok bi prijedlog CMS-a značajno smanjio učinkovitost mjere jer se učinak sankcije odgađa i veći broj tražitelja može zaobići obveze u početnim fazama integracije. Osim toga, postojeći model osigurava izravnu vezu između neispunjavanja obveza i posljedica, što je u skladu s ciljevima integracijskih politika.
95	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU, Članak 58.	(1) Pravo na osnovno, srednje i visoko obrazovanje dijete tražitelj ostvaruje pod istim uvjetima kao hrvatski državljanin.	Nije prihvaćen	Ovaj Nacrt je usklađen s Direktivom o standardima prihvata (EU) 2024/1346 te omogućava tražiteljima međunarodne zaštite pristup osnovnom i srednjem obrazovanju. S Obzirom na privremeni karakter boravka statusa tražitelja međunarodne zaštite, omogućavanje pristupa visokom i strukovnom obrazovanju pod jednakim uvjetima kao za hrvatske državljane nije praktično niti proporcionalno. Što se tiče obveznih mjera integracije za tražitelje one su propisane člankom 58.a kojim se prenosi članak 18. navedene Direktive.

96	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU, Članak 66.	(6a) Uskraćivanje ili prestanak smještaja zbog neispunjavanja integracijskih obveza ne smije dovesti do beskućništva, niti se primjenjuje na obitelji s maloljetnom djecom i druge ranjive osobe, osim ako je osigurano drugo odgovarajuće rješenje smještaja. (6b) U slučajevima težih neispunjavanja integracijskih obveza, a s ciljem izbjegavanja beskućništva, osobe će se vratiti u skupni smještaj prihvatilišta na određeno vrijeme, uz pojačane mjere intervencije s ciljem integracije.	Nije prihvaćen	Predložene mjere ne dovode do uskraćivanja socijalne zaštite ranjivih skupina jer su izuzeti maloljetna djeca, trudnice i osobe s posebnim potrebama. Na taj način se osigurava da temeljna socijalna pravda, kao jedna od temeljnih vrijednosti Republike Hrvatske, ostane očuvana, dok istovremeno država može provoditi mjere integracije koje motiviraju osobe s odobrenom zaštitom.
97	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU, Članak 74.	(4) Neispunjavanje integracijskih obveza može dovesti do razmjernog smanjenja dodatnih, ali ne i osnovnih prava, nakon što su prethodno iscrpljene mjere savjetovanja, prilagodbe programa i pisanog upozorenja. (5) Mjere iz stavka 4. osobito se ne primjenjuju kada bi dovele do ugrožavanja egzistencije, zdravlja ili obiteljskog života korisnika međunarodne zaštite.	Nije prihvaćen	Predložene mjere ne dovode do uskraćivanja socijalne zaštite ranjivih skupina jer su izuzeti maloljetna djeca, trudnice i osobe s posebnim potrebama. Na taj način se osigurava da temeljna socijalna pravda, kao jedna od temeljnih vrijednosti Republike Hrvatske, ostane očuvana, dok istovremeno država može provoditi mjere integracije koje motiviraju osobe s odobrenom zaštitom.
98	TOMISLAV FILJAK	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI, OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA	Predlažem u zaključku umjesto ocjenu "Nema negativnih učinaka" navesti negativne učinke koje ste sami naveli uz pojedine točke procjene učinka propisa, odnosno umjesto merkelovskog "Nema negativnih učinaka" navesti: • Povećat će državnu potrošnju, posebno u segmentu javnih usluga i socijalnih politika. • Omogućit će brži ulazak osoba s odobrenom zaštitom u tržište rada što dodatno istiskuje domaće radnike osobito u najslabije plaćenim poslovima i postaje usporedni neupravljivi način uvoza jeftine, uglavnom nekvalificirane radne snage, a dugoročno neupravljivi oblik naseljavanja stranaca po njihovom izboru i odluci, bez udjela Hrvatske pri tomu. • Povećanje broja korisnika odgovarajućih oblika skrbi i podrške, i to stranaca s običajima i odnosima na koji naši sustavi skrbi i podrške nisu navikli i prilagođeni te stoga traže dodatnu prilagodbu i nesrazmjerne troškove. • "Zaštita od "nezakonitog" zadržavanja ili ograničenja kretanja" moguće znači povećani broj nenadziranih neprovjerenih osoba s nelegalnim statusom koje se slobodno kreću širom RH i EU, bez vize ili drugog oblika provjere i jamstva odlaska.	Nije prihvaćen	Učinci su utvrđeni na temelju provedene analize sukladno relevantnim propisima.

		• Osiguravanje pristupa informacijama u razumljivom obliku i jeziku tražiteljima međunarodne zaštite (cca 25.000 godišnje), edukacije službenika i sudaca, imenovanja posebnih skrbnika za maloljetnike bez pratnje (cca 200 maloljetnika godišnje) znači nesumnjivo značajne dodatne troškove za te sustave te stvarno multikulturalizaciju dijelova hrvatske državne uprave koji će u potpunosti biti preoblikovani i namijenjena za pružanje usluga strancima koji u zemlju ulaze u pravilu ilegalno, nepozvani, neprovjereni i bez ikakve nade da će napustiti Republiku Hrvatsku. Pri tomu će ti dijelovi hrvatske državne uprave pružati usluge strancima na razini iznad one koju normalno hrvatska državna uprava pruža svojim državljanima. Time će hrvatska državna uprava, pored uporabe hrvatskog i propisane uporabe jezika "tradicionalnih" manjina, široko uvesti obveze uporabe i snošenja troškova korištenja neodređenog broja neutvrđenih stranih jezika, odnosno jezik će biti određen prema potrebama ilegalnog useljenika, prvenstveno o trošku RH. Za tu svrhu, osim posebno pripremljenog dijela državne uprave, država će snositi troškove i velikog broja paradržavnih pružatelja usluga (prevoditelji, pravni savjetnici, zagovaratelji prava, udruge civilnog društva...) primjerenog za opsluživanje potreba više desetaka tisuća ilegalnih useljenika godišnje. Za očekivati je kako će ubrzo u tom sektoru značajan udjel poslova preuzeti sami prvotni ilegalni useljenici koji su ozakonili svoj boravak u RH, čime će pomoć njihovim sunarodnjacima biti značajno olakšana i ubrzana, a ukupni kapaciteti za prihvati i useljavanje povećani. • Ukratko, RH će uložiti značajna sredstva i rad mnogih državnih zaposlenika u prihvati, obrazovanje, zapošljavanje i u konačnici naseljavanje stranaca koji po vlastitom izboru nepozvano ilegalno uđu u Hrvatsku.	
--	--	---	--

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2026. godinu.

Rok: I. kvartal 2026.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci čl. 63. stavak 3. točka (a), čl. 77. stavak 2., čl. 78. stavak 2. točka (d), (g), (e) i (f), čl. 79. stavak 2. točke (a), (b) i (c), članak 87. stavak 2. točka (a) i članak 88. stavak 2. točka (a)

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003.)

32003L0086

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18. i 20. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25)
- Članci 1., 3., 9., 10., 11., 12. i 14. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25)
- Članak 2. preuzeto: Pravilnik o boravku državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022)
- Članci 5., 6., 11., 17. i 18. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članci 1., 7. i 20. preuzeto: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26)

- Članak 3. preuzeto: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20, 114/22)
- Članak 16. preuzeto: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja, NN 136/21, 145/23, 102/25 (NN 136/21, 145/23, 102/25)

Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.5.2024.)

32024R1347

Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.5.2024.)

32024R1348

Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, 2024/1349, 22.5.2024.)

32024R1349

Uredba (EU) 2024/1358 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi sustava „Eurodac” za usporedbu biometrijskih podataka radi djelotvorne primjene uredaba (EU) 2024/1351 i (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 2001/55/EZ te radi utvrđivanja identiteta državljana treće zemlje i osoba bez državljanstva s nezakonitim boravkom i o zahtjevima tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i Europolu za usporedbu s podacima iz Eurodaca u svrhu izvršavanja zakonodavstva, o izmjeni uredaba (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1358, 22.5.2024.)

32024R1358

Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvata tražitelja međunarodne zaštite (SL L, 2024/1346, 22.5.2024.)

32024L1346

- Članci 1., 2., 3., 5., 6., 7., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 20., 22., 24., 25., 26., 28. i 29. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25)
- Članci 20. i 33. preuzeto: Zakon o državnim službenicima, NN 155/23, 85/24 (NN 155/23, 85/24)
- Članci 9. i 11. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članci 2., 7., 19., 20., 26. i 27. preuzeto: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15 i 61/2019) (NN 135/15, 61/2019)
- Članak 27. preuzeto: Obiteljski zakon (NN 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23) (NN 103/15 98/19 47/20 49/23 156/23)

- Članak 6. preuzeto: Pravilnik o obrascima i zbirkama podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite (NN 85/16, 80/24) (NN 85/16 80/24)
- Članci 12. i 13. preuzeto: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance i načinu izračuna troškova prisilnog udaljenja (NN 145/2021, 155/2022 i 137/2023) (NN 145/2021 155/2022 137/2023)
- Članak 22. preuzeto: Pravilnik o standardima zdravstvene zaštite tražitelja međunarodne zaštite i stranca pod privremenom zaštitom, NN 28/2020 (NN 28/20)
- Članak 29. preuzeto: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19)
- Članak 17. preuzeto: Zakon o radu 2023 (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23)
- Članak 17. preuzeto: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, NN 82/2015, 70/2019, 47/2020, 123/2023, 126/2025 (NN 82/15, 70/19, 47/20, 123/23, 126/25)
- Članak 17. preuzeto: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, NN 87/2008, 86/2009, 92/2010, 105/2010, 90/2011, 5/2012, 16/2012, 86/2012, 94/2013, 152/2014, 7/2017, 68/2018, 98/2019, 64/2020, 133/2020, 151/2022, 155/2023, 156/2023 (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14, 7/17, 68/18, 98/19, 64/20, 133/20, 151/22, 155/23, 156/23)
- Članak 17. preuzeto: Zakon o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 18/22., 46/22., 119/22., 71/23, 156/23. i 61/25.) (NN 61/25)

Uredba (EU) 2024/1351 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o upravljanju azilom i migracijama, izmjeni uredbi (EU) 2021/1147 i (EU) 2021/1060 i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 604/2013 (SL L, 2024/1351, 22.5.2024.)

32024R1351

Uredba (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi okvira Unije za preseljenje i humanitarni prihvati i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L, 2024/1350, 22.5.2024.)

32024R1350

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

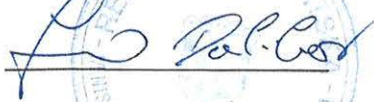
Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Dalibor Jurić

Ravnatelj Uprave za europske poslove, međunarodne odnose

i fondove Europske unije

(potpis)

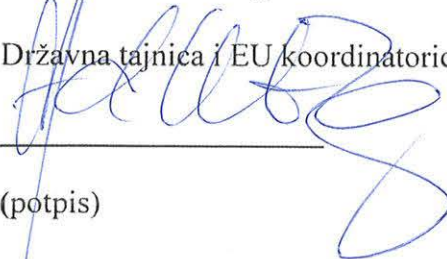
15.11.2026.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

(datum i pečat)

DM

PR

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Cilj ove Direktive je utvrditi uvjete za ostvarenje prava na spajanje obitelji državljana trećih zemalja koji zakonito borave na teritoriju država članica.	Članak 44. U članku 64. stavku 2. točki 11. riječi: „vlasništvo nekretnine“ zamjenjuju se riječima: „stjecanje pokretne i nepokretne imovine“. U stavku 4. točka 4. mijenja se i glasi: „4. nastaviti s provođenjem obveznih integracijskih mjera sukladno članku 74. ovog Zakona.“. Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovog Zakona.“. U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“. U stavku 6. druga rečenica briše se.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci članak 57. st. 1. točka 1., čl. 59., čl. 63. st. 1.
---	---	----------------------------	--

	Članak 44. U članku 64. stavku 2. točki 11. riječi: „vlasništvo nekretnine“ zamjenjuju se riječima: „stjecanje pokretne i nepokretne imovine“. U stavku 4. točka 4. mijenja se i glasi: „4. nastaviti s provođenjem obveznih integracijskih mjera sukladno članku 74. ovog Zakona.“. Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovog Zakona.“. U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“. U stavku 6. druga rečenica briše se.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 64. stavak 2., 66.
--	---	---------------------	---

	Članak 44. U članku 64. stavku 2. točki 11. riječi: „vlasništvo nekretnine“ zamjenjuju se riječima: „stjecanje pokretne i nepokretne imovine“. U stavku 4. točka 4. mijenja se i glasi: „4. nastaviti s provođenjem obveznih integracijskih mjera sukladno članku 74. ovog Zakona.“. Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovog Zakona.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1.
Članak 2. U smislu ove Direktive: (a) „državljanin treće zemlje” znači bilo koja osoba koja nije državljanin Unije u okviru značenja članka 17. stavka 1. Ugovora;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci članak 3. točka 3., točka 9., točka 25., točka 30., točka 46., članak 63. stavak 1.

(b),,izbjeglica” znači bilo koji državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja uživa status izbjeglice u okviru značenja Ženevske konvencije koja se odnosi na status izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Protokolom potpisanim u New Yorku 31. siječnja 1967.; (c),,sponzor” znači državljanin treće države koji zakonito boravi u državi članici i koji traži ili čiji članovi obitelji traže spajanje obitelji da bi mu/joj se pridružili; (d),,spajanje obitelji” znači ulazak i boravište u državi članice članova obitelji državljanina treće zemlje koji zakonito boravi u toj državi članici da bi se očuvala obiteljska zajednica; (e),,boravišna dozvola” znači bilo koja dozvola koju su izdala tijela vlasti države članice kojom se državljaninu treće zemlje dopušta da zakonito boravi na njenom teritoriju, u skladu s odredbama članka 1. stavka 2. točke (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja (5); (f),,maloljetnik bez pratnje” znači državljani treće zemlje ili osobe bez državljanstva mlađe od osamnaest		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci članak 2. stavak 2. točka 2., čl. 56. Obrazac dozvole boravka
---	--	---------------	--

godina, koji stignu na državno područje države članice bez pratlje odrasle osobe odgovorne prema zakonu ili običaju, i tako dugo dok ne budu učinkovito pod zaštitom takve osobe, ili maloljetnici koju su ostavljeni bez pratlje nakon ulaska na državno područje država članica.			
Članak 3. 1. Ova se Direktiva primjenjuje kada sponzor ima boravišnu dozvolu koju je izdala država članica za razdoblje važenja od godine dana ili više i koji ima osnovane izgleda za dobivanje prava na stalno boravište, ako su članovi njegove ili njezine obitelji državljani treće zemlje bez obzira na status. 2. Ova se Direktiva ne primjenjuje kada sponzor: (a) traži priznavanje statusa izbjeglice, o kojem zahtjevu još nije donesena konačna odluka; (b) ovlašten je boraviti u državi članici	Članak 3. U članku 3. stavku 1. riječi: „strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom“ zamjenjuju se riječima: „strance pod supsidijarnom zaštitom, strance pod privremenom zaštitom i strance u transferu.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 1. st. 1., čl. 63. st. 1. i st. 3., čl. 151. st. 1. i st. 5., čl. 150. st. 1., čl. 1. st. 1. i 2.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 4. i st. 5. - mogućnost državama članicama da primijene povoljnije odredbe, koju RH nije obvezna iskoristiti.

na osnovu privremene zaštite ili traži boravišnu dozvolu na toj osnovi te je u očekivanju odluke o svojem statusu; (c)ovlašten je boraviti u državi članici na osnovu supsidijarnog oblika zaštite u skladu s međunarodnim obvezama, nacionalnim zakonodavstvom ili praksom država članica ili traži boravišnu dozvolu na toj osnovi te je u očekivanju odluke o svojem statusu. 3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na članove obitelji državljanina Unije. 4. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje povoljnije odredbe: (a)bilateralnih i multilateralnih sporazuma između Zajednice ili Zajednice i njenih država članica, s jedne strane, i trećih zemalja, s druge strane; (b)Europske socijalne povelje od 18. listopada 1961., izmijenjene Europske socijalne povelje od 3. svibnja 1987. i Europske konvencije o pravnom statusu radnika migranata od 24. studenoga 1977. 5. Ova Direktiva ne utječe na mogućnost država članica za usvajanje ili održavanje povoljnijih odredbi.	Članak 3. U članku 3. stavku 1. riječi: „strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom“ zamjenjuju se riječima: „strance pod supsidijarnom zaštitom, strance pod privremenom zaštitom i strance u transferu.“. Članak 3. U članku 3. stavku 1. riječi: „strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom“ zamjenjuju se riječima: „strance pod supsidijarnom zaštitom, strance pod privremenom zaštitom i strance u transferu.“.	Djelomično preuzeto Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci čl. 3. st. 2. Preuzeto u: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20, 114/22) članak/članci čl. 1., čl. 4., čl. 20 i čl. 23.
---	---	---	---

POGLAVLJE II. Članovi obitelji Članak 4. 1. Na temelju ove Direktive i podložno udovoljavanju uvjetima utvrđenima u poglavlju IV. i članku 16., države članice dopuštaju ulazak i boravište, sljedećim članovima obitelji: (a) sponzorovom supružniku; (b) maloljetnoj djeci sponzora i njegovog/njezinog supružnika, uključujući djecu posvojenu u skladu s odlukom koju je donijelo nadležno tijelo u državi članici u pitanju ili odlukom koja je automatski izvršiva prema međunarodnim obvezama te države članice ili se mora priznati u skladu s međunarodnim obvezama; (c) maloljetnoj djeci uključujući posvojenu djecu supružnika kada sponzor ima skrbništvo i djeca su		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 64., 70.
		Nije potrebno preuzimanje	članak 4. st. 1. podstavak 3., st. 3. podstavak 2., st. 4. podstavak 2., st. 5. i st. 6. Direktive 2003/86 - nije iskorištena ponuđena mogućnost.

ovisna o njemu ili njoj. Države članice mogu dopustiti spajanje s djecom nad kojima je skrbništvo podijeljeno, pod uvjetom da je druga stranka koja dijeli skrbništvo dala svoj pristanak; (d) maloljetnoj djeci uključujući posvojenu djecu supružnika kada supružnik ima skrbništvo i djeca su ovisna o njemu ili njoj. Države članice mogu dopustiti spajanje s djecom nad kojima je skrbništvo podijeljeno, pod uvjetom da je druga stranka koja dijeli skrbništvo dala svoj pristanak. Maloljetna djeca navedena u ovom članku moraju biti ispod punoljetne dobi određene zakonom države članice u pitanju te ne smiju biti oženjena/udana. Iznimno, kada je dijete starije od 12 godina i kada je stiglo neovisno od ostatka svoje obitelji, država članica može prije dopuštanja ulaska i boravišta prema ovoj Direktivi provjeriti udovoljava li ono uvjetu za integraciju određenom u njenom postojećem zakonodavstvu na dan provedbe ove Direktive. 2. Slijedom ove Direktive i u skladu s uvjetima utvrđenim u poglavlju IV., države članice mogu zakonom ili			
---	--	--	--

propisom dopustiti ulazak i boravište, sljedećim članovima obitelji: (a)rodbini u prvom stupnju u izravnoj uzlaznoj liniji sponzora ili njegovog ili njenog supružnika, kada su ovisni o njima i ne uživaju odgovarajuću obiteljsku potporu u državi porijekla; (b)odrasloj neoženjenoj/neudanoj djeci sponzora ili njegovog ili njezinog supružnika, kada oni nisu objektivno u mogućnosti skrbiti se za svoje vlastite potrebe zbog svoga zdravstvenog stanja. 3. Slijedom ove Direktive i u skladu s uvjetima utvrđenim u poglavlju IV., države članice mogu na osnovu zakona ili propisa dopustiti ulazak i boravište nevjenčanom partneru koji je državljanin treće zemlje i s kojim je sponzor u uredno dokazanom stabilnom dugoročnom odnosu, ili državljanin treće zemlje koji je vezan uz sponzora registriranim partnerstvom u skladu s člankom 5. stavkom 2., neoženjenoj/neudanoj maloljetnoj djeci, uključujući posvojenu djecu, kao i odrasloj neoženjenoj djeci koja nisu objektivno u mogućnosti skrbiti se za svoje vlastite potrebe zdravstvenog stanja takvih osoba. Države članice mogu odlučiti postupati			
---	--	--	--

s registriranim partnerima jednako kao sa supružnicima u pogledu spajanja obitelji. 4. U slučaju poligamnog braka, kada sponzor već ima supružnika koji živi s njim na državnom području države članice, država članica u pitanju neće dopustiti spajanje obitelji dodatnog supružnika. Iznimno od stavka 1. točke (c), države članice mogu ograničiti spajanje obitelji za maloljetnu djecu dodatnog supružnika i sponzora. 5. Da bi se osigurala bolja integracija i spriječili prisilni brakovi, države članice mogu tražiti od sponzora i njegovog/njezinog supružnika da budu određene minimalne dobi, a najviše 21 godinu, prije nego što im se supružnik može pridružiti. 6. Iznimno, države članice mogu tražiti da zahtjevi u vezi s spajanjem obitelji maloljetne djece budu podnijeti prije dobi od 15 godina, kako je utvrđeno u njenom postojećem zakonodavstvu u vrijeme provedbe ove Direktive. Ako je zahtjev podnjet nakon dobi od 15 godina, države članice koje odluče primijeniti ovu iznimku dopuštaju ulazak i boravište takve djece na drugim osnovama, a ne			
--	--	--	--

na osnovi spajanja obitelji.			
POGLAVLJE III. Podnošenje i ispitivanje zahtjeva Članak 5. 1. Da bi se ostvarilo pravo na spajanje obitelji, države članice utvrđuju hoće li zahtjev za ulazak i boravište nadležnim državnim tijelima države članice u pitanju podnijeti sponzor ili član ili članovi obitelji. 2. Zahtjevu se prilažu dokumentirani dokazi o obiteljskom odnosu i o udovoljavanju uvjetima utvrđenima u člancima 4. i 6. te, kada je to primjenjivo, člancima 7. i 8., kao i ovjerene preslike putnih dokumenata člana(-ova) obitelji. Ako to bude primjereno, a kako bi se pribavio dokaz o postojanju obiteljskog odnosa, države članice mogu provesti intervjue sa sponzorom i njegovim/njezinim članovima obitelji		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 58., čl. 59. st. 1., čl. 63., čl. 64. st. 3.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 8., čl. 9., čl. 98. st. 5., čl. 101.

te druga ispitivanja koja budu potrebna. Prilikom ispitivanja zahtjeva koji se odnosi na nevjenčanog partnera sponzora, države članice razmatraju kao dokaz obiteljskog odnosa čimbenike kao što je zajedničko dijete, prethodna izvanbračna zajednica, registracija partnerstva i druga pouzdana dokazna sredstva. 3. Zahtjev se podnosi i ispituje kada članovi obitelji borave izvan državnog područja države članice u kojoj boravi sponzor. Država članica može iznimno, u odgovarajućim okolnostima, prihvatiti podneseni zahtjev kada su članovi obitelji već na njenom državnom području. 4. Nadležna državna tijela države članice dostavljaju osobi koja je podnijela zahtjev pisanu obavijest o odluci čim je prije moguće, a u svakom slučaju ne kasnije od devet mjeseci od datuma podnošenja zahtjeva. Rok određen u prvom stavku može se produljiti u iznimnim okolnostima povezanim sa složenošću ispitivanja zahtjeva,. Za odbijanje zahtjeva navode se			
---	--	--	--

razlozi. Sve posljedice nastale nedonošenjem odluke do kraja roka utvrđenog u prvom podstavku utvrđuju se u nacionalnom zakonodavstvu odgovarajuće države članice. 5. Prilikom ispitivanja zahtjeva države članice procjenjuju najbolje interese maloljetne djece.			
POGLAVLJE IV. Uvjeti za ostvarenje prava na spajanje obitelji Članak 6. 1. Države članice mogu odbiti zahtjev za ulazak i boravište članova obitelji na osnovama javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja. 2. Države članice mogu povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članovima obitelji na osnovama javnog poretka ili javne sigurnosti ili javnog zdravlja. Prilikom donošenja odgovarajuće odluke država članica uzima u obzir, osim članka 17., ozbiljnost ili vrstu povrede javnog poretka ili javne sigurnosti koje je počinio član obitelji, ili opasnosti koje potječu od takve		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 59. st. 1. točke 6. i 7., čl. 87. st. 1. točke 1. i 2., čl. 189., čl. 63.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 8. i čl. 9

osobe. 3. Nadležna državna tijela države članice u pitanju ne mogu uskratiti obnavljanje boravišne dozvole i ne mogu narediti preseljenje s državnog područja isključivo na osnovi bolesti ili invalidnosti koja je pretrpljena nakon izdavanja boravišne dozvole.			
Članak 7. 1. Kada je podnesen zahtjev za spajanje obitelji, država članica u pitanju može tražiti od osobe koja je podnijela zahtjev dostavljanje dokaza da sponzor ima: (a)smještaj koji se smatra normalnim za usporedivu obitelj u istoj regiji i koji udovoljava općim zdravstvenim i sigurnosnim standardima na snazi u državi članici u pitanju; (b)osiguranje od bolesti u pogledu svih rizika koji se uobičajeno pokrivaju za svoje vlastite državljane u državi članici u pitanju za sebe i članove svoje obitelji; (c)stabilna i redovita novčana sredstva koja su dovoljna za vlastito uzdržavanje i izdržavanje članova njegove/njezine obitelji, bez pribjegavanja sustavu socijalne	Članak 1. Naslov iznad članka 74. mijenja se i glasi: „Obveza integracije u hrvatsko društvo“. Članak 74. mijenja se i glasi: „(1) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurat će se pristup tečajevima hrvatskog jezika i polaganje ispita iz znanja hrvatskog jezika na razinama (A1) i (A2). (2) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurat će se pristup radionicama integracije u hrvatsko društvo. (3) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obavezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika te položiti ispit iz znanja hrvatskog jezika na razini (A1) u roku od 1 godine od dana stjecanja statusa. (4) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obavezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika te položiti ispit iz znanja hrvatskog jezika na razini (A2) u roku	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 59.

pomoći države članice u pitanju. Države članice procjenjuju ove izvore prihoda upućivanjem na njihovu prirodu i redovitost te mogu uzeti u obzir razinu minimalnih nacionalnih primanja i mirovina, kao i broj članova obitelji. 2. Države članice mogu tražiti od državljana trećih zemalja da udovolje integracijskim mjerama u skladu s nacionalnim zakonom. U pogledu izbjeglica i/ili članova obitelji izbjeglica navedenih u članku 12. integracijske mjere spomenute u prvom podstavku mogu se primijeniti samo jednom kada je osobama u pitanju odobreno spajanje obitelji.	od tri godine od dana stjecanja statusa. (5) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obavezan je pohađati radionice integracije u hrvatsko društvo. (6) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom koji bez opravdanog razloga ne ispuni obveze iz stavaka 2., 3. ili 4. ovoga članka u predviđenim rokovima, može se uskratiti smještaj koji uživa na teret Republike Hrvatske ili davanja iz sustava socijalne skrbi koja prima, osim davanja koja se odnose na maloljetnu djecu, trudnice i osobe s posebnim potrebama. (7) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji po isteku godine dana od odobrenja statusa podnosi zahtjev za spajanje obitelji u skladu s člankom 66. ovoga Zakona i koji bez opravdanog razloga nije ispunio obvezu iz stavka 2. ovoga članka, ne ostvaruje pravo na spajanje obitelji dok tu obvezu ne izvrši. (8) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji po isteku tri godine od odobrenja statusa podnosi zahtjev za spajanje obitelji u skladu s člankom 66. ovoga Zakona i koji bez opravdanog razloga nije ispunio obvezu iz stavka 3., ovoga članka ne ostvaruje pravo na spajanje obitelji dok tu obvezu ne izvrši. (9) Prilikom razmatranja zahtjeva iz stavka 7. i 8. ovoga članka, Ministarstvo uzima u obzir sve okolnosti koje mogu utjecati na potrebu za spajanjem obitelji i prije izvršavanja propisane obveze.		
--	--	--	--

	(10) Radi ispunjenja obveza iz ovoga članka azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom potpisuje Integracijski sporazum. (11) Troškovi aktivnosti iz stavka 1. ovog članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za obrazovanje. (12) Troškovi aktivnosti iz stavka 2. ovog članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije Ministarstva. (13) Način provedbe obveza iz stavaka od 1. do 5. i sadržaj Integracijskog sporazuma, propisat će se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.“.		
	Članak 1. Naslov iznad članka 74. mijenja se i glasi: „Obveza integracije u hrvatsko društvo“. Članak 74. mijenja se i glasi: „(1) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurat će se pristup tečajevima hrvatskog jezika i polaganje ispita iz znanja hrvatskog jezika na razinama (A1) i (A2). (2) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurat će se pristup radionicama integracije u hrvatsko društvo.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci čl. 1., čl. 2., čl. 3, čl. 4.

	(3) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obvezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika te položiti ispit iz znanja hrvatskog jezika na razini (A1) u roku od 1 godine od dana stjecanja statusa. (4) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obvezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika te položiti ispit iz znanja hrvatskog jezika na razini (A2) u roku od tri godine od dana stjecanja statusa. (5) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obvezan je pohađati radionice integracije u hrvatsko društvo. (6) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom koji bez opravdanog razloga ne ispuni obveze iz stavaka 2., 3. ili 4. ovoga članka u predviđenim rokovima, može se uskratiti smještaj koji uživa na teret Republike Hrvatske ili davanja iz sustava socijalne skrbi koja prima, osim davanja koja se odnose na maloljetnu djecu, trudnice i osobe s posebnim potrebama. (7) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji po isteku godine dana od odobrenja statusa podnosi zahtjev za spajanje obitelji u skladu s člankom 66. ovoga Zakona i koji bez opravdanog razloga nije ispunio obvezu iz stavka 2. ovoga članka, ne ostvaruje pravo na spajanje obitelji dok tu obvezu ne izvrši. (8) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji po isteku tri godine od odobrenja statusa podnosi zahtjev za spajanje obitelji u skladu s člankom 66. ovoga Zakona i koji bez opravdanog razloga nije		
--	--	--	--

	ispunio obvezu iz stavka 3., ovoga članka ne ostvaruje pravo na spajanje obitelji dok tu obvezu ne izvrši. (9) Prilikom razmatranja zahtjeva iz stavka 7. i 8. ovoga članka, Ministarstvo uzima u obzir sve okolnosti koje mogu utjecati na potrebu za spajanjem obitelji i prije izvršavanja propisane obveze. (10) Radi ispunjenja obveza iz ovoga članka azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom potpisuje Integracijski sporazum. (11) Troškovi aktivnosti iz stavka 1. ovog članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za obrazovanje. (12) Troškovi aktivnosti iz stavka 2. ovog članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije Ministarstva. (13) Način provedbe obveza iz stavaka od 1. do 5. i sadržaj Integracijskog sporazuma, propisat će se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.“.		
--	---	--	--

		Nije potrebno preuzimanje	članak 7. st. 1. t. (a) - nije iskorištena ponuđena mogućnost.
Članak 8. Države članice mogu tražiti od sponzora da je zakonito boravio na njihovom državnom području za razdoblje koje nije dulje od dvije godine, prije nego što su mu se njegova obitelj pridružila. Iznimno, kada zakonodavstvo države članice koje se odnosi na spajanje obitelji na snazi u vrijeme usvajanja ove Direktive uzme u obzir svoj kapacitet prihvata, država članica može utvrditi razdoblje čekanja ne dulje od tri godine između podnošenja zahtjeva za spajanje obitelji i izdavanja boravišne dozvole članovima obitelji.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 63. st. 2.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. - nije iskorištena ponuđena mogućnost.

POGLAVLJE V. Spajanje obitelji izbjeglica Članak 9. 1. Ovo se poglavlje ne primjenjuje na spajanje obitelji izbjeglica priznatih od država članica. 2. Države članice mogu ograničiti primjenu ovog poglavlja na izbjeglice čiji obiteljski odnosi prethode njihovom ulasku. 3. Ovo poglavlje ne dovodi u pitanje bilo koja pravila kojima se odobrava status izbjeglice članovima obitelji.	Članak 44. U članku 64. stavku 2. točki 11. riječi: „vlasništvo nekretnine“ zamjenjuju se riječima: „stjecanje pokretne i nepokretne imovine“. U stavku 4. točka 4. mijenja se i glasi: „4. nastaviti s provođenjem obveznih integracijskih mjera sukladno članku 74. ovog Zakona.“. Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovog Zakona.“. U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“. U stavku 6. druga rečenica briše se.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 64., 66.
--	---	----------------------------	--

	Članak 44. U članku 64. stavku 2. točki 11. riječi: „vlasništvo nekretnine“ zamjenjuju se riječima: „stjecanje pokretne i nepokretne imovine“. U stavku 4. točka 4. mijenja se i glasi: „4. nastaviti s provođenjem obveznih integracijskih mjera sukladno članku 74. ovog Zakona.“. Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovog Zakona.“. U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“. U stavku 6. druga rečenica briše se.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 63. st. 1., čl. 66.
--	---	---------------------	---

		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. - nije iskorištena ponuđena mogućnost.
Članak 10. 1. Na definiciju članova obitelji primjenjuje se članak 4., osim što se treći podstavak njegovog stavka 1. ne primjenjuje na djecu izbjeglica. 2. Države članice mogu dopustiti spajanje obitelji drugih članova obitelji koji nisu navedeni u članku 4. ako su ovisni o izbjeglici. 3. Ako je izbjeglica maloljetna osoba bez pratnje, države članice: (a)dopuštaju ulazak i boravište u svrhe spajanja obitelji njegove/njezine rodbine u prvom stupnju izravne uzlazne linije bez primjene uvjeta utvrđenih člankom 4. stavkom 2. točkom (a); (b)mogu dopustiti ulazak i boravište u svrhe okupljanja obitelji njihovog/njezinog zakonskog skrbnika ili bilo kojeg drugo člana obitelji, kada izbjeglica nema	Članak 4. U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje: [...] 19. <i>članom obitelji</i> tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom, pod uvjetom da je obitelj postojala prije ulaska tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom u Republiku Hrvatsku smatra se: a. bračni ili izvanbračni drug prema propisima Republike Hrvatske, kao i osobe koje su u zajednici koja se prema propisima Republike Hrvatske može smatrati životnim partnerstvom ili neformalnim životnim partnerstvom b. maloljetno zajedničko dijete bračnih i izvanbračnih drugova te životnih partnera i neformalnih životnih partnera; njihovo zajedničko maloljetno posvojeno dijete; maloljetno dijete i maloljetno posvojeno dijete bračnog, izvanbračnog	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 4., 66.

rodbine i izravnoj uzlaznoj liniji ili se takva rodbina ne može pronaći.	druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera koji ostvaruje roditeljsku skrb o djetetu pod uvjetom da dijete nije u braku c. punoljetno uzdržavano dijete tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom ili stranca pod privremenom zaštitom pod uvjetom da nije u braku d. roditelj ili druga odrasla osoba odgovorna za maloljetnika u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske, uključujući odraslog brata ili sestru e. iznimno, članom obitelji stranca pod privremenom zaštitom smatrat će se i srodnik prvog stupnja u ravnoj uzlaznoj lozi s kojim je živio u zajedničkom kućanstvu, ako se utvrdi da je ovisan o skrbi stranca pod privremenom zaštitom Smatra se da maloljetnik nije u braku ako na temelju pojedinačne procjene njegov brak nije u skladu s propisima Republike Hrvatske, a osobito propisima kojima se uređuje minimalna zakonska dob za sklapanje braka. [...] Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2.		
---	--	--	--

	ili 3. ovog Zakona.“. U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“. U stavku 6. druga rečenica briše se.		
	Članak 4. U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje: [...] 19. <i>članom obitelji</i> tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom, pod uvjetom da je obitelj postojala prije ulaska tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom u Republiku Hrvatsku smatra se: a. bračni ili izvanbračni drug prema propisima Republike Hrvatske, kao i osobe koje su u zajednici koja se prema propisima Republike Hrvatske može smatrati životnim partnerstvom ili neformalnim životnim partnerstvom b. maloljetno zajedničko dijete bračnih i izvanbračnih drugova te životnih partnera i neformalnih životnih partnera; njihovo zajedničko maloljetno posvojeno	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 64. stavci 1., 2. i 3., čl. 66.

	dijete; maloljetno dijete i maloljetno posvojeno dijete bračnog, izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera koji ostvaruje roditeljsku skrb o djetetu pod uvjetom da dijete nije u braku c. punoljetno uzdržavano dijete tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom ili stranca pod privremenom zaštitom pod uvjetom da nije u braku d. roditelj ili druga odrasla osoba odgovorna za maloljetnika u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske, uključujući odraslog brata ili sestru e. iznimno, članom obitelji stranca pod privremenom zaštitom smatrat će se i srodnik prvog stupnja u ravnoj uzlaznoj lozi s kojim je živio u zajedničkom kućanstvu, ako se utvrdi da je ovisan o skrbi stranca pod privremenom zaštitom Smatra se da maloljetnik nije u braku ako na temelju pojedinačne procjene njegov brak nije u skladu s propisima Republike Hrvatske, a osobito propisima kojima se uređuje minimalna zakonska dob za sklapanje braka. [...] Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga		
--	---	--	--

	Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovog Zakona.“. U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“. U stavku 6. druga rečenica briše se.		
Članak 11. 1. Na podnošenje i ispitivanje zahtjeva primjenjuje se članak 5. pod uvjetima stavka 2. ovog članka. 2. Kada izbjeglica ne može pružiti službene dokumentacijske dokaze o obiteljskom odnosu, države članice uzimaju u obzir druge dokaze o postojanju takvog odnosa, koji će se procijeniti u skladu s nacionalnim pravom. Odluka kojom se odbija zahtjev ne može se osnivati isključivo na činjenici pomanjkanja	Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovog Zakona.“. U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“. U stavku 6. druga rečenica briše se.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 66. stavak 6.

dokumentacijskih dokaza.	Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovog Zakona.“. U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“. U stavku 6. druga rečenica briše se.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 58. st. 1., 2. i 3., čl. 59. st. 1., čl. 66.
	Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovog Zakona.“. U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“. U stavku 6. druga rečenica briše se.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 8., čl. 9., čl. 98. st. 5., čl. 101.

Članak 12. 1. Iznimno od članka 7., države članice ne traže da izbjeglica i/ili njegovi članovi obitelji dostave, u pogledu zahtjeva koji se odnose na one članove obitelji navedene u članku 4. stavku 1., dokaz da izbjeglica ispunjava uvjete navedene u članku 7. Ne dovodeći u pitanje međunarodne obveze kada je spajanje obitelji moguće u trećoj zemlji s kojom sponzor i/ili član obitelji ima posebne veze, države članice mogu tražiti pružanje dokaza navedenih u prvom podstavku.	Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovog Zakona.“. U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“. U stavku 6. druga rečenica briše se.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 66.
Države članice mogu tražiti od izbjeglice da udovolji uvjetima navedenima u članku 7. stavku 1. ako zahtjev za spajanje obitelji nije podnesen u roku od tri mjeseca nakon odobrenja statusa izbjeglice. 2. Iznimno od članka 8., države članice ne traže od izbjeglice boravište na njihovom državnom području određeno vrijeme, prije nego što mu se njegova/njezina obitelj pridružila.	Članak 45. U članku 66. stavku 1. riječi: „točke 18. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „točke 19. ovoga Zakona ako ispunjava obveze iz članka 74. stavka 2. ili 3. ovog Zakona.“. U stavku 5. riječi: „članaka 30. i 31. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članaka 12. i 17. Uredbe (EU) 2024/1347“. U stavku 6. druga rečenica briše se.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 66.

		Nije potrebno preuzimanje	članak 12. st. 1. podstavci 2. i 3. te st. 2. Direktive 2003/86 - nije prihvaćena ponuđena mogućnost.
POGLAVLJE VI. Ulazak i boravište članova obitelji Članak 13. 1. Čim je prihvaćen zahtjev za spajanje obitelji, država članica u pitanju dopušta ulazak članu ili članovima obitelji. U tom pogledu, država članica u pitanju daje takvim osobama svaku dodatnu mogućnost za pribavljanje nužnih viza. 2. Država članica u pitanju odobrava članovima obitelji prvu boravišnu dozvolu u trajanju od barem godinu dana. Boravišna dozvola je obnovljiva. 3. Trajanja odobrene boravišne dozvole članu/ovima obitelji u načelu nije dulje od datuma isteka boravišne dozvole koju posjeduje sponzor.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 35., čl. 57. st. 1. t. 1., čl. 61., čl. 62.

Članak 14. 1. Sponzorovi članovi obitelji ovlašteni su, kao i sponzor, na: (a) pristup obrazovanju; (b) pristup zaposlenju i samostalno obavljanje djelatnosti; (c) pristup profesionalnom savjetovanju, početnu i daljnju izobrazbu te ponovnu izobrazbu. 2. Države članice mogu u skladu s nacionalnim pravom utvrditi uvjete pod kojima članovi obitelji obavljaju zaposlenje ili samostalno obavljanje djelatnosti. Ovi uvjeti utvrđuju rok koji ni u kojem slučaju nije dulji od 12 mjeseci, tijekom kojega države članice mogu ispitati stanje na tržištu rada prije dopuštanja članovima obitelji obavljanja zaposlenja ili samostalnog obavljanja djelatnosti. 3. Države članice mogu ograničiti pristup zaposlenju ili samostalnom obavljanju djelatnosti rodbini u prvom stupnju izravne uzlazne linije ili odrasloj neoženjenoj/neudanoj djeci na koju se primjenjuje članak 4. stavak 2.	Članak 44. U članku 64. stavku 2. točki 11. riječi: „vlasništvo nekretnine“ zamjenjuju se riječima: „stjecanje pokretne i nepokretne imovine“. U stavku 4. točka 4. mijenja se i glasi: „4. nastaviti s provođenjem obveznih integracijskih mjera sukladno članku 74. ovog Zakona.“. Članak 47. U članku 68. stavku 1. iza riječi: „rada“ briše se točka i dodaju se riječi: „i pod uvjetima propisanim člankom 28. Uredbe (EU) 2024/1347.“. U stavku 2. iza riječi: „zaposlenje,“ dodaju se riječi: „pristup uslugama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje,“. Članak 48. U članku 70. stavku 3. iza riječi: „obrazovnih“ dodaju se riječi: „i stručnih“, a iza riječi: „državljanin“ briše se točka i dodaju se riječi: „sukladno propisima kojima se uređuju regulirane profesije i priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.“. U stavku 4. iza riječi: „inozemnu“ dodaje se riječ: „stručnu“. Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi: „Za	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci članak 71., čl. 89. st. 1., čl. 101.
--	--	----------------------	---

	azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji iz opravdanih razloga nije u mogućnosti dostaviti potrebnu dokumentaciju kojom dokazuje inozemnu obrazovnu kvalifikaciju, tijelo nadležno za vrednovanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu pristupa tržištu rada provest će vrednovanje sukladno raspoloživim podacima i izraditi informativni dokument o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji. U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. iza riječi: „kvalifikacija“ dodaju se riječi: „odnosno priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija“, a iza riječi: „stručna“ dodaju se riječi: „odnosno obrazovna“. U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 7. riječi: „s pozicije ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja“ brišu se. Članak 49. Naslov iznad članka 74. mijenja se i glasi: „Obveza integracije u hrvatsko društvo“. Članak 74. mijenja se i glasi: „(1) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurat će se pristup tečajevima hrvatskog jezika i polaganje ispita iz znanja hrvatskog jezika na razinama (A1) i (A2).		
--	--	--	--

	(2) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurat će se pristup radionicama integracije u hrvatsko društvo. (3) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obvezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika te položiti ispit iz znanja hrvatskog jezika na razini (A1) u roku od 1 godine od dana stjecanja statusa. (4) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obvezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika te položiti ispit iz znanja hrvatskog jezika na razini (A2) u roku od tri godine od dana stjecanja statusa. (5) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obvezan je pohađati radionice integracije u hrvatsko društvo. (6) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom koji bez opravdanog razloga ne ispuni obveze iz stavaka 2., 3. ili 4. ovoga članka u predviđenim rokovima, može se uskratiti smještaj koji uživa na teret Republike Hrvatske ili davanja iz sustava socijalne skrbi koja prima, osim davanja koja se odnose na maloljetnu djecu, trudnice i osobe s posebnim potrebama. (7) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji po isteku godine dana od odobrenja statusa podnosi zahtjev za spajanje obitelji u skladu s člankom 66. ovoga Zakona i koji bez opravdanog razloga nije ispunio obvezu iz stavka 2. ovoga članka, ne ostvaruje pravo na spajanje obitelji dok tu obvezu ne izvrši.		
--	---	--	--

	(8) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji po isteku tri godine od odobrenja statusa podnosi zahtjev za spajanje obitelji u skladu s člankom 66. ovoga Zakona i koji bez opravdanog razloga nije ispunio obvezu iz stavka 3., ovoga članka ne ostvaruje pravo na spajanje obitelji dok tu obvezu ne izvrši. (9) Prilikom razmatranja zahtjeva iz stavka 7. i 8. ovoga članka, Ministarstvo uzima u obzir sve okolnosti koje mogu utjecati na potrebu za spajanjem obitelji i prije izvršavanja propisane obveze. (10) Radi ispunjenja obveza iz ovoga članka azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom potpisuje Integracijski sporazum. (11) Troškovi aktivnosti iz stavka 1. ovog članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za obrazovanje. (12) Troškovi aktivnosti iz stavka 2. ovog članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije Ministarstva. (13) Način provedbe obveza iz stavaka od 1. do 5. i sadržaj Integracijskog sporazuma, propisat će se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.“ Članak 50. U članku 76. stavku 5. riječi: „i pripadajuće Radne skupine koja izrađuje prijedloge nacionalnih		
--	--	--	--

	strateških dokumenata u ovom području“ brišu se.		
	Članak 44. U članku 64. stavku 2. točki 11. riječi: „vlasništvo nekretnine“ zamjenjuju se riječima: „stjecanje pokretne i nepokretne imovine“. U stavku 4. točka 4. mijenja se i glasi: „4. nastaviti s provođenjem obveznih integracijskih mjera sukladno članku 74. ovog Zakona.“. Članak 47. U članku 68. stavku 1. iza riječi: „rada“ briše se točka i dodaju se riječi: „i pod uvjetima propisanim člankom 28. Uredbe (EU) 2024/1347.“. U stavku 2. iza riječi: „zaposlenje,“ dodaju se riječi: „pristup uslugama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje,“. Članak 48. U članku 70. stavku 3. iza riječi: „obrazovnih“ dodaju se riječi: „i stručnih“, a iza riječi: „državljanin“ briše se točka i dodaju se riječi:	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 64. st. 2. t. 4., 68., 70., 74., 76.,

	„sukladno propisima kojima se uređuju regulirane profesije i priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.“. U stavku 4. iza riječi: „inozemnu“ dodaje se riječ: „stručnu“. Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi: „Za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji iz opravdanih razloga nije u mogućnosti dostaviti potrebnu dokumentaciju kojom dokazuje inozemnu obrazovnu kvalifikaciju, tijelo nadležno za vrednovanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu pristupa tržištu rada provest će vrednovanje sukladno raspoloživim podacima i izraditi informativni dokument o inozemnoj obrazovnoj kvalifikaciji. U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. iza riječi: „kvalifikacija“ dodaju se riječi: „odnosno priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija“, a iza riječi: „stručna“ dodaju se riječi: „odnosno obrazovna“. U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 7. riječi: „s pozicije ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja“ brišu se. Članak 49. Naslov iznad članka 74. mijenja se i glasi: „Obveza		
--	--	--	--

	integracije u hrvatsko društvo“. Članak 74. mijenja se i glasi: „(1) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurat će se pristup tečajevima hrvatskog jezika i polaganje ispita iz znanja hrvatskog jezika na razinama (A1) i (A2). (2) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurat će se pristup radionicama integracije u hrvatsko društvo. (3) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obvezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika te položiti ispit iz znanja hrvatskog jezika na razini (A1) u roku od 1 godine od dana stjecanja statusa. (4) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obvezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika te položiti ispit iz znanja hrvatskog jezika na razini (A2) u roku od tri godine od dana stjecanja statusa. (5) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obvezan je pohađati radionice integracije u hrvatsko društvo. (6) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom koji bez opravdanog razloga ne ispuni obveze iz stavaka 2., 3. ili 4. ovoga članka u predviđenim rokovima, može se uskratiti smještaj koji uživa na teret Republike Hrvatske ili davanja iz sustava socijalne skrbi koja prima, osim davanja koja se odnose na maloljetnu djecu, trudnice i osobe s posebnim potrebama.		
--	--	--	--

	(7) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji po isteku godine dana od odobrenja statusa podnosi zahtjev za spajanje obitelji u skladu s člankom 66. ovoga Zakona i koji bez opravdanog razloga nije ispunio obvezu iz stavka 2. ovoga članka, ne ostvaruje pravo na spajanje obitelji dok tu obvezu ne izvrši. (8) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji po isteku tri godine od odobrenja statusa podnosi zahtjev za spajanje obitelji u skladu s člankom 66. ovoga Zakona i koji bez opravdanog razloga nije ispunio obvezu iz stavka 3., ovoga članka ne ostvaruje pravo na spajanje obitelji dok tu obvezu ne izvrši. (9) Prilikom razmatranja zahtjeva iz stavka 7. i 8. ovoga članka, Ministarstvo uzima u obzir sve okolnosti koje mogu utjecati na potrebu za spajanjem obitelji i prije izvršavanja propisane obveze. (10) Radi ispunjenja obveza iz ovoga članka azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom potpisuje Integracijski sporazum. (11) Troškovi aktivnosti iz stavka 1. ovog članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za obrazovanje. (12) Troškovi aktivnosti iz stavka 2. ovog članka, isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije Ministarstva. (13) Način provedbe obveza iz stavaka od 1. do 5. i		
--	--	--	--

	sadržaj Integracijskog sporazuma, propisat će se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.“. Članak 50. U članku 76. stavku 5. riječi: „i pripadajuće Radne skupine koja izrađuje prijedloge nacionalnih strateških dokumenata u ovom području“ brišu se.		
		Nije potrebno preuzimanje	st. 3. - nije iskorištena ponuđena mogućnost.
Članak 15. 1. Nakon najviše pet godina boravka i pod uvjetom da članu obitelji nije odobrena boravišna dozvola zbog razloga koji se ne odnose na spajanje obitelji, supružnik ili nevjenčani partner i dijete koje je postalo		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 57. st. 5., čl. 69.

punoljetno imaju po podnošenju zahtjeva, ako se isti traži, pravo na autonomnu boravišnu dozvolu, neovisno o dozvoli sponzora. Države članice mogu ograničiti dobivanje boravišne dozvole boravka navedene u prvom podstavku supružnika ili nevjenčanog partnera u slučajevima raspada obiteljskog odnosa. 2. Države članice mogu izdati autonomnu boravišnu dozvolu odrasloj djeci i rodbini u izravnoj uzlaznoj liniji na koje se primjenjuje članak 4. stavak 2. 3. U slučaju udovištva, razvoda, rastave ili smrti rodbine prvog stupnja u izravnoj uzlaznoj ili silaznoj liniji, autonomna boravišna dozvola može se izdati na zahtjev, ako se traži, osobama koje su ušle na temelju okupljanja obitelji. Države članice utvrđuju odredbe kojima se osigurava odobravanje autonomnih boravišnih dozvola u slučaju posebno teških okolnosti. 4. Nacionalnim pravom utvrđeni su uvjeti koji se odnose na odobravanje i trajanje autonomne boravišne dozvole.		Nije potrebno preuzimanje	članak 15. st. 1. podstavak 2., st. 2. i djelomično st. 3. (samo za slučaj smrti je moguće tražiti autonomni boravak) Direktive - nije iskorištena ponuđena mogućnost.
---	--	----------------------------------	---

POGLAVLJE VII. Sankcije i pravni lijek Članak 16. 1. Države članice mogu odbiti zahtjev za ulazak i boravište u svrhu okupljanja obitelji ili, ako je primjereno, povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članova obitelji u sljedećim okolnostima: (a) kada uvjetima utvrđenima ovom Direktivom nije ili nije više udovoljeno. Prilikom obnavljanja boravišne dozvole, kada sponzor nema dovoljne izvore prihoda bez pribjegavanja sustavu socijalne pomoći države članice kako je navedeno u članku 7. stavku 1. točki (c), država članica uzet će u obzir doprinose članova obitelji prihodu domaćinstva; (b) kada sponzor i njegovi/njezini član(ovi) obitelji ne žive ili više ne žive u stvarnom bračnom ili obiteljskom odnosu; (c) kada je nađeno da je sponzor ili nevjenčani partner u braku ili u stabilnom dugoročnom odnosu s drugom osobom.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 59. stavci 1. i 2., čl. 87. st. 1., čl. 64. st. 5., čl. 68., čl. 63. st. 1.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja, NN 136/21, 145/23, 102/25 (NN 136/21, 145/23, 102/25) članak/članci čl. 56., čl. 57., čl. 58. i čl. 59.

2. Države članice mogu također odbiti zahtjev za ulazak i boravište u svrhu spajanja obitelji, ili povući ili odbiti obnavljanje boravišnih dozvola članova obitelji kada se pokazalo da: (a)su korištene lažne ili informacije koje dovode u zabludu, lažni ili falsificirani dokumenti, da je na drugi način počinjena prijevara ili su korištena druga nezakonita sredstva; (b)su brak, partnerstvo ili posvojenje bili sklopljeni u isključive svrhe omogućavanja osobi u pitanju da uđe ili boravi u državi članici. Prilikom procjene u pogledu ove točke, države članice mogu uzeti u obzir posebno činjenicu da je brak, partnerstvo ili posvojenje bilo sklopljeno nakon što je sponzoru bila izdana njegova/njezina boravišna dozvola. 3. Države članice mogu povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članu obitelji kada se dovrši sponzorov boravak, a član obitelji još ne uživa autonomno pravo boravka prema članku 15. 4. Države članice mogu provesti posebne provjere i inspekcije kada postoji razlog za sumnju na prijevaru ili			
---	--	--	--

na brak, partnerstvo ili posvojenje iz interesa kako je definirano stavkom 2. Posebne provjere mogu se također provesti prilikom obnavljanja boravišne dozvole članova obitelji.			
Članak 17. Države članice uzimaju u obzir prirodu i čvrstoću obiteljskih odnosa osobe, trajanje njezinog boravišta u državi članici i postojanje obiteljskih, kulturnih i socijalnih veza s njegovom/njezinom državom porijekla prilikom odbijanja zahtjeva, povlačenja ili odbijanja obnavljanja boravišne dozvole ili odlučivanja o nalogu za premještaj sponzora ili članova njegove obitelji.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 182.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 8. i čl. 9.
Članak 18. Države članice osiguravaju da sponzor i/ili članovi njegove/njezine obitelji imaju pravo uložiti prigovor kada je zahtjev za spajanje obitelji odbijen ili boravišna dozvola nije obnovljena ili je		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 60. st. 2., čl. 62. st. 4., čl. 87. st. 4., čl. 193. st. 1.

povučena ili je naloženo preseljenje. Postupak i nadležnost u skladu s kojom se pravo navedeno u prvom podstavku ostvaruje utvrđuje država članica u pitanju.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 98. st. 6.
POGLAVLJE VIII. Završne odredbe Članak 19. Periodično, a prvi put ne kasnije od 3. listopada 2007., Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive u državama članicama i predlaže potrebne izmjene. Ovi prijedlozi izmjena daju se putem prioriteta u pogledu članaka 3., 4., 7., 8. i 13.		Nije potrebno preuzimanje	obveza Komisije
Članak 20. 1. Države članice donose zakone i ostale propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 3. listopada 2005. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Kada države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave	Članak 1. U Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 70/15., 127/17., 33/23. i 17/25.) članak 2. mijenja se i glasi: „(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije: - Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 2.

sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja predviđaju države članice.	privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba, (SL L 212, 7. 8. 2001.) - Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji, (SL L 251, 3. 10. 2003.) - Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvrat tražitelja međunarodne zaštite (SL L 2024/1346, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90931 od 25.11.2025.). (2) Ovim se Zakonom osigurava provedba sljedećih uredbi Europske unije: - Uredba (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30.12.2021.) - Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 2024/1347, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90926 od 25.11.2025.), (u daljnjem		
--	--	--	--

	tekstu: Uredba (EU) 2024/1347) - Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L 2024/1348, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90922 od 25.11.2025.), (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348) - Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L 2024/1349, 22.5.2024.) - Uredba (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi okvira Unije za preseljenje i humanitarni prihvrat i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L 2024/1350, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90930 od 25.11.2025.) - Uredba (EU) 2024/1351 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o upravljanju azilom i migracijama, izmjeni uredbi (EU) 2021/1147 i (EU) 2021/1060 i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 604/2013 (SL L 2024/1351, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90929 od 25.11.2025.) - Uredba (EU) 2024/1358 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi sustava „Eurodac” za usporedbu biometrijskih podataka radi djelotvorne primjene uredaba (EU) 2024/1351 i (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 2001/55/EZ te radi utvrđivanja		
--	--	--	--

	identiteta državljana treće zemlje i osoba bez državljanstva s nezakonitim boravkom i o zahtjevima tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i Europolu za usporedbu s podacima iz Eurodaca u svrhu izvršavanja zakonodavstva, o izmjeni uredaba (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 2024/1358, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90925 od 25.11.2025.), (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1358) - Uredba (EU) 2024/1359 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o kriznim situacijama i situacijama više sile u području migracija i azila i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L 2024/1359, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90921 od 25.11.2025.), (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1359). (3) Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) je nacionalna kontaktna točka te uspostavlja neposrednu suradnju i razmjenu informacija s Europskom komisijom i Agencijom Europske unije za azil (u daljnjem tekstu: EUAA) o provođenju direktiva iz stavka 1. ovoga članka i uredbi iz stavka 2. ovoga članka, sukladno njihovim odredbama o suradnji.“.		
--	---	--	--

	Članak 1. U Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 70/15., 127/17., 33/23. i 17/25.) članak 2. mijenja se i glasi: „(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije: - Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba, (SL L 212, 7. 8. 2001.) - Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji, (SL L 251, 3. 10. 2003.) - Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvati tražitelja međunarodne zaštite (SL L 2024/1346, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90931 od 25.11.2025.). (2) Ovim se Zakonom osigurava provedba sljedećih uredbi Europske unije: - Uredba (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30.12.2021.) - Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1.
--	---	---------------------	--

	standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 2024/1347, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90926 od 25.11.2025.), (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347) - Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L 2024/1348, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90922 od 25.11.2025.), (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348) - Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L 2024/1349, 22.5.2024.) - Uredba (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi okvira Unije za preseljenje i humanitarni prihvati i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L 2024/1350, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90930 od 25.11.2025.) - Uredba (EU) 2024/1351 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o upravljanju azilom i migracijama, izmjeni		
--	---	--	--

	uredbi (EU) 2021/1147 i (EU) 2021/1060 i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 604/2013 (SL L 2024/1351, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90929 od 25.11.2025.) - Uredba (EU) 2024/1358 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi sustava „Eurodac” za usporedbu biometrijskih podataka radi djelotvorne primjene uredaba (EU) 2024/1351 i (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 2001/55/EZ te radi utvrđivanja identiteta državljana treće zemlje i osoba bez državljanstva s nezakonitim boravkom i o zahtjevima tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i Europolu za usporedbu s podacima iz Eurodaca u svrhu izvršavanja zakonodavstva, o izmjeni uredaba (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 2024/1358, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90925 od 25.11.2025.), (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1358) - Uredba (EU) 2024/1359 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o kriznim situacijama i situacijama više sile u području migracija i azila i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L 2024/1359, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90921 od 25.11.2025.), (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1359).		
--	--	--	--

	(3) Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) je nacionalna kontaktna točka te uspostavlja neposrednu suradnju i razmjenu informacija s Europskom komisijom i Agencijom Europske unije za azil (u daljnjem tekstu: EUAA) o provođenju direktiva iz stavka 1. ovoga članka i uredbi iz stavka 2. ovoga članka, sukladno njihovim odredbama o suradnji.“.		
Članak 21. Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe
Članak 22. Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA			
1. Naziv propisa Europske unije Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvatanje tražitelja međunarodne zaštite			
2. Naziv prijedloga propisa Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti			
3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa			
a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		propisa?	
Članak 1. Predmet Ovom Direktivom utvrđuju se standardi za prihvatanje tražitelja međunarodne zaštite u državama članicama.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 1.
Članak 2. Definicije Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1. „zahtjev za međunarodnu zaštitu” ili „zahtjev” znači zahtjev državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva za zaštitu države članice, pri čemu se može smatrati da traži status izbjeglice ili status	Članak 4. U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje: [...] 5. <i>tražitelj međunarodne zaštite</i> (u daljnjem tekstu: tražitelj) je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu do izvršnosti rješenja o zahtjevu - prenosi članak 2. točku 2. Direktive 2024/1346 [...] 14. <i>zahtjev za međunarodnu zaštitu</i> (u daljnjem tekstu: zahtjev) je zahtjev za zaštitu koji tražitelj podnese Ministarstvu, a može se smatrati da traži status	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci članak 56. - prenosi članak 2. točku 10. Direktive 2024/1346 - "centar za smještaj"

supsidijarne zaštite; 2., „tražitelj” znači državljaniin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji traže međunarodnu zaštitu o čemu još nije donesena konačna odluka; 3., „članovi obitelji” znači sljedeći članovi obitelji tražitelja koji su prisutni na državnom području iste države članice tijekom postupka za međunarodnu zaštitu, pod uvjetom da je obitelj već postojala prije nego što je tražitelj stigao na državno područje država članica: (a) bračni drug tražitelja ili njegov izvanbračni partner u stabilnoj vezi, ako se u skladu s pravom ili praksom dotične države članice prema izvanbračnim parovima postupa jednako kao prema bračnim drugovima; (b) maloljetna ili odrasla uzdržavana djeca parova iz podtočke (a) ili tražitelja, pod uvjetom da nisu u braku i neovisno	azilanta (izbjeglice) ili status supsidijarne zaštite - prenosi članak 2. točku 1. Direktive 2024/1346 [...] 16. <i>tražitelj kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva</i> je tražitelj koji s obzirom na svoje osobne okolnosti nije u potpunosti sposoban ostvarivati prava te izvršavati obveze iz ovoga Zakona bez odgovarajuće potpore - prenosi članak 2. točku 14. Direktive 2024/1346 17. <i>maloljetnik</i> je tražitelj, azilant, stranac pod supsidijarnom zaštitom, stranac pod privremenom zaštitom i stranac u transferu mlađi od 18 godina - prenosi članak 2. točku 4. Direktive 2024/1346 18. <i>maloljetnik bez pratnje</i> je državljaniin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađi od 18 godina, koji je ušao u Republiku Hrvatsku bez pratnje odrasle osobe odgovorne za njega sukladno zakonodavstvu Republike Hrvatske, sve dok se ne stavi pod skrb takve osobe, a uključuje i djecu koja su ostala bez pratnje nakon što su ušla u Republiku Hrvatsku - prenosi članak 2. točku 5. Direktive 2024/1346 19. <i>članom obitelji</i> tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom, pod uvjetom da je obitelj postojala prije ulaska tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom u Republiku Hrvatsku smatra se: a. bračni ili izvanbračni drug prema propisima Republike Hrvatske, kao i osobe koje su u zajednici koja se prema propisima Republike Hrvatske može smatrati životnim partnerstvom ili neformalnim životnim partnerstvom b. maloljetno zajedničko dijete bračnih i izvanbračnih drugova te životnih partnera i neformalnih životnih partnera; njihovo zajedničko maloljetno posvojeno dijete; maloljetno dijete i maloljetno posvojeno dijete bračnog, izvanbračnog druga, životnog partnera ili		
---	--	--	--

o tome jesu li rođena u bračnoj ili izvanbračnoj zajednici, ili su posvojena, kako je predviđeno nacionalnim pravom; smatra se da maloljetnik nije u braku ako na temelju pojedinačne procjene njegov brak ne bi bio u skladu s relevantnim nacionalnim pravom da je bio sklopljen u dotičnoj državi članici, posebno u pogledu minimalne zakonske dobi za sklapanje braka; (c) ako je tražitelj maloljetnik i nije u braku, otac, majka ili druga odrasla osoba koja je odgovorna za tog tražitelja, što, u skladu s pravom ili praksom dotične države članice, uključuje i odraslog brata ili sestru; smatra se da maloljetnik nije u braku ako na temelju pojedinačne procjene njegov brak ne bi bio u skladu s relevantnim nacionalnim pravom da	neformalnog životnog partnera koji ostvaruje roditeljsku skrb o djetetu pod uvjetom da dijete nije u braku c. punoljetno uzdržavano dijete tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom ili stranca pod privremenom zaštitom pod uvjetom da nije u braku d. roditelj ili druga odrasla osoba odgovorna za maloljetnika u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske, uključujući odraslog brata ili sestru e. iznimno, članom obitelji stranca pod privremenom zaštitom smatrat će se i srodnik prvog stupnja u ravnoj uzlaznoj lozi s kojim je živio u zajedničkom kućanstvu, ako se utvrdi da je ovisan o skrbi stranca pod privremenom zaštitom Smatra se da maloljetnik nije u braku ako na temelju pojedinačne procjene njegov brak nije u skladu s propisima Republike Hrvatske, a osobito propisima kojima se uređuje minimalna zakonska dob za sklapanje braka. - prenosi članak 2. točku 3. Direktive 2024/1346 [...] 23. <i>uvjeti prihvata</i> obuhvaćaju skup prava koje tražitelji ostvaruju sukladno odredbama ovoga Zakona - prenosi članak 2. točku 6. Direktive 2024/1346 [...] 25. <i>materijalni uvjeti prihvata</i> obuhvaćaju smještaj, hranu, odjeću, proizvode za osobnu higijenu i novčanu naknadu - prenosi članak 2. točku 7. Direktive 2024/1346 26. <i>zadržavanje</i> je uskraćivanje slobode kretanja tražitelja u specijaliziranim objektima za zadržavanje, sukladno članku 54.a ovog Zakona - prenosi članak 2. točku 9. Direktive 2024/1346		
--	---	--	--

je bio sklopljen u dotičnoj državi članici, posebno u pogledu minimalne zakonske dobi za sklapanje braka; 4. „maloljetnik” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađi od 18 godina; 5. „maloljetnik bez pratnje” znači maloljetnik koji stigne na državno područje države članice bez pratnje odrasle osobe koja je odgovorna za njega u skladu s pravom ili praksom dotične države članice te tako dugo dok taj maloljetnik nije pod stvarnom skrbi takve odrasle osobe, uključujući maloljetnika koji ostane bez pratnje nakon ulaska na državno područje država članica; 6. „uvjeti prihvata” znači cjelovit skup mjera koje države članice odobravaju tražiteljima u skladu s ovom Direktivom; 7. „materijalni uvjeti prihvata” znači uvjeti prihvata koji uključuju smještaj, hranu, odjeću i proizvode za osobnu higijenu dane	27. <i>opasnost od bijega</i> znači postojanje posebnih razloga i okolnosti zbog kojih se vjeruje da bi tražitelj mogao postati nedostupan te time zlouporabiti postupak - prenosi članak 2. točku 11. Direktive 2024/1346 28. <i>bijeg</i> je svaka radnja kojom tražitelj postane nedostupan Ministarstvu ili pravosudnim tijelima, a koja nije izvan kontrole tražitelja - prenosi članak 2. točku 12. Direktive 2024/1346 Članak 36. Članak 55. mijenja se i glasi: „(1) Materijalni uvjeti prihvata su: smještaj u prihvatilištu, hrana, odjeća i proizvodi za osobnu higijenu osigurani u naravi te novčana naknada. (2) Visinu novčane naknade određuje ministar odlukom. (3) Tražitelj može o svom trošku boraviti na bilo kojoj adresi u Republici Hrvatskoj uz prethodnu suglasnost Ministarstva. [...] - prenosi članak 2. točku 7. Direktive 2024/1346 - „materijalni uvjeti prihvata” - i članak 2. točku 8. Direktive 2024/1346 - „naknada za svakodnevne troškove” Članak 12. Naslov iznad članka 17. mijenja se i glasi: „Maloljetnik bez pratnje“. Članak 17. mijenja se i glasi: „(1) Maloljetniku bez pratnje, koji izrazi namjeru sukladno članku 33. ovoga Zakona, tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi odmah imenuje posebnog skrbnika za zastupanje maloljetnika u postupku međunarodne zaštite. [...] - prenosi članak 2. točku 13. Direktive 2024/1346 (definicija		
---	--	--	--

u naravi, u obliku novčane naknade, u vaučerima, ili kao kombinacija navedenog, kao i naknadu za svakodnevne troškove; 8., „naknada za svakodnevne troškove” znači naknada koja se periodično pruža tražiteljima kako bi im se omogućilo uživanje minimalnog stupnja autonomije u svakodnevnom životu, u novčanom iznosu, u vaučerima, u naravi ili kao kombinacija navedenog, pod uvjetom da takva naknada uključuje novčani iznos; 9., „zadržavanje” znači zadržavanje tražitelja od strane države članice na određenome mjestu na kojem je tražitelju uskraćena sloboda kretanja; 10., „centar za smještaj” znači svako mjesto koje se upotrebljava za zajednički smještaj tražitelja;	"zastupnik") Članak 37. U članku 56. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Međunarodne i nacionalne organizacije i udruge civilnog društva koje se bave zaštitom ljudskih prava i temeljnih sloboda mogu provoditi svoje aktivnosti u prihvatilištu na temelju sporazuma o suradnji.“. U stavku 3. riječ: „Prihvatilište“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilište“. U stavcima 5., 6. i 7. riječ: „Prihvatilištu“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilištu“. Stavak 8. mijenja se i glasi: „(8) Tražitelj može izbivati izvan prihvatilišta duže od 24 sata uz prethodno odobrenje prihvatilišta.“. Stavak 9. briše se. U dosadašnjem stavku 10., koji postaje stavak 9., riječ: „Prihvatilištu“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilištu“.		
---	--	--	--

11. „opasnost od bijega” znači postojanje posebnih razloga i okolnosti u pojedinačnom slučaju, koji su utemeljeni na objektivnim kriterijima definiranim nacionalnim pravom, zbog kojih se vjeruje da bi tražitelj mogao pobjeći; 12. „bijeg” znači radnja kojom tražitelj ne ostane dostupan nadležnim upravnim ili pravosudnim tijelima, primjerice napuštanjem državnog područja države članice bez dopuštenja nadležnih tijela zbog razloga koji nisu izvan kontrole tražitelja; 13. „zastupnik” znači fizička osoba ili organizacija, uključujući tijelo javne vlasti, s potrebnim vještinama i stručnošću, uključujući one koje se odnose na postupanje s maloljetnicima i njihove posebne potrebe, koju su imenovala nadležna tijela da zastupa maloljetnika bez pratnje, pomaže mu i djeluje u njegovo ime, ovisno o slučaju, kako bi	Članak 4. U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje: [...] 5. <i>tražitelj međunarodne zaštite</i> (u daljnjem tekstu: tražitelj) je državljaniin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu do izvršnosti rješenja o zahtjevu - prenosi članak 2. točku 2. Direktive 2024/1346 [...] 14. <i>zahtjev za međunarodnu zaštitu</i> (u daljnjem tekstu: zahtjev) je zahtjev za zaštitu koji tražitelj podnese Ministarstvu, a može se smatrati da traži status azilanta (izbjeglice) ili status supsidijarne zaštite - prenosi članak 2. točku 1. Direktive 2024/1346 [...] 16. <i>tražitelj kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva</i> je tražitelj koji s obzirom na svoje osobne okolnosti nije u potpunosti sposoban ostvarivati prava te izvršavati obveze iz ovoga Zakona bez odgovarajuće potpore - prenosi članak 2. točku 14. Direktive 2024/1346 17. <i>maloljetnik</i> je tražitelj, azilant, stranac pod supsidijarnom zaštitom, stranac pod privremenom zaštitom i stranac u transferu mlađi od 18 godina - prenosi članak 2. točku 4. Direktive 2024/1346 18. <i>maloljetnik bez pratnje</i> je državljaniin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađi od 18 godina, koji je ušao u Republiku Hrvatsku bez pratnje odrasle osobe odgovorne za njega sukladno zakonodavstvu Republike Hrvatske, sve dok se ne stavi pod skrb takve osobe, a uključuje i djecu koja su ostala bez	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15 i 61/2019) (NN 135/15, 61/2019) članak/članci članak 5. - prenosi članak 2. točku 10. Direktive 2024/1346 - "centar za smještaj"
--	---	----------------------------	--

se zaštitili najbolji interes i opća dobrobit tog maloljetnika bez pratnje i kako bi se maloljetnik bez pratnje mogao koristiti pravima i ispunjavati obveze predviđene u ovoj Direktivi; 14. „tražitelj s posebnim potrebama u vezi s prihvatom” znači tražitelj kojem su potrebni posebni uvjeti ili jamstva kako bi se mogao koristiti pravima i ispunjavati obveze predviđene u ovoj Direktivi.	pratnje nakon što su ušla u Republiku Hrvatsku - prenosi članak 2. točku 5. Direktive 2024/1346 19. <i>članom obitelji</i> tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom, pod uvjetom da je obitelj postojala prije ulaska tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom u Republiku Hrvatsku smatra se: a. bračni ili izvanbračni drug prema propisima Republike Hrvatske, kao i osobe koje su u zajednici koja se prema propisima Republike Hrvatske može smatrati životnim partnerstvom ili neformalnim životnim partnerstvom b. maloljetno zajedničko dijete bračnih i izvanbračnih drugova te životnih partnera i neformalnih životnih partnera; njihovo zajedničko maloljetno posvojeno dijete; maloljetno dijete i maloljetno posvojeno dijete bračnog, izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera koji ostvaruje roditeljsku skrb o djetetu pod uvjetom da dijete nije u braku c. punoljetno uzdržavano dijete tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom ili stranca pod privremenom zaštitom pod uvjetom da nije u braku d. roditelj ili druga odrasla osoba odgovorna za maloljetnika u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske, uključujući odraslog brata ili sestru e. iznimno, članom obitelji stranca pod privremenom zaštitom smatrat će se i srodnik prvog stupnja u ravnoj uzlaznoj lozi s kojim je živio u zajedničkom kućanstvu, ako se utvrdi da je ovisan o skrbi stranca pod privremenom zaštitom Smatra se da maloljetnik nije u braku ako na temelju pojedinačne procjene njegov brak nije u skladu s propisima Republike Hrvatske, a osobito propisima kojima se uređuje minimalna zakonska dob za sklapanje braka.		
---	--	--	--

	- prenosi članak 2. točku 3. Direktive 2024/1346 [...] 23. <i>uvjeti prihvata</i> obuhvaćaju skup prava koje tražitelji ostvaruju sukladno odredbama ovoga Zakona - prenosi članak 2. točku 6. Direktive 2024/1346 [...] 25. <i>materijalni uvjeti prihvata</i> obuhvaćaju smještaj, hranu, odjeću, proizvode za osobnu higijenu i novčanu naknadu - prenosi članak 2. točku 7. Direktive 2024/1346 26. <i>zadržavanje</i> je uskraćivanje slobode kretanja tražitelja u specijaliziranim objektima za zadržavanje, sukladno članku 54.a ovog Zakona - prenosi članak 2. točku 9. Direktive 2024/1346 27. <i>opasnost od bijega</i> znači postojanje posebnih razloga i okolnosti zbog kojih se vjeruje da bi tražitelj mogao postati nedostupan te time zlouporabiti postupak - prenosi članak 2. točku 11. Direktive 2024/1346 28. <i>bijeg</i> je svaka radnja kojom tražitelj postane nedostupan Ministarstvu ili pravosudnim tijelima, a koja nije izvan kontrole tražitelja - prenosi članak 2. točku 12. Direktive 2024/1346 Članak 36. Članak 55. mijenja se i glasi: „(1) Materijalni uvjeti prihvata su: smještaj u prihvatilištu, hrana, odjeća i proizvodi za osobnu higijenu osigurani u naravi te novčana naknada. (2) Visinu novčane naknade određuje ministar odlukom. (3) Tražitelj može o svom trošku boraviti na bilo kojoj adresi u Republici Hrvatskoj uz prethodnu suglasnost Ministarstva.		
--	--	--	--

	[...] - prenosi članak 2. točku 7. Direktive 2024/1346 - „materijalni uvjeti prihvata” - i članak 2. točku 8. Direktive 2024/1346 - „naknada za svakodnevne troškove” Članak 12. Naslov iznad članka 17. mijenja se i glasi: „Maloljetnik bez pratnje“. Članak 17. mijenja se i glasi: „(1) Maloljetniku bez pratnje, koji izrazi namjeru sukladno članku 33. ovoga Zakona, tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi odmah imenuje posebnog skrbnika za zastupanje maloljetnika u postupku međunarodne zaštite. [...] - prenosi članak 2. točku 13. Direktive 2024/1346 (definicija "zastupnik") Članak 37. U članku 56. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Međunarodne i nacionalne organizacije i udruge civilnog društva koje se bave zaštitom ljudskih prava i temeljnih sloboda mogu provoditi svoje aktivnosti u prihvatilištu na temelju sporazuma o suradnji.“. U stavku 3. riječ: „Prihvatilište“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilište“. U stavcima 5., 6. i 7. riječ: „Prihvatilištu“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilištu“.		
--	---	--	--

	Stavak 8. mijenja se i glasi: „(8) Tražitelj može izbivati izvan prihvatilišta duže od 24 sata uz prethodno odobrenje prihvatilišta.“. Stavak 9. briše se. U dosadašnjem stavku 10., koji postaje stavak 9., riječ: „Prihvatilištu“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilištu“.		
Članak 3. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve državljane trećih zemalja i osobe bez državljanstva koji izraze namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu na državnom području, uključujući na vanjskoj granici, u teritorijalnom moru ili u područjima tranzita država članica, pod uvjetom da je tim državljanima trećih zemalja i osobama bez državljanstva dopušteno ostati na državnom području kao tražiteljima. Ova se Direktiva također primjenjuje na	Članak 4. U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje: 1. <i>međunarodna zaštita</i> obuhvaća azil iz točke 2. ovoga stavka i supsidijarnu zaštitu iz točke 3. ovoga stavka [...] 5. <i>tražitelj međunarodne zaštite</i> (u daljnjem tekstu: tražitelj) je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu do izvršnosti rješenja o zahtjevu [...] Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi:	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 1., 52.

članove obitelji tražitelja pod uvjetom da su ti članovi obitelji obuhvaćeni takvim zahtjevom za međunarodnu zaštitu u skladu s nacionalnim pravom. 2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na zahtjeve za diplomatski ili teritorijalni azil koji su podneseni predstavništvima država članica. 3. Države članice mogu odlučiti primjenjivati ovu Direktivu u vezi s postupcima za odlučivanje o zahtjevima za oblike zaštite koji nisu oni na temelju Uredbe (EU) 2024/1347.	„5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: 1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske 2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama 3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva 4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu 5. poštivati Kućni red prihvatilišta 6. pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen 7. podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog		
--	---	--	--

	Zakona 8. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo 9. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite 10. javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvata u roku od dva dana od dana promjene 11. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona 12. sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“.		
--	--	--	--

Članak 4. Povoljnije odredbe Države članice mogu uvesti ili zadržati povoljnije odredbe u pogledu uvjeta prihvata za tražitelje, kao i za članove obitelji i bliske srodnike tražitelja koji su prisutni u istoj državi članici, pod uvjetom da tražitelji uzdržavaju takve članove obitelji i bliske srodnike, ili iz humanitarnih razloga, u mjeri u kojoj su te odredbe u skladu s ovom Direktivom.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba koja daje mogućnost izbora državi članici.
Članak 5. Informacije 1. Države članice tražiteljima što je prije moguće i pravodobno pružaju informacije koje se odnose na uvjete prihvata utvrđene u ovoj Direktivi, uključujući informacije specifične za njihove sustave prihvata, kako bi se tražiteljima djelotvorno omogućilo da se koriste pravima i ispunjavaju obveze	Članak 12. Naslov iznad članka 17. mijenja se i glasi: „Maloljetnik bez pratnje“. Članak 17. mijenja se i glasi: [...] (9) Maloljetniku bez pratnje će u nazočnosti posebnog skrbnika na način primjeren dobi i kojim se osigurava da ih maloljetnik bez pratnje razumije, biti pružene informacije o uvjetima prihvata, pružateljima pravne pomoći i zastupanju, uključujući besplatnu pravnu pomoć i zastupanje, koristeći se, prema potrebi, informativnim materijalima posebno prilagođenim maloljetnicima.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 59.

predviđene u ovoj Direktivi. Države članice tražiteljima osobito pružaju standardne informacije koje se odnose na uvjete prihvata utvrđene u ovoj Direktivi, koristeći se predloškom koji izrađuje Agencija Europske unije za azil („Agencija za azil”). Te se informacije pružaju što je prije moguće, a najkasnije tri dana od izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva ili u roku za njezinu registraciju u skladu s Uredbom (EU) 2024/1348. Države članice osiguravaju da su tražiteljima pružene informacije o organizacijama ili skupinama osoba koje pružaju posebnu pravnu pomoć i zastupanje, uključujući informacije o organizacijama ili skupinama osoba koje besplatno pružaju pravnu pomoć i zastupanje, te organizacijama koje bi im mogle pomoći ili ih informirati o dostupnim uvjetima prihvata, uključujući zdravstvenu skrb.	Članak 41. U članku 59. stavku 1. iza riječi: „pisanom“ dodaje se riječ: „sažetom“. U stavku 2. riječi: „u roku od 15 dana“ zamjenjuju se riječima: „što je prije moguće, a najkasnije u roku od tri dana“, a iza riječi: „obavijestiti tražitelja o“ dodaju se riječi: „uvjetima prihvata,“. U stavku 3. iza riječi: „komunicirati“ briše se točka i dodaju se riječi: „ili prema potrebi korištenjem videozapisa, piktograma i drugih vizualnih pomagala.“. Iza stavka 6. dodaju se stavci 7. i 8., koji glase: „(7) Pristup pravnom savjetovanju neće se omogućiti ako su ispunjeni uvjeti iz članka 16. stavka 3. Uredbe (EU) 2024/1348. (8) Tražitelj potvrđuje primitak i razumijevanje informacija iz stavka 2. i 3. ovog članka.“.		
--	--	--	--

2. Države članice osiguravaju da se informacije iz stavka 1. pružaju u pisanom, sažetom, transparentnom, razumljivom i lako dostupnom obliku, koristeći se jasnim i jednostavnim jezikom, i na jeziku koji tražitelj razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije. Ako je to potrebno, te se informacije pružaju i usmeno ili, prema potrebi, u vizualnom obliku, primjerice s pomoću videozapisa ili piktograma, te su prilagođene potrebama tražitelja. U slučaju maloljetnika bez pratnje države članice pružaju informacije iz stavka 1. na način primjeren dobi i na način kojim se osigurava da ih maloljetnik bez pratnje razumije, koristeći se, prema potrebi, informativnim materijalima posebno prilagođenima maloljetnicima. Te se informacije pružaju u nazočnosti zastupnika maloljetnika bez pratnje ili osobe prikladne privremeno			
--	--	--	--

djelovati kao zastupnik do imenovanja zastupnika. U iznimnim slučajevima država članica može tražitelju pružiti informacije iz stavka 1. usmenim prijevodom ili, prema potrebi, u vizualnom obliku kao što su videozapisi ili piktogrami ako: (a)nije u mogućnosti pružiti te informacije u pisanom obliku u roku navedenom u tom stavku jer je jezik koji tražitelj razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije rijedak jezik; i (b)taj tražitelj naknadno potvrdi da razumije pružene informacije. U slučajevima iz trećeg podstavka država članica što je prije moguće pribavlja pisani prijevod informacija iz stavka 1. i dostavlja ga tražitelju, osim ako je jasno da takvo dostavljanje više nije potrebno.			
---	--	--	--

Članak 6. Dokumentacija 1. Države članice osiguravaju da se tražitelju dostavi dokument iz članka 29. stavka 1. Uredbe (EU) 2024/1348. 2. Države članice ne zahtijevaju od tražitelja, isključivo zato što su tražitelji međunarodne zaštite ili isključivo na temelju njihova državljanstva, da dostave nepotrebnu dokumentaciju ili nerazmjernu količinu dokumentacije niti nameću druge administrativne zahtjeve tražiteljima prije nego što im dodijele prava koja imaju na temelju ove Direktive. 3. Države članice mogu tražiteljima izdati putnu	Članak 43. U članku 62. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, iskaznica tražitelja se neće izdati tražitelju za kojeg se provodi granična procedura te koji je zadržan ili u zatvoru.“. U stavku 5. iza riječi: „humanitarni“ dodaju se riječi: „ili drugi nužni“. - prenosi članak 6. stavak 3. Direktive 2024/1346	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci članak 62. stavak 5.
	Članak 43. U članku 62. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, iskaznica tražitelja se neće izdati tražitelju za kojeg se provodi granična procedura te koji je zadržan ili u zatvoru.“. U stavku 5. iza riječi: „humanitarni“ dodaju se riječi: „ili drugi nužni“. - prenosi članak 6. stavak 3. Direktive 2024/1346	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o obrascima i zbirkama podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite (NN 85/16, 80/24) (NN 85/16 80/24) članak/članci članak 3. - prenose članak 6. stavak 1. Direktive

ispravu samo kada nastupe ozbiljni humanitarni razlozi ili drugi nužni razlozi koji zahtijevaju njihovu prisutnost u drugoj državi. Valjanost putne isprave ograničena je na svrhu i trajanje koje je potrebno zbog razloga njezina izdavanja.		Nije potrebno preuzimanje	stavak 2. članka 6. Direktive 2024/1347 nije potrebno preuzimati jer proizlazi iz zakona
Članak 7. Organizacija sustava prihvata 1. Države članice mogu slobodno organizirati svoje sustave prihvata u skladu s ovom Direktivom. Tražitelji se mogu slobodno kretati na državnom području dotične države članice. 2. Pod uvjetom da se svi tražitelji djelotvorno koriste svojim pravima iz ove Direktive, države članice mogu tražiteljima dodijeliti smještaj na svojem državnom području kako bi upravljale svojim sustavima azila i prihvata. 3. Pri dodjeli smještaja	Članak 17. Članak 34. mijenja se i glasi: „(1) Zahtjev se osobno podnosi Ministarstvu u prihvatilištu, a iznimno i izvan prihvatilišta ovisno o osobnim okolnostima tražitelja. (2) Zahtjev se podnosi usmeno na zapisnik, a iznimno na obrascu, u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od 21 dan od dana registracije namjere te sukladno članku 28. Uredbe (EU) 2024/1358. (3) Tijekom podnošenja zahtjeva iz stavka 1. ovog članka tražitelj je obvezan dati telefonski broj na kojem je dostupan i adresu elektroničke pošte te odmah prijaviti svaku promjenu adrese i drugih podataka.“. - prenosi članak 7. stavak 6. Direktive 2024/1346 Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi:	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci članak 52. stavak 1. točka 2. - prenosi članak 7. stavak 1. Direktive 2024/1346, članak 56. stavak 6. - prenosi članak 7. stavak 3. Direktive 2024/1346

tražiteljima ili preraspodjeli smještaja tražiteljima države članice uzimaju u obzir objektivne čimbenike, uključujući jedinstvo obitelji iz članka 14. i posebne potrebe tražitelja u vezi s prihvatom. 4. Pružanje materijalnih uvjeta prihvata od strane država članica može biti uvjetovano stvarnim boravkom tražitelja u smještaju koji im je dodijeljen u skladu sa stavkom 2. 5. Države članice također mogu uspostaviti mehanizme za procjenu potreba svojih sustava prihvata i odgovaranje na te potrebe, uključujući mehanizme kojima se provjerava borave li tražitelji stvarno u smještaju koji im je dodijeljen u skladu sa stavkom 2. 6. Države članice zahtijevaju od tražitelja da nadležnim tijelima dostave svoju trenutačnu adresu, telefonski broj na kojem su dostupni i,	„8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“ - prenosi članak 7. stavak 5. Direktive 2024/1346 Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: 1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske 2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama 3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva 4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu 5. poštivati Kućni red prihvatilišta 6. pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen 7. podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona 8. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo 9. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite		
---	---	--	--

ako postoji, adresu elektroničke pošte. Države članice također zahtijevaju od tražitelja da što je prije moguće obavijeste takva nadležna tijela o svakoj promjeni adrese, telefonskog broja ili adrese elektroničke pošte. 7. Od država članica ne zahtijeva se donošenje upravnih odluka za potrebe ovog članka.	10. javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvata u roku od dva dana od dana promjene - prenosi članak 7. stavak 6. Direktive 2024/1346 11. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona 12. sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurati će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 36. Članak 55. mijenja se i glasi: „(1) Materijalni uvjeti prihvata su: smještaj u prihvatilištu, hrana, odjeća i proizvodi za osobnu higijenu osigurani u naravi te novčana naknada. (2) Visinu novčane naknade određuje ministar odlukom. (3) Tražitelj može o svom trošku boraviti na bilo kojoj adresi u Republici		
--	--	--	--

	(10) Načine i uvjete ostvarivanja materijalnih uvjeta prihvata propisuje ministar pravilnikom.“. Članak 37. U članku 56. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Međunarodne i nacionalne organizacije i udruge civilnog društva koje se bave zaštitom ljudskih prava i temeljnih sloboda mogu provoditi svoje aktivnosti u prihvatilištu na temelju sporazuma o suradnji.“. U stavku 3. riječ: „Prihvatilište“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilište“. U stavcima 5., 6. i 7. riječ: „Prihvatilištu“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilištu“. Stavak 8. mijenja se i glasi: „(8) Tražitelj može izbivati izvan prihvatilišta duže od 24 sata uz prethodno odobrenje prihvatilišta.“. Stavak 9. briše se. U dosadašnjem stavku 10., koji postaje stavak 9., riječ: „Prihvatilištu“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilištu“.		
--	---	--	--

	članak 7. točku 7. nije potrebno prenositi	Nije potrebno preuzimanje	članak 7. točku 7. nije potrebno prenositi
	Članak 17. Članak 34. mijenja se i glasi: „(1) Zahtjev se osobno podnosi Ministarstvu u prihvatilištu, a iznimno i izvan prihvatilišta ovisno o osobnim okolnostima tražitelja. (2) Zahtjev se podnosi usmeno na zapisnik, a iznimno na obrascu, u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od 21 dan od dana registracije namjere te sukladno članku 28. Uredbe (EU) 2024/1358. (3) Tijekom podnošenja zahtjeva iz stavka 1. ovog članka tražitelj je obavezan dati telefonski broj na kojem je dostupan i adresu elektroničke pošte te odmah prijaviti svaku promjenu adrese i drugih podataka.“. - prenosi članak 7. stavak 6. Direktive 2024/1346 Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15 i 61/2019) (NN 135/15, 61/2019) članak/članci članak 4. - prenosi članak 7. stavak 4. Direktive 2024/1346, članak 6. - prenosi članak 7. stavak 3. Direktive 2024/1346, članak 7. - prenosi članak 7. stavak 2. Direktive 2024/1346

	Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“ - prenosi članak 7. stavak 5. Direktive 2024/1346 Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: 1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske 2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama 3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva 4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu 5. poštivati Kućni red prihvatilišta 6. pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen 7. podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona 8. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo 9. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite 10. javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvata u roku od dva dana od		
--	--	--	--

	dana promjene - prenosi članak 7. stavak 6. Direktive 2024/1346 11. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona 12. sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 36. Članak 55. mijenja se i glasi: „(1) Materijalni uvjeti prihvata su: smještaj u prihvatilištu, hrana, odjeća i proizvodi za osobnu higijenu osigurani u naravi te novčana naknada. (2) Visinu novčane naknade određuje ministar odlukom. (3) Tražitelj može o svom trošku boraviti na bilo kojoj adresi u Republici Hrvatskoj uz prethodnu suglasnost Ministarstva.		
--	---	--	--

	pravilnikom.“. Članak 37. U članku 56. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Međunarodne i nacionalne organizacije i udruge civilnog društva koje se bave zaštitom ljudskih prava i temeljnih sloboda mogu provoditi svoje aktivnosti u prihvatilištu na temelju sporazuma o suradnji.“. U stavku 3. riječ: „Prihvatilište“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilište“. U stavcima 5., 6. i 7. riječ: „Prihvatilištu“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilištu“. Stavak 8. mijenja se i glasi: „(8) Tražitelj može izbivati izvan prihvatilišta duže od 24 sata uz prethodno odobrenje prihvatilišta.“. Stavak 9. briše se. U dosadašnjem stavku 10., koji postaje stavak 9., riječ: „Prihvatilištu“ zamjenjuje se riječju: „prihvatilištu“.		
--	---	--	--

Članak 8. Raspodjela tražitelja na zemljopisno područje 1. Države članice mogu tražitelje raspodijeliti na zemljopisno područje unutar svojeg državnog područja na kojem se mogu slobodno kretati tijekom trajanja postupka za međunarodnu zaštitu u skladu s Uredbom (EU) 2024/1348. 2. Države članice mogu raspodijeliti tražitelje na zemljopisno područje na svojem državnom području u skladu sa stavkom 1. samo kako bi osigurale brzu, učinkovitu i djelotvornu obradu njihovih zahtjeva u skladu s Uredbom (EU) 2024/1348 ili zemljopisnu distribuciju tih tražitelja, uzimajući u obzir kapacitete dotičnih zemljopisnih područja. Države članice obavješćuju tražitelje u skladu s člankom 5. o njihovoj raspodjeli na određeno zemljopisno područje, uključujući		Nije potrebno preuzimanje	nije iskorištena ponuđena mogućnost
--	--	----------------------------------	--

o zemljopisnim granicama tog područja. 3. Države članice osiguravaju da tražitelji imaju djelotvoran pristup svojim pravima na temelju ove Direktive i postupovnim jamstvima u postupku za međunarodnu zaštitu unutar zemljopisnog područja na koje su ti tražitelji raspodijeljeni. To zemljopisno područje mora biti dovoljno veliko, omogućavati pristup potrebnoj javnoj infrastrukturi i ne smije utjecati na neotuđivu sferu privatnog života tražitelja. 4. Od država članica ne zahtijeva se donošenje upravnih odluka za potrebe stavka 1. 5. Države članice na zahtjev tražitelja daju tom tražitelju dopuštenje za privremeno napuštanje zemljopisnog područja zbog opravdanih hitnih i ozbiljnih obiteljskih razloga, ili potrebnog liječenja koje nije dostupno unutar zemljopisnog			
--	--	--	--

područja. Ako tražitelj napusti zemljopisno područje bez dopuštenja, država članica ne primjenjuje druge sankcije osim onih predviđenih ovom Direktivom. Od tražitelja ne zahtijeva se traženje dopuštenja za prisustvovanje sastancima s tijelima vlasti ili sudovima ako se zahtijeva njegova prisutnost. Tražitelj unaprijed obavješćuje nadležna tijela o takvim sastancima. 6. Ako se utvrdi, uključujući kao posljedica zahtjeva tražitelja za žalbu ili preispitivanje u skladu s člankom 29., da tražitelju nije odobren djelotvoran pristup njegovim pravima na temelju ove Direktive ili postupovnim jamstvima u postupku za međunarodnu zaštitu unutar zemljopisnog područja, raspodjela tog tražitelja na to zemljopisno područje više se ne primjenjuje. 7. Prije primjene ovog			
---	--	--	--

članka dotična država članica utvrđuje uvjete za primjenu ovog članka u nacionalnom pravu i o tome obavješćuje Komisiju i Agenciju za azil u skladu s poglavljem 5. Uredbe (EU) 2021/2303.			
Članak 9. Ograničenja slobode kretanja 1. Prema potrebi, države članice iz razloga javnog reda ili djelotvornog sprečavanja bijega tražitelja ako postoji opasnost od bijega mogu odlučiti da je tražitelju dopušteno boraviti samo na određenome mjestu koje je prilagođeno za smještaj tražitelja, posebno u pogledu: (a) tražitelja koji moraju biti prisutni u drugoj državi članici u skladu s člankom 17. stavkom 4. Uredbe (EU) 2024/1351; ili (b) tražitelja koji su transferirani u državu članicu u kojoj moraju biti prisutni u skladu s člankom 17. stavkom 4. Uredbe (EU) 2024/1351 nakon	Članak 34. Naslov iznad članka 54. mijenja se i glasi: „Ograničenje slobode kretanja“. Članak 54. mijenja se i glasi: „(1) Tražitelj koji se nalazi u graničnoj proceduri nema pravo na slobodu kretanja i ne smatra se osobom koja je ušla na teritorij Republike Hrvatske. (2) Ministarstvo može tražitelju i strancu u transferu ograničiti slobodu kretanja iz razloga: a) zaštite javnog reda, ili b) sprečavanja samovoljnog napuštanja prihvatilišta u svrhu provedbe transfera u drugu državu članicu ili radi osiguravanja prisutnosti tražitelja koji je vraćen u Republiku Hrvatsku. - prenosi članak 9. stavak 1. Direktive 2024/1346 (3) Sloboda kretanja tražitelja ili stranca u transferu može se ograničiti sljedećim mjerama: 1. zabrana kretanja izvan prihvatilišta - prenosi članak 9. stavak 1. Direktive 2024/1346 2. osobnim pristupanjem u prihvatilište u određeno vrijeme. - prenosi članak 9. stavak 2. Direktive 2024/1346	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 6. - prenosi članak 9. stavak 4. Direktive 2024/1346

bijega u drugu državu članicu. Ako je tražitelju dopušteno boraviti samo na određenome mjestu u skladu s ovim stavkom, pružanje materijalnih uvjeta prihvata uvjetuje se stvarnim boravkom tražitelja na tom određenome mjestu. 2. Države članice mogu, prema potrebi, zahtijevati od tražitelja da se jave nadležnim tijelima u određeno vrijeme ili u razumnim vremenskim razmacima, bez nerazmjernog utjecanja na prava tražitelja na temelju ove Direktive. Takvi zahtjevi u pogledu javljanja mogu se nametnuti kako bi se osiguralo poštovanje odluka iz stavka 1. ili kako bi se djelotvorno spriječio bijeg tražitelja. 3. Na zahtjev tražitelja države članice mogu tom tražitelju dopustiti da privremeno boravi izvan određenog mjesta utvrđenog u skladu sa stavkom 1. Odluke u pogledu takvog	(4) Tražitelju iz stavka 2. ovog članka može se iz opravdanih razloga dopustiti privremeno napuštanje prihvatilišta. - prenosi članak 9. stavak 3. Direktive 2024/1346 (5) Ministarstvo donosi rješenje o ograničenju slobode kretanja u kojem navodi razloge zbog kojih ograničava slobodu kretanja te obavještava tražitelja na jeziku koji tražitelj razumije ili za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije.- prenosi članak 9. stavak 5. Direktive 2024/1346 (6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave rješenja. (7) Nadležni upravni sud na zahtjev tražitelja ocjenjuje zakonitost rješenja iz stavka 5. ovog članka ako ograničenje kretanja traje dulje od dva mjeseca.“. - prenosi članak 9. stavak 5. Direktive 2024/1346		
---	--	--	--

dopuštenja donose se objektivno i nepristrano o meritumu pojedinačnog slučaja te, ako dopuštenje nije dano, za to se navode razlozi. Od tražitelja se ne zahtijeva traženje dopuštenja za prisustvovanje terminima s tijelima vlasti ili sudovima ako je njegova prisutnost potrebna. Tražitelj obavješćuje nadležna tijela o takvim terminima. 4. Odluke donesene u skladu sa stavcima 1. i 2. moraju biti razmjerne i njima se uzimaju u obzir relevantni aspekti pojedinačne situacije tražitelja, uključujući posebne potrebe tog tražitelja u vezi s prihvatom. 5. Države članice navode činjenične i, prema potrebi, pravne razloge svake odluke koja se donosi u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka u toj odluci. Tražitelje se pisanim putem obavješćuje o takvoj odluci, kao i o postupcima za osporavanje odluke u skladu s člankom 29. i posljedicama nepoštovanja			
---	--	--	--

obveza nametnutih odlukom. Države članice pružaju tražiteljima takve informacije na jeziku koji razumiju ili za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumiju te u sažetom, transparentnom, razumljivom i lako dostupnom obliku, uz upotrebu jasnog i jednostavnog jezika. Države članice osiguravaju da odluke donesene u skladu s ovim člankom preispituje sudsko tijelo po službenoj dužnosti ako se te odluke primjenjuju dulje od dva mjeseca ili da se na te odluke može podnijeti žalba na zahtjev dotičnog tražitelja u skladu s člankom 29.			
Članak 10. Zadržavanje 1. Države članice ne smiju zadržati osobu isključivo zato što je ta osoba tražitelj ili isključivo na temelju državljanstva tog tražitelja. Zadržavanje se temelji samo na jednom ili više razloga za zadržavanje utvrđenih	Članak 35. Iza članka 54. dodaje se naslov iznad članka i članak 54.a koji glase: „Zadržavanje Članak 54.a (1) Tražitelja se može zadržati u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno:	U potpunosti preuzeto	

u stavku 4. Zadržavanje ne smije biti kaznene prirode. 2. Prema potrebi i na temelju pojedinačne ocjene svakog slučaja države članice mogu zadržati tražitelja ako se ne mogu djelotvorno primijeniti druge manje prisilne mjere. 3. Pri zadržavanju tražitelja države članice uzimaju u obzir sve vidljive znakove, izjave ili ponašanje koji ukazuju na to da tražitelj ima posebne potrebe u vezi s prihvatom. Ako procjena iz članka 25. još nije dovršena, ona se dovršava bez nepotrebne odgode, a njezini se rezultati uzimaju u obzir pri odlučivanju o nastavku zadržavanja ili o tome treba li prilagoditi uvjete zadržavanja. 4. Tražitelja se može zadržati samo na temelju jednog ili više sljedećih razloga: (a) da se utvrdi ili provjeri njegov identitet ili državljanstvo; (b) da se utvrde elementi na kojima se zahtjev za	radi sprječavanja bijega i utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez zadržavanja ako postoji opasnost od bijega - prenosi članak 10. stavak 1. i stavak 4. točku b) Direktive 2024/1346 radi utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva - prenosi članak 10. stavak 1. i stavak 4. točku a) Direktive 2024/1346 radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka - prenosi članak 10. stavak 1. i stavak 4. točku f) Direktive 2024/1346 zbog provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje rješenja o protjerivanju i/ili vraćanju donesenog sukladno odredbama Zakona o strancima - prenosi članak 10. stavak 1. i stavak 4. točku e) Direktive 2024/1346 zbog nepoštivanja rješenja o ograničenju slobode kretanja, a i dalje postoji opasnost od bijega - prenosi članak 10. stavak 1. i stavak 4. točku c) Direktive 2024/1346 zbog utvrđivanja prava tražitelja na ulazak na državno područje tijekom postupka na granici - prenosi članak 10. stavak 1. i stavak 4. točku d) Direktive 2024/1346 zbog ispunjenja obveze transfera ako postoji opasnost od bijega. - prenosi članak 10. stavak 1. i stavak 4. točku g) Direktive 2024/1346 (2) Opasnost od bijega utvrđuje se individualnom procjenom činjenica i okolnosti svakog konkretnog slučaja. (3) Zadržavanje u specijaliziranom objektu za zadržavanje se može odrediti ako se utvrdi da se ne mogu djelotvorno primijeniti druge manje prisilne mjere. - prenosi članak 10. stavak 2. Direktive 2024/1346 (4) Alternativne mjere zadržavanju su:		
--	---	--	--

međunarodnu zaštitu temelji, a koji se bez zadržavanja ne mogu pribaviti, posebno kada postoji opasnost od bijega; (c) da se osigura poštovanje pravnih obveza koje su tražitelju nametnute na temelju pojedinačne odluke u skladu s člankom 9. stavkom 1. ako tražitelj nije poštovao te obveze te i dalje postoji opasnost od bijega; (d) da se u okviru postupka na granici u skladu s člankom 43. Uredbe (EU) 2024/1348 odluči o pravu tražitelja da uđe na državno područje; (e) kada je tražitelj zadržan zbog postupka vraćanja na temelju Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (14), da se pripremi vraćanje ili provede postupak udaljavanja, a dotična država članica na temelju objektivnih kriterija, među ostalim i na temelju toga da je tražitelj već imao mogućnost započeti postupak za međunarodnu	redovito javljanje nadležnom tijelu zabrana napuštanja određenog mjesta ili područja. - prenosi članak 10. stavak 5. Direktive 2024/1346 (5) Mjera zadržavanja iz stavka 1. ovog članka izriče se dok za to postoje razlozi, a u slučaju iz stavka 1. točke 3. ovog članka do okončanja postupka. (6) Zadržani tražitelji, koliko je to moguće, smještaju se odvojeno od drugih državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji nisu podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu. (7) Tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom iznimno se može zadržati smještajem u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se individualnom procjenom utvrdi da takav smještaj neće naškoditi njegovom fizičkom i mentalnom zdravlju te se osigurava redovito praćenje i pružanje odgovarajuće potpore tim tražiteljima. - prenosi članak 10. stavak 3. Direktive 2024/1346 (8) Maloljetniku se ne smije odrediti zadržavanje osim u cilju očuvanja jedinstva obitelji. - prenosi članak 10. stavak 2. Direktive 2024/1346 (9) Maloljetnika bez pratnje može se iznimno zadržati u specijaliziranim objektima za zadržavanje u odvojenom smještaju od odraslih osoba u što kraćem trajanju ako se procjenom skrbnika utvrdi da je takav smještaj nužan i da se zadržavanjem štiti maloljetnik. - prenosi članak 10. stavak 2. Direktive 2024/1346 (10) Tražitelju i strancu u transferu koji boluje od ozbiljnih zaraznih ili mentalnih bolesti neće se ograničiti sloboda kretanja niti odrediti zadržavanje i smještaj u prostorima Ministarstva namijenjenim za kolektivni smještaj, već u za to nadležnim zdravstvenim ustanovama. - prenosi članak 10. stavak 2. Direktive 2024/1346 (11) Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja donosi rješenje o zadržavanju u kojoj navodi razloge zadržavanja i činjenice zašto se ne mogu		
---	--	--	--

zaštitu, može dokazati da postoje opravdani razlozi za vjerovati da tražitelj izražava namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu samo da odgodi ili oteža izvršenje odluke o vraćanju; (f) kada to zahtijeva zaštita nacionalne sigurnosti ili javnog reda; (g) u skladu s člankom 44. Uredbe (EU) 2024/1351. Razlozi za zadržavanje iz prvog podstavka utvrđuju se nacionalnim pravom. 5. Države članice osiguravaju da su pravila o alternativama zadržavanju, kao što su redovito javljanje tijelima, davanje financijskog jamstva ili obveza boravka na određenome mjestu, utvrđena nacionalnim pravom.	primijeniti druge manje prisilne mjere. (12) Tražitelja se o zadržavanju, mogućnosti traženja besplatne pravne pomoći i zastupanja obavještava na jeziku koji tražitelj razumije ili za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije. (13) Protiv rješenja iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, u roku od osam dana od dana dostave rješenja. (14) Odluku o tužbi upravni sud donosi u roku od 15 dana od dana podnošenja tužbe, a u iznimnim situacijama, najkasnije 21 dan od podnošenja tužbe. (15) Ako sud ne donese odluku iz stavka 14. ovoga članka u roku 21 dan od podnošenja tužbe, zadržani tražitelj se odmah oslobađa. (16) Odmah po donošenju rješenja iz stavka 11. ovoga članka Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja dostavlja spis predmeta upravnom sudu. (17) U slučaju zadržavanja maloljetnika bez pratnje, upravni sud razmatra zakonitost zadržavanja po službenoj dužnosti. (18) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o zadržavanju nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja i stranca u transferu odmah pustiti na slobodu.“.		
--	--	--	--

Članak 11. Jamstva za zadržane tražitelje 1. Tražitelja se zadržava što je kraće moguće i samo tako dugo dok su primjenjivi razlozi iz članka 10. stavka 4. Upravni postupci relevantni za razloge za zadržavanje utvrđene u članku 10. stavku 4. provode se s dužnom pažnjom. Kašnjenja upravnih postupaka koja se ne mogu pripisati tražitelju ne opravdavaju nastavak zadržavanja. 2. Zadržavanje tražitelja u pisanom obliku nalažu sudska ili upravna tijela. U nalogu o zadržavanju navode se činjenični i pravni razlozi na kojima se zadržavanje temelji, kao i razlozi zbog kojih se ne mogu djelotvorno primijeniti druge manje prisilne mjere. 3. Kada zadržavanje nalažu upravna tijela, države članice osiguravaju brzo sudsko preispitivanje zakonitosti zadržavanja koje se provodi	Članak 35. Iza članka 54. dodaje se naslov iznad članka i članak 54.a koji glase: „Zadržavanje Članak 54.a (1) Tražitelja se može zadržati u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno: radi sprječavanja bijega i utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez zadržavanja ako postoji opasnost od bijega radi utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka zbog provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje rješenja o protjerivanju i/ili vraćanju donesenog sukladno odredbama Zakona o strancima zbog nepoštivanja rješenja o ograničenju slobode kretanja, a i dalje postoji opasnost od bijega zbog utvrđivanja prava tražitelja na ulazak na državno područje tijekom postupka na granici zbog ispunjenja obveze transfera ako postoji opasnost od bijega. (2) Opasnost od bijega utvrđuje se individualnom procjenom činjenica i okolnosti svakog konkretnog slučaja. (3) Zadržavanje u specijaliziranom objektu za zadržavanje se može odrediti ako	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 98. - prenosi članak 11. stavak 4. Direktive 2024/1346
--	--	----------------------------	--

po službenoj dužnosti ili na zahtjev tražitelja ili oboje. Kada se provodi po službenoj dužnosti, takvo preispitivanje zaključuje se što je prije moguće, uzimajući u obzir okolnosti svakog slučaja, a najkasnije 15 dana ili, u iznimnim situacijama, najkasnije 21 dan od početka zadržavanja. Kada se provodi na zahtjev tražitelja, takvo se preispitivanje zaključuje što je prije moguće, uzimajući u obzir okolnosti svakog slučaja, a najkasnije 15 dana ili, u iznimnim situacijama, najkasnije 21 dan od pokretanja odgovarajućih postupaka. Ako sudsko preispitivanje iz prvog podstavka, u slučaju da se provodi po službenoj dužnosti, nije zaključeno u roku od 21 dana od početka zadržavanja ili ako, u slučaju da se provodi na zahtjev tražitelja, nije zaključeno u roku od 21 dana od pokretanja odgovarajućih postupaka, dotični tražitelj odmah se oslobađa.	se utvrdi da se ne mogu djelotvorno primijeniti druge manje prisilne mjere. (4) Alternativne mjere zadržavanju su: redovito javljanje nadležnom tijelu zabrana napuštanja određenog mjesta ili područja. (5) Mjera zadržavanja iz stavka 1. ovog članka izriče se dok za to postoje razlozi, a u slučaju iz stavka 1. točke 3. ovog članka do okončanja postupka. - prenosi članak 11. stavak 1. Direktive 2024/1346 (6) Zadržani tražitelji, koliko je to moguće, smještaju se odvojeno od drugih državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji nisu podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu. (7) Tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom iznimno se može zadržati smještajem u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se individualnom procenom utvrdi da takav smještaj neće naškoditi njegovom fizičkom i mentalnom zdravlju te se osigurava redovito praćenje i pružanje odgovarajuće potpore tim tražiteljima. (8) Maloljetniku se ne smije odrediti zadržavanje osim u cilju očuvanja jedinstva obitelji. (9) Maloljetnika bez pratnje može se iznimno zadržati u specijaliziranim objektima za zadržavanje u odvojenom smještaju od odraslih osoba u što kraćem trajanju ako se procenom skrbnika utvrdi da je takav smještaj nužan i da se zadržavanjem štiti maloljetnik. (10) Tražitelju i strancu u transferu koji boluje od ozbiljnih zaraznih ili mentalnih bolesti neće se ograničiti sloboda kretanja niti odrediti zadržavanje i smještaj u prostorima Ministarstva namijenjenim za kolektivni smještaj, već u za to nadležnim zdravstvenim ustanovama. (11) Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja donosi rješenje o		
---	---	--	--

4. Zadržane tražitelje odmah se pisanim putem, na jeziku koji razumiju ili se opravdano pretpostavlja da ga razumiju, obavješćuje o razlozima zadržavanja i postupcima utvrđenim nacionalnim pravom za osporavanje naloga za zadržavanje kao i o mogućnosti traženja besplatne pravne pomoći i zastupanja. 5. Zadržavanje u razumnim vremenskim razmacima preispituje sudsko tijelo po službenoj dužnosti ili na zahtjev dotičnog tražitelja, posebno kada zadržavanje dulje traje, kada se pojave relevantne okolnosti ili su dostupne nove informacije koje mogu utjecati na zakonitost zadržavanja. Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, zadržavanje maloljetnika bez pratnje preispituje se po službenoj dužnosti u redovitim vremenskim razmacima. Ako se na temelju sudskog preispitivanja utvrdi da je	zadržavanju u kojoj navodi razloge zadržavanja i činjenice zašto se ne mogu primijeniti druge manje prisilne mjere. - prenosi članak 11. stavak 2. i stavak 4. Direktive 2024/1346 (12) Tražitelja se o zadržavanju, mogućnosti traženja besplatne pravne pomoći i zastupanja obavještava na jeziku koji tražitelj razumije ili za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije. - prenosi članak 11. stavak 4. Direktive 2024/1346 (13) Protiv rješenja iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, u roku od osam dana od dana dostave rješenja. - prenosi članak 11. stavak 3. Direktive 2024/1346 (14) Odluku o tužbi upravni sud donosi u roku od 15 dana od dana podnošenja tužbe, a u iznimnim situacijama, najkasnije 21 dan od podnošenja tužbe. - prenosi članak 11. stavak 3. Direktive 2024/1346 (15) Ako sud ne donese odluku iz stavka 14. ovoga članka u roku 21 dan od podnošenja tužbe, zadržani tražitelj se odmah oslobađa. - prenosi članak 11. stavak 3. Direktive 2024/1346 (16) Odmah po donošenju rješenja iz stavka 11. ovoga članka Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja dostavlja spis predmeta upravnom sudu. (17) U slučaju zadržavanja maloljetnika bez pratnje, upravni sud razmatra zakonitost zadržavanja po službenoj dužnosti. - prenosi članak 11. stavak 5. Direktive 2024/1346 (18) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o zadržavanju nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja i stranca u transferu odmah pustiti na slobodu.“. - prenosi članak 11. stavak 5. Direktive 2024/1346		
--	--	--	--

zadržavanje nezakonito, dotični tražitelj odmah se oslobađa. 6. Države članice u slučaju sudskog preispitivanja naloga za zadržavanje iz stavaka 3. i 5. ovog članka osiguravaju da tražitelji imaju pristup besplatnoj pravnoj pomoći i zastupanju pod uvjetima utvrđenima u članku 29.	Članak 35. Iza članka 54. dodaje se naslov iznad članka i članak 54.a koji glase: „Zadržavanje Članak 54.a (1) Tražitelja se može zadržati u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno: radi sprječavanja bijega i utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez zadržavanja ako postoji opasnost od bijega radi utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka zbog provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje rješenja o protjerivanju i/ili vraćanju donesenog sukladno odredbama Zakona o strancima zbog nepoštivanja rješenja o ograničenju slobode kretanja, a i dalje postoji opasnost od bijega zbog utvrđivanja prava tražitelja na ulazak na državno područje tijekom postupka na granici zbog ispunjenja obveze transfera ako postoji opasnost od bijega. (2) Opasnost od bijega utvrđuje se individualnom procjenom činjenica i okolnosti svakog konkretnog slučaja. (3) Zadržavanje u specijaliziranom objektu za zadržavanje se može odrediti ako	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci članak 60. - prenosi članak 11. stavak 6. Direktive 2024/1346
--	--	----------------------------	---

	se utvrdi da se ne mogu djelotvorno primijeniti druge manje prisilne mjere. (4) Alternativne mjere zadržavanju su: redovito javljanje nadležnom tijelu zabrana napuštanja određenog mjesta ili područja. (5) Mjera zadržavanja iz stavka 1. ovog članka izriče se dok za to postoje razlozi, a u slučaju iz stavka 1. točke 3. ovog članka do okončanja postupka. - prenosi članak 11. stavak 1. Direktive 2024/1346 (6) Zadržani tražitelji, koliko je to moguće, smještaju se odvojeno od drugih državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji nisu podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu. (7) Tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom iznimno se može zadržati smještajem u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se individualnom procjenom utvrdi da takav smještaj neće naškoditi njegovom fizičkom i mentalnom zdravlju te se osigurava redovito praćenje i pružanje odgovarajuće potpore tim tražiteljima. (8) Maloljetniku se ne smije odrediti zadržavanje osim u cilju očuvanja jedinstva obitelji. (9) Maloljetnika bez pratnje može se iznimno zadržati u specijaliziranim objektima za zadržavanje u odvojenom smještaju od odraslih osoba u što kraćem trajanju ako se procjenom skrbnika utvrdi da je takav smještaj nužan i da se zadržavanjem štiti maloljetnik. (10) Tražitelju i strancu u transferu koji boluje od ozbiljnih zaraznih ili mentalnih bolesti neće se ograničiti sloboda kretanja niti odrediti zadržavanje i smještaj u prostorima Ministarstva namijenjenim za kolektivni smještaj, već u za to nadležnim zdravstvenim ustanovama. (11) Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja donosi rješenje o		
--	---	--	--

	zadržavanju u kojoj navodi razloge zadržavanja i činjenice zašto se ne mogu primijeniti druge manje prisilne mjere. - prenosi članak 11. stavak 2. i stavak 4. Direktive 2024/1346 (12) Tražitelja se o zadržavanju, mogućnosti traženja besplatne pravne pomoći i zastupanja obavještava na jeziku koji tražitelj razumije ili za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije. - prenosi članak 11. stavak 4. Direktive 2024/1346 (13) Protiv rješenja iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, u roku od osam dana od dana dostave rješenja. - prenosi članak 11. stavak 3. Direktive 2024/1346 (14) Odluku o tužbi upravni sud donosi u roku od 15 dana od dana podnošenja tužbe, a u iznimnim situacijama, najkasnije 21 dan od podnošenja tužbe. - prenosi članak 11. stavak 3. Direktive 2024/1346 (15) Ako sud ne donese odluku iz stavka 14. ovoga članka u roku 21 dan od podnošenja tužbe, zadržani tražitelj se odmah oslobađa. - prenosi članak 11. stavak 3. Direktive 2024/1346 (16) Odmah po donošenju rješenja iz stavka 11. ovoga članka Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja dostavlja spis predmeta upravnom sudu. (17) U slučaju zadržavanja maloljetnika bez pratnje, upravni sud razmatra zakonitost zadržavanja po službenoj dužnosti. - prenosi članak 11. stavak 5. Direktive 2024/1346 (18) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o zadržavanju nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja i stranca u transferu odmah pustiti na slobodu.“. - prenosi članak 11. stavak 5. Direktive 2024/1346		
--	--	--	--

Članak 12. Uvjeti zadržavanja 1. Zadržavanje tražitelja u pravilu se provodi u specijaliziranim objektima za zadržavanje. Kada država članica ne može osigurati smještaj u specijaliziranim objektima za zadržavanje i kad mora pribjeći smještaju u zatvoru, zadržani tražitelj mora se držati odvojeno od drugih zatvorenika i primjenjuju se uvjeti zadržavanja predviđeni u ovoj Direktivi. Zadržani tražitelji, koliko je to moguće, drže se odvojeno od drugih državljana trećih zemalja koji nisu podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu. Ako se tražitelji ne mogu držati odvojeno od drugih državljana trećih zemalja, dotična država članica osigurava da se primjenjuju uvjeti zadržavanja predviđeni u ovoj Direktivi.	Članak 35. Iza članka 54. dodaje se naslov iznad članka i članak 54.a koji glase: „Zadržavanje Članak 54.a (1) Tražitelja se može zadržati u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno: 1. radi sprječavanja bijega i utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez zadržavanja ako postoji opasnost od bijega 2. radi utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva 3. radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka 4. zbog provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje rješenja o protjerivanju i/ili vraćanju donesenog sukladno odredbama Zakona o strancima 5. zbog nepoštivanja rješenja o ograničenju slobode kretanja, a i dalje postoji opasnost od bijega 6. zbog utvrđivanja prava tražitelja na ulazak na državno područje tijekom postupka na granici 7. zbog ispunjenja obveze transfera ako postoji opasnost od bijega. [...]	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 59. - djelomično prenosi članak 12. stavak 5. Direktive 2024/1346
---	--	----------------------------	---

2. Zadržani tražitelji moraju imati pristup prostoru na otvorenome. 3. Države članice osiguravaju da predstavnici visokog predstavnika Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR) imaju mogućnost komuniciranja s tražiteljima te ih posjećivati u uvjetima koji poštuju privatnost. Ta se mogućnost primjenjuje i na organizaciju koja djeluje na državnom području dotične države članice u ime UNHCR-a na temelju sporazuma s tom državom članicom. 4. Države članice osiguravaju da članovi obitelji, pravni savjetnici ili drugi savjetnici te osobe koje predstavljaju relevantne nevladine organizacije koje priznaje dotična država članica, imaju mogućnost komunicirati s tražiteljima te ih posjećivati u uvjetima koji	(6) Zadržani tražitelji, koliko je to moguće, smještaju se odvojeno od drugih državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji nisu podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu. [...] - prenosi članak 12. stavak 1. Direktive 2024/1346 Članak 41. U članku 59. stavku 1. iza riječi: „pisanom“ dodaje se riječ: „sažetom“. U stavku 2. riječi: „u roku od 15 dana“ zamjenjuju se riječima: „što je prije moguće, a najkasnije u roku od tri dana“, a iza riječi: „obavijestiti tražitelja o“ dodaju se riječi: „uvjetima prihvata“,. U stavku 3. iza riječi: „komunicirati“ briše se točka i dodaju se riječi: „ili prema potrebi korištenjem videozapisa, piktograma i drugih vizualnih pomagala.“. Iza stavka 6. dodaju se stavci 7. i 8., koji glase: „(7) Pristup pravnom savjetovanju neće se omogućiti ako su ispunjeni uvjeti iz članka 16. stavka 3. Uredbe (EU) 2024/1348. (8) Tražitelj potvrđuje primitak i razumijevanje informacija iz stavka 2. i 3. ovog članka.“.		
---	--	--	--

poštuju privatnost. Pristup objektima za zadržavanje može se ograničiti samo ako je to na temelju nacionalnog prava objektivno potrebno zbog sigurnosti, javnog reda ili administrativnog upravljanja objektom za zadržavanje, pod uvjetom da se pristup time strogo ne ograniči ili onemogući. 5. Države članice osiguravaju da se zadržanim tražiteljima sustavno pružaju informacije koje objašnjavaju pravila koja se primjenjuju u objektu te navode prava i obveze tih tražitelja na jeziku koji razumiju ili se opravdano pretpostavlja da ga razumiju. Ako je tražitelj zadržan na granici ili u području tranzita, države članice mogu odstupiti od te obveze u opravdanim slučajevima i za razumno razdoblje koje je što je moguće kraće. To se odstupanje ne primjenjuje u slučajevima iz članka 43. Uredbe (EU) 2024/1348.	Članak 35. Iza članka 54. dodaje se naslov iznad članka i članak 54.a koji glase: „Zadržavanje Članak 54.a (1) Tražitelja se može zadržati u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno: 1. radi sprječavanja bijega i utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez zadržavanja ako postoji opasnost od bijega 2. radi utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva 3. radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka 4. zbog provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje rješenja o protjerivanju i/ili vraćanju donesenog sukladno odredbama Zakona o strancima 5. zbog nepoštivanja rješenja o ograničenju slobode kretanja, a i dalje postoji opasnost od bijega 6. zbog utvrđivanja prava tražitelja na ulazak na državno područje tijekom postupka na granici 7. zbog ispunjenja obveze transfera ako postoji opasnost od bijega. [...]	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance i načinu izračuna troškova prisilnog udaljenja (NN 145/2021, 155/2022 i 137/2023) (NN 145/2021 155/2022 137/2023) članak/članci članak 8. - djelomično prenosi članak 12. stavak 5. Direktive 2024/1346, članak 15. - prenosi članak 12. stavak 2. 2024/1346, članak 19. - prenosi članak 12. stavke 3. i 4. 2024/1346
--	--	----------------------------	---

	(6) Zadržani tražitelji, koliko je to moguće, smještaju se odvojeno od drugih državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji nisu podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu. [...] - prenosi članak 12. stavak 1. Direktive 2024/1346 Članak 41. U članku 59. stavku 1. iza riječi: „pisanom“ dodaje se riječ: „sažetom“. U stavku 2. riječi: „u roku od 15 dana“ zamjenjuju se riječima: „što je prije moguće, a najkasnije u roku od tri dana“, a iza riječi: „obavijestiti tražitelja o“ dodaju se riječi: „uvjetima prihvata“,. U stavku 3. iza riječi: „komunicirati“ briše se točka i dodaju se riječi: „ili prema potrebi korištenjem videozapisa, piktograma i drugih vizualnih pomagala.“. Iza stavka 6. dodaju se stavci 7. i 8., koji glase: „(7) Pristup pravnom savjetovanju neće se omogućiti ako su ispunjeni uvjeti iz članka 16. stavka 3. Uredbe (EU) 2024/1348. (8) Tražitelj potvrđuje primitak i razumijevanje informacija iz stavka 2. i 3. ovog članka.“.		
--	---	--	--

Članak 13. Zadržavanje tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom 1. Nacionalna tijela primarno se brinu o zdravlju, uključujući duševno zdravlje, tražitelja koji imaju posebne potrebe u vezi s prihvatom. Ako bi zadržavanje tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom ozbiljno ugrozilo njihovo fizičko i duševno zdravlje, ti se tražitelji ne zadržavaju. Kada se zadržavaju tražitelji s posebnim potrebama u vezi s prihvatom, države članice osiguravaju redovito praćenje tih tražitelja, kao i pružanje pravodobne i odgovarajuće potpore tim tražiteljima, uzimajući u obzir njihovu posebnu situaciju, uključujući njihovo fizičko i duševno zdravlje. 2. Maloljetnici se u pravilu ne smiju zadržavati. Smještaju se u prikladan smještaj u skladu s člancima	Članak 5. U članku 10. stavku 1. iza riječi: „djeteta“ briše se točka i dodaju riječi: „radi osiguranja životnog standarda koji odgovara fizičkom, duševnom, moralnom i socijalnom razvoju djeteta.“. Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Najbolji interes djeteta procjenjuje se uzimajući u obzir: - dobrobit i socijalni razvoj djeteta, njegovo podrijetlo, potrebu za stabilnošću i kontinuitetom skrbi - zaštitu i sigurnost djeteta, osobito ako postoji opasnost da je žrtva trgovanja ljudima ili drugog oblika nasilja ili iskorištavanja - mišljenje djeteta ovisno o njegovoj dobi i zrelosti - mogućnost spajanja s obitelji i slično.“. Stavci 3. i 4. brišu se. U stavku 5., koji postaje stavak 3., iza riječi: „pristup“ dodaju se riječi: „obrazovnim materijalima,“. Članak 35. Iza članka 54. dodaje se naslov iznad članka i članak 54.a koji glase: „Zadržavanje Članak 54.a (1) Tražitelja se može zadržati u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci članak 10. - prenosi članak 13. stavak 2. Direktive 2024/1346, članak 57. - prenosi članak 13. stavak 1. Direktive 2024/1346
--	--	----------------------------	--

26. i 27. U skladu s načelom jedinstva obitelji, za obitelji s maloljetnicima u pravilu se koriste odgovarajuće alternative zadržavanju. Takve obitelji smještaju se u smještaj koji je za njih prikladan. U iznimnim okolnostima, kao krajnju mjeru i nakon što se utvrdi da se druge manje prisilne mjere ne mogu djelotvorno primijeniti te nakon što se ocijeni da je zadržavanje u njihovu najboljem interesu u skladu s člankom 26., maloljetnici se mogu zadržati: (a) u slučaju maloljetnika s pratnjom, ako je zadržan roditelj maloljetnika ili njegov primarni skrbnik; ili (b) u slučaju maloljetnika bez pratnje, ako se zadržavanjem štiti maloljetnik. Takvo zadržavanje traje tijekom najkraćeg mogućeg razdoblja. Maloljetnici se	na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno: radi sprječavanja bijega i utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez zadržavanja ako postoji opasnost od bijega radi utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka zbog provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje rješenja o protjerivanju i/ili vraćanju donesenog sukladno odredbama Zakona o strancima zbog nepoštivanja rješenja o ograničenju slobode kretanja, a i dalje postoji opasnost od bijega zbog utvrđivanja prava tražitelja na ulazak na državno područje tijekom postupka na granici zbog ispunjenja obveze transfera ako postoji opasnost od bijega. (2) Opasnost od bijega utvrđuje se individualnom procjenom činjenica i okolnosti svakog konkretnog slučaja. (3) Zadržavanje u specijaliziranom objektu za zadržavanje se može odrediti ako se utvrdi da se ne mogu djelotvorno primijeniti druge manje prisilne mjere. (4) Alternativne mjere zadržavanju su: redovito javljanje nadležnom tijelu zabrana napuštanja određenog mjesta ili područja. (5) Mjera zadržavanja iz stavka 1. ovog članka izriče se dok za to postoje razlozi,		
--	--	--	--

nikada ne zadržavaju u zatvoru ili u drugom objektu koji se koristi za potrebe izvršavanja zakonodavstva. Čini se sve što je moguće da se zadržani maloljetnici oslobode i smjeste u objektima prikladnima za maloljetnike. Primarna briga država članica mora biti najbolji interes djeteta kako je navedeno u članku 26. Kada se zadržavaju maloljetnici, oni imaju pravo na obrazovanje u skladu s člankom 16., osim ako im je obrazovanje od ograničene vrijednosti zbog vrlo kratkog razdoblja njihova zadržavanja. Ti maloljetnici također imaju mogućnost sudjelovanja u rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njihovoj dobi. 3. Kada se zadržavaju maloljetnici bez pratnje, oni se smještaju u objekte prilagođene za smještaj	a u slučaju iz stavka 1. točke 3. ovog članka do okončanja postupka. (6) Zadržani tražitelji, koliko je to moguće, smještaju se odvojeno od drugih državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji nisu podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu. (7) Tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom iznimno se može zadržati smještajem u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se individualnom procenom utvrdi da takav smještaj neće naškoditi njegovom fizičkom i mentalnom zdravlju te se osigurava redovito praćenje i pružanje odgovarajuće potpore tim tražiteljima. - prenosi članak 13. stavak 1. i stavak 3. Direktive 2024/1346 (8) Maloljetniku se ne smije odrediti zadržavanje osim u cilju očuvanja jedinstva obitelji. - prenosi članak 13. stavak 2. Direktive 2024/1346 (9) Maloljetnika bez pratnje može se iznimno zadržati u specijaliziranim objektima za zadržavanje u odvojenom smještaju od odraslih osoba u što kraćem trajanju ako se procenom skrbnika utvrdi da je takav smještaj nužan i da se zadržavanjem štiti maloljetnik. - prenosi članak 13. stavak 2. i stavak 3. Direktive 2024/1346 (10) Tražitelju i strancu u transferu koji boluje od ozbiljnih zaraznih ili mentalnih bolesti neće se ograničiti sloboda kretanja niti odrediti zadržavanje i smještaj u prostorima Ministarstva namijenjenim za kolektivni smještaj, već u za to nadležnim zdravstvenim ustanovama. (11) Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja donosi rješenje o zadržavanju u kojoj navodi razloge zadržavanja i činjenice zašto se ne mogu primijeniti druge manje prisilne mjere. (12) Tražitelja se o zadržavanju, mogućnosti traženja besplatne pravne pomoći i zastupanja obavještava na jeziku koji tražitelj razumije ili za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije.		
---	---	--	--

maloljetnika bez pratnje. Takvi objekti raspoložu osobljem koje je kvalificirano za zaštitu prava maloljetnika bez pratnje i zadovoljavanje njihovih potreba. Kada se zadržavaju maloljetnici bez pratnje, države članice osiguravaju da su smješteni odvojeno od odraslih. 4. Zadržanim obiteljima osigurava se odvojen smještaj koji jamči odgovarajuću privatnost. Zadržane obitelji s maloljetnicima smještaju se u objektima za zadržavanje prilagođenima potrebama maloljetnika. 5. Države članice osiguravaju da su zadržani tražitelji i tražiteljice smješteni odvojeno, osim ako su ti zadržani tražitelji članovi obitelji i ako svi dotični pojedinci pristanu na to budu	(13) Protiv rješenja iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, u roku od osam dana od dana dostave rješenja. (14) Odluku o tužbi upravni sud donosi u roku od 15 dana od dana podnošenja tužbe, a u iznimnim situacijama, najkasnije 21 dan od podnošenja tužbe. (15) Ako sud ne donese odluku iz stavka 14. ovoga članka u roku 21 dan od podnošenja tužbe, zadržani tražitelj se odmah oslobađa. (16) Odmah po donošenju rješenja iz stavka 11. ovoga članka Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja dostavlja spis predmeta upravnom sudu. (17) U slučaju zadržavanja maloljetnika bez pratnje, upravni sud razmatra zakonitost zadržavanja po službenoj dužnosti. (18) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o zadržavanju nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja i stranca u transferu odmah pustiti na slobodu.“. Članak 38. U članku 57. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Tražitelju kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, uključujući i potrebne usluge rehabilitacije.“.		
--	--	--	--

smješteni zajedno. Iznimke od prvog podstavka mogu se primjenjivati i na uporabu zajedničkih prostora koji su namijenjeni rekreacijskim ili društvenim aktivnostima, uključujući osiguranje obroka. 6. Ako je tražitelj zadržan na graničnom prijelazu ili u području tranzita, uz iznimku slučajeva iz članka 43. Uredbe (EU) 2024/1348, države članice mogu, u opravdanim slučajevima i za razumno razdoblje koje je što je moguće kraće, odstupiti od stavka 3. prvog podstavka, od stavka 4. i od stavka 5. prvog podstavka. Države članice moraju imati dostatne kapacitete i sredstva kako bi osigurale da odstupanja predviđena ovim stavkom primjenjuju samo u iznimnim situacijama. Kad primjenjuju ta odstupanja, države članice o tome obavješćuju Komisiju i Agenciju za azil.	Članak 5. U članku 10. stavku 1. iza riječi: „djeteta“ briše se točka i dodaju riječi: „radi osiguranja životnog standarda koji odgovara fizičkom, duševnom, moralnom i socijalnom razvoju djeteta.“. Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Najbolji interes djeteta procjenjuje se uzimajući u obzir: - dobrobit i socijalni razvoj djeteta, njegovo podrijetlo, potrebu za stabilnošću i kontinuitetom skrbi - zaštitu i sigurnost djeteta, osobito ako postoji opasnost da je žrtva trgovanja ljudima ili drugog oblika nasilja ili iskorištavanja - mišljenje djeteta ovisno o njegovoj dobi i zrelosti - mogućnost spajanja s obitelji i slično.“. Stavci 3. i 4. brišu se. U stavku 5., koji postaje stavak 3., iza riječi: „pristup“ dodaju se riječi: „obrazovnim materijalima,“. Članak 35. Iza članka 54. dodaje se naslov iznad članka i članak 54.a koji glase: „Zadržavanje Članak 54.a (1) Tražitelja se može zadržati u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance i načinu izračuna troškova prisilnog udaljenja (NN 145/2021, 155/2022 i 137/2023) (NN 145/2021 155/2022 137/2023) članak/članci članak 9. - prenosi članak 13. stavak 4 i stavak 5. Direktive 2024/1346, članak 10. - prenosi članak 13. stavak 2. i stavak 4. Direktive 2024/1346
---	--	----------------------------	--

	na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno: radi sprječavanja bijega i utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez zadržavanja ako postoji opasnost od bijega radi utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka zbog provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje rješenja o protjerivanju i/ili vraćanju donesenog sukladno odredbama Zakona o strancima zbog nepoštivanja rješenja o ograničenju slobode kretanja, a i dalje postoji opasnost od bijega zbog utvrđivanja prava tražitelja na ulazak na državno područje tijekom postupka na granici zbog ispunjenja obveze transfera ako postoji opasnost od bijega. (2) Opasnost od bijega utvrđuje se individualnom procjenom činjenica i okolnosti svakog konkretnog slučaja. (3) Zadržavanje u specijaliziranom objektu za zadržavanje se može odrediti ako se utvrdi da se ne mogu djelotvorno primijeniti druge manje prisilne mjere. (4) Alternativne mjere zadržavanju su: redovito javljanje nadležnom tijelu zabrana napuštanja određenog mjesta ili područja. (5) Mjera zadržavanja iz stavka 1. ovog članka izriče se dok za to postoje razlozi,		
--	--	--	--

	a u slučaju iz stavka 1. točke 3. ovog članka do okončanja postupka. (6) Zadržani tražitelji, koliko je to moguće, smještaju se odvojeno od drugih državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji nisu podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu. (7) Tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom iznimno se može zadržati smještajem u specijaliziranom objektu za zadržavanje ako se individualnom procenom utvrdi da takav smještaj neće naškoditi njegovom fizičkom i mentalnom zdravlju te se osigurava redovito praćenje i pružanje odgovarajuće potpore tim tražiteljima. - prenosi članak 13. stavak 1. i stavak 3. Direktive 2024/1346 (8) Maloljetniku se ne smije odrediti zadržavanje osim u cilju očuvanja jedinstva obitelji. - prenosi članak 13. stavak 2. Direktive 2024/1346 (9) Maloljetnika bez pratnje može se iznimno zadržati u specijaliziranim objektima za zadržavanje u odvojenom smještaju od odraslih osoba u što kraćem trajanju ako se procenom skrbnika utvrdi da je takav smještaj nužan i da se zadržavanjem štiti maloljetnik. - prenosi članak 13. stavak 2. i stavak 3. Direktive 2024/1346 (10) Tražitelju i strancu u transferu koji boluje od ozbiljnih zaraznih ili mentalnih bolesti neće se ograničiti sloboda kretanja niti odrediti zadržavanje i smještaj u prostorima Ministarstva namijenjenim za kolektivni smještaj, već u za to nadležnim zdravstvenim ustanovama. (11) Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja donosi rješenje o zadržavanju u kojoj navodi razloge zadržavanja i činjenice zašto se ne mogu primijeniti druge manje prisilne mjere. (12) Tražitelja se o zadržavanju, mogućnosti traženja besplatne pravne pomoći i zastupanja obavještava na jeziku koji tražitelj razumije ili za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije.		
--	---	--	--

	(13) Protiv rješenja iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, u roku od osam dana od dana dostave rješenja. (14) Odluku o tužbi upravni sud donosi u roku od 15 dana od dana podnošenja tužbe, a u iznimnim situacijama, najkasnije 21 dan od podnošenja tužbe. (15) Ako sud ne donese odluku iz stavka 14. ovoga članka u roku 21 dan od podnošenja tužbe, zadržani tražitelj se odmah oslobađa. (16) Odmah po donošenju rješenja iz stavka 11. ovoga članka Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja dostavlja spis predmeta upravnom sudu. (17) U slučaju zadržavanja maloljetnika bez pratnje, upravni sud razmatra zakonitost zadržavanja po službenoj dužnosti. (18) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o zadržavanju nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja i stranca u transferu odmah pustiti na slobodu.“. Članak 38. U članku 57. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Tražitelju kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, uključujući i potrebne usluge rehabilitacije.“.		
--	--	--	--

Članak 14. Obitelji Ako država članica tražiteljima osigurava smještaj, ona poduzima odgovarajuće mjere da koliko je to moguće sačuva jedinstvo obitelji koja je prisutna na njezinu državnom području. Takve se mjere provode uz pristanak tražitelja.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 9.
Članak 15. Medicinski pregled Države članice mogu zbog javnog zdravlja zahtijevati medicinski pregled za tražitelje.	Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: 1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske 2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama 3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 52.

	4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu 5. poštivati Kućni red prihvatilišta 6. pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen 7. podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona 8. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo 9. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite 10. javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvata u roku od dva dana od dana promjene 11. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona 12. sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“.		
--	--	--	--

Članak 16. Školovanje i obrazovanje maloljetnika 1. Države članice maloljetnoj djeci tražitelja i tražiteljima koji su maloljetnici odobravaju jednak pristup obrazovanju kao i vlastitim državljanima i pod sličnim uvjetima sve dok se stvarno ne izvrši mjera izгона protiv tih maloljetnika ili njihovih roditelja. U obzir se uzimaju posebne potrebe maloljetnika, posebno u pogledu prava djeteta na obrazovanje i pristup zdravstvenoj skrbi. Obrazovanje maloljetnika u pravilu se mora integrirati s obrazovanjem državljana država članica i biti iste kvalitete. Države članice ulažu sve napore kako bi osigurale kontinuitet obrazovanja maloljetnika sve dok se stvarno ne izvrši mjera izгона protiv njih ili njihovih roditelja. Države članice ne uskraćuju pravo na srednjoškolsko	Članak 39. U članku 58. stavku 1. riječi: „Pravo na osnovno i srednje obrazovanje“ zamjenjuju se riječima: „Pravo na pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. U stavku 3. iza riječi: „prava“ dodaje se riječ: „pristupa“, a riječi: „30 dana“ zamjenjuju se riječima: „dva mjeseca“. U stavku 4. iza riječi: „jezika“ zarez i riječi: „kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba“ brišu se.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 58.
--	---	----------------------------	---

obrazovanje samo zato što je maloljetnik postao punoljetan. 2. Države članice odobravaju maloljetnicima iz stavka 1. pristup obrazovnom sustavu što je prije moguće i ne odgađaju odobravanje tog pristupa više od dva mjeseca od datuma podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, uzimajući u obzir školske praznike. Države članice pružaju obrazovanje u okviru općeg obrazovnog sustava. Međutim, kao privremenu mjeru u trajanju te u trajanju od najviše mjesec dana, države članice mogu pružati to obrazovanje izvan općeg obrazovnog sustava. Maloljetnicima se pruža pripremna nastava, uključujući nastavu jezika, ako je to potrebno da se olakša njihov pristup općem obrazovnom sustavu i sudjelovanje u njemu. 3. Kada zbog posebne situacije maloljetnika pristup općem obrazovnom sustavu nije moguć, dotična država članica u skladu sa svojim			
--	--	--	--

nacionalnim pravom i praksom nudi druge obrazovne aranžmane.			
Članak 17. Zapošljavanje 1. Države članice osiguravaju da tražitelji imaju pristup tržištu rada najkasnije šest mjeseci od datuma registracije namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, pod uvjetom da nadležno tijelo nije donijelo upravnu odluku i ako se kašnjenje ne može pripisati tražitelju. Ako je država članica ubrzala razmatranje merituma zahtjeva za međunarodnu zaštitu u skladu s člankom 42. stavkom 1. točkama od (a) do (f) Uredbe (EU) 2024/1348, ne odobrava se pristup tržištu rada ili, ako je pristup već odobren, to se odobrenje ukida.	Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 52., 58., 61.

2. Države članice osiguravaju da tražitelji koji imaju pristup tržištu rada u skladu sa stavkom 1. imaju djelotvoran pristup tržištu rada u skladu s nacionalnim pravom. Zbog politika tržišta rada, među ostalim u pogledu stope nezaposlenosti mladih, države članice mogu provjeriti bi li određeno slobodno radno mjesto za čije popunjavanje poslodavac u obzir uzima tražitelja koji ima pristup tržištu rada u skladu sa stavkom 1. mogli popuniti državljani dotične države članice, drugi državljani Unije ili državljani trećih zemalja i osobe bez državljanstva koji zakonito borave u toj državi članici. Ako država članica utvrdi da bi takve osobe mogle popuniti određeno slobodno radno mjesto, država članica ili poslodavac mogu odbiti zapošljavanje tražitelja na to slobodno radno mjesto. 3. Države članice osiguravaju da se prema tražiteljima koji imaju pristup	tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva podvrgnuti se zdravstvenom pregledu poštivati Kućni red prihvatilišta pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvrat u roku od dva dana od dana promjene pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“.		
--	--	--	--

tržištu rada u skladu sa stavkom 1. postupa jednako kao prema njihovim vlastitim državljanima u pogledu: (a)uvjeta zapošljavanja, najniže dobi za zaposlenje i radnih uvjeta, uključujući plaću i otkaz, radno vrijeme, dopust i praznike, kao i zdravstvene i sigurnosne zahtjeve na radnom mjestu; (b)slobode udruživanja i povezivanja te članstva u organizaciji koja predstavlja radnike ili poslodavce ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, uključujući koristi koje pružaju takve organizacije, ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti; (c)obrazovanja i strukovnog osposobljavanja, uključujući tečajeve osposobljavanja za poboljšanje vještina, praktičnog radnog iskustva i službe za profesionalno usmjeravanje; (d)priznavanja diploma,	Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 39. U članku 58. stavku 1. riječi: „Pravo na osnovno i srednje obrazovanje“ zamjenjuju se riječima: „Pravo na pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. U stavku 3. iza riječi: „prava“ dodaje se riječ: „pristupa“, a riječi: „30 dana“ zamjenjuju se riječima: „dva mjeseca“. U stavku 4. iza riječi: „jezika“ zarez i riječi: „kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba“ brišu se. Članak 40. Iza članka 58. dodaju se naslov iznad članka i članak 58.a koji glase: „Mjere rane integracije tražitelja Članak 58.a (1) Radi prihvaćanja vrijednosti hrvatskog društva i kulture, tražitelj je dužan pohađati radionice kulturne orijentacije i tečajeve hrvatskog jezika. (2) Tražitelju koji je nepismen ili ne poznaje latinično pismo osigurat će se pohađanje tečaja opismenjavanja.		
---	---	--	--

certifikata i drugih dokaza formalnih kvalifikacija u kontekstu postojećih postupaka za priznavanje stranih kvalifikacija; i (e) pristupa odgovarajućim programima za ocjenu, vrednovanje i priznavanje prethodnih ishoda učenja i iskustva tražitelja. 4. Države članice mogu ograničiti jednako postupanje prema tražiteljima koji imaju pristup tržištu rada u skladu sa stavkom 1.: (a) u pogledu stavka 3. točke (b), isključujući ih iz sudjelovanja u upravljanju javnopravnim tijelima i obnašanja dužnosti koja je uređena javnim pravom;	(3) Provoditelji aktivnosti vode evidenciju prisutnosti tražitelja na radionicama i tečajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i Ministarstvo može ograničiti materijalne uvjete prihvata i ukinuti novčanu naknadu tražitelju koji bez opravdanih razloga iste ne pohađa. (4) Odredbe ovoga članka ne odnose se na tražitelje iz članka 42. ovoga Zakona. (5) Način provedbe te sadržaj radionica i tečajeva iz stavaka 1. i 2. ovoga članka propisat će se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.“. Članak 42. U članku 61. stavku 1. riječi: „pravo na rad“ zamjenjuju se riječima: „pravo na pristup tržištu rada“. U stavku 6. riječ: „Prihvatište“ zamjenjuje se riječju: „prihvatište“.		
(b) u pogledu stavka 3. točke (c), isključivanjem: i. stipendija i zajmova povezanih s obrazovanjem i strukovnim osposobljavanjem te plaćanja naknada u skladu s nacionalnim pravom u pogledu pristupa sveučilišnom ili	Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o radu 2023 (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) članak/članci 165., 166., glava II. se primjenjuje na sve radnike

postsekundarnom obrazovanju; i ii.obrazovanja i strukovnog osposobljavanja koje se ne pruža u okviru postojećeg ugovora o radu, među ostalim i ako je predviđeno u svrhu promicanja zapošljavanja; (c)u pogledu stavka 3. točke (d) ili (e), neodobravanjem jednakog postupanja u razdoblju od najmanje tri mjeseca od datuma registracije namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu. 5. Države članice osiguravaju da se prema tražiteljima koji su zaposleni ili koji na temelju prethodnog zaposlenja imaju pravo na davanja iz sustava socijalne sigurnosti postupa jednako kao prema njihovim vlastitim državljanima kada je riječ o granama socijalne sigurnosti iz članka 3. stavaka 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 883/2004. 6. Ne dovodeći u pitanje	prihvata.“. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske suradivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva podvrgnuti se zdravstvenom pregledu poštivati Kućni red prihvatilišta pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te suradivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvati u roku od dva dana od dana promjene pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona		
---	---	--	--

Uredbu (EU) br. 1231/2010, države članice mogu ograničiti jednako postupanje na temelju stavka 5. ovog članka isključivanjem davanja iz sustava socijalne sigurnosti koja ne ovise o razdobljima zaposlenja ili doprinosima. 7. Pravo na jednako postupanje u skladu s ovim člankom ne podrazumijeva pravo boravka ako na temelju odluke donesene u skladu s Uredbom (EU) 2024/1348 prestane pravo tražitelja na ostanak. 8. Za potrebe stavka 3. točke (d) ovog članka i ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 2. i članak 3. stavak 3. Direktive 2005/36/EZ, države članice olakšavaju, u mjeri u kojoj je to moguće, puni pristup postojećim postupcima za priznavanje stranih kvalifikacija tražiteljima koji svoje kvalifikacije ne mogu dokazati dokumentacijom. 9. Pristup tržištu rada ne smije se ukinuti tijekom	sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 39. U članku 58. stavku 1. riječi: „Pravo na osnovno i srednje obrazovanje“ zamjenjuju se riječima: „Pravo na pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. U stavku 3. iza riječi: „prava“ dodaje se riječ: „pristupa“, a riječi: „30 dana“ zamjenjuju se riječima: „dva mjeseca“. U stavku 4. iza riječi: „jezika“ zarez i riječi: „kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba“ brišu se.		
---	--	--	--

žalbenog postupka ako tražitelj ima pravo ostati na državnom području države članice tijekom tog postupka i do službene obavijesti o negativnoj odluci o žalbi.	Članak 40. Iza članka 58. dodaju se naslov iznad članka i članak 58.a koji glase: „Mjere rane integracije tražitelja Članak 58.a (1) Radi prihvaćanja vrijednosti hrvatskog društva i kulture, tražitelj je dužan pohađati radionice kulturne orijentacije i tečajeve hrvatskog jezika. (2) Tražitelju koji je nepismen ili ne poznaje latinično pismo osigurat će se pohađanje tečaja opismenjavanja. (3) Provoditelji aktivnosti vode evidenciju prisutnosti tražitelja na radionicama i tečajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i Ministarstvo može ograničiti materijalne uvjete prihvata i ukinuti novčanu naknadu tražitelju koji bez opravdanih razloga iste ne pohađa. (4) Odredbe ovoga članka ne odnose se na tražitelje iz članka 42. ovoga Zakona. (5) Način provedbe te sadržaj radionica i tečajeve iz stavaka 1. i 2. ovoga članka propisat će se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.“. Članak 42. U članku 61. stavku 1. riječi: „pravo na rad“ zamjenjuju se riječima: „pravo na pristup tržištu rada“. U stavku 6. riječ: „Prihvatište“ zamjenjuje se riječju: „prihvatište“.		
--	--	--	--

	Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, NN 82/2015, 70/2019, 47/2020, 123/2023, 126/2025 (NN 82/15, 70/19, 47/20, 123/23, 126/25) članak/članci 3., 85.

	podvrgnuti se zdravstvenom pregledu poštivati Kućni red prihvatilišta pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvata u roku od dva dana od dana promjene pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8.		
--	--	--	--

	U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 39. U članku 58. stavku 1. riječi: „Pravo na osnovno i srednje obrazovanje“ zamjenjuju se riječima: „Pravo na pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. U stavku 3. iza riječi: „prava“ dodaje se riječ: „pristupa“, a riječi: „30 dana“ zamjenjuju se riječima: „dva mjeseca“. U stavku 4. iza riječi: „jezika“ zarez i riječi: „kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba“ brišu se. Članak 40. Iza članka 58. dodaju se naslov iznad članka i članak 58.a koji glase: „Mjere rane integracije tražitelja Članak 58.a (1) Radi prihvaćanja vrijednosti hrvatskog društva i kulture, tražitelj je dužan pohađati radionice kulturne orijentacije i tečajeve hrvatskog jezika. (2) Tražitelju koji je nepismen ili ne poznaje latinično pismo osigurati će se pohađanje tečaja opismenjavanja. (3) Provoditelji aktivnosti vode evidenciju prisutnosti tražitelja na radionicama i tečajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i Ministarstvo može		
--	---	--	--

	ograničiti materijalne uvjete prihvata i ukinuti novčanu naknadu tražitelju koji bez opravdanih razloga iste ne pohađa. (4) Odredbe ovoga članka ne odnose se na tražitelje iz članka 42. ovoga Zakona. (5) Način provedbe te sadržaj radionica i tečajeva iz stavaka 1. i 2. ovoga članka propisat će se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.“. Članak 42. U članku 61. stavku 1. riječi: „pravo na rad“ zamjenjuju se riječima: „pravo na pristup tržištu rada“. U stavku 6. riječ: „Prihvatište“ zamjenjuje se riječju: „prihvatište“.		
	Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, NN 87/2008, 86/2009, 92/2010, 105/2010, 90/2011, 5/2012, 16/2012, 86/2012, 94/2013, 152/2014, 7/2017, 68/2018, 98/2019, 64/2020, 133/2020, 151/2022, 155/2023, 156/2023 (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10,

	Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva podvrgnuti se zdravstvenom pregledu poštivati Kućni red prihvatilišta pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvati u roku od dva dana od dana promjene pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“.	90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14, 7/17, 68/18, 98/19, 64/20, 133/20, 151/22, 155/23, 156/23) članak/članci 43., 45., 46.
--	--	---

	Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 39. U članku 58. stavku 1. riječi: „Pravo na osnovno i srednje obrazovanje“ zamjenjuju se riječima: „Pravo na pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. U stavku 3. iza riječi: „prava“ dodaje se riječ: „pristupa“, a riječi: „30 dana“ zamjenjuju se riječima: „dva mjeseca“. U stavku 4. iza riječi: „jezika“ zarez i riječi: „kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba“ brišu se. Članak 40.		
--	---	--	--

	Iza članka 58. dodaju se naslov iznad članka i članak 58.a koji glase: „Mjere rane integracije tražitelja Članak 58.a (1) Radi prihvaćanja vrijednosti hrvatskog društva i kulture, tražitelj je dužan pohađati radionice kulturne orijentacije i tečajeve hrvatskog jezika. (2) Tražitelju koji je nepismen ili ne poznaje latinično pismo osigurat će se pohađanje tečaja opismenjavanja. (3) Provođitelji aktivnosti vode evidenciju prisutnosti tražitelja na radionicama i tečajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i Ministarstvo može ograničiti materijalne uvjete prihvata i ukinuti novčanu naknadu tražitelju koji bez opravdanih razloga iste ne pohađa. (4) Odredbe ovoga članka ne odnose se na tražitelje iz članka 42. ovoga Zakona. (5) Način provedbe te sadržaj radionica i tečajeva iz stavaka 1. i 2. ovoga članka propisat će se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.“. Članak 42. U članku 61. stavku 1. riječi: „pravo na rad“ zamjenjuju se riječima: „pravo na pristup tržištu rada“. U stavku 6. riječ: „Prihvatište“ zamjenjuje se riječju: „prihvatište“.		
--	---	--	--

	Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske suradivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 18/22., 46/22., 119/22., 71/23, 156/23. i 61/25.) (NN 61/25) članak/članci 19.

	podvrgnuti se zdravstvenom pregledu poštivati Kućni red prihvatilišta pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvata u roku od dva dana od dana promjene pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8.		
--	--	--	--

	U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 39. U članku 58. stavku 1. riječi: „Pravo na osnovno i srednje obrazovanje“ zamjenjuju se riječima: „Pravo na pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. U stavku 3. iza riječi: „prava“ dodaje se riječ: „pristupa“, a riječi: „30 dana“ zamjenjuju se riječima: „dva mjeseca“. U stavku 4. iza riječi: „jezika“ zarez i riječi: „kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba“ brišu se. Članak 40. Iza članka 58. dodaju se naslov iznad članka i članak 58.a koji glase: „Mjere rane integracije tražitelja Članak 58.a (1) Radi prihvaćanja vrijednosti hrvatskog društva i kulture, tražitelj je dužan pohađati radionice kulturne orijentacije i tečajeve hrvatskog jezika. (2) Tražitelju koji je nepismen ili ne poznaje latinično pismo osigurat će se pohađanje tečaja opismenjavanja. (3) Provoditelji aktivnosti vode evidenciju prisutnosti tražitelja na radionicama i tečajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i Ministarstvo može		
--	--	--	--

	ograničiti materijalne uvjete prihvata i ukinuti novčanu naknadu tražitelju koji bez opravdanih razloga iste ne pohađa. (4) Odredbe ovoga članka ne odnose se na tražitelje iz članka 42. ovoga Zakona. (5) Način provedbe te sadržaj radionica i tečajeva iz stavaka 1. i 2. ovoga članka propisat će se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.“. Članak 42. U članku 61. stavku 1. riječi: „pravo na rad“ zamjenjuju se riječima: „pravo na pristup tržištu rada“. U stavku 6. riječ: „Prihvatište“ zamjenjuje se riječju: „prihvatište“.		
Članak 18. Tečajevi jezika i strukovno osposobljavanje Države članice osiguravaju da tražitelji imaju pristup jezičnim tečajevima, tečajevima građanskog obrazovanja ili tečajevima strukovnog osposobljavanja koje te države članice smatraju prikladnima kako bi se poboljšala sposobnost	Članak 1. Iza članka 58. dodaju se naslov iznad članka i članak 58.a koji glase: „Mjere rane integracije tražitelja Članak 58.a (1) Radi prihvatanja vrijednosti hrvatskog društva i kulture, tražitelj je dužan pohađati radionice kulturne orijentacije i tečajeve hrvatskog jezika. (2) Tražitelju koji je nepismen ili ne poznaje latinično pismo osigurat će se	U potpunosti preuzeto	

tražitelja da djeluju samostalno, da ostvaruju interakciju s nadležnim tijelima ili pronadu zaposlenje ili, ovisno o nacionalnom sustavu, države članice olakšavaju pristup takvim tečajevima, bez obzira na to imaju li tražitelji pristup tržištu rada u skladu s člankom 17. Ako tražitelji imaju dostatna sredstva, države članice mogu od njih zahtijevati da pokriju troškove tečajeve iz prvog stavka ili da doprinesu pokrivanju tih troškova.	pohađanje tečaja opismenjavanja. (3) Provoditelji aktivnosti vode evidenciju prisutnosti tražitelja na radionicama i tečajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i Ministarstvo može ograničiti materijalne uvjete prihvata i ukinuti novčanu naknadu tražitelju koji bez opravdanih razloga iste ne pohađa. (4) Odredbe ovoga članka ne odnose se na tražitelje iz članka 42. ovoga Zakona. (5) Način provedbe te sadržaj radionica i tečajeve iz stavaka 1. i 2. ovoga članka propisat će se pravilnikom koji donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.“.		
Članak 19. Opća pravila o materijalnim uvjetima prihvata i zdravstvenoj skrbi 1. Države članice osiguravaju da su tražiteljima dostupni materijalni uvjeti prihvata od trenutka kad izraze namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu u skladu s člankom 26.	Članak 36. Članak 55. mijenja se i glasi: „(1) Materijalni uvjeti prihvata su: smještaj u prihvatilištu, hrana, odjeća i proizvodi za osobnu higijenu osigurani u naravi te novčana naknada. - prenosi članak 19. stavak 1. Direktive 2024/1346 s obzirom na to da osoba stječe status tražitelja izražavanjem namjere pa iz izraza "tražitelj" proizlazi da ima pravo na materijalne uvjete prihvata pd izražavanja namjere (2) Visinu novčane naknade određuje ministar odlukom. - prenosi članak 19. stavak 7. Direktive 2024/1346 (3) Tražitelj može o svom trošku boraviti na bilo kojoj adresi u Republici Hrvatskoj uz prethodnu suglasnost Ministarstva. (4) Materijalni uvjeti prihvata mogu se ograničiti na osnovne uvjete prihvata ako	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15 i 61/2019) (NN 135/15, 61/2019) članak/članci članak 3., članak 5. - prenose članak 19. stavak 2. Direktive 2024/1346

Uredbe (EU) 2024/1348. 2. Države članice osiguravaju da se materijalnim uvjetima prihvata i zdravstvenom skrbi primljenom u skladu s člankom 22. pruža odgovarajući životni standard tražiteljima koji jamči njihovu egzistenciju, štiti njihovo fizičko i duševno zdravlje te poštuje njihova prava na temelju Povelje. Države članice osiguravaju da se odgovarajući životni standard iz prvog podstavka postigne u konkretnoj situaciji tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom, kao i kad je riječ o situaciji zadržanih osoba. 3. Države članice mogu osiguranje svih ili nekih materijalnih uvjeta prihvata uvjetovati tim da tražitelji nemaju dostatna sredstva za odgovarajući životni standard iz stavka 2. 4. Ne dovodeći u pitanje	tražitelj: 1. izbiva izvan Prihvatišta dok je na snazi mjera ograničenja slobode kretanja 2. posjeduje sredstva koja mu omogućavaju odgovarajući životni standard - prenosi članak 19. stavke 3. i 4. prvi podstavak Direktive 2024/1346 3. krši odredbe Kućnog reda prihvatilišta 4. ne surađuje s nadležnim tijelima, osobito u pogledu ispunjenja obveza iz članka 52. ovog Zakona 5. ne sudjeluje u obveznim integracijskim mjerama iz članka 58.a ovog Zakona“ 6. podnese naknadni zahtjev. (5) Materijalni uvjeti prihvata će se ukinuti tražitelju ako ozbiljno i opetovano krši kućni red prihvatilišta, prijeti i nasilno se ponaša. (6) Ministarstvo na temelju individualne procijene donosi rješenje kojim se ograničavaju ili ukidaju neki od materijalnih uvjeta prihvata iz stavka 1. ovoga članka, razmjerno svrsi koja se želi postići, uzimajući u obzir članak 52. stavak 2. ovoga Zakona i očuvanje dostojanstvenog životnog standarda tražitelja. - prenosi članak 19. stavak 6. Direktive 2024/1346 (7) Ako prestanu okolnosti iz stavka 4. ovoga članka, Ministarstvo donosi rješenje kojim u cijelosti ili djelomično ukida rješenje iz stavka 6. ovoga članka. (8) Protiv rješenja iz stavaka 6. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave rješenja. (9) Ministarstvo ima pravo zahtijevati povrat troškova smještaja, uključujući i nastalu materijalnu štetu u slučaju propisanom stavkom 4. točkama 2. i 3. ovoga članka. - prenosi članak 19. stavak 5. Direktive 2024/1346 (10) Načine i uvjete ostvarivanja materijalnih uvjeta prihvata propisuje ministar pravilnikom.“.		
--	--	--	--

stavak 2., države članice mogu od tražitelja zahtijevati da u pokriju troškove materijalnih uvjeta prihvata ili da doprinesu pokrivanju tih troškova ako tražitelji imaju dostatna sredstva za to, na primjer ako već rade tijekom razumnog razdoblja. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., države članice također mogu od tražitelja zahtijevati da pokriju troškove primljene zdravstvene skrbi ili da doprinesu pokrivanju tih troškova ako tražitelji imaju dostatna sredstva za to, osim ako se zdravstvena skrb pruža besplatno državljanima tih država članica. 5. Ako se pokaže da je tražitelj imao dostatna sredstva da pokrije troškove materijalnih uvjeta prihvata ili primljene zdravstvene skrbi u skladu sa stavkom 4. u trenutku kada je tražitelju pružen odgovarajući životni standard, države članice mogu zahtijevati od tražitelja povrat troškova tih materijalnih uvjeta prihvata ili te	članak 19. stavak 4. drugi podstavak Direktive 2024/1346 nije iskorištena mogućnost!	Nije potrebno preuzimanje	članak 19. stavak 4. drugi podstavak Direktive 2024/1346 nije iskorištena mogućnost!
---	--	----------------------------------	---

zdravstvene skrbi. 6. Kad države članice procjenjuju sredstva tražitelja, zahtijevaju od njega da pokrije troškove materijalnih uvjeta prihvata i primljene zdravstvene skrbi ili doprinese pokrivanju tih troškova ili kad od tražitelja zahtijevaju povrat troškova u skladu sa stavkom 5., države članice poštuju načelo proporcionalnosti. Države članice uzimaju u obzir i pojedinačne okolnosti tražitelja te potrebu da se poštuje njegovo dostojanstvo ili osobni integritet, uključujući posebne potrebe tražitelja u vezi s prihvatom. 7. Ako države članice osiguravaju materijalne uvjete prihvata u obliku financijske pomoći ili vaučera, njihov iznos se određuje na temelju razina koje dotična država članica utvrđuje zakonom ili u praksi da državljanima osigura odgovarajući životni standard. Države članice o tim razinama obavješćuju Komisiju i Agenciju za azil. Države članice mogu u vezi			
--	--	--	--

s tim tražiteljima odobriti nepovoljnije postupanje u usporedbi s vlastitim državljanima, posebno kada se materijalna potpora daje u potpunosti ili djelomično u naravi ili kad se tim razinama, koje se primjenjuju za državljane, namjerava osigurati viši životni standard nego što se to ovom Direktivom zahtijeva u slučaju tražitelja.			
Članak 20. Aranžmani za materijalne uvjete prihvata 1. Ako države članice pružaju smještaj u naravi, one osiguravaju da se takvim smještajem tražitelju pruža odgovarajući životni standard u skladu s člankom 19. stavkom 2., kao i potrebna potpora kako bi se uzele u obzir posebne potrebe tražitelja u vezi s prihvatom. Pruženi smještaj mora biti u jednom od sljedećih oblika ili u njihovoj kombinaciji:	Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi:	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci članak 52. stavak 2. - prenosi članak 20. stavak 3. Direktive 2024/1346, članak 55. stavak 4. - prenosi članak 20. stavak 6. Direktive 2024/1346

(a)prostorima koji se upotrebljavaju za smještaj tražitelja tijekom razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu namjera za čije je podnošenje izražena na granici ili u područjima tranzita; (b) centrima za smještaj; (c)privatnim kućama, stanovima, hotelima ili drugim prostorima prilagođenima za smještaj tražitelja. 2. Ne dovodeći u pitanje posebne uvjete zadržavanja kako su predviđeni člancima 12. i 13., države članice u vezi sa smještajem iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) ovog članka osiguravaju: (a)da se tražiteljima jamči zaštita njihova obiteljskog života; (b)da tražitelji imaju mogućnost komuniciranja sa srodnicima, pravnim savjetnicima ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugim relevantnim nacionalnim,	„(4) Tražitelj je dužan: 1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske 2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama 3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva 4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu 5. poštivati Kućni red prihvatilišta 6. pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen 7. podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona 8. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo 9. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite 10. javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvata u roku od dva dana od dana promjene 11. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona 12. sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“.		
--	---	--	--

međunarodnim i nevladinim organizacijama i tijelima; (c) da se članovima obitelji, pravnim savjetnicima ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugim relevantnim nevladinim organizacijama koje je dotična država članica priznala, odobri pristup pruženom smještaju kako bi mogli pomoći tražiteljima; ograničenja takva pristupa mogu se odrediti samo zbog sigurnosti prostora i tražitelja. 3. Države članice uzimaju u obzir pitanja povezana sa spolom i dobi te situacijom tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom pri osiguravanju materijalnih uvjeta prihvata. 4. Kad pružaju smještaj u skladu sa stavkom 1., države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi, koliko je to moguće, osigurale sprečavanje napada i nasilja, uključujući nasilje motivirano	Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 51. Iza članka 93. dodaju se naslov iznad članka i članak 93.a koji glase: „Plan za nepredvidive situacije Članak 93.a (1) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog Ministarstva, donosi plan za nepredvidive situacije (u daljnjem tekstu: plan) kojim se utvrđuju mjere koje treba poduzeti kako bi se osigurao primjeren prihvata tražitelja kad je Republika Hrvatska suočena s nerazmjerno velikim brojem tražitelja međunarodne zaštite, uključujući maloljetnike bez pratnje. (2) Plan uključuje i mjere za osiguranje primjerenog prihvata tražitelja ako su raspoloživi smještajni kapaciteti privremeno iscrpljeni ili privremeno		
---	---	--	--

spolom, rodom, rasom ili vjerom. 5. Ako su tražiteljice smještene u centre za smještaj, države članice osiguravaju odvojene sanitarne objekte i sigurno mjesto za njih i njihovu maloljetnu djecu u tim centrima. 6. Države članice osiguravaju, koliko je to moguće, da se uzdržavani odrasli tražitelji s posebnim potrebama u vezi s prihvatom smjeste zajedno s bliskim odraslim srodnicima koji se već nalaze u istoj državi članici i koji su za njih odgovorni u skladu s pravom ili praksom dotične države članice. 7. Države članice osiguravaju da se tražitelji transferiraju iz jednog stambenog objekta u drugi samo kada je to potrebno. Države članice tražiteljima osiguravaju mogućnost da o transferu i novoj adresi obavijeste svoje pravne ili	nedostupni zbog nerazmjerno velikog broja osoba kojima je potreban smještaj ili zbog katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem ili prirodne katastrofe. (3) Plan se izrađuje prema predlošku EUAA, uzimajući u obzir posebne nacionalne okolnosti. (4) Plan se preispituje i ažurira zbog promijenjenih okolnosti prema potrebi, a najmanje svake tri godine te se o donošenju, izmjenama i aktivaciji plana izvješćuje EUAA dok se za svaku aktivaciju plana izvješćuje Europsku komisiju i EUAA.“. - prenosi članak 20. stavak 10. Direktive 2024/1346 Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi:	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15 i 61/2019) (NN 135/15, 61/2019) članak/članci članak 3. - prenosi članak 23. stavak 6. Direktive 2024/1346, članak 5. - prenosi članak 23. stavak 1. Direktive 2024/1346, članak 6. - prenosi članak 20. stavak 2. točku a), stavak 3., stavak 4. i stavak 5. Direktive 2024/1346, članak 7. - prenosi članak 20. stavak 3. i stavak 10. prvi
--	--	--	---

druge savjetnike. 8. Osobe koje pružaju materijalne uvjete prihvata, uključujući one koje pružaju zdravstvenu skrb i obrazovanje u centrima za smještaj moraju biti odgovarajuće osposobljene i obvezuju ih pravila o povjerljivosti predviđena nacionalnim pravom u vezi sa svim informacijama koje pribave tijekom svojeg rada. 9. Države članice mogu putem savjetodavnog odbora ili vijeća, koje zastupa stanare, uključiti tražitelje u upravljanje materijalnim resursima i nematerijalnim aspektima života u centru za smještaj. Ne dovodeći u pitanje članak 17., države članice također mogu dopustiti tražiteljima da obavljaju volonterski rad izvan centra za smještaj podložno uvjetima nacionalnog prava. 10. U opravdanim slučajevima i tijekom	„(4) Tražitelj je dužan: 1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske 2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama 3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva 4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu 5. poštivati Kućni red prihvatilišta 6. pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen 7. podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona 8. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo 9. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite 10. javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvat u roku od dva dana od dana promjene 11. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona 12. sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“.	podstavak točke a) i b) Direktive 2024/1346, članak 11. - prenosi članak 20. stavak 2. točku a) Direktive 2024/1346, članak 14. - prenosi članak 20. stavak 2. točke b) i c) te djelomično stavak 8. Direktive 2024/1346, članak 16. - prenosi članak 20. stavak 5. Direktive 2024/1346, članak 19. - prenosi članak 20. stavak 9. Direktive 2024/1346
--	--	---

razumnog razdoblja koje je što je moguće kraće države članice iznimno mogu osigurati materijalne uvjete prihvata koji se razlikuju od uvjeta predviđenih ovim člankom: (a) ako je potrebna procjena posebnih potreba tražitelja u vezi s prihvatom u skladu s člankom 25.; (b) ako su smještajni kapaciteti koji su uobičajeno raspoloživi privremeno iscrpljeni ili ako su smještajni kapaciteti koji su uobičajeno raspoloživi privremeno nedostupni zbog nerazmjerno velikog broja osoba kojima je potreban smještaj ili zbog katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem ili prirodne katastrofe. Različiti uvjeti materijalnog prihvata iz prvog podstavka ovog stavka u svakom slučaju osiguravaju pristup zdravstvenoj skrbi u skladu s člankom 22. i životni standard svim tražiteljima	Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 51. Iza članka 93. dodaju se naslov iznad članka i članak 93.a koji glase: „Plan za nepredvidive situacije Članak 93.a (1) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog Ministarstva, donosi plan za nepredvidive situacije (u daljnjem tekstu: plan) kojim se utvrđuju mjere koje treba poduzeti kako bi se osigurao primjeren prihvata tražitelja kad je Republika Hrvatska suočena s nerazmjerno velikim brojem tražitelja međunarodne zaštite, uključujući maloljetnike bez pratnje.		
--	---	--	--

u skladu s pravom Unije, uključujući Povelju, i međunarodnim obvezama. Ako država članica osigurava različite materijalne uvjete prihvata u skladu s prvim podstavkom ovog stavka, ta država članica bez odgode obavješćuje Komisiju i Agenciju za azil u skladu s člankom 32. stavkom 2. o aktivaciji svojeg plana za nepredvidive situacije. Ta država članica također obavješćuje Komisiju i Agenciju za azil čim razlozi za osiguravanje tih različitih materijalnih uvjeta prestanu postojati.	(2) Plan uključuje i mjere za osiguranje primjerenog prihvata tražitelja ako su raspoloživi smještajni kapaciteti privremeno iscrpljeni ili privremeno nedostupni zbog nerazmjerno velikog broja osoba kojima je potreban smještaj ili zbog katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem ili prirodne katastrofe. (3) Plan se izrađuje prema predlošku EUAA, uzimajući u obzir posebne nacionalne okolnosti. (4) Plan se preispituje i ažurira zbog promijenjenih okolnosti prema potrebi, a najmanje svake tri godine te se o donošenju, izmjenama i aktivaciji plana izvješćuje EUAA dok se za svaku aktivaciju plana izvješćuje Europsku komisiju i EUAA.“. - prenosi članak 20. stavak 10. Direktive 2024/1346		
	Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državnim službenicima, NN 155/23, 85/24 (NN 155/23, 85/24) članak/članci članak 18., članak 104. - djelomično prenose članak 20. stavak 8. Direktive 2024/1346

	Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: 1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske 2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama 3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva 4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu 5. poštivati Kućni red prihvatilišta 6. pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen 7. podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona 8. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo 9. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite 10. javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvati u roku od dva dana od dana promjene 11. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona		
--	--	--	--

	12. sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 51. Iza članka 93. dodaju se naslov iznad članka i članak 93.a koji glase: „Plan za nepredvidive situacije Članak 93.a (1) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog Ministarstva, donosi plan za nepredvidive situacije (u daljnjem tekstu: plan) kojim se utvrđuju mjere koje treba poduzeti kako bi se osigurao primjeren prihvata tražitelja kad je Republika Hrvatska suočena s nerazmjerno velikim brojem tražitelja međunarodne zaštite,		
--	--	--	--

	uključujući maloljetnike bez pratnje. (2) Plan uključuje i mjere za osiguranje primjerenog prihvata tražitelja ako su raspoloživi smještajni kapaciteti privremeno iscrpljeni ili privremeno nedostupni zbog nerazmjerno velikog broja osoba kojima je potreban smještaj ili zbog katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem ili prirodne katastrofe. (3) Plan se izrađuje prema predlošku EUAA, uzimajući u obzir posebne nacionalne okolnosti. (4) Plan se preispituje i ažurira zbog promijenjenih okolnosti prema potrebi, a najmanje svake tri godine te se o donošenju, izmjenama i aktivaciji plana izvješćuje EUAA dok se za svaku aktivaciju plana izvješćuje Europsku komisiju i EUAA.“. - prenosi članak 20. stavak 10. Direktive 2024/1346		
Članak 21. Uvjeti prihvata u državi članici koja nije ona u kojoj tražitelj mora biti prisutan Od trenutka kada su tražitelji obaviješteni o odluci o njihovu transferu u odgovornu državu članicu u skladu s Uredbom (EU) 2024/1351, oni nemaju pravo na uvjete prihvata utvrđene u člancima od 17. do 20. ove Direktive u bilo kojoj državi članici koja nije ona u kojoj mora biti prisutan u skladu s Uredbom	Članak 4. U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje: [...] 24. <i>osnovni uvjeti prihvata</i> obuhvaćaju smještaj, hranu i hitnu medicinsku pomoć. [...] Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“.	U potpunosti preuzeto	

(EU) 2024/1351. Time se ne dovodi u pitanje potreba da se osigura životni standard u skladu s pravom Unije, uključujući Povelju, i međunarodnim obvezama. Osim ako se donese zasebna odluka, u odluci o transferu navodi se da su relevantni uvjeti prihvata ukinuti u skladu s ovim člankom. Tražitelja se obavješćuje o njegovim pravima i obvezama u pogledu te odluke.	Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske suradivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva podvrgnuti se zdravstvenom pregledu poštivati Kućni red prihvatilišta pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te suradivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo		
--	---	--	--

	ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvrat u roku od dva dana od dana promjene pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“.		
--	--	--	--

Članak 22. Zdravstvena skrb 1. Države članice osiguravaju da tražitelji, neovisno o tome gdje moraju biti prisutni u skladu s Uredbom (EU) 2024/1351, prime potrebnu zdravstvenu skrb, bez obzira na to pruža li tu skrb liječnik opće prakse ili, ako je to potrebno, liječnici specijalisti. Takva potrebna zdravstvena skrb mora biti odgovarajuće kvalitete i uključivati barem hitnu medicinsku pomoć, osnovno liječenje bolesti, među ostalim teških duševnih poremećaja, i zdravstvenu skrb u pogledu spolnog i reproduktivnog zdravlja koja je ključna za liječenje ozbiljnih fizičkih stanja. 2. Države članice osiguravaju da maloljetna djeca tražitelja i tražitelji koji su maloljetnici primaju istu vrstu zdravstvene skrbi kao i njihovi državljani koji su maloljetni. Države članice osiguravaju da se posebno	Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: 1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske 2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama 3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva 4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 52., 57.
--	--	----------------------------	--

liječenje koje se pruža u skladu s ovim člankom koje je započelo prije nego što je maloljetnik postao punoljetan i koje se smatra potrebnim, prima bez prekida ili odgode nakon što maloljetnik postane punoljetan. 3. Ako je to potrebno iz zdravstvenih razloga, države članice osiguravaju potrebnu medicinsku ili drugu pomoć, kao što su potrebna rehabilitacija i asistivni medicinski proizvodi, tražiteljima s posebnim potrebama u vezi s prihvatom, uključujući primjerenu skrb za duševno zdravlje.	5. poštivati Kućni red prihvatilišta 6. pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen 7. podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona 8. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo 9. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite 10. javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvrat u roku od dva dana od dana promjene 11. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona 12. sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8.		
--	--	--	--

	U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 38. U članku 57. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Tražitelju kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, uključujući i potrebne usluge rehabilitacije.“.		
	Članak 32. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. pristup osnovnom i srednjem obrazovanju“. Točka 8. mijenja se i glasi: „8. pristup tržištu rada i“. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o standardima zdravstvene zaštite tražitelja međunarodne zaštite i stranca pod privremenom zaštitom, NN 28/2020 (NN 28/20) članak/članci članak 9.

	Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Tražitelj je dužan: 1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske 2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama 3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva 4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu 5. poštivati Kućni red prihvatilišta 6. pojaviti se u prihvatilištu u roku koji mu je određen 7. podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 34. stavku 1. ovog Zakona 8. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite i boraviti na određenom mjestu boravka koje odredi Ministarstvo 9. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite 10. javiti promjenu adrese nadležnoj službi za prihvati u roku od dva dana od dana promjene 11. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva iz članka 54. i 54.a ovoga Zakona		
--	--	--	--

	12. sudjelovati u obveznim integracijskim mjerama.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi: „(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, strancu u transferu, sukladno rješenju o transferu osigurat će se osnovni uvjeti prihvata te potrebna zdravstvena skrb do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9. riječi: „uz pisanu suglasnost tražitelja“ brišu se, a riječi: „uskraćivanja suglasnosti“ zamjenjuju riječju: „protivljenja“. Članak 38. U članku 57. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Tražitelju kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, uključujući i potrebne usluge rehabilitacije.“.		
--	--	--	--

Članak 23. Smanjenje ili ukidanje materijalnih uvjeta prihvata 1. U pogledu tražitelja koji moraju biti prisutni na njihovu državnom području u skladu s člankom 17. stavkom 4. Uredbe (EU) 2024/1351 države članice mogu smanjiti ili ukinuti naknadu za svakodnevne troškove. Ako je to opravdano i razmjerno, države članice također mogu: (a)smanjiti druge materijalne uvjete prihvata, ili (b)ako se primjenjuje stavak 2. točka (e), ukinuti druge materijalne uvjete prihvata. 2. Države članice mogu donijeti odluku u skladu sa stavkom 1. ako tražitelj: (a)napusti zemljopisno područje unutar kojeg se tražitelj može slobodno kretati u skladu s člankom 8. ili određeno mjesto boravka koje je odredilo	Članak 4. U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje: [...] 24. <i>osnovni uvjeti prihvata</i> obuhvaćaju smještaj, hranu i hitnu medicinsku pomoć. Članak 36. Članak 55. mijenja se i glasi: „(1) Materijalni uvjeti prihvata su: smještaj u prihvatilištu, hrana, odjeća i proizvodi za osobnu higijenu osigurani u naravi te novčana naknada. (2) Visinu novčane naknade određuje ministar odlukom. (3) Tražitelj može o svom trošku boraviti na bilo kojoj adresi u Republici Hrvatskoj uz prethodnu suglasnost Ministarstva. (4) Materijalni uvjeti prihvata mogu se ograničiti na osnovne uvjete prihvata ako tražitelj: - prenosi stavak 4., naime, uvjeti prihvata se ograničavaju na osnovne koji u svakom slučaju obuhvaćaju zdravstvenu skrb 1. izbiva izvan Prihvatilišta dok je na snazi mjera ograničenja slobode kretanja - prenosi stavak 1. točku a) i stavak 2. točku a) 2. posjeduje sredstva koja mu omogućavaju odgovarajući životni standard - prenosi stavak 1. točku a) i stavak 2. točku d) 3. krši odredbe Kućnog reda prihvatilišta - prenosi stavak 1. točku a) i stavak 2. točku e) 4. ne surađuje s nadležnim tijelima, osobito u pogledu ispunjenja obveza iz članka 52. ovog Zakona - prenosi stavak 1. točku a) i stavak 2. točku	U potpunosti preuzeto	
--	---	------------------------------	--

nadležno tijelo u skladu s člankom 9. bez dopuštenja ili ako pobjegne; (b) ne surađuje s nadležnim tijelima ili ne poštuje postupovne zahtjeve koje su ona utvrdila; (c) podnese naknadni zahtjev kako je definiran u članku 3. točki 19. Uredbe (EU) 2024/1348; (d) zataji financijska sredstva i zbog toga neutemeljeno ima koristi od materijalnih uvjeta prihvata; (e) ozbiljno ili opetovano prekrši pravila centra za smještaj ili se u centru za smještaj ponaša nasilno ili prijeteći; ili (f) ne sudjeluje u obveznim integracijskim mjerama, ako ih pruža ili olakšava država članica, osim ako postoje okolnosti izvan kontrole tražitelja. 3. Ako država članica donese odluku u situaciji iz stavka 2. točke (a), (b) ili (f), a okolnosti na kojima se ta odluka temeljila prestanu postojati, ona razmatra mogu	b) 5. ne sudjeluje u obveznim integracijskim mjerama iz članka 58.a ovog Zakona“ - prenosi stavak 1. točku a) i stavak 2. točku f) 6. podnese naknadni zahtjev. - prenosi stavak 1. točku a) i stavak 2. točku c) (5) Materijalni uvjeti prihvata će se ukinuti tražitelju ako ozbiljno i opetovano krši kućni red prihvatilišta, prijeti i nasilno se ponaša. - prenosi stavak 1. točku b) (6) Ministarstvo na temelju individualne procijene donosi rješenje kojim se ograničavaju ili ukidaju neki od materijalnih uvjeta prihvata iz stavka 1. ovoga članka, razmjerno svrsi koja se želi postići, uzimajući u obzir članak 52. stavak 2. ovoga Zakona i očuvanje dostojanstvenog životnog standarda tražitelja. - prenosi stavak 4. i stavak 5. (7) Ako prestanu okolnosti iz stavka 4. ovoga članka, Ministarstvo donosi rješenje kojim u cijelosti ili djelomično ukida rješenje iz stavka 6. ovoga članka. - prenosi stavak 3. (8) Protiv rješenja iz stavaka 6. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave rješenja. (9) Ministarstvo ima pravo zahtijevati povrat troškova smještaja, uključujući i nastalu materijalnu štetu u slučaju propisanom stavkom 4. točkama 2. i 3. ovoga članka. (10) Načine i uvjete ostvarivanja materijalnih uvjeta prihvata propisuje ministar pravilnikom.“.		
---	--	--	--

li se neki ili svi ukinuti ili smanjeni materijalni uvjeti prihvata ponovno uvesti. Ako se ne uvedu ponovno svi materijalni uvjeti prihvata, država članica donosi propisno obrazloženu odluku i dostavlja je tražitelju. 4. Odluke u skladu sa stavkom 1. ovog članka donose se objektivno i nepristrano o meritumu svakog pojedinačnog slučaja te se u njima navode razlozi na kojima se temelje. Odluke se temelje na posebnoj situaciji tražitelja, posebno u pogledu tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom, uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti. Države članice svim tražiteljima osiguravaju pristup zdravstvenoj skrbi u skladu s člankom 22. te im osiguravaju životni standard u skladu s pravom Unije, uključujući Povelju, i međunarodnim obvezama. 5. Države članice osiguravaju da se materijalni uvjeti prihvata ne ukidaju ili			
--	--	--	--

smanjuju prije nego što se donese odluka u situaciji iz stavka 2.			
Članak 24. Tražitelji s posebnim potrebama u vezi s prihvatom Države članice uzimaju u obzir posebnu situaciju tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom. Države članice uzimaju u obzir činjenicu da je vjerojatnije da će određeni tražitelji, kao što su oni koji pripadaju bilo kojoj od sljedećih kategorija, imati posebne potrebe u vezi s prihvatom: (a) maloljetnici; (b) maloljetnici bez pratnje; (c) osobe s invaliditetom; (d) starije osobe; (e) trudnice; (f) lezbijke, homoseksualci, biseksualne, transrodne	Članak 4. U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje: [...] 16. <i>tražitelj kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva</i> je tražitelj koji s obzirom na svoje osobne okolnosti nije u potpunosti sposoban ostvarivati prava te izvršavati obveze iz ovoga Zakona bez odgovarajuće potpore [...] Članak 10. Naslov iznad članka 15. mijenja se i glasi: „Posebna prihvatna i postupovna jamstva“. U članku 15. stavku 1. riječi: „Posebnim postupovnim i prihvatnim“ zamjenjuju se riječima: „Posebnim prihvatnim i postupovnim“, a iza riječi: „nasilja“ dodaju se zarez i riječi: „kao i žrtvama trgovanja ljudima i samohranim roditeljima s maloljetnom djecom“,. Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Postupak prepoznavanja i praćenja osobnih okolnosti tražitelja iz stavka 1.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 15.

i interseksualne osobe; (g)samohrani roditelji s maloljetnom djecom; (h) žrtve trgovine ljudima; (i) teško bolesne osobe; (j)osobe s duševnim poremećajima, uključujući posttraumatski stresni poremećaj; (k)osobe koje su bile mučene, silovane ili podvrgnute drugim teškim oblicima psihološkog, fizičkog ili seksualnog nasilja, primjerice žrtve rodno uvjetovanog nasilja, sakaćenja ženskih spolnih organa, dječjih ili prisilnih brakova ili nasilja motiviranog spolom, rodom, bojom kože ili vjerom.	ovoga članka provode za to osposobljeni službenici Ministarstva i drugih nadležnih tijela u roku do 30 dana od dana izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva, a ako je opravdano i nakon tog roka, a na temelju vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja ili, ako je to primjenjivo, izjava roditelja ili zastupnika tražitelja.“. Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Službenici iz stavka 2. ovoga članka, ako procjene potrebnim, mogu tražitelja uz njegov pristanak, uputiti odgovarajućem liječniku ili psihologu radi daljnje ocjene njegova psihološkog i fizičkog stanja, ako postoje naznake da bi njegovo duševno ili fizičko zdravlje moglo utjecati na potrebe u vezi s prihvatom.“. Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 7. koji glase: „(4) Sve prikupljene informacije relevantne za procjenu posebnih potreba tražitelja u vezi s prihvatom, uz opis vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja, kao i utvrđenih mjera, pohranjuju se u spis tražitelja i dostavljaju nadležnoj ustrojstvenoj jedinici Ministarstva kako bi se pružila odgovarajuća potpora u vezi s prihvatom. (5) U postupku prepoznavanja osobnih okolnosti osigurat će se prevoditelj kako bi tražitelj mogao komunicirati s medicinskim osobljem, a kod potreba za neodgodivim liječenjem usmeni prijevod može osigurati i druga odrasla osoba, uz pristanak tražitelja. (6) Troškove prevođenja iz stavka 5. ovoga članka snosi Ministarstvo. (7) Službenici koji ocjenjuju posebne potrebe u vezi s prihvatom trebaju biti osposobljeni i kontinuirano se osposobljavati da mogu prepoznati znakove koji upućuju na posebne potrebe tražitelja i odgovarajuće postupiti u vezi s posebnim potrebama.“.		
--	---	--	--

Članak 25. Ocjena posebnih potreba u vezi s prihvatom 1. Kako bi djelotvorno provele članak 24., države članice što je prije moguće nakon izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu na pojedinačnoj osnovi ocjenjuju ima li tražitelj posebne potrebe u vezi s prihvatom, uz upotrebu usmenog prevođenja prema potrebi. Ocjenu iz prvog podstavka ovog stavka moguće je uključiti u postojeće nacionalne postupke ili u ocjenu iz članka 20. Uredbe (EU) 2024/1348. Ocjena iz prvog podstavka ovog stavka pokreće se utvrđivanjem posebnih potreba u vezi s prihvatom na temelju vidljivih znakova ili izjava ili ponašanja tražitelja ili, ako je to primjenjivo, izjava roditelja ili zastupnika tražitelja.	Članak 4. U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje: [...] 16. <i>tražitelj kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva</i> je tražitelj koji s obzirom na svoje osobne okolnosti nije u potpunosti sposoban ostvarivati prava te izvršavati obveze iz ovoga Zakona bez odgovarajuće potpore [...] Članak 10. Naslov iznad članka 15. mijenja se i glasi: „Posebna prihvatna i postupovna jamstva“. U članku 15. stavku 1. riječi: „Posebnim postupovnim i prihvatnim“ zamjenjuju se riječima: „Posebnim prihvatnim i postupovnim“, a iza riječi: „nasilja“ dodaju se zarez i riječi: „kao i žrtvama trgovanja ljudima i samohranim roditeljima s maloljetnom djecom“,. Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Postupak prepoznavanja i praćenja osobnih okolnosti tražitelja iz stavka 1. ovoga članka provode za to osposobljeni službenici Ministarstva i drugih nadležnih tijela u roku do 30 dana od dana izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva, a ako je opravdano i nakon tog roka, a na temelju vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja ili, ako je to primjenjivo, izjava roditelja ili zastupnika tražitelja.“. - prenosi stavak 1. Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Službenici iz stavka 2. ovoga članka, ako procjene potrebnim, mogu	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 15.
---	---	----------------------------	---

Ocjena iz prvog podstavka ovog stavka dovršava se u roku od 30 dana od izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili, ako je uključena u ocjenu iz članka 20. Uredbe (EU) 2024/1348, u roku utvrđenom u toj uredbi te se odgovara na posebne potrebe u vezi s prihvatom utvrđene na temelju takve ocjene. Ako posebne potrebe u vezi s prihvatom postanu jasne u kasnijoj fazi postupka za međunarodnu zaštitu, države članice ocjenjuju te potrebe te na njih odgovaraju. Države članice osiguravaju da potpora koja se pruža tražiteljima s posebnim potrebama u vezi s prihvatom u skladu s ovom Direktivom uzima u obzir njihove posebne potrebe u vezi s prihvatom tijekom cijelog postupka za međunarodnu zaštitu te osiguravaju odgovarajuće praćenje njihove situacije. 2. Za potrebe stavka 1.	tražitelja uz njegov pristanak, uputiti odgovarajućem liječniku ili psihologu radi daljnje ocjene njegova psihološkog i fizičkog stanja, ako postoje naznake da bi njegovo duševno ili fizičko zdravlje moglo utjecati na potrebe u vezi s prihvatom.“. - prenosi stavak 2. točku c) Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 7. koji glase: „(4) Sve prikupljene informacije relevantne za procjenu posebnih potreba tražitelja u vezi s prihvatom, uz opis vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja, kao i utvrđenih mjera, pohranjuju se u spis tražitelja i dostavljaju nadležnoj ustrojstvenoj jedinici Ministarstva kako bi se pružila odgovarajuća potpora u vezi s prihvatom. - prenosi stavak 2. točku b) (5) U postupku prepoznavanja osobnih okolnosti osigurat će se prevoditelj kako bi tražitelj mogao komunicirati s medicinskim osobljem, a kod potreba za neodgodivim liječenjem usmeni prijevod može osigurati i druga odrasla osoba, uz pristanak tražitelja. - prenosi stavak 1. prvi podstavak i stavak 2. točke b) i c) (6) Troškove prevođenja iz stavka 5. ovoga članka snosi Ministarstvo. - prenosi stavak 1. prvi podstavak i stavak 2. točke b) i c) (7) Službenici koji ocjenjuju posebne potrebe u vezi s prihvatom trebaju biti osposobljeni i kontinuirano se osposobljavati da mogu prepoznati znakove koji upućuju na posebne potrebe tražitelja i odgovarajuće postupiti u vezi s posebnim potrebama.“. - prenosi stavak 2. točku a) <i>Posebna prihvatna i postupovna i jamstva</i> Članak 15. (1) Posebnim prihvatnim i postupovnim i jamstvima pruža se odgovarajuća potpora tražiteljima s obzirom na njihove osobne okolnosti, među ostalim, dob,		
---	---	--	--

države članice osiguravaju da osoblje koje ocjenjuje posebne potrebe u vezi s prihvatom u skladu s ovim člankom: (a) je osposobljeno te se i dalje osposobljava za prepoznavanje znakova da tražitelj ima posebne potrebe u vezi s prihvatom i za odgovaranje na te potrebe kad su prepoznate; (b) uključuje informacije o prirodi posebnih potreba tražitelja u vezi s prihvatom u dosje tražitelja koji vode nadležna tijela, uz opis vidljivih znakova ili izjava ili ponašanja tražitelja relevantnih za ocjenu posebnih potreba tražitelja u vezi s prihvatom, kao i mjera koje su utvrđene kako bi se odgovorilo na te potrebe i tijela odgovornih za odgovaranje na te potrebe; i (c) podložno prethodnom pristanku u skladom s nacionalnim pravom, upućuje tražitelje odgovarajućem liječniku ili	spol, spolno opredjeljenje, rodni identitet, invalidnost, teške bolesti, mentalno zdravlje ili posljedice mučenja, silovanja ili drugih teških oblika psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, radi ostvarivanja prava i obveza iz ovoga Zakona. (2) Postupak prepoznavanja osobnih okolnosti tražitelja iz stavka 1. ovoga članka provode za to osposobljeni službenici ovog Ministarstva i ministarstva nadležnog za zdravstvo u roku do 30 dana od dana izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva, a ukoliko je opravdano i nakon tog rok, a na temelju vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja ili, ako je to primjenjivo, izjava roditelja ili zastupnika tražitelja. (3) Službenici iz stavka 2. ovoga članka, ako procjene potrebnim, mogu tražitelja uz njegov pristanak, uputiti odgovarajućem liječniku ili psihologu radi daljnje ocjene njegova psihološkog i fizičkog stanja, ako postoje naznake da bi njegovo duševno ili fizičko zdravlje moglo utjecati na potrebe u vezi s prihvatom. (4) Sve prikupljanje informacije relevantne za procjenu posebnih potreba tražitelja u vezi s prihvatom, uz opis vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja, kao i utvrđenih mjera, pohranjuju se u spis tražitelja i dostavljaju nadležnoj službi Ministarstva kako bi se provela potpora u vezi s prihvatom. (5) U postupku prepoznavanja osobnih okolnosti osigurat će se prevoditelj kako bi tražitelj mogao komunicirati s medicinskim osobljem, a kod potreba za neodgodivim liječenjem usmeni prijevod može osigurati i druga odrasla osoba, uz pristanak tražitelja. (6) Službenici koji ocjenjuju posebne potrebe u vezi s prihvatom trebaju biti		
---	--	--	--

psihologu radi daljnje ocjene njihova psihološkog i fizičkog stanja ako postoje naznake da bi njihovo duševno ili fizičko zdravlje moglo utjecati na njihove potrebe u vezi s prihvatom; prema potrebi, stručnjaci osposobljeni za prevođenje pružaju usmeni prijevod kako bi se osiguralo da tražitelj može komunicirati s medicinskim osobljem; ako bi nedostatak takvih osposobljenih stručnjaka mogao odgoditi liječenje, usmeni prijevod mogu osigurati drugi odrasli pojedinci, podložno pristanku tražitelja.	osposobljeni i kontinuirano se osposobljavati da mogu prepoznati znakove koji upućuju na posebne potrebe tražitelja i odgovarajuće postupiti u vezi s posebnim potrebama.		
Nadležna tijela uzimaju u obzir rezultate ocjene iz točke (c) pri odlučivanju o vrsti posebne potpore u vezi s prihvatom koja se može pružiti tražitelju. 3. Ocjena iz stavka 1. prvog podstavka ne mora biti u obliku upravnog postupka. 4. Samo tražitelji s posebnim potrebama u vezi s prihvatom		Nije potrebno preuzimanje	stavke 3., 4. i 5. nije potrebno posebno propisivati

moгу imati koristi od posebne potpore koja se pruža u skladu s ovom Direktivom. 5. Ocjenom iz stavka 1. prvog podstavka ne dovodi se u pitanje ocjena potreba za međunarodnu zaštitu u skladu s Uredbom (EU) 2024/1347.			
Članak 26. Maloljetnici 1. Najbolji interes djeteta primarna je briga država članica pri provedbi odredaba ove Direktive koje možda utječu na maloljetnike. Države članice osiguravaju životni standard koji odgovara fizičkom, duševnom, duhovnom, moralnom i socijalnom razvoju maloljetnika. 2. Pri ocjeni najboljeg interesa djeteta države članice na odgovarajući način posebno uzimaju u obzir sljedeće čimbenike: (a) mogućnosti spajanja obitelji;	Članak 5. U članku 10. stavku 1. iza riječi: „djeteta“ briše se točka i dodaju riječi: „radi osiguranja životnog standarda koji odgovara fizičkom, duševnom, moralnom i socijalnom razvoju djeteta.“. - prenosi članak 26. stavak 1. Direktive 2024/1346. Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Najbolji interes djeteta procjenjuje se uzimajući u obzir: - dobrobit i socijalni razvoj djeteta, njegovo podrijetlo, potrebu za stabilnošću i kontinuitetom skrbi - zaštitu i sigurnost djeteta, osobito ako postoji opasnost da je žrtva trgovanja ljudima ili drugog oblika nasilja ili iskorištavanja - mišljenje djeteta ovisno o njegovoj dobi i zrelosti - mogućnost spajanja s obitelji i slično.“. - prenosi članak 26. stavak 2. Direktive 2024/1346. Stavci 3. i 4. brišu se. U stavku 5., koji postaje stavak 3., iza riječi: „pristup“ dodaju se riječi:	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 10., 57.

(b)dobrobit i socijalni razvoj djeteta, i pritom posebno vode računa o sredini iz koje maloljetnik potječe te potrebi za stabilnošću i kontinuitetom skrbi; (c)pitanja povezana sa sigurnošću i zaštitom, posebno kad postoji opasnost da je maloljetnik žrtva bilo kojeg oblika nasilja ili iskorištavanja, uključujući trgovinu ljudima; (d)mišljenje maloljetnika u skladu s njegovom dobi i zrelošću. 3. Države članice osiguravaju da maloljetnici imaju pristup rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njihovoj dobi, kao i aktivnostima na otvorenom u prostorima i centrima za smještaj iz članka 20. stavka 1. točaka (a) i (b) te, prema potrebi, obrazovnim materijalima. 4. Države članice osiguravaju pristup uslugama rehabilitacije za maloljetnike	„obrazovnim materijalima,“. - prenosi članak 26. stavak 3. Direktive 2024/1346. Članak 12. Naslov iznad članka 17. mijenja se i glasi: „Maloljetnik bez pratnje“. Članak 17. mijenja se i glasi: [...] (10) Poseban skrbnik maloljetnika bez pratnje i tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi poduzet će, što je prije moguće sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja maloljetnika s obitelji, ako je to u njegovu interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama. (11) Osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje, uključujući i posebne skrbnike, ne smiju biti: - pravomoćno osuđene za neko od kaznenih djela: protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI.), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI.), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX.), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV.), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX.) odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII.) iz Kaznenog	
--	---	--

koji su bili žrtve bilo kakvog oblika zlostavljanja, zanemarivanja, iskorištavanja, mučenja ili okrutnog, neljudskog i ponižavajućeg postupanja ili koji su patili zbog oružanih sukoba te osiguravaju da se prema potrebi organizira primjerena zdravstvena skrb za duševno zdravlje i pruži stručno savjetovanje. 5. Države članice osiguravaju da se maloljetna djeca tražitelja ili tražitelji koji su maloljetnici smjeste zajedno sa svojim roditeljima ili odraslom osobom koja je za njih odgovorna i svojom nevjenčanom maloljetnom braćom i sestrama u skladu s pravom ili praksom dotične države članice, pod uvjetom da je to u najboljem interesu dotičnih maloljetnika. 6. Osobe koje rade s maloljetnicima, uključujući zastupnike i osobe koje su prikladne privremeno djelovati kao zastupnik kako je navedeno u članku 27. ne smiju u kaznenoj evidenciji imati kaznena djela povezana	zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.) - osobe kojima je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za nasilje u obitelji - osobe protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.) i kaznena djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.). (12) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje dužne su poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost. (13) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje moraju prije početka rada s maloljetnicima biti osposobljene te su dužne kontinuirano se osposobljavati vezano uz prava i potrebe maloljetnika, uključujući osposobljavanje koje se odnosi na bilo koje primjenjive standarde za djecu. [...] - prenosi članak 26. stavak 6. Direktive 2024/1346. Članak 38. U članku 57. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Tražitelju kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, uključujući i potrebne usluge rehabilitacije.“. - prenosi članak 26. stavak 4. Direktive 2024/1346.		
---	--	--	--

s djecom, kao ni kaznena djela koja izazivaju ozbiljne sumnje u njihovu sposobnost za preuzimanje odgovorne uloge u odnosu na maloljetnike te primaju početno i kontinuirano odgovarajuće osposobljavanje u vezi s pravima i potrebama maloljetnika, uključujući ono koje se odnosi na bilo koje primjenjive zaštitne standarde za djecu, i obvezuju ih pravila o povjerljivosti predviđena u nacionalnom pravu u vezi sa svim informacijama koje pribave tijekom svojeg rada.	Članak 5. U članku 10. stavku 1. iza riječi: „djeteta“ briše se točka i dodaju riječi: „radi osiguranja životnog standarda koji odgovara fizičkom, duševnom, moralnom i socijalnom razvoju djeteta.“. - prenosi članak 26. stavak 1. Direktive 2024/1346. Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Najbolji interes djeteta procjenjuje se uzimajući u obzir: - dobrobit i socijalni razvoj djeteta, njegovo podrijetlo, potrebu za stabilnošću i kontinuitetom skrbi - zaštitu i sigurnost djeteta, osobito ako postoji opasnost da je žrtva trgovanja ljudima ili drugog oblika nasilja ili iskorištavanja - mišljenje djeteta ovisno o njegovoj dobi i zrelosti - mogućnost spajanja s obitelji i slično.“. - prenosi članak 26. stavak 2. Direktive 2024/1346. Stavci 3. i 4. brišu se. U stavku 5., koji postaje stavak 3., iza riječi: „pristup“ dodaju se riječi: „obrazovnim materijalima,“. - prenosi članak 26. stavak 3. Direktive 2024/1346.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15 i 61/2019) (NN 135/15, 61/2019) članak/članci 6., 11., 15. - prenose članak 26. stavak 5. Direktive 2024/1346
---	---	----------------------------	---

	Članak 12. Naslov iznad članka 17. mijenja se i glasi: „Maloljetnik bez pratnje“. Članak 17. mijenja se i glasi: [...] (10) Poseban skrbnik maloljetnika bez pratnje i tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi poduzet će, što je prije moguće sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja maloljetnika s obitelji, ako je to u njegovu interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama. (11) Osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje, uključujući i posebne skrbnike, ne smiju biti: - pravomoćno osuđene za neko od kaznenih djela: protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI.), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI.), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX.), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV.), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX.) odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i		
--	---	--	--

	84/21.) - osobe kojima je pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija za nasilje u obitelji - osobe protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.) i kaznena djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.). (12) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje dužne su poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost. (13) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje moraju prije početka rada s maloljetnicima biti osposobljene te su dužne kontinuirano se osposobljavati vezano uz prava i potrebe maloljetnika, uključujući osposobljavanje koje se odnosi na bilo koje primjenjive standarde za djecu. [...] - prenosi članak 26. stavak 6. Direktive 2024/1346. Članak 38. U članku 57. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Tražitelju kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, uključujući i potrebne usluge rehabilitacije.“. - prenosi članak 26. stavak 4. Direktive 2024/1346.		
--	--	--	--

Članak 27. Maloljetnici bez pratnje 1. Ako namjeru za podnošenje zahtjeva izražava osoba koja tvrdi da je maloljetnik ili za koju postoje objektivni razlozi vjerovati da je ta osoba maloljetna, države članice: (a) određuju osobu koja je prikladna privremeno djelovati kao zastupnik u skladu s ovom Direktivom dok se ne imenuje zastupnik; (b) imenuju zastupnika što je prije moguće, a najkasnije 15 radnih dana od datuma izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva. Zastupnik i osoba prikladna privremeno djelovati kao	Članak 12. Naslov iznad članka 17. mijenja se i glasi: „Maloljetnik bez pratnje“. Članak 17. mijenja se i glasi: „(1) Maloljetniku bez pratnje, koji izrazi namjeru sukladno članku 33. ovoga Zakona, tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi odmah imenuje posebnog skrbnika za zastupanje maloljetnika u postupku međunarodne zaštite. - prenosi članak 27. stavak 1. Direktive 2024/1346. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, maloljetniku starijem od 16 godina koji je u braku neće se imenovati poseban skrbnik. (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u slučaju nepredvidivih situacija u kojima je broj izraženih namjera maloljetnika bez pratnje nerazmjerno velik, Ministarstvo će odmah maloljetniku bez pratnje odrediti osobu prikladnu privremeno djelovati kao zastupnik, a tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi imenovat će posebnog skrbnika najkasnije u roku od deset radnih dana od dana izražene namjere. - prenosi članak 27. stavak 1. Direktive 2024/1346. (4) Osobi koja tvrdi da je maloljetna, a za koju je utvrđeno da je nesumnjivo starija od 18 godina neće se imenovati poseban skrbnik. - prenosi članak 27. stavak 1. Direktive 2024/1346. (5) Poseban skrbnik dužan je objasniti maloljetniku bez pratnje značenje svih	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23) (NN 103/15 98/19 47/20 49/23 156/23) članak/članci članak 240., članak 248. - prenositi stavak 6., članci 265., 266., 267. - prenositi stavak 8.

zastupnik sastaju se s maloljetnikom bez pratnje i uzimaju u obzir stajališta maloljetnika o njegovim potrebama. Ako je država članica ocijenila da je tražitelj koji tvrdi da je maloljetnik nesumnjivo stariji od 18 godina, ta država članica ne mora imenovati zastupnika ni odrediti osobu prikladnu privremeno djelovati kao zastupnik u skladu s prvim odnosno drugim podstavkom. Države članice u svoje planove za nepredvidive situacije iz članka 32. uključuju mjere koje treba poduzeti kako bi se osiguralo imenovanje zastupnika i određivanje osoba prikladnih privremeno djelovati kao zastupnik u skladu s ovim člankom u slučajevima u kojima se suočavaju s nerazmjerno velikim brojem maloljetnika bez pratnje koji izražavaju namjeru za podnošenje zahtjeva. Ako provedba mjera iz	radnji koje se u postupku međunarodne zaštite poduzimaju na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati. (6) Troškove prevođenja iz stavka 5. ovoga članka snosi Ministarstvo. (7) Tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi obavještava Ministarstvo o imenovanju posebnog skrbnika, a Ministarstvo posebnog skrbnika obavještava o svim relevantnim činjenicama koje se odnose na maloljetnika bez pratnje. - prenosi članak 27. stavak 2. i stavak 5. Direktive 2024/1346. (8) Ministarstvo obavještava maloljetnika bez pratnje o imenovanju posebnog skrbnika te će mu na razumljiv način pojasniti da može povjerljivo i sigurno podnijeti pritužbu protiv posebnog skrbnika. - prenosi članak 27. stavak 2. i stavak 5. Direktive 2024/1346. (9) Maloljetniku bez pratnje će u nazočnosti posebnog skrbnika na način primjeren dobi i kojim se osigurava da ih maloljetnik bez pratnje razumije, biti pružene informacije o uvjetima prihvata, pružateljima pravne pomoći i zastupanju, uključujući besplatnu pravnu pomoć i zastupanje, koristeći se, prema potrebi, informativnim materijalima posebno prilagođenim maloljetnicima. (10) Poseban skrbnik maloljetnika bez pratnje i tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi poduzet će, što je prije moguće sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja maloljetnika s obitelji, ako je to u njegovu interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama. - prenosi članak 27. stavak 10. Direktive 2024/1346. (11) Osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje, uključujući i posebne skrbnike, ne smiju biti: - pravomoćno osuđene za neko od kaznenih djela: protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI.), kaznenih djela protiv		
--	---	--	--

četvrtog podstavka nije dovoljna kako bi se odgovorilo na nerazmjerno velik broj maloljetnika bez pratnje koji izražavaju namjeru za podnošenje zahtjeva ili u drugim iznimnim situacijama, imenovanje zastupnika može se odgoditi za deset radnih dana i može se povećati broj maloljetnika bez pratnje po zastupniku, i to na najviše 50 maloljetnika bez pratnje. Kad primjenjuju peti podstavak, države članice o tome na odgovarajući način obavješćuju Komisiju i Agenciju za azil. Dužnosti zastupnika i osobe prikladne privremeno djelovati kao zastupnik prestaju ako nadležna tijela, nakon procjene dobi iz članka 25. stavka 1. Uredbe (EU) 2024/1348, ne pretpostavljaju da je tražitelj maloljetnik ili smatraju da tražitelj nije maloljetnik ili ako tražitelj više nije maloljetnik bez pratnje.	radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI.), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX.), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV.), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX.) odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.) - osobe kojima je pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija za nasilje u obitelji - osobe protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.) i kaznena djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.). - prenosi članak 27. stavak 8. Direktive 2024/1346. (12) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje dužne su poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost. - prenosi članak 27. stavak 10. Direktive 2024/1346. (13) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje moraju prije početka rada s maloljetnicima biti osposobljene te su dužne kontinuirano se osposobljavati vezano uz prava i potrebe maloljetnika, uključujući osposobljavanje koje se odnosi na bilo koje primjenjive standarde za djecu. (14) Ista osoba može istovremeno biti imenovana posebnim skrbnikom većem		
---	---	--	--

2. Ako maloljetnik bez pratnje izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, države članice osiguravaju da se osobu prikladnu privremeno djelovati kao zastupnik odmah obavijesti o svim relevantnim činjenicama koje se odnose na tog maloljetnika. Osobe čiji interesi jesu ili bi mogli biti u sukobu s interesima maloljetnika bez pratnje ne određuju se kao osobe prikladne privremeno djelovati kao zastupnik. Maloljetnika bez pratnje odmah se obavješćuje da je određena osoba koja je prikladna privremeno djelovati kao zastupnik.	broju maloljetnika bez pratnje, a najviše do 30 maloljetnika. - prenosi članak 27. stavak 7. Direktive 2024/1346. (15) Iznimno od stavka 11. ovog članka, u slučaju nerazmjernog broja izraženih namjera maloljetnika bez pratnje, posebni skrbnik može u istom trenutku imati pod skrbništvom najviše 50 maloljetnika bez pratnje, o čemu Ministarstvo obavješćuje Europsku komisiju i EUAA. - prenosi članak 27. stavak 1. Direktive 2024/1346. (16) Maloljetnik bez pratnje podnosi zahtjev osobno u nazočnosti posebnog skrbnika. (17) Dužnost posebnog skrbnika prestaje stjecanjem punoljetnosti maloljetnika te ako se nakon procjene dobi iz članka 25. stavka 1. Uredbe (EU) 2024/1348 pretpostavi da je punoljetan, ili se u skladu s člankom 25. stavkom 6. Uredbe (EU) 2024/1348 smatra da nije maloljetan.“. - prenosi članak 27. stavak 1. Direktive 2024/1346.		
3. Ako je organizacija imenovana kao zastupnik ili određena kao osoba prikladna privremeno djelovati kao zastupnik, ona imenuje fizičku osobu za obavljanje zadaća zastupnika u odnosu na maloljetnika bez pratnje u skladu s ovom Direktivom. 4. Zastupnik predviđen u stavku 1. ovog članka može biti ista osoba kao i osoba	Članak 12. Naslov iznad članka 17. mijenja se i glasi: „Maloljetnik bez pratnje“. Članak 17. mijenja se i glasi: „(1) Maloljetniku bez pratnje, koji izrazi namjeru sukladno članku 33. ovoga Zakona, tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi odmah imenuje posebnog skrbnika za zastupanje maloljetnika u postupku međunarodne zaštite. - prenosi članak 27. stavak 1. Direktive 2024/1346. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, maloljetniku starijem od 16 godina koji je u braku neće se imenovati poseban skrbnik. (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u slučaju nepredvidivih situacija u	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15 i 61/2019) (NN 135/15, 61/2019) članak/članci 15.

predviđena u članku 23. stavku 2. Uredbe (EU) 2024/1348. 5. Nadležna tijela odmah obavješćuju: (a) maloljetnika bez pratnje da mu je imenovan zastupnik te mu te kako može povjerljivo i sigurno podnijeti pritužbu protiv tog zastupnika, na način koji odgovara dobi maloljetnika i kojim se osigurava da maloljetnik razumije te informacije; (b) tijelo odgovorno za osiguravanje uvjeta prihvata o činjenici da je maloljetniku bez pratnje imenovan zastupnik; i (c) zastupnika o relevantnim činjenicama koje se odnose na maloljetnika bez pratnje. 6. Zastupnika ili osobu prikladnu privremeno djelovati kao zastupnik zamjenjuje se samo ako je to potrebno, osobito ako nadležna tijela smatraju da taj zastupnik ili ta osoba nisu obavljali zadaće na	kojima je broj izraženih namjera maloljetnika bez pratnje nerazmjerno velik, Ministarstvo će odmah maloljetniku bez pratnje odrediti osobu prikladnu privremeno djelovati kao zastupnik, a tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi imenovat će posebnog skrbnika najkasnije u roku od deset radnih dana od dana izražene namjere. - prenosi članak 27. stavak 1. Direktive 2024/1346. (4) Osobi koja tvrdi da je maloljetna, a za koju je utvrđeno da je nesumnjivo starija od 18 godina neće se imenovati poseban skrbnik. - prenosi članak 27. stavak 1. Direktive 2024/1346. (5) Poseban skrbnik dužan je objasniti maloljetniku bez pratnje značenje svih radnji koje se u postupku međunarodne zaštite poduzimaju na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati. (6) Troškove prevođenja iz stavka 5. ovoga članka snosi Ministarstvo. (7) Tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi obavještava Ministarstvo o imenovanju posebnog skrbnika, a Ministarstvo posebnog skrbnika obavještava o svim relevantnim činjenicama koje se odnose na maloljetnika bez pratnje. - prenosi članak 27. stavak 2. i stavak 5. Direktive 2024/1346. (8) Ministarstvo obavještava maloljetnika bez pratnje o imenovanju posebnog skrbnika te će mu na razumljiv način pojasniti da može povjerljivo i sigurno podnijeti pritužbu protiv posebnog skrbnika. - prenosi članak 27. stavak 2. i stavak 5. Direktive 2024/1346. (9) Maloljetniku bez pratnje će u nazočnosti posebnog skrbnika na način primjeren dobi i kojim se osigurava da ih maloljetnik bez pratnje razumije, biti pružene informacije o uvjetima prihvata, pružateljima pravne pomoći i zastupanju, uključujući besplatnu pravnu pomoć i zastupanje, koristeći se, prema potrebi, informativnim materijalima posebno prilagođenim maloljetnicima. (10) Poseban skrbnik maloljetnika bez pratnje i tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi poduzet će, što je prije moguće sve potrebne radnje radi		
---	--	--	--

odgovarajući način. Organizacije ili fizičke osobe čiji interesi jesu ili bi mogli biti u sukobu s interesima maloljetnika bez pratnje ne imenuju se kao zastupnici ni određuju kao osobe prikladne privremeno djelovati kao zastupnik. 7. Države članice zadužuju fizičku osobu imenovanu kao zastupnik ili određenu kao osoba prikladna privremeno djelovati kao zastupnik za razmjerni i ograničen broj maloljetnika bez pratnje i, u uobičajenim okolnostima, za najviše 30 maloljetnika bez pratnje u isto vrijeme, kako bi se osiguralo da ta osoba može djelotvorno obavljati zadaće. 8. Države članice osiguravaju da postoje upravna ili sudska tijela ili drugi subjekti odgovorni za nadzor pravilnog obavljanja zadaća zastupnika i osoba prikladnih privremeno djelovati kao zastupnik, među ostalim pregledom kaznene evidencije tih imenovanih zastupnika i osoba koje su	pronalaska članova obitelji i spajanja maloljetnika s obitelji, ako je to u njegovu interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama. - prenosi članak 27. stavak 10. Direktive 2024/1346. (11) Osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje, uključujući i posebne skrbnike, ne smiju biti: - pravomoćno osuđene za neko od kaznenih djela: protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI.), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI.), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX.), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV.), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX.) odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.) - osobe kojima je pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija za nasilje u obitelji - osobe protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.) i kaznena djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.). - prenosi članak 27. stavak 8. Direktive 2024/1346.		
--	--	--	--

određene u redovitim vremenskim razmacima kako bi se utvrdile moguće neusklađenosti s njihovom ulogom. Ta upravna ili sudska tijela ili drugi subjekti preispituju pritužbe koje su podnijeli maloljetnici bez pratnje protiv svojih imenovanih zastupnika ili osoba koje su im određene. 9. Maloljetnike bez pratnje koji izraze namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, od trenutka kada im je dopušten ulazak na državno područje države članice u kojoj je izražena namjera za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili u kojoj se taj zahtjev razmatra do trenutka kada moraju napustiti tu državu članicu, smješta se: (a) s odraslim srodnicima; (b) u udomiteljsku obitelj; (c) u centar za smještaj s posebnim mogućnostima zbrinjavanja maloljetnika; (d) u druge smještajne objekte prikladne za maloljetnike.	(12) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje dužne su poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost. - prenosi članak 27. stavak 10. Direktive 2024/1346. (13) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje moraju prije početka rada s maloljetnicima biti osposobljene te su dužne kontinuirano se osposobljavati vezano uz prava i potrebe maloljetnika, uključujući osposobljavanje koje se odnosi na bilo koje primjenjive standarde za djecu. (14) Ista osoba može istovremeno biti imenovana posebnim skrbnikom većem broju maloljetnika bez pratnje, a najviše do 30 maloljetnika. - prenosi članak 27. stavak 7. Direktive 2024/1346. (15) Iznimno od stavka 11. ovog članka, u slučaju nerazmjernog broja izraženih namjera maloljetnika bez pratnje, posebni skrbnik može u istom trenutku imati pod skrbništvom najviše 50 maloljetnika bez pratnje, o čemu Ministarstvo obavješćuje Europsku komisiju i EUAA. - prenosi članak 27. stavak 1. Direktive 2024/1346. (16) Maloljetnik bez pratnje podnosi zahtjev osobno u nazočnosti posebnog skrbnika. (17) Dužnost posebnog skrbnika prestaje stjecanjem punoljetnosti maloljetnika te ako se nakon procjene dobi iz članka 25. stavka 1. Uredbe (EU) 2024/1348 pretpostavi da je punoljetan, ili se u skladu s člankom 25. stavkom 6. Uredbe (EU) 2024/1348 smatra da nije maloljetan.“. - prenosi članak 27. stavak 1. Direktive 2024/1346.		
--	---	--	--

Države članice mogu maloljetnike bez pratnje koji imaju 16 godina ili više smjestiti u centar za smještaj za odrasle tražitelje, ako je to u njihovu najboljem interesu, kako je predviđeno u članku 26. stavku 2. Koliko je to moguće, braća i sestre drže se zajedno, pri čemu se uzima u obzir najbolji interes dotičnog maloljetnika, a posebno njegova dob i stupanj zrelosti. Promjene boravišta maloljetnika bez pratnje ograničavaju se na najmanju moguću mjeru. 10. Države članice započinju tražiti članove obitelji maloljetnika bez pratnje, prema potrebi uz pomoć međunarodnih ili drugih relevantnih organizacija, što je prije moguće nakon izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu i pritom štite najbolji interes tog maloljetnika bez pratnje. U slučaju moguće prijetnje životu ili integritetu			
---	--	--	--

maloljetnika ili njegovih bliskih srodnika, posebno ako su ti srodnici ostali u zemlji podrijetla, mora se osigurati povjerljivo prikupljanje, obrada i širenje informacija koje se odnose na te osobe, kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost.			
Članak 28. Žrtve mučenja i nasilja 1. Države članice osiguravaju da osobe koje su bile podvrgnute trgovini ljudima, mučenju, silovanju ili drugim teškim djelima psihološkog, fizičkog ili seksualnog nasilja, uključujući nasilje motivirano spolom, rodom, bojom kože ili vjerom, dobiju potrebno medicinsko i psihološko liječenje i skrb, uključujući prema potrebi usluge rehabilitacije i savjetovanje, s obzirom na štetu prouzročenu takvim djelima. Tim se osobama prema potrebi osigurava usmeno prevođenje u skladu s člankom 25. stavkom 2.	Članak 4. U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje: [...] 16. <i>tražitelj kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva</i> je tražitelj koji s obzirom na svoje osobne okolnosti nije u potpunosti sposoban ostvarivati prava te izvršavati obveze iz ovoga Zakona bez odgovarajuće potpore [...] Članak 10. Naslov iznad članka 15. mijenja se i glasi: „Posebna prihvatna i postupovna jamstva“. U članku 15. stavku 1. riječi: „Posebnim postupovnim i prihvatnim“ zamjenjuju se riječima: „Posebnim prihvatnim i postupovnim“, a iza riječi: „nasilja“ dodaju se zarez i riječi: „kao i žrtvama trgovanja ljudima i samohranim roditeljima s maloljetnom djecom,“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 15., 57.

točkom (c). Pristup takvom liječenju i skrbi osigurava se što je prije moguće nakon utvrđivanja potreba tih osoba. 2. Osobe koje rade s osobama iz stavka 1., uključujući zdravstvene djelatnike, odgovarajuće su osposobljene te se nastavljaju i dalje odgovarajuće osposobljavati u vezi s potrebama tih osoba i odgovarajućim liječenjem, uključujući potrebne usluge rehabilitacije. Također ih obvezuju pravila o povjerljivosti predviđena nacionalnim pravom i mjerodavnim profesionalnim etičkim kodeksima u vezi sa svim informacijama koje dobiju tijekom svojeg rada.	Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Postupak prepoznavanja i praćenja osobnih okolnosti tražitelja iz stavka 1. ovoga članka provode za to osposobljeni službenici Ministarstva i drugih nadležnih tijela u roku do 30 dana od dana izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva, a ako je opravdano i nakon tog roka, a na temelju vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja ili, ako je to primjenjivo, izjava roditelja ili zastupnika tražitelja.“. Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Službenici iz stavka 2. ovoga članka, ako procjene potrebnim, mogu tražitelja uz njegov pristanak, uputiti odgovarajućem liječniku ili psihologu radi daljnje ocjene njegova psihološkog i fizičkog stanja, ako postoje naznake da bi njegovo duševno ili fizičko zdravlje moglo utjecati na potrebe u vezi s prihvatom.“. Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 7. koji glase: „(4) Sve prikupljene informacije relevantne za procjenu posebnih potreba tražitelja u vezi s prihvatom, uz opis vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja, kao i utvrđenih mjera, pohranjuju se u spis tražitelja i dostavljaju nadležnoj ustrojstvenoj jedinici Ministarstva kako bi se pružila odgovarajuća potpora u vezi s prihvatom. (5) U postupku prepoznavanja osobnih okolnosti osigurat će se prevoditelj kako bi tražitelj mogao komunicirati s medicinskim osobljem, a kod potreba za neodgodivim liječenjem usmeni prijevod može osigurati i druga odrasla osoba, uz pristanak tražitelja. (6) Troškove prevođenja iz stavka 5. ovoga članka snosi Ministarstvo. (7) Službenici koji ocjenjuju posebne potrebe u vezi s prihvatom trebaju biti		
--	---	--	--

	osposobljeni i kontinuirano se osposobljavati da mogu prepoznati znakove koji upućuju na posebne potrebe tražitelja i odgovarajuće postupiti u vezi s posebnim potrebama.“. Članak 38. U članku 57. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Tražitelju kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, uključujući i potrebne usluge rehabilitacije.“.		
Članak 29. Žalbe 1. Države članice osiguravaju da se na odluke koje se odnose na odobravanje, ukidanje ili smanjenje prava na temelju ove Direktive, odluke kojima se odbija dati dopuštenje iz članka 8. stavka 5. prvog podstavka ili na odluke donesene na temelju članka 9. koje utječu na tražitelje	Članak 34. Naslov iznad članka 54. mijenja se i glasi: „Ograničenje slobode kretanja“. Članak 54. mijenja se i glasi: [...] (6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave rješenja. Članak 35. Iza članka 54. dodaje se naslov iznad članka i članak 54.a koji glase:	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 60.

pojedinačno, može podnijeti žalba u okviru postupaka utvrđenih u nacionalnom pravu. Barem u zadnjem stupnju osigurava se žalba ili preispitivanje činjeničnih i pravnih pitanja pred sudskim tijelom. 2. U slučaju žalbe ili preispitivanja pred sudskim tijelom iz stavka 1. ovog članka te u slučaju sudskog preispitivanja iz članka 11. stavaka 3. i 5. države članice osiguravaju da je dostupna besplatna pravna pomoć i zastupanje u mjeri u kojoj je to potrebno da se osigura djelotvoran pristup pravosuđu. Takva pravna pomoć i zastupanje sastoje se od pripreme žalbe ili zahtjeva za preispitivanje, uključujući barem pripremu potrebnih postupovnih dokumenata i sudjelovanje na raspravi pred sudskim tijelima u ime tražitelja. Besplatnu pravnu pomoć i zastupanje osiguravaju pravni savjetnici ili druge odgovarajuće kvalificirane	„Zadržavanje Članak 54.a [...] (13) Protiv rješenja iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, u roku od osam dana od dana dostave rješenja. (14) Odluku o tužbi upravni sud donosi u roku od 15 dana od dana podnošenja tužbe, a u iznimnim situacijama, najkasnije 21 dan od podnošenja tužbe. (15) Ako sud ne donese odluku iz stavka 14. ovoga članka u roku 21 dan od podnošenja tužbe, zadržani tražitelj se odmah oslobađa. (16) Odmah po donošenju rješenja iz stavka 11. ovoga članka Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja dostavlja spis predmeta upravnom sudu. (17) U slučaju zadržavanja maloljetnika bez pratnje, upravni sud razmatra zakonitost zadržavanja po službenoj dužnosti. (18) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o zadržavanju nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja i stranca u transferu odmah pustiti na slobodu.“. Članak 36. Članak 55. mijenja se i glasi: [...] (8) Protiv rješenja iz stavaka 6. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se		
---	---	--	--

osobe koje to mogu obavljati ili im je to dopušteno u skladu s nacionalnim pravom, a čiji interesi nisu, ili ne bi mogli biti, u suprotnosti s interesima tražitelja.	može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave rješenja.		
3. Države članice mogu odlučiti ne odobriti besplatnu pravnu pomoć i zastupanje ako: (a) tražitelj ima dostatna sredstva; ili (b) se smatra da žalba ili preispitivanje nemaju realnih izgleda za uspjeh, posebno ako su žalba ili preispitivanje u drugom ili višem stupnju.		Nije potrebno preuzimanje	stavak 3. točka b) nije iskorištena ponuđena mogućnost
Ako odluku da se ne odobri besplatna pravna pomoć i zastupanje donese tijelo koje nije sud zato što smatra da žalba ili preispitivanje nemaju realnih izgleda za uspjeh, tražitelj ima pravo na djelotvoran pravni lijek pred sudom protiv te odluke te u tu svrhu ima pravo zatražiti besplatnu pravnu pomoć i zastupanje. Države članice također mogu	Članak 34. Naslov iznad članka 54. mijenja se i glasi: „Ograničenje slobode kretanja“. Članak 54. mijenja se i glasi: [...] (6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave rješenja. Članak 35. Iza članka 54. dodaje se naslov iznad članka i članak 54.a koji glase: „Zadržavanje	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19) članak/članci 5., 10., 11., 24., 25.

predvidjeti da besplatnu pravnu pomoć i zastupanje pružaju samo pravni ili drugi savjetnici koji su u skladu s nacionalnim pravom posebno određeni za pomaganje i zastupanje tražitelja ili nevladine organizacije akreditirane na temelju nacionalnog prava za pružanje besplatne pravne pomoći i zastupanja. 4. Države članice također mogu: (a)odrediti novčana ili vremenska ograničenja na pružanje besplatne pravne pomoći i zastupanje, pod uvjetom da se njima arbitrarno ne ograničava pristup besplatnoj pravnoj pomoći i zastupanju; (b)predvidjeti da postupanje prema tražiteljima, u vezi s naknadama i drugim troškovima te povratom, mora biti jednako, ali ne povoljnije od načina na koji se općenito postupaju prema njihovim državljanima u stvarima koje se odnose na pravnu pomoć.	Članak 54.a [...] (13) Protiv rješenja iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, u roku od osam dana od dana dostave rješenja. (14) Odluku o tužbi upravni sud donosi u roku od 15 dana od dana podnošenja tužbe, a u iznimnim situacijama, najkasnije 21 dan od podnošenja tužbe. (15) Ako sud ne donese odluku iz stavka 14. ovoga članka u roku 21 dan od podnošenja tužbe, zadržani tražitelj se odmah oslobađa. (16) Odmah po donošenju rješenja iz stavka 11. ovoga članka Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja dostavlja spis predmeta upravnom sudu. (17) U slučaju zadržavanja maloljetnika bez pratnje, upravni sud razmatra zakonitost zadržavanja po službenoj dužnosti. (18) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o zadržavanju nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja i stranca u transferu odmah pustiti na slobodu.“. Članak 36. Članak 55. mijenja se i glasi: [...] (8) Protiv rješenja iz stavaka 6. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave rješenja.		
--	--	--	--

5. Ne dovodeći u pitanje članak 19. stavak 2. ove Direktive, države članice mogu zatražiti potpun ili djelomičan povrat svih nastalih troškova ako se financijska situacija tražitelja znatno poboljša tijekom postupka za međunarodnu zaštitu u skladu s Uredbom (EU) 2024/1348 ili ako je odluka o pružanju besplatne pravne pomoći i zastupanja donesena na temelju neistinitih informacija koje je dao tražitelj. 6. Države članice utvrđuju posebna postupovna pravila kojima se uređuje način podnošenja i obrade zahtjeva za besplatnu pravnu pomoć i zastupanje ili primjenjuju postojeća pravila za domaće zahtjeve slične naravi, pod uvjetom da se tim pravilima ne onemogućuje ni prekomjerno otežava pristup besplatnoj pravnoj pomoći i zastupanju.			
---	--	--	--

Članak 30. Nadležna tijela Svaka država članica obavješćuje Komisiju o tijelima koja su odgovorna za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz ove Direktive. Države članice Komisiju obavješćuju o svim promjenama u vezi s takvim tijelima.	Članak 2. Iza članka 2. dodaje se članak 2.a koji glasi: „Članak 2.a Nadležna tijela za provedbu uredbi i direktiva iz članka 2. ovoga Zakona su ministarstvo nadležno za unutarnje poslove, ministarstvo nadležno za poslove zdravstva, ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, ministarstvo nadležno za obrazovanje i upravni sudovi, u skladu s propisanim djelokrugom.“.	U potpunosti preuzeto	
Članak 31. Sustav za usmjeravanje, praćenje i nadzor 1. Države članice uz odgovarajuće poštovanje svojeg ustavnog uređenja, uspostavljaju relevantne mehanizme kako bi osigurale uspostavu primjerenog usmjeravanja, praćenja i nadzora razine uvjeta prihvata. Države članice uzimaju u obzir dostupne, neobvezujuće operativne standarde, pokazatelje, smjernice ili najbolje prakse o uvjetima prihvata koje je izradila Agencija za azil	Članak 1. U članku 52. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: [...] Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Ministarstvo osigurava usmjeravanje, praćenje i nadzor razine uvjeta prihvata.“. [...]	U potpunosti preuzeto	

u skladu s člankom 13. Uredbe (EU) 2021/2303, ne dovodeći u pitanje nadležnost država članica za organizaciju vlastitih sustava prihvata u skladu s ovom Direktivom. 2. Sustavi za prihvata država članica podliježu mehanizmu za praćenje utvrđenom u poglavlju 5. Uredbe (EU) 2021/2303.			
Članak 32. Planiranje djelovanja u nepredvidivim situacijama 1. Svaka država članica sastavlja plan za nepredvidive situacije uz savjetovanje s lokalnim i regionalnim vlastima, organizacijama civilnog društva i međunarodnim organizacijama, prema potrebi. U planu za nepredvidive situacije utvrđuju se mjere koje treba poduzeti kako bi se osigurao primjeren prihvata tražitelja u skladu s ovom Direktivom kad je država članica suočena s nerazmjerno velikim brojem	Članak 1. Iza članka 93. dodaju se naslov iznad članka i članak 93.a koji glase: „Plan za nepredvidive situacije Članak 93.a (1) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog Ministarstva, donosi plan za nepredvidive situacije (u daljnjem tekstu: plan) kojim se utvrđuju mjere koje treba poduzeti kako bi se osigurao primjeren prihvata tražitelja kad je Republika Hrvatska suočena s nerazmjerno velikim brojem tražitelja međunarodne zaštite, uključujući maloljetnike bez pratnje. (2) Plan uključuje i mjere za osiguranje primjerenog prihvata tražitelja ako su raspoloživi smještajni kapaciteti privremeno iscrpljeni ili privremeno nedostupni zbog nerazmjerno velikog broja osoba kojima je potreban smještaj ili zbog katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem ili prirodne katastrofe. (3) Plan se izrađuje prema predlošku EUAA, uzimajući u obzir posebne	U potpunosti preuzeto	

tražitelja međunarodne zaštite, uključujući maloljetnike bez pratnje. Plan za nepredvidive situacije uključuje i mjere za odgovaranje na situacije iz članka 20. stavka 10. točke (b) što je prije moguće. 2. U planu za nepredvidive situacije iz stavka 1. uzimaju se u obzir posebne nacionalne okolnosti, upotrebom predložka koji treba izraditi Agencija za azil, te se o njemu obavješćuje Agencija za azil do 12. travnja 2025. Taj se plan preispituje prema potrebi zbog promijenjenih okolnosti, a najmanje svake tri godine, te se o ažuriranju obavješćuje Agenciji za azil. Države članice obavješćuju Komisiju i Agenciju za azil o svakoj aktivaciji plana za nepredvidive situacije. 3. Države članice Agenciji za azil na njezin zahtjev dostavljaju informacije o svojim planovima za nepredvidive situacije iz stavka 1., a Agencija za azil uz njihovu suglasnost pomaže državama članicama u izradi	nacionalne okolnosti. (4) Plan se preispituje i ažurira zbog promijenjenih okolnosti prema potrebi, a najmanje svake tri godine te se o donošenju, izmjenama i aktivaciji plana izvješćuje EUAA dok se za svaku aktivaciju plana izvješćuje Europsku komisiju i EUAA.“.		
--	---	--	--

i preispitivanju njihovih planova za nepredvidive situacije.			
Članak 33. Osoblje i resursi 1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da osoblje tijela i drugih organizacija izravno odgovornih za provedbu ove Direktive dobije potrebno osposobljavanje u pogledu potreba tražitelja, uključujući maloljetnike. U tom cilju države članice u osposobljavanje svojeg osoblja uključuju relevantne ključne dijelove europskog programa obuke o azilu povezane s uvjetima prihvata, kao i alat za identifikaciju tražitelja s posebnim potrebama u vezi s prihvatom, koje je razvila Agencija za azil.	Članak 10. Naslov iznad članka 15. mijenja se i glasi: „Posebna prihvatna i postupovna jamstva“. U članku 15. stavku 1. riječi: „Posebnim postupovnim i prihvatnim“ zamjenjuju se riječima: „Posebnim prihvatnim i postupovnim“, a iza riječi: „nasilja“ dodaju se zarez i riječi: „kao i žrtvama trgovanja ljudima i samohranim roditeljima s maloljetnom djecom,“. Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Postupak prepoznavanja i praćenja osobnih okolnosti tražitelja iz stavka 1. ovoga članka provode za to osposobljeni službenici Ministarstva i drugih nadležnih tijela u roku do 30 dana od dana izražavanja namjere za podnošenje zahtjeva, a ako je opravdano i nakon tog roka, a na temelju vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja ili, ako je to primjenjivo, izjava roditelja ili zastupnika tražitelja.“. Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Službenici iz stavka 2. ovoga članka, ako procjene potrebnim, mogu tražitelja uz njegov pristanak, uputiti odgovarajućem liječniku ili psihologu radi daljnje ocjene njegova psihološkog i fizičkog stanja, ako postoje naznake da bi njegovo duševno ili fizičko zdravlje moglo utjecati na potrebe u vezi s prihvatom.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državnim službenicima, NN 155/23, 85/24 (NN 155/23, 85/24) članak/članci 18., 104., 105., 106.

2. Države članice dodjeljuju potrebna sredstva, uključujući potrebno osoblje te pismene i usmene prevoditelje, za provedbu ove Direktive, uzimajući u obzir sezonske fluktuacije broja tražitelja. Ako u provedbi ove Direktive sudjeluju lokalna i regionalna tijela, organizacije civilnog društva ili međunarodne organizacije, dodjeljuju im se potrebna sredstva.	Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 7. koji glase: „(4) Sve prikupljene informacije relevantne za procjenu posebnih potreba tražitelja u vezi s prihvatom, uz opis vidljivih znakova, izjava ili ponašanja tražitelja, kao i utvrđenih mjera, pohranjuju se u spis tražitelja i dostavljaju nadležnoj ustrojstvenoj jedinici Ministarstva kako bi se pružila odgovarajuća potpora u vezi s prihvatom. (5) U postupku prepoznavanja osobnih okolnosti osigurat će se prevoditelj kako bi tražitelj mogao komunicirati s medicinskim osobljem, a kod potreba za neodgodivim liječenjem usmeni prijevod može osigurati i druga odrasla osoba, uz pristanak tražitelja. (6) Troškove prevođenja iz stavka 5. ovoga članka snosi Ministarstvo. (7) Službenici koji ocjenjuju posebne potrebe u vezi s prihvatom trebaju biti osposobljeni i kontinuirano se osposobljavati da mogu prepoznati znakove koji upućuju na posebne potrebe tražitelja i odgovarajuće postupiti u vezi s posebnim potrebama.“. Članak 12. Naslov iznad članka 17. mijenja se i glasi: „Maloljetnik bez pratnje“. Članak 17. mijenja se i glasi: „(1) Maloljetniku bez pratnje, koji izrazi namjeru sukladno članku 33. ovoga Zakona, tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi odmah imenuje posebnog skrbnika za zastupanje maloljetnika u postupku međunarodne zaštite. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, maloljetniku starijem od 16 godina koji je u braku neće se imenovati poseban skrbnik. (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u slučaju nepredvidivih situacija u		
---	--	--	--

	kojima je broj izraženih namjera maloljetnika bez pratnje nerazmjerno velik, Ministarstvo će odmah maloljetniku bez pratnje odrediti osobu prikladnu privremeno djelovati kao zastupnik, a tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi imenovat će posebnog skrbnika najkasnije u roku od deset radnih dana od dana izražene namjere. (4) Osobi koja tvrdi da je maloljetna, a za koju je utvrđeno da je nesumnjivo starija od 18 godina neće se imenovati poseban skrbnik. (5) Poseban skrbnik dužan je objasniti maloljetniku bez pratnje značenje svih radnji koje se u postupku međunarodne zaštite poduzimaju na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati. (6) Troškove prevođenja iz stavka 5. ovoga članka snosi Ministarstvo. (7) Tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi obavještava Ministarstvo o imenovanju posebnog skrbnika, a Ministarstvo posebnog skrbnika obavještava o svim relevantnim činjenicama koje se odnose na maloljetnika bez pratnje. (8) Ministarstvo obavještava maloljetnika bez pratnje o imenovanju posebnog skrbnika te će mu na razumljiv način pojasniti da može povjerljivo i sigurno podnijeti pritužbu protiv posebnog skrbnika. (9) Maloljetniku bez pratnje će u nazočnosti posebnog skrbnika na način primjeren dobi i kojim se osigurava da ih maloljetnik bez pratnje razumije, biti pružene informacije o uvjetima prihvata, pružateljima pravne pomoći i zastupanju, uključujući besplatnu pravnu pomoć i zastupanje, koristeći se, prema potrebi, informativnim materijalima posebno prilagođenim maloljetnicima. (10) Poseban skrbnik maloljetnika bez pratnje i tijelo nadležno za poslove		
--	---	--	--

	socijalne skrbi poduzet će, što je prije moguće sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja maloljetnika s obitelji, ako je to u njegovu interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama. (11) Osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje, uključujući i posebne skrbnike, ne smiju biti: - pravomoćno osuđene za neko od kaznenih djela: protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI.), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI.), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX.), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV.), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX.) odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.) - osobe kojima je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za nasilje u obitelji - osobe protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.) i kaznena djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.). (12) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje dužne su poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima		
--	--	--	--

	obitelji kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost. (13) Sve osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje moraju prije početka rada s maloljetnicima biti osposobljene te su dužne kontinuirano se osposobljavati vezano uz prava i potrebe maloljetnika, uključujući osposobljavanje koje se odnosi na bilo koje primjenjive standarde za djecu. (14) Ista osoba može istovremeno biti imenovana posebnim skrbnikom većem broju maloljetnika bez pratnje, a najviše do 30 maloljetnika. (15) Iznimno od stavka 11. ovog članka, u slučaju nerazmjernog broja izraženih namjera maloljetnika bez pratnje, posebni skrbnik može u istom trenutku imati pod skrbništvom najviše 50 maloljetnika bez pratnje, o čemu Ministarstvo obavješćuje Europsku komisiju i EUAA. (16) Maloljetnik bez pratnje podnosi zahtjev osobno u nazočnosti posebnog skrbnika. (17) Dužnost posebnog skrbnika prestaje stjecanjem punoljetnosti maloljetnika te ako se nakon procjene dobi iz članka 25. stavka 1. Uredbe (EU) 2024/1348 pretpostavi da je punoljetan, ili se u skladu s člankom 25. stavkom 6. Uredbe (EU) 2024/1348 smatra da nije maloljetan.“.		
Članak 34. Praćenje i evaluacija Komisija do 12. lipnja 2028. i najmanje svakih pet godina nakon toga podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive i predlaže potrebne		Nije potrebno preuzimanje	odredbe se odnose na obveze Komisije

izmjene. Države članice na zahtjev Komisije dostavljaju potrebne informacije za izradu tog izvješća do 12. lipnja 2027. i svake tri godine nakon toga.			
Članak 35. Prenošenje 1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člancima od 1. do 10., 12., 13., od 17. do 29. i od 31. do 34. do 12. lipnja 2026. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera. Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktivu stavljenju izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog	Članak 1. U Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 70/15., 127/17., 33/23. i 17/25.) članak 2. mijenja se i glasi: „(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije: - Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba, (SL L 212, 7. 8. 2001.) - Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji, (SL L 251, 3. 10. 2003.) - Direktiva (EU) 2024/1346 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju standarda za prihvati tražitelja međunarodne zaštite (SL L 2024/1346, 22.5.2024., ispravak SL L 2025/90931 od 25.11.2025.). [...]	U potpunosti preuzeto	

upućivanja i način oblikovanja te izjave. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.			
Članak 36. Stavljanje izvan snage Direktiva 2013/33/EU stavlja se izvan snage za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od 12. lipnja 2026., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu roka za prenošenje u nacionalno pravo Direktive 2013/33/EU, koji je naveden u Prilogu I. Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe

Članak 37. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe
Članak 38. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe
PRILOG I. Rok za prenošenje u nacionalno pravo (iz članka 35.) Direktiva Rok za prenošenje 2013/33/EU20. srpnja 2015.		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe

PRILOG II.		Nije potrebno preuzimanje	korelacijska tablica
Korelacijska tablica			
Direktiva 2013/33/EU	Ova Direktiva		
Članak 1.	Članak 1.		
Članak 2.	Članak 2.		
uvodni tekst	uvodni tekst		
Članak 2.	Članak 2.		
točka (a)	točka 1.		
Članak 2.	Članak 2.		
točka (b)	točka 2.		
Članak 2.	Članak 2.		
točka (c)	točka 3.		
Članak 2.	Članak 2.		
točka (d)	točka 4.		
Članak 2.	Članak 2.		
točka (e)	točka 5.		
Članak 2.	Članak 2.		
točka (f)	točka 6.		
Članak 2.	Članak 2.		
točka (g)	točka 7.		
—	Članak 2.		
	točka 8.		
Članak 2.	Članak 2.		
točka (h)	točka 9.		
Članak 2.	Članak 2.		
točka (i)	točka 10.		
—	Članak 2.		
	točka 11.		
—	Članak 2.		
	točka 12.		
Članak 2.	Članak 2.		
točka (j)	točka 13.		

Članak 2. točka (k)	Članak 2. točka 14.			
Članak 3.	Članak 3.			
Članak 4.	Članak 4.			
Članak 5. stavak 1.	Članak 5. stavak 1. prvi i treći podstavak			
—	Članak 5. stavak 1. drugi podstavak			
Članak 5. stavak 2.	Članak 5. stavak 2. prvi podstavak			
—	Članak 5. stavak 2. drugi, treći i četvrti podstavak			
Članak 6. stavci od 1. do 4.	Članak 6. stavak 1.			
Članak 6. stavak 5.	Članak 6. stavak 3.			
Članak 6. stavak 6.	Članak 6. stavak 2.			
Članak 7. stavak 1.	Članak 7. stavci 1., 2. i 3. te članak 8. stavak 3.			
—	Članak 7. stavci 5. i 7.			
Članak 7. stavak 2.	Članak 9. stavak 1. prvi podstavak			

—	i članak 8. stavak 2. prvi podstavak Članak 8. stavak 1., članak 8. stavak 2. drugi podstavak i članak 8. stavci 4., 6. i 7.			
—	Članak 9. stavak 1. drugi podstavak			
—	Članak 9. stavak 2.			
Članak 7. stavak 3.	Članak 7. stavak 4.			
Članak 7. stavak 4.	Članak 8. stavak 5. i članak 9. stavak 3.			
Članak 7. stavak 5.	Članak 7. stavak 6.			
—	Članak 9. stavci 4. i 5.			
Članak 8. stavci 1. i 2.	Članak 10. stavci 1. i 2.			
—	Članak 10. stavak 3.			
Članak 8. stavak 3.	Članak 10. stavak 4. točke točke (a) i (b) (a) i (b)			
—	Članak 10. stavak 4. točka			

Članak 8. stavak 3. točka (c) Članak 8. stavak 3. točka (d) Članak 8. stavak 3. točka (e) Članak 8. stavak 3. točka (f) Članak 8. stavak 3. drugi podstavak Članak 8. stavak 4. Članak 9. Članak 10. Članak 11. Članak 12. Članak 13. Članak 14. Članak 15. stavak 1. — Članak 15. stavak 2. —	(c) Članak 10. stavak 4. točka (d) Članak 10. stavak 4. točka (e) Članak 10. stavak 4. točka (f) članak 10. stavak 4. točka (g) Članak 10. stavak 4. drugi podstavak Članak 10. stavak 5. Članak 11. Članak 12. Članak 13. Članak 14. Članak 15. Članak 16. Članak 17. stavak 1. prvi podstavak Članak 17. stavak 1. drugi podstavak Članak 17. stavak 2. Članak 17.			
---	--	--	--	--

stavci od 4. do 8.			
Članak 15. stavak 3.	Članak 17. stavak 9.		
—	Članak 18.		
Članak 16.	—		
Članak 17. stavci od 1. do 4.	Članak 19. stavci od 1. do 5.		
—	Članak 19. stavak 6.		
Članak 17. stavak 5.	Članak 19. stavak 7.		
Članak 18. stavci od 1. do 8.	Članak 20. stavci od 1. do 4. te od 6. do 9.		
—	Članak 20. stavak 5.		
Članak 18. stavak 9. prvi i drugi podstavak	Članak 20. stavak 10. prvi i drugi podstavak		
—	Članak 20. stavak 10. treći podstavak		
—	Članak 21.		
Članak 19.	Članak 22. stavci 1. i 3.		
—	Članak 22. stavak 2.		
Članak 20. uvodni tekst	Članak 23. stavak 1.		
Članak 20. stavak 1. prvi	Članak 23. stavak 2. prvi		

podstavak točke (a), (b) i (c) —	podstavak točke (a), (b) i (c) Članak 23. stavak 2. prvi podstavak točke (e) i (f) Članak 20. stavak 3.			
Članak 20. stavak 1. drugi podstavak Članak 20. stavak 2. Članak 20. stavak 3.	— Članak 23. stavak 2. prvi podstavak točka (d) —			
Članak 20. stavak 4. Članak 20. stavak 5. Članak 20. stavak 6. Članak 21. Članak 22. stavak 1. —	Članak 23. stavak 4. Članak 23. stavak 5. Članak 24. Članak 25. stavak 1. Članak 25. stavak 2.			
Članak 22. stavci 2., 3. i 4. Članak 23. stavci od 1. do 5.	Članak 25. stavci 3., 4. i 5. i 4. Članak 26. stavci od 1. do 5.			

Članak 24. stavak 1. prvi podstavak	Članak 27. stavak 1. prvi podstavak i članak 27. stavak 6.			
Članak 24. stavak 1. drugi podstavak —	— Članak 27. stavak 1. podstavci od drugog do osmog i članak 27. stavci od 2. do 5. te 7. i 8.			
Članak 24. stavci 2. i 3.	Članak 27. stavci 9. i 10.			
Članak 24. stavak 4.	Članak 26. stavak 6.			
Članak 25.	Članak 28.			
Članak 26.	Članak 29.			
Članak 27.	Članak 30.			
Članak 28.	Članak 31.			
—	Članak 32.			
Članak 29.	Članak 33.			
Članak 30. stavci 1. i 2.	Članak 34.			
Članak 30. stavak 3.	—			
Članak 31.	Članak 35.			
Članak 32.	Članak 36.			
Članak 33.	Članak 37.			

stavak 1. Članak 33. stavak 2. Članak 34. Prilog I. Prilog II. Prilog III.	— Članak 38. — Prilog I. Prilog II.			
--	---	--	--	--